

உ வீச்சோழியப் பதிப்புரை.

தெய்வாசாரியவணக்கம்.

யானை யானைப் பிரணவத் சிகரண யிதயத்
தான மெய்வாந் சண்முகன் றனைமறை மூல
மான வாநீயை யநட்கயீ லாயநா தப்பேர்
ஞான சந்த்ரு நாதனை நாடோறு நவில்வாம்.

சரஸ்வதிவணக்கம்.

வெள்ளிதழ்த் தாமரை நள்ளணங் கிணையடி.
உள்ளுதூஉந தமிழ்வளங் கொள்ளுதல் குறித்தே.

தமிழாசிரியவணக்கம்.

எழுத்தொடு விழுத்தமிழ் பழுத்தசெந் நாவினன்
முழுத்தகை யேறகவை யழுத்தியோன் சுன்னு
கததுயர் மரபிஞேன் முத்துக் குமார
வித்தக னடிதலை வைத்து வாழ்த்துவனே.

அவையடக்கம்.

செந்தமிழ் விந்தைகை வந்தபா வாணொன்
சிந்தையிற் சந்தத முந்தி வாழ்குநரோ.

உலர்தலை யுலகிற் குலவுபற் பலவள-நலமெலா மில
கிய தலமெனா நிலவிய-பொலிவுடைப் புண்ணிய பூமி யா
கிய பரதகண்டத்தில் வழங்கும் பாஷைகளுள் ஆதிகாலந்
தொட்டுள்ளன சமஸ்கிருதமுந் தமிழுமாம். இவற்றில்
ஒன்று சிவபெருமானிடத்தும் மற்றது சுப்பிரமணியக்
கடவுளிடத்தும் உற்பவித்தன என்னும் ஆகம ஐதீசப் பிர
மாணங்களே இதற்குச் சான்றாகும். “ஆதியிற் றமிழ்தா
லகத்தியற் குணர்த்திய-மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்”
எனவும் “வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்
கிணையாத் - தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெ
லாந் தொழுதேததக் - குடமுனிகீஞ் வற்புறுத்தார் கொல்
லேற்றுப் பாகா” எனவுந் தமிழிற்கும் ஈசுவரோற்பத்தியே
கூறுவாருமுளா. சமஸ்கிருதத்திற்குப் பாணினியம்போலத்
தமிழிற்கு ஆதியிலககணஞ் செய்தவரன்றித் தமிழ்மொ

ழியைத்தந்தவர் அகத்தியரல்லரென்றறிக. அழகினுனும்
வலிமையானுமன்றிக் தூல்த்தினுனும் ஒன்றற்கொன்று
சமத்துவமுடைபதென்றெப்பித்தற்கன்றே ஒன்றை வட,
மொழியென்பார் மற்றதைத் தென்மொழியென்பதூஉம்
ஒன்றைச் சிவபெருமான் தந்ததென்பார் மற்றதைச் சுப்பிர
மணியக்கடவுள் தந்தருளியதென்பதூஉம்! வடக்குக்குத்
தெற்குஞ் சுவாமிக்குச் சக்தியும் பிந்தியவென்றூற் சமஸ்கிரு
தந் தமிழிற்குமுந்தியதென்க. சமஸ்கிருத தமிழ்க்கடல்க
ளின் கரைகண்ட பேராற்றலுடைய சிவஞானயோகீசுவரா

இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியல்வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப்படுததார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பும்
இருமொழியு மான்வரே தழீஇயினு ரென்றாலிவ்
இருமொழியு நிகரென்னு மிதற்கைய முளதேயோ

என இரண்டனதும் ஒப்புமையை மெய்ப்படுத்தினர்.

ஆதிகாலத்தாரியரோடு சமஸ்கிருதம் இமயமலைக்கப்
பாலிருந்து வந்ததென்றும், ஆரியர் வடபாலிற் புக்குக்
கங்காதீரதேசங்களை வென்று கைப்பற்றியபோது அங்கே
வசித்தவர்கள் தமிழொன்றும், ஆரியரைச் செயிக்க முடி
யாமையானும் அவர்க்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க மனமொவ்வா
மையானுஞ் சுயேஷ்டபங்கம் உறுவதினுந் தமது நாட்டைக்
கைவிட்டுப் பிறவிடஞ்சேர்ந்து சஞ்சரித்தலே தமக்குச்
சிறப்பென்று கருதித் தமிழர் தென்றிசைச்சென்று வதிந்
து தமக்குள்ளே சேரசோழபாண்டிய இராச்சியங்களை ஏற்
படுத்தினார்களென்றுந் துணிவார் பலருளர். இவர் மதத்திற
குச்சார்பான அயற்சாட்சிகளும் பலவுள. இஃதுண்மை
யாயின் இந்தியாவிற்கு ஆதிபாஷை தமிழென்றேமுடியும்

காசியிலிருந்த வடமொழிச்சங்கத்தாரோடு மாறு
கொண்டு, அவரினுமாப்பை அடக்கும்பொருட்டு அகத்தி
யர் நெடுநாட் பொதியமலையிற் தவம்புரிந்து, சுப்பிரமணிய
சுவாமி வரத்தினுற் தமிழுக்கிலக்கணஞ்செய்து, சமஸ்கிரு

தநூலாளைத் தலைகவிழ்ச் செய்தாடுநெனிற் தமிழின்மான்
மியம் வேறுசொல்லவும் வேண்டுமா? கலைக்கியானதூல்க
ளுஞ் சாஸ்கிரப்பயிற்சியுஞ் சமஸ்கிருதத்தில் முற்பட்ட
தும் அதிலிருந்து பலதூல்களும் அவற்றோடு பல்லாயிர
மொழிகளுந் தமிழிலவந்ததும் மெய்யே. அதனும் தமிழ்
பிந்தியதென்றெங்ஙனம்போதரும்! வடமொழிமந்திரத்து
வாழ்ந்தார் கொண்ட அகந்தையை ஆண்டுச் சிறில
நிகர்த்த தென்மொழியைச் சிறப்பித்துக் கூடகோபுரம்
வகுத்து மாடமாளிகையாக்கி அடக்கினமையால் வட
மொழி முந்தியதா? ஒருகாலத்திற் குடிசையாயிருந்து
பின் மண்டபமாயினதால் அக்குடிசை தோன்றியகாலம்
அயலில் வகுத்த மண்டபத்திற்குப் பிந்தியதென்று சாதிப்
பது தர்க்கலக்ஷணமாகுமா? விபரீதம்! விபரீதம்!!

இகழ் இமிழ் உமிழ் கமழ் கவிழ் குமிழ் சிமிழ் என
முகர்ப்பேறு பெற்ற பதங்கள் போலத் தமிழ் என்னுஞ்
சொல் தனிமைப் பொருள் குறித்த தமிழென்னும் வினை
அடியாற் பிறந்து, வினைமுதற் பொருண்மை உணர்த்திய
விகுதி குன்றித், தனக்கிணையில்லாப்பாஷை என்னும்
பொருள்பயப்பது. அங்ஙனமாயின் தமிழேன் என்பது
போல இழிவுபொருளன்றோ பயக்குமெனின்; அற்றன்று,
ஒரே தாதுவிற் பிறந்தும் அடியேன் அடிகள் எனவும்
அளியேன் அளியாய் எனவும் நிற்பனவற்றுள் ஒன்று
இழிவுபொருளும் மற்றையது உயர்வுபொருளும் உணர்த்
தனவென்க. செவிக்கினிமை பயத்தலான் மதுரம் என்
னும் பொருட்பேறுடைத்தாகித் தமிழென வழங்கிய
தென்பாருமுளர். அஃதெவ்வாறாயினும் ஆகுக. தமிழ்
என்பது தென்மொழிக்குத் தென்சொல்லாகிய பெயரே
யாமெனக் கொள்க. இதை ஒழித்துத் திராவிடமென்
னும் வடமொழியே தமிழென்றாகியதெனச் சற்றும்
ஆலோசனையின்றிக் கூறுவாருமுளர். அவர்மதஞ் சாலவு

நன்றாயிருந்தது !! தமிழிற் தமிழ் என்னும் பதம் வரமுன்னர்ச் சமஸ்கிருதத்திற் திராவிடம் என்னுமொழி உளதாகில் அப்பெயர் எப்பொருளை உணர்த்திற்றோ? உலகத்திற் எஞ்ஞான்றும் பெயரா பொருளா முந்தியது? பொருளினில் அப்பொருள் இருக்கும் இடத்தா அஃகில்லாத பிறிதுதேயத்திலா அதன்பெயர் முன்னர் நிகழும்? இஃதுணராது தமிழ்வழங்கிய இடத்திற் தமிழ்க்கோர் பெயரிருந்ததில்லையென்றுஞ் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து அதற்குப் பெயர்வந்ததென்றுஞ் சொல்வது யார்க்கும் நகைவினைக்குமே. இஃதொன்றோ! யாதொரு தமிழ்மொழியில் இரண்டொரெழுத்துச் சமஸ்கிருதமொழிக்கொப்ப நிகழுமாயின் அது சமஸ்கிருதத்தினின்று பிறந்ததெனச் சாதிக்கின்றனர். மேலேத் தேசவாசிகளின் இங்கிலீஷ் முதலிய அந்நியபாஷைகளில் இன்றியமையா வீட்டுச்சொற்களாகித் தந்தையரைக் குறிக்கும் பாதர் மதர் என்பனவாதியும் வடமொழி அடியாய்ப் பிறந்த தென்பரா? அப்படியாயின் வடமொழியைக் காணமுன் அத்தேசத்தாரெல்லாம் தாய் தந்தையரை அழைத்தற்கோர் வீட்டுச்சொல் இல்லாதிருந்தனரென்றன்றோ முடியும்? ஆண்டுள்ள பாதர் மதர் ஒப்ப ஈண்டும் பிதா மாதா ஆயிற்றெனில் யாது குற்றம்? தருக்கத்திற் காகதாலீய நியாயத்தினுண்மை அநியாமலும் ஆரியமொழிக்கும் அதன் அயல் நாட்டு மொழிகளுக்கும் உள்ள சம்பந்தசார்புகளின் காரணத்தை ஆராயாமலும் இவ்வாறு கழுவும் இவர் கற்பனைக்கு யாதுசெய்யலாம். இவர் வாய்க்கு விலங்கிட யாரான்முடியும்!

இன்னொருசாரார் தமிழ் என்னுந் தென்மொழிப்பதமே வடமொழியிற் திராவிடமென மரீஇயது என்பர். இவரும் உண்மை கண்டவரல்லர். இருகூற்றிருந் திராவிடமென்னுஞ் சொல் வந்தவரலாறும் அதன்பொருளும் அதன் வழக்கியலும் அநியாயானர். இருவருந் தம்

மனத்தின்கண் நிகழும் ஒரோர் துணிவு பற்றி, வல்லார் பாற் புல்லும் ஆபுதமென்றாற் றேரலத், தமது துணியை ஷாட்டுவான் புக்கு மிக்கிடர்ப்பிட்டுப் போலியாதாரங்கள் காட்டி வாய்வல்லான் சொல்லே மன்று கொளுமென்று வாளா நம்பித் தம்வன்மை காட்ட முயன்ற யுத்திமான்க ளன்றி ஆகமப்பிரமாணங்கொண்டு சாதித்தவரல்லர். ஹே மசந்திரநாநார்த்தத்தின்படி திராவிடம் என்னுஞ் சொல் திரா என்னும் அடியாற் பிறந்து ஓடிவளைந்தது என்னும் பொருளுடையது. இது *மகாநதிமுதற் குமரியீறாக ஓடி வளைந்த கோடிமண்டலத்தை உணர்த்துவது இது பல தேசத்தார் நிகழ்ச்சியும் நடையுந் தோன்ற வடமொழியில் ஈராயிரம் வருஷத்தின்முன் உச்சயினிபுரத்தில் இயற்றி ஆடிய ஒரு நாடகத்தில் முதன்முதல் எடுத்தாளப்பட்ட தென்பதூஉம், அதில் விதர்ப்பநாடு மததியாகப் பிராச சிய தக்ஷணத்திய திராவிட பாரசீயமென அயனாடுகள் குறிப்பிக்கப்பட்டனவென்பதூஉம், பின்னர் இவற்றை இழிதகைமைத்தாய கொடுமொழியையும் பலபாஷை வீர விய சங்கரமொழியையும் முறையே குறித்த சாண்டாளி சாவரி என்னும் பதங்களோடு சேர்த்து அவ்வத்தேச பா ஷைகளைக்குறிக்கும்படி பிரயோகிக்கப்பட்டதென்பதூஉம் பிராகிருதநிர்ணயவியாக்கியிற் கரதலாமலகம்போற்காட் டப்பட்டன. மேலுந் திராவிடம் என்பது தமிழ்மொ ழிக்கிட்டபெயராயின் பஞ்சதிராவிடமென்பதென்னை? தமிழ் தெலுங்கு கன்னடம் மராஷ்டிரம் கூர்ச்சரம் என் னும் ஐந்துபாஷையையுந் திராவிடமெனவே அஃது இவ் வைந்துமொழியும் வழங்கும் நிலத்தின் பெயரென்பது தா னே போதரும். ஆகவே இசசொல் வடமொழியிற் கோடி மண்டலத்தின் குறியீடாகவே நின்றதென்க. அன்றியும் ஈ ராயிர ஆட்டைமொழியையா பதினாறுபிரவருஷப்பாஷைக்

* உவில்ஸனாசிரியர் கருமணல் முதலென்றார். அது சரியன்று

அ

பதிப்புரை.

கிட்ட பெரென்பது. இவற்றைத் தமிழ் திராவிடமாயதூஉந் திராவிடந் தமிழாயதூஉம். இரண்டுந் தவறென்றுணர்க.

தமிழ் தற்பாஷை என்பதற்குப் பூர்வாசிரியர்கள் கீழ் வாய்க்கணக்கிற்கும் விரவியலசெய்யுட்கும் மணிபிரவாளத்திற்கும் வேற்றுமைவிஞ்சுத்த இலக்கணமே சாட்சிபகராதா? தற்காலத்தில இங்கிலிஷ் பிராஞ்சியாதி மொழிகள் சோந்த தமிழ்ச்செய்யுட்குள்ள ஊனம் அக்காலத்தில வட மொழிசெய்விவுக்குளதாயின் வடமொழி தமிழுக்குத் தாய மொழியென்றெவ்வாறுபெறப்படும? கடைச்சங்கத்திலுங் கடைக்காலத்துப் பிறந்த நாயனர்குறள் ஒளவைபாடல் திரிகடுகம் நான்மணிக்கடிகை பஞ்சமூலம் ஏலாதி பழ மொழிமுதலியவற்றில வரும ஆரியமொழி எத்துணைச்சிறு பான்மைய?

கற்றதன லாப பயனென்கொல் வாலறிவ
னறா டொழாஅ ரெனின்.

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லநநன்றி
பென்று கருங்கொ லெனவேண்டா - நினறு
சலிபா திளநதெங்கு தாளுண்ட நீறாத
தலையாலே தானறகுத லால்.

கிளைஞர்க் குதவாதான் செல்வமும் பைங்கூழ்
வினாவின் கட் போற்றா னுழவும் - இளைஞனாய்க்
கள்ளுண்டு வாழ்வான் குடிமையு மிம்மூன்று
முள்ளன போலக் கெடும்.

நல்லார்க்குந் தம்மொரென் னூரிலலை நன்னெறியிற்
செல்வார்க்குந் தம்மொரென் னூரிலலை - யல்லாக
கடையார்க்குந் தம்மொரென் னூரிலலைத் தங்கைத்
துடையார்க்கு மெவ்வூரு மூர்.

சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றநெடுங் கோடு
விலங்கிற் துக் கூற்ற மயிர்தான் - பலன்படா
மாவிற் துக் கூற்றம் வளைஞண்டிற் குப்பார்ப்பு
நாவிற் கு நல்லார் வகை.

அறுநால்வ ராயப்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநால்
மறைபுரிநது வாழுமேன் மண்ணெழிந்து விண்ணோர்க்
கிறைபுரிநது வாழ்த லியல்பு.

பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்பிடுக்கு - நல்லாய்
மணலின் முழுகி மறைந்து கிடக்கு
துணலுந்தன் வாயாற் கெடும்.

இன்றையனவாகிய குமரகுருபரசுவாமிநூல்களெத்தன்மைய?

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வ
நீரிற் சுருட்டு நெடித்திகை - ணீரி
லெழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

இவையெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத்தினின்று பிறந்தனவா
மே!! இவ்வாறுமயங்குவார் கல்வியறிவில்லாதார் மாத்திர
மன்று. தமிழிலக்கணக்கடன் முழுதுண்டு, இலக்கணக்கொத்
து ஏப்பமிட்டுவடிந்து, நிலம் நீர் எனப் பொதுவெழுத்
தான் வரினுந் தமிழ் தமிழே என்று வற்புறுத்துவான்
“பொதுவெழுத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானு - மீரெழுத்தா
னு மிலங்குந் தமிழ்மொழி” என்று சூத்திரமியற்றிய
சுவாமிநாதேதசிகரோ, தம்மரபின் முன்னோர் மதத்தையும்
மறந்து, “நூலுரை போதகா சிரியர் மூவரு-முக்குண
வசத்தான் முறைபிறழ்ந் தறைவோ” என்னுந் தன்விதிக்
குத் தன்னையே இலக்கியமாக ஒப்பித்தாற்போல, “அன்
றியு மைந்தெழுத் தாலொரு பாடையென் - றறையவு நா
ணுவ ரறிவுடை யோரே” யென்று மாழ்கினர். இது
வடமொழிப் பயிற்சியே மிக்குடையராய் அதன்மேற்
கொண்ட பேரபிமானத்தானும் அம்மொழியின்மேற்
தென்மொழியன்றிப் பிறிதுமொழி தெரியாக்குறைவானும்
நேர்ந்த வழுவன்றோ? உலகத்தில் எப்பாஷைக்குஞ் சிறப்
பெழுத்துச் சில்லெழுத்தேயாம். உரப்பியும் எடுத்துங்
கனைத்தும் ஒவ்வொன்றையே வேறு மும்மூன்றாக விகற்
பித்துச்சரிக்கும் ஐவர்க்கத்தையுங் கூட்டெழுத்தையும்
ஒழித்தால் எட்டெழுத்தாலொரு பாஷையின்றேயென்று
சமஸ்கிருதத்தையும் புரட்டிவிடலாமே. இங்கிலீஷ் பா

ஷையில் வடமொழிக்கில்லாத எழுத்துக்கள் F Z இரண்டாதலால் இரண்டெழுத்தாலொரு பாஷையின்றேயென அதனையும் மறுப்பார்போலும். இரண்டற்குப் பொதுவாயுள்ளவற்றை ஒன்றற்கே உரியனவாகத் தீர்த்து நடுவிலேமை குன்றல் இவர்போலியர்க்குப் பெருங்குற்றமாம். உண்மை உரைப்பின் உரோமாபுரிப்பாஷையாகிய லத்தினுக்கும் இங்கிலீஷுக்குமுள்ளசம்பந்தமே சமஸ்கிருதத்திற்குந் தமிழுக்குமுள்ளதெனக்கொள்க. அளவில்லாத கிரந்தங்களைபுடையதாயினும் லத்தின்மொழிவிரவாத கிரந்தமொன்றும் இங்கிலீஷில் இல்லாதவாறு போலவே சமஸ்கிருதமொழி சற்றுகிலும் விரவாத கிரந்தத் தமிழ்க்கில்லாதிருக்கலாமாகவே “அன்றியுந் தமிழ்தூற் களவிலே யவற்று - ளொன்றே யாயினுந் தனித்தமிழ் முண்டோ” என்ன இலக்கணக்கொத்துடையார் முழங்கிய முழக்கம் வெற்றொலியாயினமை அறிக. அன்றியும் வடமொழியில் இல்லாத புணர்ச்சியிலக்கணங்களுங் குறியீடுகளும் வினைத்தொகை குறிப்புவினை முதலிய சொல்லிலக்கணங்களும் உயர்திணை அஃறிணைக்கூறுபாடும் பால்விசுதிகளும் அகம்புறம் என்னும் பொருட்பேதங்களும் ஐந்திணையியல்புகளும் அவற்றின் துறைகளும் வெண்பா கலிப்பா கலித்துறை முதலிய செய்யுளிலக்கணங்களும் இவை போல்வன பிறவுங் காலத்திற்குக் காலம் பிறறைநாளிற் தோன்றாது ஆகியிலக்கணமாகிய அகத்தியத்திலே முற்ற உரைக்கப்பட்டமையால் தமிழ் சமஸ்கிருதத்தினின்று பிறவாததற் பாஷை என்பது பசுமரத் தாணிபோல் நாட்டப்படும். இவையெல்லாம் ஒருவர் காலத்தில் அவ்வொருவராலேயே நூதனமாகப் படைக்கப் படற்பாலனவா? அகத்தியர் மகாரிஷீசுவரர், அன்னோர் இவற்றைக் கற்பித்தல் எளிதன்றே யெனின்; நன்று கடாயினாய், ஐந்திர பாணியியாகரணங்களை நன்குணர்ந்தும், அவற்றுள்ள அதிகாரமுறைமை ஒத்துமுறைமை சூத்திரமுறைமைகளின் சிறப்பினைச் சிரிதிற் கண்மிட, யாதொரு கிரமமும் முன்னொடு

பின் சம்பந்தசார்புமின்றித் தமிழுள் இயல் இசை நாடக இலக்கணவிதிகளும் இயற்றம்முளளும் எழுத்துச் சொற பொருள் யாப்பு அணி விதிகளும் நெறிமுறைபிறழ்க்கண் படி விரவத் தமது இலக்கணநூல் இயற்றியமையானே அஃது எத்துணை வல்லாராயினும் ஒருவருக்கரியதென்று உணர்க. அன்றியும் இஃது எத்தேசத்து எந்தப்பாஷையி னது அனுபவத்திற்கும் யுத்திக்கும் முழுவினோதமென்க.

தமிழ்ப்பாஷையின் காலவருத்தமானம் அபோதகா லம் அக்ஷரகாலம் இலக்கணகாலம் சமுதாயகாலம் அநாதா ரகாலம் சமணகாலம் இதிகாசகாலம் ஆதினகாலமென எண் கூறுபடும். வரிவடிவின் லி ஒலிவடிவுமாத்திரமாய் நிகழ்ந்த காலத்தை அபோதகாலமென்றும். அஃது அகத்தியர்க்கு முன் சென்றகாலமாகும். அகத்தியர் தமிழ்மொழியை அ வலோகிதமுனிவர்பாற் கற்றுணர்ந்தாரென்னும் அருகர் மதமுஞ் சுவாமியிடந் தமிழ்மொழியையுஞ் சுப்பிரமணி யக்கடலிடம் அதன் இலக்கணத்தையும் ஒதியுணர்ந்தா ரெனக்கூறுஞ் சைவர்மதமும் அகத்தியர்க்கு முன்னுந் தமிழ் முண்மைக்குச் சான்றும். சிலர் சுவடி எழுத்து நெடுங்க ணக்கு முதலிய சொற்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஒரு அளவுக்கு வரிவடிவெழுத்தும் முன்னர் இருத்தல் வேண் டும் எனக் கூறுவர். இங்ஙனமாகவும், வடமொழி தென் மொழி மகோத்தி பருகிப் - படிமிசைத் தமிழ்மகா பாடியம் வகுத்துக்-குசைநுனி யதனிணங் கூரிய மதிபெறீஇத்- திசையெலாந் தன்பெரு மிசைநிறீஇ உயர்ந்த மகாணுகிய (பெயர்சொல்லவும் வாய்கூசுகின்றதே) சிவஞானமுனிவ ரர் இதனை மறந்து, அகத்தியராற் தமிழ் பூமியில் உற்பத்தி யாயினதெனக்கொண்டு, அகத்தியம் “அச்செந்தமிழ் நி லத்துமொழியோடு முற்பட்டுத்தோன்றுநூல்” எனவுஞ் “செந்தமிழ்நிலத்துமொழி தோன்றுங்காலத்துடன்றோன் றியநூல்” எனவும் மயங்குவாராயினார். “சிறிய கேள்வி

யோர் கழியவுஞ் செருக்குடை யோரென்-நறிஞர் கூறிய பழஞ் சொலென் னளவிற்றே” யாயினுமாகுக. “முந்து தூல்” “முந்தைதூல்” என்பன முதலூர்குப் பெயர்களாகவும், இளம்பூரணரும் நீச்சினூர்க்கினியாரும் அவ்வாறே பொருள்கூறி “நிலத்தொடு” என்பதற்குச் செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு எனப் பொருளுரைத்திருப்பது கண்டாராகவும், “நிலத்தொடு முதுதூல்கண்டு” என்பதற்கு எண்ணுப்பொருளில் நிலத்தையும் (அதாவது நிலத்தின் கணுள்ள இயற்றமிழ் வழக்கையும்) முதலூலையுங் கண்டு எனச் செம்பாகமாகப் பொருள் வெட்டவெளிபோலக் கிடப்பதாகவும், இவர் உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்கொடுத்து “முந்து” என்பதை வினைத்தொகையாக்கி, அறுசம்புல் லிற் தடக்கிய யானைபோல, இவ்வாறு இடர்ப்பட்டது கால கதியோ அன்றேல் பிற ஆசிரியர் மதங்களை மறுத்தலும் ஆங்காங்குத் தமது நூதனமதத்தை நாட்டுதலுந் தமக்கு என்றும் இயல்பாயினமை பற்றியோ அறியேம்.

நடுவினா யகரி லக்காய் நலமழிந் திடுவே மெங்க
ளிடையினக் கீர னில்லா திருப்பினென் றவைசொல் வேளை
விடையினன் றமிழ்தூல் கூடும் விதிவிலக் குணரா னென்ற
படியினில் யாவர் வல்லார் பாற்றமி ழுடங்கிற் றம்மா!!

அகத்தியன் பயந்த செஞ்சொலாரணங்கு” “பொற்பொ திய மாமலையான் மொழி” பொற்பொதிய மாமுனிபுகன்ற தமிழ்” “குறுமுனிவ னுர்தமிழ்” என வில்லிபுத்தூராராதி யர் கூறியவெல்லாம் உபசாரவழக்கென்க. அவ்லதூஉஞ் சுவிகாரபுத்திர தருமமெனக் கொள்ளினும் அமையும்.

அகத்தியரால் நெடுங்கணக்கு ஏற்பட்டது முதல் அகத் தியம் நிறைவேறியது வரைக்குஞ் சென்றகாலத்தை அக்ஷரகாலமென்றும். அது சிறுகாலமாயினுங் கைக்குழந் தை மழலைபயின்று சிற்றில் கோவிவினையாடிய பருவமாத லிற் பெற்றருந்ருர்க்குப் பேரானந்தந் தந்த வயதாயிற்று. பின் நிகழ்வது இலக்கணகாலமாகலானும் இலக்கியம் பிறந் தவழியே இலக்கணம் அமைவதாதலானும் அக்ஷரகால மே தமிழுக்கு ஆதியிலக்கியகாலமென்றுங் கொள்க. அன்

றியுஞ் சுருதியொப்பச் செவிவாயிலாய் அதற்கு முன்காலத்தினின்று வந்தனவும் பலவுளவாதல் வேண்டும். அவ்வாறிருந்தனவென்றே துணிவாரும் *பலருளர். இதனை இவ்வாறு அகநாடகாலம் ஏற்பட்ட பிறபாஷைகளின் உவமானப் பிரமாணத்தாலு முணர்க. .

அப்பால் இலக்கணகாலம். இது தொல்காப்பியன் அதங்கோட்டாசான் தூரலிங்கன் செம்புட்சேய் வையா பிகன் வாய்ப்பியன் பனமபாரன் கழாரம்பன் அவினையன் காக்கைபாடினியன் நற்றத்தன் வாமனன் என்னும் பன்னிருசேஷரும் அகத்தியரிஷரிடத்தில் அவர்செய்த பேரகத்தியஞ் சிற்றகத்தியம் இரண்டும் முற்றக் கற்றுத் தத்தமபெயரால் வேறுவேறிலக்கணமும் அனைவரும் ஒருங்குசேர்ந்து புறப்பொருட் பன்னிருபடலமும் எழுதிய காலமாம். அகத்திலிருந்து சிற்றிலகோலி ஆடிய சிலுமகவு ருதுவாரினாற்போல இதுவுந் தமிழணங்கிற்கோர் விசேஷ பருவமேயாம்.

அப்பாற் சமுதாயகாலம். அது மதுரைச்சங்கத்தாசாலமாகும். சர்வபூஷணலங்காரதாரியாய்த் தமிழ்மாறுதருணதாதிசையடைந்து அரங்கேறிய மகோற்சவகாலம் அதுவேயாம். அப்பொழுது அவளுடைய சீருஞ்சிறப்பும் இத்துணையதென்று சொல்லறபாலதன்று. அக்காலத்

* திருவிளையாடற்புராணம்.

விடைகொடு போவா னென்றை வேண்டின னேருந் தேய்த் தொடைபெறு தமிழ்நா டென்று சொல்லுப வந்த நாட்டி னிடைபயின் மாந்த ரெல்லா மின்றமி ழாய்ந்து கேள்வியுடையவ ரென்ப கேட்டார்க் குத்தர முரைத்தல் வேண்டும்.

சித்தமா சகல வந்தச் செந்தமி ழியனா றன்னை
அத்தனை யருளிச் செய்தி யென்றன னனையான் நேற
வைத்தனை முதனா றன்னை மற்றது தெளிந்த பின்னு
ரித்தனை யடியே னென்று நின்னடி காண்பே னென்றான்.

திற்குள் அவள் சமஸ்கிருதநாயகனை மணந்தது. மணந்து
மென்! மாமியார்விட்டு மருமகன்போல இன்றியமையா
வேட்கைகருகியபோதன்றி மற்ழும்படி ஒருசார் ஒதுங்கி
யிருந்தமையாற் தமிழ் தன் சிறப்பிற் சறழங் குறையாதி
ருந்தனள். இது தலைச்சங்கம இடைச்சங்கம் கடைச
சங்கமென மூன்றாகும். இவற்றுள் முதற்சங்கத்தார் சா
லத்தே உற்பவித்து இடைச்சங்கத்தார் காலத்திற்கே உரி
யவாயினவெனவும் அகத்தியரோடு தொல்காப்பியரும்
இடைச்சங்கத்தில் இருந்தனரெனவுங் கடைச்சங்கத்தி
லுந் தொல்காப்பியர் வீற்றிருந்தனரெனவுங் கூறுவாரு
முளர். அது புத்திக்கிசைந்ததன்று. அவரவா நூற்பெ
ருமையான்வந்த உபசாரவழக்காகக்கொள்ளலாம். அகத்
தியத்தோடு தொல்காப்பியராதியோர் நூல்களுந் தலைச
சங்கத்தார் காலத்து நிலவியும் அகத்தியத்தையே அரு
ளுன்றார் ஆதாரமாகக் கொண்டாரென்றும் அகத்திப
ருடைய விரோதத்தினற் தொல்காப்பியம் அப்போது
தலையெடாமலிருந்ததென்றுந் தொல்காப்பியத்தின் சிறப
புத்தோன்றத் தோன்ற அஃது அகத்தியத்திற்குச் சரியா
யெழுந்து இடைச்சங்கத்தாருக்கு இரண்டிம் ஆகாரமாயி
னவென்றும் ஈறில் அகத்தியம் மகத்துவநதாழத் தொல
காப்பியம் மேம்பட்டுக் கடைச்சங்கத்திற் தானே தனிரின்
றதென்றுங் கொள்வதே தகுதி. பாலையான் அவைக்க
ளத்து “அதங்கோட்டாசாற் கிறபத்தெரித்து” எனப்
பனம்பாரனாற் கூறப்பட்டமையிற் தொல்காப்பியமும்
ஏனெப்பதினொருவர் நூல்களும் முன்னா உற்பத்தியாயும
யின் தலைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியதாகக் கொள்க.

நூலாநா லாயிரநா னுற்றுநாற் பத்தொன்பான்
பாலாநா னுற்றுநாற் பத்தொன்பான் - மேலாநாற்
பத்தொன்பான் சங்கமறு பத்துநா லாடலுக்குங்
கத்தன் மதுரையிற்சொக் கன்.

என்னுங் காளமேகப்புலவர்வாய்மொழியைத்துணைக்
கொண்டு தலைச்சங்கத்து வீற்றிருந்த புலவர் நாலாயிரத்
துநா னுற்று நாற்பத்தொன்பதின்மரெனவும் இடைச்சங்

கத்துப் புலவர் நானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மரெனவுங்
஁டைச்சங்கத்துப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரெனவுங்
கூறுவாருளர். அது சரியன்று. அவ்வச்சங்கத்து வீற்றிருந்
தோர் முறையே அகத்தியனார் விரிசடையத்தனார் முருக
முதலினார் முடிநாகராயர் நிதிக்குழுவனார் அதங்கோட்
டசிசிரியனார் பனம்பாரனார் தொல்காப்பியனார் முதலாய
ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத்தொன்பதின்மரும், இருந்தையூர்க்
கருங்கோழி மோசியார் வெள்ளூர்க்காப்பியன் சிறுபாண்
டரங்கன் திரையன்மாறன் துவரைக்கோமான் கீரந்தையார்
முதலாய ஐம்பத்தொன்பதின்மருஞ், சிறுமேதாவியார்
சேந்தன்பூதனார் மதுரையாசிரியர்நல்லந்துவனார் மருதனி
ளநாகனார் உருத்திரசன்மனார் கபிலர் பரணர் கணக்காயனார்
மகனார்நக்கீரனார் முதலாய நாற்பத்தொன்பதின்மருமெ
னவும, அவ்வச்சங்கத்திற் தத்தங் காவியம் அரங்கேற்றிய
புலவர் தொகை நாலாயிரத்து நானூற்றுநாற்பத்தொன்ப
தும், மூவாயிரத்தெழுநூறும், நானூற்று நாற்பத்தொன்ப
துமெனவும், நூறும் உடையும் இரண்டுஞ் சங்கத்தார்
காலத்தனவாகிய இறையனாகப்பொருளுரையாற் தெள்
ளிதினுணர்க. அல்லாமலும், இதனையே

“ஏழேழொ டைஞ்ஞாறு மேழே ழொடுபஃதும்
ஏழேழுஞ் சங்க மிரீஇனார் - ஏழேழ்சேர்
நாற்பதினா னுறுமுப்பா னேழ்நூறு நானூற்று
நாற்பதினென் பான்கவிஞர் நாடு.”

என்னுஞ் சங்கத்தார் காலத்துச் செய்யுளும் வற்புறுத்தும்.

மூன்று சங்கத்திற்குங் காலம், முதற்சங்கத்திற்கு
முன்பின் நாலாயிரத்தைஞ்ஞாறும், இரண்டாஞ்சங்கத்திற்
கு மூவாயிரத்தைஞ்ஞாறும் மூன்றாஞ்சங்கத்திற்கு இரண்
டாயிரமுமாக ஆகப் பதினாயிரம் வருஷமென்ப. அவற்
றுள் முதற்சங்கங் காய்சினவழுதிமுதற்கடுங்கோன்வழுதி
புருக எண்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியரையும், இடைச்

*நாற்பத்தொன்பதின்மர்பெயருந் திருவள்ளுவமாலையிற் காண்க.

† விவிலியநூலோடோடி அதன் கதைகளையும் காலநிருபணங்
களையும் நம்பியவர்களுக்கு இஃதோர் கட்டுக்கதைபோற் தோற்றும்.

சங்கம் வெண்டேர்ச்செழியன் முதல் முடத்திருமாறன்றாக ஐம்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியராயுங், கடைச்சங்கம் முடத்திருமாறன் முதல் உக்கிரப்பெருவழுதியீராக நூற் பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியராயுமுடையன. பாண்டியருட் கவியரங்கேறினர் முதற்சங்கத்தெழுவரும் இடைச் சங்கத்தைவருங் கடைச்சங்கத்துழுவருமாம். தலைச்சங்கத்தரங்கேறிய நூல்கள் தொல்காப்பியம் காக்கைபாடினியம் அவினையம் நற்றத்தம் வாமனம் புறப்பொருட் பன்னிருபடலம் முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றியம் பரிபாடல் முதுநாரை முதுகுருகு களரியாவினை முதலியன. அவர்க்கு நூல் அகத்தியம். அதில் இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் மூன்றும் வகுத்துரைக்கப்பட்டன. அவற்றுட் தொல்காப்பியம் முதலியவற்றில் இயற்றமிழும், பெருநாரை பெருங்குருகு முதலியவற்றில் இசைத்தமிழும், முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றியம் முதலியவற்றில் நாடகத்தமிழும் விரித்துரைக்கப்பட்டன. இவர்களும் இரீஇயது கடல் கொள்ளப்பட்ட தெக்கண மதுரையென்ப. இடைச்சங்கத்தரங்கேறியன கலி குருகு வெண்டாளி முதலியன. இவர்க்கு நூல் அகத்தியம் தொல்காப்பியம் மாபுராணம் இசைதுணுக்கம் பூதபுராணமென்பன. இவர் இரீஇய இடங் கபாடபுரம். கடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியன நெடுந்தொகைநானூறு குறுந்தொகைநானூறு நற்றிணைநானூறு அகநானூறு புறநானூறு ஐங்குறுநானூறு எழுபதுபரிபாடல் கலி பதிற்றுப்பத்து நூற்றைம்பது கூத்துவரி சிற்றிசை பேரிசைமுதலியன. இவர்க்கு நூல்முற்கூறியவும் புதியாதுட்பம் பிரணிகை சாயித்தியமாதியவுமாம். இவர் சங்கம் இருந்த

அவன் அறுபதினாயிரம் ஆண்டாண்டான் இவன் எழுபதினாயிரம் ஆண்டாண்டான் என்னுங் கற்பனைகள் போலாகாது, சங்கம் இரீஇய பாண்டியர்கள் பெயரும் முறையும் தொகையும் ஆகமப்பிரமாணமாக நமது கைக்கு வந்திருக்க, எவ்வெச்சாதியாரும் மனிதருக்குமிக்க நெடியவயதுகூறிய பண்டைக்காலத்திற், சராசரி ஒரோரரசனுக்கு ஐம்பது வருடச் செங்கோன்மை வகுத்த இந்நிருபணம் யாதா யினுமொரு சமுசயமுமின்றி முற்றவும் நம்பற்பாலதேயாம்.

இடந் தற்காலத்துள்ள உத்தரமதுரை. இஃது இடைச்சங்கம் இருந்த கபாடபுரம் முடத்திருமாறன் காலத்துக் கடல் கொண்டபின் தோன்றியது. சங்கத்தார்காலத்து நூல்கள் அனேகம் இக்காலத்தில் இல்லாமல் அடியோடே இறந்து விட்டன.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஈராயிரம் வருஷத்தின் முன்பு உக்கிரப்பெருவழுதிகாலத்திற் சங்கத்தார் அதிக அகந்தைகொண்டு தெய்வசிந்தனையில்லாராய்ப் புலவர்களை அவமதித்துத் தம்நெறிபிசகினபோது தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாராலும் ஔவை இடைக்காடராலும் அவமானப்பட்டுக் கர்வபங்கமடைந்து அத்தோடே சங்கமுமுடிய ஏதுவாயிற்று. சங்கத்துள் அரங்கேறின வற்றுட் தேவர்குமளேகடைசியானது. அதன்பின் ஏறக்

* சங்கம் ஒழிந்தது சுத்தசந்திரவயிசத்திற் கடைசியாய் அரசு புரிந்த கூன்பாண்டியன் காலமென்று கொள்ளினும், அதன்பின் சோமசுந்தரன்முதற் பராக்கிரமன்வரைக்கும் நாற்பத்திரண்டு அனுலோம்பாண்டியர்சன் அரசு செய்திருக்கின்றனராதலில், ஒவ்வோர் அரசனுக்குச் சராசரி இருபத்தைந்து வருடம் வைப்பினும் ஆயிரத்தைம்பதாகிறது. பராக்கிரம பாண்டியனை முறியடித்துத் துலுக்கர் முதன்முதல் மதுகாயாண்டு எண்ணூற்றைம்பது வருடமென்பது இதிகாசரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆதலிற் கூன்பாண்டியன் காலமே இரண்டாயிரம் வருஷத்திற்கு முன்பின்னாயிற்றென்றறிக. அன்றியும் ஸ்ரீ இராமர் இலங்கைக்குவந்தது அனந்தகுணபாண்டியன்காலம்; அவன் கூன்பாண்டியனுக்குமுன் அறுபத்துமூன்றாவது பாண்டியன். ஆதலாலும் இத்தொகை அதிகமல்லவென்றுகாண்க. மேலும் இற்றைக்கு மூவாயிரத்தைநூறுவருஷத்தின்முன் இருந்த வியாசர்காலத்தவனாகிய அர்ச்சுனனுக்குத் தன்மகளைக்கொடுத்த சித்திரவாசன் மதுரைக்குச் சமீபமான பூழி என்னும் மணலிபுரத்தில் அனந்தகுணபாண்டியனிலிருந்து பதினெட்டாவது பாண்டியனாகிய சித்திரவிக்கிரமபாண்டியன் காலத்திற் சிற்றரசுபுரிந்தவன். இதனாலும் இக்காலநிரணயந்தவற்றென்பது தெள்ளிதிற்புலப்படும். மேலும் கூன்பாண்டியன் காலத்து ஞானசாரியராக எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் மரபிற் தற்காலம்வரைக்கும் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றோர் நூற்றுப்பதினாவர். இஃதொன்றே கூன்பாண்டியன் காலம் இற்றைக்கு ஈராயிரம் வருஷத்தின்மேற்பட்ட தென்பதை எட்டுணையும் ஐயமறக் காட்டும்.

குறைய இருதாறுபருஷஞ்சேரசோழபாண்டியர் அவைக் களத்திற் தனக்குப்பேராதரவில்லாதருந்துஞ் செர்தமிழ்ச் செலவி தன் சிறப்புக்குறையாமல் உலாவிக்கொண்டிருந் தனன். அக்காலத்தினையே ஐந்தாவதான அநாதாரகால மென்று குறிப்பித்தோம். அதனைப் புத்தர்காலமெனினும் இழக்காதென்று கொள்க.

அப்பாற் றமணர்காலம் தொடங்கியது. தமிழில் மிக அருமையான இலக்கிய இலக்கண கலைக்கியானதார்கள அனேகஞ் சமண வித்துவான்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சங்கத்தின்பிற்காலஞ் சமணர் தலைப்பட்டது தாயிற் றந்தபெண்ணுக்கொர் சற்குணநிறைந்தசிற்றூததாள வாய்த் துன்போலும். * புத்த வைஷ்ண வித்துவான்கள் ஆண்டாண்டுத் தலைமைபெற்ற காலத்திற் தமது மதசார்பான சிலதூல்கள் இயற்றினதன்றிச் சாவசனோபகாரமாகிய கிருந்தம் ஒன்றுஞ் செய்திலர். இது தமிழ் தம்பெயருக்கு மோனையாகாத கோபம்போலும். சமணரோ அங்ஙனமா

*இலக்கண இலக்கிய கலைக்கியானகருத்தாக்களையன்றிச் சைவ நாயன்மாரையொப்புச் சமயாதினமான தொண்டர்கள் ஆழ்வாராதி யுரை யாண்டுக்குறித்திலேம். வஞ்சகச்சூதனால் வடவேங்கடத்தைக் கைப்பற்றியதுபோலவும் விக்கினேசுவரரைத் திருநாமஞ்சாத்தித் துடிக்கையாழ்வாரென்று கொண்டதுபோலவும், தமிழ்தூலுடையார் தஞ்சமரீத்தாரில் யாருமில்லாத குறையை நிவிர்த்திக்க முயன்று, வல்லடிவழக்காக, வைஷ்ணவர்கள், சாதியில் ஒச்சனஞ் சமயாசாரத்திற் பிடாரிபூசரினுமாகிய கம்பருக்கு ஆழ்வார் ராமஞ் சாத்தியும், அடிப்பட்ட சிவாசாரிய குலத்துப்பிறந்து சாம்பரியந் தஞ் சிவார்ச்சனையேசெய்த பரிமேலழகரை அரிமேலழகுதூஉம் அன்பமையந்தணன் பரிமேலழகனென வாய்ப்பகட்டுப்பேசியும் யாதுபயன்? ஊன் உலேமடியான் மறைக்கவா!! வைஷ்ணவருட் தமிழ்க்காப்பியஞ் செய்தார் வில்லிபுத்தூராழ்வார் ஒருவரே. இவர் அருணகிரியிற் சிவநிந்தனைசெய்து கண்ணிழந்து அச்சாபநீங்கும் பொருட்டுச் சிவபரமாக ஒருநூல் செய்ய ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்டுங் கொடிய வைஷ்ணவராதலிற் தன் மதாபிமானத்திற்குப் பங்கம் வராது சிவஸ்துதி இடையிடை விரவிரவும் வெளித்தோற்றத்திற் கண்ணன் சரிதையாகவும் பிறர்மயங்கப் பாரதத்தைச் சாபநிவர்த் திக்காகவே செய்தனரென்றுணர்க. இதனுண்மை அருணகிரியார் சரித்திரத்தால் நன்குவெளிப்படும்.

காது தமிழ்விருத்தியில் மிகமுயன்றவர்கள். தமிழ் கற்கப் புகும் மாணாக்கர் பெரும்பான்மையும் படிக்கும் நிகண்டு நன்னூல் காரிகை நம்பியகப்பொருள் முதலிய சிறு கிரந்தங்கள் மாத்திரமல்ல, புலவர் பெருமான்களாலுங் கல்வி னல்ல அரசராதியோராலும் வியந்து துதிக்கப்படுஞ் சிந்தாமணிமுதலிய பெருங்காப்பியங்களும் அனேகம் அவர்க ளாற் செய்யப்பட்டன. பெரியவுங் கடியவுஞ் சிறந்த நடை யையுடையவுமாகிய பலகிரந்தங்களுக்கு மிகமாண்புபொ ருந்திய உரைகளெழுதிவைத்த ரசசினர்க்கினியாரும் பின் பு சைவமதத்தை அனுசரித்தவராயினும் முன்னர் ச சம ணர்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். இதனால் மேற்கூறிய கிரந் தமெல்லாம் சண்டிவகுத்த சமணகாலத்திற் செய்யப்பட டனவென்று கொள்ளற்க இவற்றுட் சில பின்வரும் இதி காசாதின காலங்களில் எழுதப்பட்டன. அவர்கள்தன்மை இன்னதென்று மெய்ப்பித்தற்கு எடுத்துக்காட்டாக இத னை சுண்டிக்கூறினோம். இவர்களுாலுட் சிந்தாமணியெழு தி இப்போது ஆயிபத்தெண்ணாது வருஷமிருக்கலாம். இவர்களுிடந் தமிழ் பரிபாலனம்பெற்றது ஒருத்தேசம் முந்துறு வருஷத்திற்குண்டு.

இவர்கள் காலத்தில் அனேக சமஸ்கிருதப் ப்தங்கள் தமிழில்வருது கலந்தனவாயினும், வண்டு கைக்கொண்ட கிருமிபோலவும் வேரின்வாய்ப்பட்ட எருப்போலவுஞ் சமஸ்கிருத நிறமும் மணமுமின்றி ஆர்த்தபம் மயிடம் பகுதி விசுதி முதலியனபோலச் சுத்த தமிழுருவமாகவே திரிந்துவந்தன.

அப்பால முன்பின் எண்ணுவருஷம் இதிகாசகா லம், பற்பல புராணகாவியங்களுங் கலைஞான தூல்களும் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டனவாயினுந் தமிழிற் சிறந்த இதிகாசங்களாகிய நடைதம பாரதம் இராமாயணம் இரகு வமிசமென்பன தோன்றிய காலமாதலில் இதிகாசகால மென்றும், வடமொழியிலிருந்து புராணேதிகாசங்கள் சம யசாஸ்திர ஸ்தலமான்மியங்கள் கணித சோதிடாதிகள் சுத்த சமஸ்கிருதாக்காரமாய்த் தமிழில் மொய்க்கத்தலைப்பட டதும் வடமொழிப் பிரளயத்தைக்கண்டு தமிழ் சகிக்க

லாற்றாது மூழ்கியதும் இக்காலத்திலே தான். அது மட்டுமே போகர்முதலிய ஆயுணூலாரும் பிரகர்முதலிய கணிதவல்லாருஞ் “செந்தமிழணங்கின் றிருமேனியெலாம்—வெந்தழல்கொழுந்தி வெதுப்பியவாவெனக்—கொடுந்தமிழ்மலிந்து கொப்புளித்தெழுந்து” புண்படச்செய்ததும் இக்காலமே. இதில் அதிவீரராமன் புகழேந்தி ஒட்டக்கூத்தர்கம்பர் அம்பிகாபதி தமிழ்த்தண்டி வில்லிபுத்தூரர் வரந்தருவார் முதலிய பெரும்புலவர்கள் சேர சோழ பாண்டிய தேசங்களில் எழுந்து சொலித்தனர். தொண்டைமண்டலத்திற் கசசியப்பசுவாமிகள் சேக்கிழார் முதலிய புராண கவிச்சுரர்கள் சிறப்புற்றோர்களினர். ஈழமண்டலத்தில் அரசகேசரி செகராச்சேகரர்முதலிய தமிழ்வல்லோர் தலைப்பட்டனர். பின்பு படிப்படியாகத் தமிழ்க்கல்விக்கு அரசபரிபாலனங் குறைந்தது. சமஸ்கிருதம் வல்லாருக்கு மேன்மைபுண்டாயது. தமிழ் தனிநிலலாது தத்தளித்து வடமொழி வல்லார் கைப்பட்டு அம்மைவார்த்த உடம்புபோலத் தேகமெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத் தழுமபு ஏறியது. கொப்புளித்த திருமேனியிற் கொடுமுள்ளும் ஏறியதென்னததிசைச்சொற்கள் வந்து மரீஇயின. ஈற்றில் ஏழலாநாட்டுச்சனியும் பிடித்தாற்போல “ஆவீன மழைபொழிய இல்லம் வீழ அகத்தடிமை சாவமனை யாள்மெய்நோவ - மாவீரம்போகுதென்று விதைகொண்டோட வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ளச் - சாவோலை கொண்டொருவனெதிரே யெய்தத் தள்ளவொண்ணா விருந்துவரச் சர்ப்பந்தீண்டக் - கோவேந்தன் றூதாநின்று கடமைகேட்கசகுருக்களுந்தட் சணைக்குவந்து குறுக்கிட்டாரோ” யென்று துலுக்கசேனை வந்து விழுந்து தேசத்தைசசுறையாடி ஆங்காங்கு இறவாதெஞ்சிய புத்தகங்களையும் அழித்தகன்றனர்.

அப்பாற் தற்காலத்துநிகழும் ஆதினகாலமாம். இது சந்தானகுரவர் காலத்தையுஞ்சேர்த்து இற்றைக்கு *எழு

* காஞ்சிநகரத்திற் காமக்கோட்டி பீடமுங் கன்னடதேசத்திற் சிங்கேரிமடமும் இசற்கு வெருகாலத்தின்முன் தோன்றி ஆண்டும் பலநூல்களும் பாவியங்களுஞ் செய்யப்பட்டுள்ளனவாயினும் அவையெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத்திலாயினமையால் அவற்றைச்சேர்த்திலேம். கூன்பாண்டியன் காலத்ததாதலிற் திருஞானசம்பந்த

நூறுவருஷத்தின்முன் தொடங்கியது. சரஸ்வதியாலய மாய்க் கல்விக்களஞ்சியமாக முதன்முதற் தமிழ்நாட்டில் மூடேற்படுத்தியமகான்மா ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பிரதம பரமாசாரியராய் எழுந்தருளிய ஸ்ரீமூர்த்தி நமச்சிவாயதேசிகளே. இவர்மரபில் முன்னர் நான்சாளுசந்தான குாவராகிய உமாபதி சிவாசாரியரார் சில சித்தாந்த சமயசாஸ்திரங்களையன்றிச் சாலிவாகனசகாப்தம் தூஉ அளவிற கோயிற்புராணமுதலிய பல அரிய இலக்கியங்களுஞ் செய்யப்பட்டன. பின்னர் ஈசான தேசிகரெனத் திருநாமம் வழங்கப்பெற்ற சுவாமிகாத குரவரவரால் இலக்கணக்கொத்தும், அவரது மாணுக்கர் சங்கர நமச்சிவாயதேசிகரால் நன்னூல்விருத்தியும், வேலப்பதேசிகரார் பறியலூர்ப்புராணமும், அகத்தியர் வரத்தாற் செகத்திலுற்பவித்து அவர் ஒருகடலுண்டுமிழ்ந்தால் யாமிருகடலுண்டுமிழேமாவெனத் தென்கலை வடகலைக்கடல்களை முற்றக்கற்றானந்தித்த சிவஞானயோசுவரரார் தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டியும் புத்தமபுத்துரை காஞ்சிபுராணம் முதுமொழிவெண்பா முதலிய மிக்க சாதுரியகிரந்தங்களுங் கற்றுவல்லோர் அனைவராலும் நன்குமதிக்கப்படும் பெருஞ் சிறப்பினைபுடைய திராவிடமகாபாவியமுஞ் செய்யப்பட்டன.

கல்விவிருத்திசெய்து சமயஸ்தாபனம் பண்ணும்பொருட்டுத் தமிழ்நாட்டிற் தருமபுராணம் திருவண்ணாமலை யாதீனம் மதுரையாதீனம் மங்கலபுரத்துச் சங்கமாதீனம் முதலிய மடங்கள் ஆதீனங்கள் வேறும் பல அங்கங்கே தர்மசீலோத்தமர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவற்றின்

மடம் இதற்கும் முந்தியதாயினும் முதலிலே மதுரையில் ஞானசாரிய பீடமாகமாத்திரம் ஏற்பட்டுப் பின் நாயனார் காலத்திலேதானே திருநெல்வேலியைத்தனக்கு மூலஸ்தானமாகப்பெற்ற அம்மடம் அழிந்துபோனமையானும் அதிற் தமிழ் பரிபாலிக்கப்பட்டுங் கிரந்தங்கள் எழுதப்பட்டும் இருந்ததாகத்தோன்றாமையானும் உத்தேசம் ஒழித்தனம். அதற்கு உபயமடமாகப் பின் மூலதானத்துவம்பெற்று ஒங்கிய மதுரை மடமே திருவிளையாடற்புராணம் இயற்றிய பாஞ்சோதி முனிவர் முதலியோர் எழுந்தருளப்பெற்றுத் தமிழ்க்கல்வியைப் பரிபாலனஞ்செய்தது.

கண்ணும் இவ்வாறே காலத்திற்குக்காலஞ் சமயசாஸ்திரங்களன்றி இலக்கிய இலக்கண கலைஞானதூல்கள் செய்தோர் தருமபுரத்திற் குமரகுருபரசுவாமிகள் சம்பந்தசுரலையசுவாமிகள் சம்பந்தசுவாமிகள் வெள்ளியம்பலத்தம் பிரான் சச்சிதானந்ததேஜிகர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாசூர் வைத்தியநாதநாவலர் முதலியோரும், திருவண்ணாமலையாதினத்தில அமிர்தலிங்கசுவாமிகள் குகைநமச்சிவாயர் ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள் ஆடியபாதசுவாமிகள் சுப்பிரமணியசுவாமிகள் முதலியோரும், மங்கலபுரத்திற் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலியோரும் அனேகர் உளர். தம்மையடைந்தவர்க்குக் கல்விகற்பிப்பதும் அவருட் பரிபக்குவ தசையுடையோரை ஞானசாரியராக அபிஷேகஞ் செய்துவைப்பதும் புலவராய்த் தம்பால் வந்தோர்க்குப் பலபரிசளிப்பதும் அவருட் சிரேஷ்டவல்லமையுடையோரைத் தமது ஆதினவித்துவான்களாக நியோகித்துச் சிறப்புச் செய்வதும் இன்னோன்ன பிறவுமாகிய ஆதினபரிபாலனம் இல்லாதொழியின் இதுவரையிற் தமிழ் மிகவுங்குறைந்து போய்விடும். தமிழின் மகிமை இப்பொழுது இவர்களாலேயே நிலைபெற்றது.

அரசாட்சியாருந் தமது வித்தியாசாலை மாணுக்கருக்கு அவரவர் சொந்தப்பாஷையையுங் கற்பிக்கும் விருப்புடையராய்த் தமிழ்ப்பிள்ளைகளுக்கும் அவரது சுயபாஷையாகிய தமிழை ஒரோவழி ஒதுவிக்கின்றனர். நீந்துதற் றெழிலைக் கற்பிப்பான் ஒரு நீராசிரியன் கற்பானை ஏரிநதி கிணறு குளங்களில் இறங்கவிடாது குடத்திற் தண்ணீர் மொண்டு சிறுகுழியில்விட்டுக் கால்மறையாத் தண்ணீரில் மாரடிக்க விட்டாற்போலக், கடனீரெனில் உடல்கசியும் உப்புப்பூகுகுங், குளநீரெனிற் சளிபிடிக்குந் தலைநோவுண்டாம், யாற்றுநீரெனிற் சர்ப்பந்திண்மும் முதலைபிடிக்கும் என்று ஒரோர்தூலுக்கு ஒரோர்குற்றஞ்சாற்றி ஒன்றிலும இறங்கவிடாது ஒருதூலில் ஒருகுடமும் இன்னொருதூலிற் பின்னொருகுடமுமாக அள்ளிவைத்துப் படிப்பிக்கும் அவரது முயற்சியாற் பெரும்பயன் விளைவதேயில்லை. அவரிடங்கற்றுத் தமிழ்வல்லோராயினுரை யாண்டுங் கண்டி

லேம். அன்றியும் இவ்வித்தியாசாலையில் * நிகண்டுகற்
கற்றிலக்கியவாராய்ச்சி இல்லாதார்க்குச் சிற்றிலக்கணங்
களைமாத்நிரங் கற்பித்தலால் அன்றோ வா வந்தானெனக்
கண்டு கா கந்தானென்னுஞ் சா செத்தானெனக்கண்டு தா
தெத்தானெனவுங் கூறுவார்போலத் தம்மைப் பலவாறு
விபரிதப்படுத்துகின்றனர். இதனும் தமிழுக்குவருங் கெடு
தியைக் குறித்துமிக அஞ்சுகின்றோம். இவ்வாறு விளைந்த
விபரிதங்களுக்கூச சில உதாரணங்காட்டல் தகுதியாயி
னும் பிறர்க்கு விரோதமாமென்று விடுத்தனம். இலக்கியங்
களைப் போதுமான அளவு கற்பிப்பாராயின் இலக்கணத்
தை ஒருங்கே ஒழித்துவிடனுங் குற்றமுறுது. இலக்கிய
வல்லாருக்கு இலக்கணங் தானாயமையும். இஃது எந்தபா
ஷைக்குஞ் சாதாரணதர்மம். இங்கிலிஷ் பாஷையில் மகா
பாண்டித்தியமுள்ளோர் சிலர் தாம் இங்கிலிஷ் இலக்கணஞ்
கிழிதுங் கற்றதோயில்லைபென்று சொன்னதை நாம் கா
தாரக் கேட்டிருக்கின்றோம். தமிழில் நல்ல பிரபந்தங்கள்
தூல்கள் எழுதினோர் பலர் அவ்வாறிலக்கணப்பிழை இல்
லாதாரென்பது யாருமறிவர்.

மேல்வகுத்த காலங்களுள் இந் நூலுடையா காலஞ்
சமணர் காலமென்றுகொள்க. வீரராமேந்திரனெனவும
விக்கிரமசோழனெனவும் பெயர்வழங்கிய வீரசோழன்
காலத்தில் அவன்கீழ்ப் பொன்பற்றியூரின் சிற்றரசுபுரிந்த
புத்தமித்திர அரசனால் எழுதப்பட்டு அவ்வீரசோழனு
பெயர்வகிக்கப்பெற்றமையே இந்நூலெழுதி முன்பின் ஆ
யிரத்தைஞ்ஞாறுவருஷஞ் சென்றிருத்தல்வேண்டுமென்ப
தற்கூச சான்றும். மேலும் “ஏதமது சகாததமெழுதாற்
றில்” ஸ்ரீகச்சியப்பசுவாமிகள் ஸ்காந்தம் அரங்கேற்றிய
போது “திருடசக்கரம்” என மொழிபுணர்ந்ததற்கு விதி
காண்பிக்கும்பொருட்டு இந்நூல் கொண்டு வரப்பட்டமை

* ஐரோப்பைய பாஷைகள்போல ஒவ்வொருமொழியுந் தன்
சுயரூபமாகப் பக்குவிட்டுநில்லாது பலவாறுபிரியுந்தன்மையவாய்ப்
புணர்ந்து நிற்குஞ் சமஸ்கிருத தமிழ்வாக்கியங்களை, அவற்றுள்ள
பதங்களை அர்த்தத்தோடு முன்னர் உணர்ந்தாலன்றிப், பிரித்துப்
பயன்சொன்னதல் அருமையாதலில், அமரம் நின்று முதலிய முத
லே கற்றல் மிக அவசியமென்பது இத்தேசமொழிவல்லார் துணிவு.

யானும், அக்காலத்துப் புலவர்களுக்கு இந்நூற்பெயருந் தெரியாமலிருந்தமையானும், தமது காலத்து நூலாயின் அவர்கள் தமக்கு நூதனமாயிருந்த அவ்விதியை ஆட்சேபியாமல் ஒத்துக்கொள்ளார்களாதலானும், இந்நூலின் அருமையை அவர்கள் மிக வியந்துகொண்டமையானும் இஃது அவர்காலத்திற்குப் பல்நூறு வருஷங்களின் முன்னர்ச் செய்யப்பட்டதென்பதற்கு மயக்கமில்லை.

இந்நூலாசிரியர் ஒருசமணர். உரையாசிரியருஞ்சமணரே. அந்தச்சிறப்பில் அவர்க்குப் பெருந்தேவனென்று பெயர் குறித்திருப்பினுஞ் சமணர் தமது வித்துவான்களைத் தேவரென்று சாதாரணமாய்ச்சொல்லும் வழக்கமுண்டாதலின் இவரதுயற்பெயர் வேரூயிருக்கலாம். பாரதப்பெருந்தேவனாகும் கவிசாகரப்பெருந்தேவனாகும் ஆயிரம் வருஷத்துக்குமேற்பட இவர்காலத்துக்கு முன் இருந்தவர்களாதலின், அவர்கள் இவரினின்றி வேறென்பது சொல்லவேண்டியதில்லை. அன்றியும் அவர்கள் சமணரல்லர். உரையில் எடுத்துக்காட்டாகப் பலசெய்யுட்களை விக்கிரமசோழன் மகன் மகனாகிய அனுபமனசோழனது புகழாகப்பாடிச் சேர்த்ததனால் உரையாசிரியரும் ஆசிரியரும் ஒரேகாலத்தினராயிருத்தல்வேண்டும். உரையைக் “கடனாகவே நவின்ருன்” என்றுரைசிறப்புப் பாயிரத்தார் கூறினமையால் அவர் புத்தமித்திரனார் மாணக்கரிலொருவரென உத்தேசிப்பாரும் பலருண்டு.

முதல் வழி சார்பு மொழிபெயர்ப்பென்னு நாலனுள் இது சார்புநூல். அகத்தியத்தின்வழி இயற்றமிழ் விரித்துணர்த்திய தொல்காப்பியமுங் காதந்திர காவியதரிசனங்களும் இதற்கு முசனாவென்ப. பொருளதிகாரத்துரைபில நாடகத்தமிழும் விரவிவரும். அலங்காரத்தைத் “தண்டிசொன்ன - படிவடநூலின் படியேயுரைப்பன்” என ஆசிரியர்கூறியது தண்டியாசிரியர் வடநூலில் இயற்றிய காவியதரிசனமாமெனக்கொள்க. அதனைத் தமிழில் வடநூலின்படி தண்டியாசிரியர் இயற்றிய தண்டியவங்காரமெனச் சிலர்மயங்குப. சிலர் ஒரு தண்டியே வடமொழி தென்மொழி இரண்டினும் வல்லராய் உபயகவியென நாமம்

வழங்கப் பெற்றிருந்தனரென்றும் அவரே காவியதரிசனம் தண்டியலங்காரம் இரண்டிற்கும் ஆசிரியரென்றும் ஆதலால் அவற்றுள் எதனை முதலாகக்கொள்ளினும் அமைபுமென்றுங் கூறுப. இருசாரார் கூற்றுந் தப்பென மறுக்க. தண்டியலங்காரம் இயற்றினார் அம்பிகாபதியின் புத்திரர். 'அம்பிகாபதி கம்பர் மகன். கம்பர்' குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் வெண்ணெய்நல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியார் முன்னர் "எண்ணிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழின்மேற்" தமது இராமாயணம் அரங்கேற்றியவர். இதற்கு நூற்றேழு வருஷத்தின்முன் குமரகோட்டத்தில் அரங்கேறிய ஸ்காந் தத்திற்கு வீரசோழியத்தினின்று இலக்கணவிதி காட்டப் பட்டதாதலால் இஃதுபொருந்தாமை காண்க. அன்றியுங் காவியதரிசனஞ்செய்த தண்டியாசிரியர் ஒருசமணர். தண்டியலங்காரமுடையார் சைவர். ஆதலால் இருவரும்வேறு. மிகப்பழைய நூலாகிய காவியதரிசனமே வீரசோழியவலங்காரந் தண்டியலங்காரம் இரண்டிற்கும் முதலூலாயிருந்த தென்க.

கரவிதிங்களால் ஏட்டுப் பிரதிகளிற் காலந்தோறும் புக்க அக்ஷரவழுவுஞ் சொற்சிதைவும் வாக்கியப்பிறழ்வும இத்துணைய வென்று சொல்லற்பாலதன்று. இதிகர்ச்சிரோரத்தினமாகிய இராமாயணத்தை எழுதி அரங்கேற்றிய கம்பர் சோழன்மேற் கொண்ட சில வெறுப்பினால் அவனாரை விட்டு இருபது முப்பது வருஷஞ் சேரனிடம் போயிருந்து, பின்பு சோழனைக்காண அபேட்சையுடையராய்த் திரும்பி வரும் வழியில் ஒருமடத்திலே சிலவித்துவான்கள்சேர்ந்து இராமாயணப்பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர், அது தனது இராமாயணப் பிரசங்கமெனத் தெரியாதிருந்துங் கற்றாரைக் கற்றார் காழுறுதல் இயல்பாதலின், கம்பர், யாது பிரசங்கமாயினுமாகுக கல்விப்பிரசங்கங்கண்டுங் கம்பன் புறம்பொழுகலாமாவென்று, தன்னையின்னென்று அன்றோர்க்குத் தெரிவியாது யாரோ வழிப்பிரயாணக்காரன் போல உள்ளே சிலநேரம்போயிருந்து, ஒன்றையொன்று

பார்த்தெழுத எழுதப் பிரதிகள் தோறும் புக்கவழுக்களுந் திரிபுகளும் அதிகப்பட்டிருந்தமையால் அது தனது இராமாயணமென்று மட்டிடாமற், தன்வாக்குஞ் செய்யுட்களும் இடைக்கிடை யாரோசொருகுகவிகள் சேர்த்திருப்பதாகச் சொன்னாராம். ஒருவர்காலத்திலே இவ்வளவாயின் ஆயிரத்தைஞ்ஞாறு வருஷத்துத் திரிவு எப்படியிருக்கலாமென்பதை அனுமானித்துக்கொள்க.

ஒருதேசத்தில்வழங்கிவரும்பிரதிகளை மாத்திரம் பார்த்தார்க்கு இம்மாறுபாட்டின் பெருக்கந் தோன்றாது. மதுரைப்பிரதி திருநெல்வேலிப் பிரதிக்கு வேறு. யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதி இவ்விருதேசப் பிரதிகட்கும் வேறு. தஞ்சாவூர்ப்பிரதி முதன்மூன்றற்கும் வேறு. சென்னப்பட்டணப் பிரதிகள் இவையெல்லாவற்றிற்கும் வேறு. எழுத்ததிகாரத்துஞ் சொல்லதிகாரத்தும் அத்துணைப் பெரும் வித்தியாசமில்லை அதற்கு நியாயஞ் சொல்லிக்காட்ட வேண்டியதில்லை. அப்பால் மூன்றதிகாரங்களிலும் பிற்காலத்தோரார்செய்யுள்உரை உதாரணமென்றிவையெல்லாந் தங்கடங்கள் மனம்போனவழியே மாற்றப்பட்டன. சில செய்யுளும் உரையும் ஒருங்கே தள்ளப்பட்டன. பழைய உதாரணங்களை நீக்கிப் புது உதாரணங்கள் பின்னால்களிலிருந்தெடுத்துப் பதிலாகச் சேர்க்கப்பட்டன. தென்தேசப் பிரதிகளில் அலங்காரத்தின் பிற்பகுதி முழுவதும் யாபபிற் சிலபகுதியும் மூலமும் உரையும் ஒருங்குபிறழ்ந்து செய்யுட்டொகையோடு மாறிப்போயின. இதனாற் பிற்காலத்தாரார் சேர்க்கப்பட்ட உதாரணங்கள் இப்பதிப்பிலும் பலவிடத்துச் செறிந்திருக்குமென்றஞ்சுகிறோம். அது கண்டு நூலின் பழமையை மறுக்கற்க.

மூன்று விரலைக்காட்டிக் கட்டிலிற்கால் போலப் பஞ்சபாண்டவரையும் ஆறுகோணத்திலும் நிறுத்துக என்பான் தொகைவிபரீதத்தோடு விரலை வாலென்றுங் கட்டிலைக் கட

லென்றும்பஞ்சபாண்டவரைப் பிஞ்சப்பாகற்காயென்றும்
மாற்றி எழுதிவைத்தால் அம்மொழியைச் சரிப்படுத்தல்
இலேசாகுமா? அதுபோலவே “விவாசம் பரிசர்ப்பம் வி
தூதம் சமம் நாபம் நமதூதி பிரகமம் நிரோதம் பரியுபா
சனம் வச்சிரம் புட்பம் உபநியாசம் வருணசங்காரம் இவை
பயிர்முகத்தில் அங்கம் பதின்மூன்று” என்பது “பிவாசம்
விருத்தியபம் விவாசம் தாவனபம் சயதூரகம் மரிசோதம்
பரியானம் பாவைச்சிரம் செல்வம் வருணசங்கரம் இவை
பிரதிமுகத்திலங்கும் பதின்மூன்று” எனக்கிடந்த ஏட்டுப்
பிரதிகளோடு பட்ட பிரயாசைக்குப் பிரயாசையென்னுஞ்
சொல் போதுமா? முதலினின்று முடிவுவனாக்கும்ஒரொ
ருவரி ஒரொரு நொடியாகவே தொண்டிழைத்தோம். *ஏடு

* வேறும் ஒரு பிரதிக்ஷி அகப்பட்ட நான்காவது ரூபத்தைத் திருநெல்வேலித் தாசிஸ்தார் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ, சின்னத்தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள் அனுப்பிவைத்தனர். அச்செய்யுளைச் சரிப்படுத்த முயல் வோர்க்கு உபயோகமாமென்றெண்ணி அதனையும் ஈண்டுக் குறிக்கின்றோம்.

“மாவன முதலிய விமையவாதிபவான்புயிரொவன மிககால
 னெழிலலன்னகாரியவியலங்ககெசெடனின்குருவாமதெவாகாந
 ககவாநங்கமிலதாசிலனென்றபொன்றிவுன்னெதிரிபவன் பகவன்
 மகாமுணாவாசொன்னமணகாலன்னதுவெதநானென்னுநதழகுநா
 டன் மிலகநதுன்னியவென்றுகநது சொரிய மிரொயிலெயதாயொவி
 னெனுகாதாதமொநகமவாம மாண்டாநதவிணாககொலப்பூண
 மாலைச்சாரபின்மகிழமுததொன்றியசசடையெத்பூணடினியுயிரமெ
 றபகாடெண்ணியலாரன்னெமொலையிடக்கிளியைததமால்கொளா
 யவிண்ணினிலாமன்னலலாவிழித்தனாசிறப்புக கூவிசிபன்னெறக
 ரொப்பெண்ணாநதாதிக்கிலுவாயததாநகொளகையிரெயதாததா
 லிவிவிலொயவெகதுதுணையாவெலவென்னுளவினவிருதிரு.”

“கயிலிய கொவளனறனைக்கிராம”

“பாரிநனகுடையிண்டுகவெ-சொரிநிதற கிருந்தமாலனெ”

“கொவணமாலை மாவாரொந்தா வாமாலைமாறுச”

“காதமதணிததுல கண்ணினமாணபெந்து மானிதாதுருமா
ணடதனது குறுமானி”

“புவிதானிடநதுலவி ரண்டாராட்டயதுநா டாளாகிமுட்டவி
ராரசெநகினி”

களிலிருந்த பிரகாரம் கஅக - வது பக்கத்திற் பதிப்பித்திருக்கும் “மாலவனமுதலிய” என்னுஞ் செய்யுளை எடுத்திருந்த முயல்வோர்க்கு இந்நூலில் யாமெடுத்த உழைப்புச் சிறிதே விளங்கும்.

பிரதி எத்துணைப் பழையதோ அத்துணை அதன் மாறுபாடுகள் குறைவு. ஆனாலும் பூர்வபிரதிகள் பாண வாய்ப்பட்டி எழுத்தொன்றற்குப் பாணவரி மூன்றென்றால் யாது தான் செய்யத்தக்கது!! “ஒளவையாரானையொன்று” என்று சாபம்பெற்றுக் கிடந்த பிரதிகளின் ஏடுகளை ஒன்றைவிட டொன்று பிரித்து எடுத்ததே பேரற்புதமாயிற்று. பழம் பிரதிகளுள் ஸ்ரீயுஸ்ரீ திருவாவடுதுறைப் பெரியசமருரு நாடசுவாமிகள் தயைகூர்ந்து கட்டளையிட்டருளியது நெடுங்காலத்தது. கைவிட்டுக் கடன்கொடுத்த கைப்பிரதிகள் திரும்பி உடையாப்பால் மீள்வதரிதாகிய இயல்பினையுடைய இக்காலத்தில், முன் நம்மை அறியாதவர்களாயினும் நமது பிரார்த்தனையை மருது கிருபைபுரிந்ததுமன்றி, ஆதினத்துப் பழம்பிரதிகளுட் பலநாளாகத்தமது பரிசனத்தைக்கொண்டு தேடிவித்து எடுத்தனுப்பிய பரிபூரண கிருபைக்காக மிக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். பெரிதும் ஈனஸ்திதியிலிருப்பதால் உங்கள் காரியத்திற்கு உபயோகமாகாதென்றெண்ணுகின்றோம் என்று சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளிய பிரதியே அவர்கள் ஆசீர்வாதத்தினால் நமக்கு மற்றெல்லாவற்றிலுஞ் சிரேஷ்ட பிரதியாயினது. சமுசயம்நிகழ்ந்த இடமனைத்திலும் அதனையே ஆதாரமாகக் கொண்டு மற்றத் தேசத்துப் பிரதிகளை அதற்கு உபபலமாக வைத்துப் பரிசோதனைசெய்து எடுத்த முயற்சியை ஒருவாறு நிறைவேற்றினோம்.

ஆயினும், தற்காலத்திற் தமிழ்நாடுகளில் வழங்கும் பிரதிகள் அனைத்தினும் இப்பொழுது யாம் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தும் ரூபம் மேலானதென்று கொள்வதேயன்றி, ஏட்டுப்பிரதியின் ஆதாரமில்லாது யாம் ஒருமொழியும் மாற்றிலேமாயினும், இதுதான் ஆசிரியரெழுதிய கத்தரூபமென்றுகொள்ளற்க, அனைத்துமாறுபாடுந் திருத்தி ஆகி

நுபங்காட்டுதல் இனி எத்துணைவல்லார்க்கும் அரிது. பிற நூற்றுணிவிற்கு மாறுபட்டுத் தற்காலவழக்கத்தை விரோதித்துஞ் சரியான அர்த்தம் *புலப்படாமலுஞ் சமுசயம் நிகழ்ந்த இடத்தும் எல்லாதேசத்துப் பிரதிகும் ஒத்திருந்தனவற்றை யாம் சிறிதுந் திருத்திப் பதிப்பித்திலேம். அவற்றைத் தம் மதத்தின்படி திருத்துதல் அறிவுடை யோர்க்கு இயல்பன்று.

முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும் பொன்னேபோற் போற்றுவர் பொற்புலவர் - அன்னோர் கடையிடையத் தம்வழியே நாட்டிமொழி மாற்றல் கடையிடையர் மாட்டுவினை காண்.

என்னுஞ் செய்யுளிற் கூறியபடி அஃது துணிவு திரிபு லயம் இவற்றினை முறையே உடைய உத்தமர் மத்திமர் கடைஞ்ஞள் விபரித அறிவினையுடைய மத்திமார்க்குஞ் சந்தேக ஞானத்தையுடைய அதமாக்கும் உரியதொழில் என்று ணர்க. பிரதிகள் அனைத்தும் ஒத்திருந்தமைபற்றி நான் திருத்தாதொழித்துவிட்டவற்றை வழுவுவனக் கண்டுபிடித்திருத்திக்கொள்ளுதல் நூலைவாசிப்போர்கடனும், ஆதலால் அவர்க்கு

ஓரா தெழுதினே னாயினு மொண்பொருளை
ஆராய்ந்து கொள்வ தறிவுடைமை - ஓராய்ந்து
சுற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.

* அர்த்தம் புலப்படாதனவற்றிற்குச் சில உதாரணம் கஉஎ-வது பக்கத்தில் யாப்புப்படலம் கூஉ-வது காரிகையுரையில் வருந் மேற்கோட்டுத்திரங்களிற்காண்க. பெரும்பான்மைய பிரதிகளில் ஒழிக்கப்பட்டமையானும், அவற்றிற்கு ஆதாரம் வடநூற்களினுங் காணப்படாமையானும், அர்த்தந்தெரியாதனவற்றை அச்சிட்டும் பயனின்மையானுஞ் சில வித்வசனர்கள் அவற்றை நீக்கிவிடும்படி சொன்னார்கள். இறந்துபோகவிடாது நிலைநிறுத்துவதேயன்றி உலகத்திற்கு வீரசோழியத்தை உணர்த்துவது நமது நோக்கமன்றாதலானும் இவ்வாறு பொருள்விள்ளாதிருந்தன சில பின்னர் வீசகணி தாதாரமாகக் கணக்கேற்றியபோது புலப்பட்டமையானுங் கூட்டுதலும் மாற்றதலும்போலக் குறைத்தலும் ஒருவர்நூலைப் பதிப்பிப்போர்க்குப் பெருங்குற்றமாதலானும் அவற்றை இருந்தவண்ணம் ஒப்பித்தனம்.

என்று உரையாசிரியரே எழுதியிருப்பதை இவ்விடம் நினைப்பூட்டுகின்றோம். நல்ல வித்துவான்களுள்ளும் அனைவர் தாம் வீரசோழியமென்னும் பெயரைக் கேட்டதன்நினைவைப்பார்த்தறியேமெனப் பலபல சமயங்களில் நமக்கு நேரேசொல்லினர். ஆதலால் அழிந்திறந்துபோன நூல்களுட் தானுமொன்றாகி இன்னுஞ் சிலகாலத்தில் மருந்தாக்கும் அகப்படாமற்போய்விடுமென்றஞ்சி, அதன் பாலியயவ்வன சொருபங் கிட்டாதாயினுங் கிடைத்தவரைக்கும் அதனைக்காப்பாற்றுதலே இதனை இப்போது அச்சிடுவித்த நோக்கமென்றுணர்க.

வடநூற்பயிற்சி இல்லாத எனக்குப் பொருள் யாப் பலங்காரங்களில் வரும் அரிய சமஸ்கிருத விதிகளிற் துணை செய்தோராய், அடியேனது பரமாசாரியர் வேதாரணியானேம் ஸ்ரீபுரீ கைலாயநாதசந்நிதிக்கும், சென்னைப்பட்டணம் பச்சையப்பமுதலியார் பாடசாலைச் சமஸ்கிருத பண்டிதராகிய ஸ்ரீமத் மண்டைக்குளத்தூர் - கிஷ்ணசாஸ்திரியாருக்கும், யாழ்ப்பாணம் நீர்வேலி ம-ரா-ஸ்ரீ சிவ. சங். சிவப்பிரகாசபண்டிதருக்கும் மிக்க வந்தனஞ்சொல்லுன்றனன்.

சந்தனத் தாருவைச் சார்ந்திடு வேம்புந் தகைமணமே
தந்திடு மென்பவச் சால்பெதற் காமிந்தத் தாரணியில்
அந்தமில் கேள்வி அறிஞரை நாளு மடைந்த வென்சொல்
சந்தமுறா திருந்தாற் தவறார்வயிற் சார்வதுவே.

சென்னப்பட்டணம் }
விசுவா சித்திமாண }

சி. வை. தா.

அதிகாராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
பாயிரம்.	க	கிரியாபதப்படலம்	௫௭
மூத்ததிகாரம்.	௯	பொருளதிகாரம்.	௬௭
சந்திப்படலம்.	”	பொருட்படலம்.	”
சொல்லதிகாரம்.	௧௭	யாப்பதிகாரம்.	௯௧
வேற்றுமைப்படலம்.	”	யாப்புப்படலம்	”
உபகாரகப்படலம்.	௨௭	அலங்காரம்.	௧௪௯
தொகைப்படலம்.	௩௯	அலங்காரப்படலம்.	”
தத்திதப்படலம்.	௪௯	அந்தச்சிறப்பு.	௨௦௦
தாதுப்படலம்.	௪௯		

செய்யுளகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		ஆயுங்குணத்தவ ...	௧
உச்சியொடாட்டி ...	௪	ஆவிக்குறிநரபின் ...	௧௫
அடைவுமகிழ்ச்சி ...	௪௫	ஆவிபின்னோன்றக் ...	௧௬
அய்யாயிகராந்த ...	௫௨	ஆவியனைத்துங் ...	௩
அரவமெடுத்தல் ...	௮௨	ஆவுமகரக் ...	௮
அருளுமதிசய ...	௧௭௮	ஆயுமிட்டுந்துவ்வு ...	௫௬
அளவோரடிபோ ...	௧௨௭	ஆருமுடலின்பின் ...	௯
அறிந்தவெழுத்தம்முன் ...	௩	ஆற்றமகமே ...	௬௭
அன்மொழிநற்றொகை ...	௪௧	ஆளுவழிகளைக் ...	௧௪௭
அன்னியனீன ...	௪௩	ஆளுவுலகிற ...	௧௪௭
ஆ		ஆளுளாரார்களது ...	௨௩
ஆக்குதல்கேட்டவர்க் ...	௧௪௫	ஆளுளாரார்களொ ...	௫௭
ஆக்குமொருங்கிய ...	௧௫௭	ஆன்றமுலோபத்தொ ...	௭
ஆசியனாதரங் ...	௧௭௨	இ	
ஆட்டாந்துதீற்றாதி ...	௫௯	இடையுமுதலுங் ...	௧௨௭
ஆதியதான்றெரி ...	௯௧	இடையேவடவெழுத் ...	௨௦௦
ஆதியிலாண்பெ ...	௧௧	இப்படிக்கட்டளைத் ...	௧௪௧
ஆதியினிற்குருப் ...	௧௨௯	இருசீருமுச்சீரு ...	௧௨
ஆதியுமீறு ...	௧௯௦	இருமொழிபன்மொழி ...	௩௬
ஆயாளியேயவ்வொ ...	௨௫	இல்லையுண்டாலில் ...	௫௬
		இதுகிமெய்நீங்கிய ...	௪

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஈ		ஒப்பிலுவமை க௬௩	
ஈண்டியமுற்றேக க௮௯		ஒருப்பாடுநற்சொற் ௮௧	
ஈண்டிஞ்சிலீட்ட க௭௬		ஒருமையிருமை க௭௫	
ஈரடியாதி க௧௮		ஒருவனொருத்திசிறப்பு ௫௭	
ஈரெட்டுமூவைந்து ௬௪		ஒருவனொருத்திபல க௮	
ஈரூம்லகார ௧௩		ஒருவனொருத்தியொன் க௭	
ஈறுமகர ௭		ஒன்றாதிதென்ப க௨௮	
ஈற்றயன்முச்சீர் ௧௦௧		ஒன்றுக்கொருவே க௪	
ஈற்றின் பின்னவ்வரி ௧௨		ஒன்றுமிடைச்சீர் ௬௮	
உ		ஒ	
உண்ணுமிதனா ௪௩		ஒங்காதமுன்னிலைப் ௬௧	
உந்திமுதலெழுங் ௬		ஒங்கியசந்தத் ௧௩௦	
உமமைபொருளினொ க௫௯		ஒட்டாப்படையாண்மை ௮௨	
உரையுடலாக க௪௩		ஒதியவேனி ௬௯	
உன்னுமென்னுந்தன்னு ௨௬		ஒராதெழுதினே ௨௦௦	
எ		க	
எட்டாபொழுதாய் ௧௪		கருவிளங்குவீளந் ௬௨	
எண்ணிரண்டாமொற்று ௧௦		கா	
எண்ணிரண்டாமொற்று க௬		காடுகார்மலை ௬௬	
எழுச்சிரடியிரண் க௨௩		காட்டியவீட்டெனைத் ௧௩௦	
எழுத்தளவுமிரண் க௬௧		காரணந்தான்மெரி ௨௮	
எழுவாய்முதலெழு ௬௫		கி	
ஏ		கிரூஅய்கின்றாய்கிறீர் ௬௦	
ஏதுவுரைப்பி க௭௯		கு	
ஏயாளசொன்முன் ௫		குறிவுநெடுவு ௬௧	
ஏற்பெடுத்தெழுத் க௨௮		குற்றிசைவாகை ௬௮	
ஏறியமலைமாற் க௬௩		குற்றெழுத்தொன்றென் ௫	
ஏறுமடியெனைத் க௨௯		கூ	
ஏற்றுமுதபாலை ௮௦		கூட்டெழுத்தின்பின் ௪௮	
ஏற்றுமவினவொ ௬௮		கூறியசுட்டின்பின் ௭௬	
ஏன்றமுதலள ௬௬		கூறியசொற்பின் ௭௬	
ஐ		கூறும்பிறபொருள் ௧௫௨	
ஐம்முன்றதாமுடல் ௧௧		ச	
ஐயென்பதுகரு ௨௧		சட்டக்கமேதினை ௬௮	
ஓ		சா	
ஓப்பார்பொருளே க௪௬		சார்ந்தவழக்கொடு ௧௪௪	
ஓப்பாருறழ்ச்சியுங் ௧௨௮			

பக்கம்.	பாட்டு.	பாட்டு.	பக்கம்.
சீ		தே.	
சிந்துக்குறள ௧௧0		தேரும்பொதுவே ௧௭0	
செ		தொ	
செப்புஞ்சிலேடை ௧௮௪		தொகைநான்கிடமிட் ௧௩௧	
செல்லஞ்சிறப்புத் ௧௮௬		ந	
செறிவார்சிலீட்டந ௧௪௭		நடவடுசெய்பண்ணு ௩0	
சொ		நா	
சொன்னமொழிப்பொரு ௮		நாமங்களின்பொருந் ௩௩	
த		நாமேவெழுத்துச்சொ ௧	
தடமார்தருபொழிற் ௨00		நாற்குலப்பக்கமுக ௮௩	
தந்திரவுத்தி ௧௬௧		நான்கொடுமூன்றடி ௧௧௪	
தம்மநதிகன்வம் ௩௨		நான்கொடுமூறொன்ப ௧0	
தரவொடுதொழிசை ௧0௨		நி	
தற்புருடன்பல ௩௪		நிரனிறையாவது ௧௮௧	
தனமைத்துணர்வ ௬௨		நிலவுந்தரவுந் ௧0௭	
தா		நிலைபாழிகோளொடு ௮௬	
தாக்குஞ்சமாதான ௧௬௭		நிலையாமைவாழ்த்து ௮௩	
தாங்குஞ்சமாயிதந் ௧௮௩		நின்றசொல்லீழும் ௭	
தாதுவின்பின்பு ௩௪		நின்றசொல்லீறுமெய்ம் ௧௩	
தாயாயுந்தீரீருஞ் ௬0		நின்றன்கிரொனெடு ௩௬	
தானுந்தாளாளுந் ௩௮		நெ	
து		நெடிவடிநான்கவை ௧௧௬	
திகழுதுணுக்கங் ௧௮0		நே	
தனைபான்மரபு ௬௬		நேர்முந்தறிப்பதி ௧௨௩	
திரப்பியஞ்சாதி ௧௪௬		ப	
து		பட்டாங்குரைத்தல் ௧௬௩	
துப்பாரொருங்கிய ௧௮௮		பண்புதரும்பல் ௧௮௬	
துப்பார்பெயர்வேற ௧௬		பத்தியங்கத்திய ௬௭	
துன்னுக்குறளடி ௧௪௬		பற்றொடுவீடே ௨௮	
து		பன்மூன்றதாமுட ௧௧	
துங்கேதடுக்கல் ௧௪௩		பா	
தெ.		பாமுதனிப்பது ௧௧௩	
தெரிவானரிது ௧௪௬		பாவும்விபாவனை ௧௭௭	
தெற்றிவழக்கொடு ௧௪௪		பு	
தெற்றுத்தொகையல் ௧௬௬		புகட்சிபரவல் ௮௬	
		புழச்சிபழிப்பு ௧௩௮	
		பொ	
		பொற்றாமனாயிந் ௬௬	

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ம		மே	
மகனிவனுக்கிவ ௪௩		மெல்லிசையேந்த ... ௧௪௨	
மதத்திற்பொலியும் ௬௫		மே	
மருவுநெடில்குறில் ௧௪௦		மேதருந்நெழில் ... ௨௭	
மலையிருண்முன்பனி ௬௬		மேவுங்குறள்சின் ௧௨௩	
மறங்களிதாது ௨௦௦		மை	
மன்னியசீர்வட ௪௬		மையப்புதுவுகம் ௪௫	
மன்னுந்துடிந்தம் ௫௫		யா	
மா		யாப்பையியம்பிழன் ... ௧௩௦	
மாறியகழ்மொழி ௧௮௭		வ	
மி		வண்ணகவொத்தாழிசைக் ௪௦௩	
மிக்கவன்போதியின் ௧		வரானின்றிழிந்தங்கொர் ... ௨௮	
மீ		வன்மைவந்தாற்பின்பு ... ௧௨	
மீனேகடல்பனி ௭௦		வா	
மு		வாய்பாய்வீர்பீர்வீர்கள் ... ௬௧	
முதலொற்றிரட்டிக்கு ... ௪௭		வானுமையம்புகை ... ௫௦	
முந்தியவார்க்கங்க ௪௬		வான்பானும்வாள்பாளும் ௬௦	
முல்லேகுறிஞ்சிமருத்ததொடு		வி	
பாலை ௬௮		வினைக்குறிப்போடு ... ௬௩	
முல்லேகுறிஞ்சிமருத்ததொடு		வெ	
முது ௬௭		வெட்சிகரந்தை ... ௮௧	
முன்மொழிப்பண்பு ௩௭		வெப்பந்தருமம் ... ௧௭௨	
முன்மொழியவ்வியஞ்சேர் ௩௬		வே	
முன்னிரண்டாவியு ... ௬௫		வேண்மயவீரடி ௬௬	
முன்னிலைதன்மை ... ௫௮		வேந்தன்சிறப்பு ௮௪	
மு		வேற்றுமையும்மை ௪௦	
முன்றடியொப்பண ... ௧௧௬		வேற்றுமையெட்டுந் ... ௬௫	
முன்றைந்தொடாறு ... ௩௨			
முன்றொடுநான் கொண்ப ... ௬			

சிறப்புக்கவிகள்.

துரைத்தனவித்தியாசாலேத் தமிழ்ப்புலவர்

தொழுவூர்-வேலாயுதழதலியார்

சொல்லிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

புனனாடென்றுகாக்குமுரை போய் டங்கவொருகோழிப் பூழியின் வீ
நினநாடாவகைபடைத்த வீரசோழியமெங்கே யெங்கே யென்னத
தினநாடுபுலவர்மனங் களிநாங்கவெளிப்படுத்த திறதகை கோகங்க
கனநாடியெவர்தாமோ தரமீவர்க்கென் தியறபெயரற் கருதினாரே.

திரிசிரபுரம்

சோடசாவதானம்-கப்பராயச் செட்டியார்

சொல்லிய

நேரிசைவெண்பா.

வழுவாகும் வன்மகர வாய்ப்பட்ட நூலேத்
தழுவாதா மோதரவேள் சாலவ்-வழுநீக்கித
தந்ததுமுன் வன்றெண்டர் சார்கர வாய்ப்பனவற
தந்ததனை யொக்குந் தகைத்து.

சொர்னநாதபுரம்

துவாதீர்மசதவதானம்-இராமசாமிச்செட்டியார்

சொல்லிய

நேரிசைவெண்பா.

இறந்தபூம் பாவை யெலும்பினைச்சம் பந்தர்
சிறத்தபெண்ணைச் செய்த சிறப்பாந்-திறம்பலசேர்
தாமோ தரன்வீர சோழியத்தார் சாற்றுருவம்
பூமி இயைத்ததெனப் போற்று.

சுன்னாகம்

அ. துமாரசுவாமி உபாத்தியாயர்

சொல்லிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்னிற் பொலிந்திமம் பூணுக்கு மாக்களைப் போன்றசொல்விற்
பன்னரைப் பாரிற் பரவுவர் காண்வன் பரவலத்தைச்
சொன்னம தாக்கிய தாமோத ரேந்திரன் ரொல்புகழை
யென்னென்பவோ விதற்கோர் ரசவாதமு மீடல்லவே.

உ

சிவமயம்.

வீரசோழியம்.

பாயிரம்.

மிக்கவன்போதியின் மேதக்கிருந்தவன் மெய்த்தவத்தாற்
றொக்கவன்யார்க்குந் தொடரவொண்ணாதவன் ஹாயனெனத்
தக்கவன்பாதந் தலைமேற்புனைந்து தமிழுரைக்கப்
புக்கவன்பைம்பொழிற் பொன்பற்றிமன்புத்த மித்திரனே.

ஆயுங்குணத்தவ லோகிதன்பக்க லகத்தியன்கேட்
டேயும்புவனிக் கியம்பியதண்டமி ழீங்குரைக்க
நீயுமுளையோ வெனிற்கருடன்சென்ற நீள்விசம்பி
லீயும்பறக்கு மிதற்கென்கொலோசொல்லுமேந்திழையே.

நாமேவெழுத்துச்சொனற்பொருள்யாப்பலங்காரமெனும்
பாமேவுபஞ்ச வதிகாரமாம்பரப் பைச்சுருக்கித்
தேமேவியதொங்கற் றேர்வீரசோழன் றிருப்பெயராற்
புமேலுரைப்பன் வடநூன்மரபும் புகன்றுகொண்டே. ஈ

பாயிர முற்றும்.

வீரசோழியம்.

முதலாவது—எழுத்ததிகாரம்.

கிப்படலம்.

அறிந்தவெழுத்தம்முன் பன்னிரண்டாவிக ளானகம்முன்
பிறந்தபதினெட்டு மெய்நடுவாய்தம் பெயர்த்திடையா
முறிந்தனயம்முத லாறுநாளுண நமனவென்று
செறிந்தனமெல்லினஞ் செப்பாதவல்லினந்தேமொழியே.

இதன்பொருள்;—அறிந்த எழுத்து அம்முன் பன்னிரண்டு ஆவிக
ளான = அறிந்து சொல்லப்படாநின்ற எழுத்துக்களுக்குள்ளே
அகரமுதல் ஓளகாரம் ஈராகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டெழுத
தும் உயிரெழுத்தென்னும் பெயரவாம். கம்முன் பிறந்த பதினெட்
டும் மெய் = ககர ஒற்றுமுதல் னகர ஒற்று ஈராகச் சொல்லப்பட்ட.
பதினெட்டெழுத்தும் மெய்யெழுத்தென்னும் பெயரவாம். நடு
ஆய்தம் = உயிரெழுத்திற்கும் மெய்யெழுத்திற்கும் நடுவாயிருக
கிற உஃகேகனமென்னுந் தனிநிலையெழுத்தானது ஆய்தவெழுத்
தென்னும் பெயரதாம். பெயர்த்திடையா முறிந்தன யம்முத
லாறும் = முன்சொன்ன பதினெட்டு மெய்களுக்குள்ளும் யரலவ
முள என்னும் ஆறெழுத்தும் இடையினவெழுத்தென்னும் பெ
யரவாம். நாளுணநமன என்று செறிந்தன மெல்லினம் = நாளுண
நமன என்னும் ஆறெழுத்தும் மெல்லினவெழுத்தென்னும் பெயர
வாம். செப்பாத வல்லினம் = இவற்றுட் சொல்லாதொழிந்த கசட
தபுற என்னும் ஆறெழுத்தும் வல்லினவெழுத்தென்னும் பெயரவா
மென்றவாறு. தேமொழியே என்பது மிகுதே முன்னிலை. (ச)

இறுதிமெய்நீங்கிய வீராவிலைந்து குறினெடி.லேழு .
பெறுவரியானெடு நீர்மையளபு பிணைந்தவர்க்க
மறுவறுவல்லொற்று மெல்லொற்றுமாம்வன்மை மேலு.கர
முறுவதுநையுந் தொடர்மொழிப்பின்னு நெடிற்பின்னுமே.

(இ-ள்.) இறுதிமெய் நீங்கிய ஈராவில் ஐந்து குறில் நெடில் ஏழ்
பெறுவரியான் = வருக்கங்கடோறும் இறுதியெழுத்து நீங்கலாக
மற்றப் பன்னிரண்டெழுத்துக்களுக்குள்ளும் ஐந்தெழுத்துக்குற்றெ
ழுத்தென்னும் பெயரவாம், ஏழெத்த நெட்டெழுத்தென்னும் பெ
யரவாம். நெடு நீர்மை அளபு = உயிரளபெடையானது நெடுஞ்சீர
மையுடைத்து. பிணைந்தவர்க்கம் மறுவறு வல்லொற்றும் மெல்
லொற்றுமாம் = வல்லொற்றும் மெல்லொற்றும் இணைந்து வருவது
வர்க்கவெழுத்தென்னும் பெயரதாம். வன்மை மேல் உகரம் உறு
வது நையுந் தொடர்மொழிப் பின்னும் நெடிற் பின்னுமே = தனி
நெடிற்பின்னும் பலவெழுத்துக்கள் தொடருமொழிக்கண்ணும் ஈற்
றிலே கசட்தபற என்னும் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து
உகரம் வந்தால் அந்த உகரமானது குறுகிக் குற்றியலுகரமென்
னும் பெயரதாம்—எ-று. A(2)

அகரம்வகரத்தி னோடியைந்தொளவாம் யகரத்தினோ
ஐயதாயைந்தைய தாகும் ஆ ஏ ஒ வினாவந்தமாம்
எகர ஓகரமெய் யிற்புள்ளிமேவும் அ இ உச்சுட்டாம்
இகரங்குறுகி வருங்குற்றுகரம்பின் யவ்வரினே.

(இ-ள்.) அகரம் வகரத்தினோடு இயைந்து ஒளவாம் = அகரமா
னது வகரத்தோடுங்கூடி ஒளகாரமாம். யகரத்தினோடு அகரம் இ
யைந்து ஐயதாகும் = பின்னும் அவ் அகரமானது யகரத்தோடுங்
கூடி ஐகாரமாம். ஆ ஏ ஒ வினாவந்தமாம் = ஆ ஏ ஒ என்னும் மூன்
றெழுத்தும் மொழியினதிறிலே நின்று வினாவெழுத்தென்னும்
பெயரவாம். எகர ஓகரமெய்யிற்புள்ளிமேவும் = எகர ஓகரங்களும்
மெய்கள் பதினெட்டும் மேலே புள்ளி பெற்றுப் புள்ளியெழுத்
தென்னும் பெயரவாம். அ இ உச்சுட்டாம் = அ இ உ என்னும்
மூன்றெழுத்தும் மொழிக்கு முதலிலே சுட்டெழுத்தென்னும் பெய
ரவாம். இகரங்குறுகிவருந் குற்றுகரம்பின் யவ்வரினே = குற்றிய

இதரத்தின் பின்னர் யகரம் வந்து புணர்ந்தால் இகரமாம், அந்த இகரமானது குறுகிக் குற்றியலிகரமென்னும் பெயரதாம்—எ-று.()

ஏயாஎசசொன்முன் வினாவெடுத்தல்படுத்தன்னலித லோயாதுரப்ப லெனநால்வகையிற் பிறக்குமெய்கள் சாயாமயக்கந்தம் முன்னர்ப்பிறவொடு தாமும்வந்து வியாதவீரொற்று மூவொற்றுடனிலை வேண்டிவரோ.

(இ-ள்.) ஏ யா எசசொன்முன் வினா=ஏகர ஏகாரங்களும் யா வும் மொழியினது முதல்லை நின்று வினாவெழுத்தென்னும் பெயர வாம். எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் ஓயாது உரப்பலென நால்வகையிற் பிறக்கும் மெய்கள் சாயாமயக்கந்தம் முன்னர்ப் பிறவொடு தாமும் வந்து வியாத ஈரொற்று மூவொற்று உடனிலை வேண்டிவரோ=எடுத்த தும் படுத்தும் நலித்தும் உரப்பியுஞ் சொல்லுதலாகிய நால்வகையி னாலையும் பிறக்கும் எழுத்துக்களானவை தம்முன்னர்த் தாம் வந்து மயங்கியும் தம்முன்னர்ப் பிறவெழுத்துக்கள் வந்து மயங்கியும் ஈரொற்றுடனிலையாயும் மூவொற்றுடனிலையாயும் வரப் பெறு மென்று சொல்லுவார்கள் மேலாகிய புலவர்கள்—எ-று. (ச)

குற்றெழுத்தொன்றொன் றையாகுமையெள விரண்டிகெடி லொற்றெழுத்தாய்தம்இ உவனாமுன்றளபோங்குயிர்மெய் டுற்றெழுத்தன்றுயிர் மாத்தினாயேபெறு மன்னுகின்ற வொற்றெழுத்தின்பின் னுயிர்வரினேறு மொளியிழையே.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தொன்று=குற்றெழுத்து ஒரு மாத்தினா பெறும். ஒன்றையாகுமையெள=ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள் ஒன்றமைமாத்தினா பெறும். இரண்டிகெடில்=கெட்டெழுத்து இரண்டு மாத்தினா பெறும். ஒற்றெழுத்தாய்தம் இ உ அஊர்=ஒற் றெழுத்தும் ஆய்தவெழுத்தும் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமு மாகிய நான்கும் ஒவ்வொன்று அமைமாத்தினா பெறும். மூன் றளபு=உயிரளபெடையானது மூன்று மாத்தினா பெறும். ஒங்கு யிர்மெய் மற்றெழுத்தன்று உயிர் மாத்தினாயேபெறும்=உயிர்மெய் யெழுத்தானது வேறேயெழுத்தன்று, உயிர் மாத்தினாயே பெறும். ஏறிய உயிரினளவே உயிர்மெய்க்கும் அளவெனக் கொள்க. மன்னு

கின்ற ஒற்றெழுத்தின்பின் உயிர்வரின் ஏறும்—நிலைமொழியினது
 ஈற்றொற்றின் பின்னர் வருமொழி உயிர்முதலாகிய மொழிவீந்து
 புணர்ந்தால் வந்த உயிரானது ஒற்றின்மேலேந் நடக்கும்—எ-று.
 ஒளியிழையேயென்பது மகடே முன்னிலை. (ரு)

உந்திமுதலெழுங் காற்றுப்பிறந்தா முஞ்சிரமும
 பந்தமலிகண் 1-முழுக்குமுற்றண்ணம பல்லுடனே
 முந்துமிதழ்நா மொழியுறுப்பாகு முயற்சியினால்
 வந்துநிகழு மெழுத்தென்றுசொல்லுவார் வாலு ௨-லே.

(இ-ள்.) நாபிக்கமலத்தினிற் றெழாநின்ற வாயுவானது மா
 பினிடமாகவும் சிரத்தினிடமாகவும் கண்டத்தினிடமாகவும் மூக்க
 னிடமாகவும் பொருந்தி வெளியே புறப்படுமபோது அண்ணம ப
 இதழ் நாவென்று சொல்லப்படாநின்ற அவயவங்களின் முயற்சி
 யினால் வெவ்வேறெழுத்தொலியாகப் பிறக்குமென்று சொல்லு
 மேலாகிய புலவர்—எ-று. வாணுதலேயென்பது மகடே முன்னிலை.
 இவற்றுள் உரத்தை வல்லினமுஞ் சிரத்தை ஆய்தமும் கண்டச்
 உயிருமிடையினமும் மூக்கை மெல்லினமும் பொருந்தமென
 கொள்க. முயற்சியுள் ஒரெழுத்திற்குப் பலமுயற்சியுள்வாதலின
 எழுத்தெழுத்தாய் முயற்சிகூறின் ஈண்டுப் பெருகுமென விதி
 துணுமென்க.

ஆவியனைத்துங் கசதநபமவ் வாரியும்வவ்வி
 லேவியவெட்டிம்யவ் வாறுஞ்நான்குமெல் லாவுலகு
 மேவியவெண்குடைச் செம்பியன்வீரரா சேந்திரன்நன்
 நாவியல்செந்தமிட் சொல்லின்மொழிமுத னன்னுதலே.

(இ-ள்.) உயிரொழுத்துப் பன்னிரண்டும் ககர சகார சகார
 நகார பகார மகார வார்க்கங்களும் வகாரவார்க்கத்தில் உ ஊ ஒ ஓ அ ல
 லாத எட்டெழுத்தும் யகார வார்க்கத்தில் அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ
 வாகிய ஆறெழுத்தும் ஞகார வார்க்கத்தில் அ ஆ எ ஒ ஆகிய நான
 கெழுத்துமாகிய இஷ்வயனைத்தும் எல்லாவுலகுந் தன் வெண்
 கொற்றக்குடைநிழற்கீழாளாநின்ற வீரசோழ மகாராசாவினுடைய
 நசவினிடமாகச் சொல்லப்பட்ட செந்தமிட் சொல்லுக்கு மொழிக்கு

சத்திப்படலம்.

௪

முதலாகிய எழுத்துக்கள் ம—எ-து. நன்னுலையென்பது மக
டே முன்னிலை.

(௪)

ரீமகரணகரங்கடாழு மிடைபினததி
லேலும்வகர மொழிநதைநதுநீரைத் தெழிலுயிரும
யினுமலீவேங் கடங்குமரிககிடை மேவிறறென்று
புருதமிழினுக் கிறறெழுத்தாமென்பா கோலவனீரோ.

(இ-ள்.) பகினைட்—ம மெய்யாகிய னகரவொற்றும மகர
ணகரவொற்றுமகளும இடையின எழுத்தில் வகரவொற்று
ழிறத மற்ற ஐரதொற்றும உயிரெழுத்துக்களுள் ஏகர ஒகர
ஒழிந்த மற்றப் பரதெழுத்துமாகிய இவையனைததும் குணக
குமரி குடகம வேங்கடமென்றும் இந்நான்கெல்லைசொள்ளும உழல்
காரின்ற செநதமிழ் சொல்லுககு மொழிச்சிறுகிய எழுத்துக்
ளம்—எ-து. கோலவனீரேயென்பது மகடே முன்னிலை. (௫)

நின்றசொல்லீறும வருஞ்சொன்முதலு நிரவித்தம்முள
ஒன்றிடுமபோதுமொரோமொழிக்கண்ணுமுலகிற்கொபி
ன்னறியல்முமமை விராரமவநசெய்திடு நன்கியல்பிற
சுன்றுதலின்றி வருதலுமுண்டென்று கூறுவரே.

(இ-ள்) நின்றசொல்லீறும் வருஞ்சொன்முதலும் நிரவித்தம்மு
ளொன்றிடுமபோதும் ஒரோமொழிக்கண்ணும் உலகிற்கொப்பி
நன்றியல்முமமைவிகாரம்வந்தெய்திடும்—நிலைமொழியினதிறுமவரு
மொழியினது முதலும் ஒன்றோடொன்று கலந்து புணருமிடத்த
ஒரோவிடத்துத் தனிமொழிக்கண்ணும் உலகத்துக்கொப்பாச
தோன்றிரிதல்கெடுதலென்னும் மூன்றுவிகாரம் வரப்பெறும். ந
கியல்பிற்குன்றுதலின்றி வருதலுமுண்டென்று கூறுவா—ஒரோ
விடத்து விகாரப்பாடில்லாமல் நிலைமொழியினதிறும் வருமொழி
யினதுமுதலும் திரியாமல் இயல்பாப் பமுதலுமுண்டென்று சொ
லுவர் மேலாகியபுலவர்—எ-து.

ஆன்றுமுலோபத்தொடாகமமாதேச மாரியத்துண்
முன்றுமொழியொடெழுத்துவிகார முதனடுவீ
றேன்றும்வகையொன்பதாசலுமுண்டவையெவ்விடத்துந்
தோன்றுவுலகத் தவர்க்கொத்தபோதன்றித் தாமொழியே.

(இ-ள்.) ஆன்றமுலோபத்தொடாகமமாதேசம் ஆயித்தனை, மூன்றும் மொழியொடெழுத்து விகாரம்=வடமொழிக்கண் ஒரு சொல்லினிடமாகவும் ஒருமூத்தினிடமாகவும் உலேபமென்றும் ஆகமமென்றும் ஆதேசமென்றும் மூன்றுவிகாரம்வரப்பெறும். முதலானவீறேன்றும் வகையொன்பதாதலுமுண்டு=பின்னும் விகாரங்களானவை மொழியினது முதலிலேயும் மொழியினதிடையிலேயும் மொழியினது கடையிலேயுமென மும்மூன்றாகவிகற்பிக்க ஒன்பது விகாரமாம். எழுத்தினும்மொழியினுமாகப் பதினெட்டாம். அவையெவ்விடத்துந் தோன்றா உலகத்தவர்க்கொத்தபோதன்றி=பின்னும் அவ்விகாரங்களானவை உலகத்தார்க்கொத்தபோதன்றி மற்றெவ்விடத்தும் வரப்பெறுவெனக்கொள்க. தாமொழியேயென்பது மகடே உ முன்னிலை. (க0)

சொன்னமொழிப்பொருணீக்கு நகாரமச்சொன்முன்மெய் அந்நிலையாக வடல்கெடுமாவியுன் னுகிலது [யேல் தன்னிலைமாற்றிதம் ஏ ஓ இரண்டுந் தனிமொழியுன் மன்னிய ஐ ஒளவு மாகும்வடமொழி வாசகத்தே.

(இ-ள்.) சொன்னமொழிப்பொருணீக்கு நகாரம்=வடமொழிக்கண் ஒருசொல்லிற்குரித்தாகிய பொருளை நீக்குதற்பொருட்டாக அச்சொல்லின்முன்னர் ஒரு நகாரம்வரப்பெறும். அச்சொன்முன்மெய்யேல் அந்நிலையாக உடல்கெடும்=பின்னும் அந்தச் சொல்லானது மெய்முதன்மொழியாகில் அச்சொல்லின்முன் நகாரத்தின்மேனின்ற உயிர்நிற்க உடல்கெடும். ஆவியுன்னுகில் அது தன்னிலைமாற்றிடம்=பின்னும் அந்தச் சொன்னசொல்லானது உயிர்முதன்மொழியாகில் அச்சொல்லின் முன் நின்ற நகாரத்தின்மேனின்ற உயிர் பிரிந்து தன்னிலையொமாற்றி உயிர்முன்னும் ஒற்றுப் பின்னுமாகநிற்கும். ஏ ஓ இரண்டுந் தனிமொழியுன் மன்னிய ஐ ஒளவுமாதும் வடமொழிவாசகத்தே=மொழிமுதற்கணின்ற ஏகார ஓகாரங்களிரண்டும் தமிழில் வரும்போது ஐகார ஒளகாரங்களாகவும் வரும்—என்று. (கக)

ஆவுமகரக் கிகரத்துக்கையு மௌவுமுகரக்
கேவுயிருவினுக் காரும்விருத்தி யெழிலுகரக்
கோவுமிகரத்திற் கேயுங்குணமென் னுரைப்பவந்து
சாவுமவைதத்தி தத்தினுந்தாதுப் பெயரினுமே.

(இ-ள்.) ஆவுமகரக்கிரத்துக்கையுமௌவுமுகரக்கேவுமிருவி
னுக்காரும் விருத்தி=அகரத்திற்காகாரமும் இகரத்திற்கைகாரமும்
உகரத்திற்கெளகாரமும் இருவென்பதற்காரென்பதும் ஆதேச
மாய்வந்து விருத்தியெனப்படும். எழிலுகரக்கோஷமிகரத்திற்கே
யுங் குணமென்றுரைப்ப=உகரத்திற்கோகாரமும் இகரத்திற்கேகார
மும் ஆதேசமாய் வந்து குணமெனப்படுமென்று சொல்லுவர் மே
லாகிய புலவர். வந்து தாவுமிவை தத்தித்திநுநதாதுப்பெயரினு
மே=இந்த விருத்தியுங் குணமுந் தத்திதப்பெயர் முடிக்குமிடத்
துந தாதுப்பெயர் முடிக்குமிடத்தும் வரப்பெறும்—எ-று. (௧௨)

மூன்றொடுநான்கொன்ப தாமுயிர்ப்பின்னுயிர் முந்தினடு
வான்றயகாரம்வந் தாகமமாகுமல்-லாவுயிருக்
கேன்றவகார மெட்டேற்குமிரண்டு மிதுதிகெட்டுத்
தோன்றுநிலையு மொரோவிடத்தாமென்பர் தாமொழியே.

(இ-ள்.) மூன்றொடுநான்கொன்பதாமுயிர்ப்பின் உயிர் முா
தின் நடு ஆன்றயகாரம்வந்தாகமமாகும்=இகர ஈகார ஐகார உயி
ரீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர்முதலாகிய
மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே யகாரவொற்றுவந்து ஆகம
மாம். அல்லாவுயிருக்கேன்றவகாரம்=இவையல்லாத மற்றவுயி
ரீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர்முதலாகிய
மொழிவந்துபுணர்ந்தால் இடையே வகரவொற்றுவந்து ஆகமமாம்.
எட்டேற்குமிரண்டும்=ஏகாரவீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர்
வருமொழி உயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் யகார வகார
வொற்றுக்கள் இரண்டும் வந்தாகமமாம். இதுதிகெட்டுத்தோன்றும்
நிலையு மொரோவிடத்தாமென்பா=ஒரோவிடத்து நிலைமொழி பின்
திற்றினின்பதமாதல் உயிர்மெய்யாதல் உயிராதல் ஒற்றாதலிந்து
சந்திகாரியம்பண்ணப்படுமென்றுசொல்வாமேலாகியபுலவர்—எ-று.
தாமொழியென்பது மகடே மூன்னிலை. (௧௩)

ஆறமுடவின் பின் தவ்வரினாங்கதைந் தாமுடலாங்
கூறார்ந்தவ்வரின் முன்பினதாங்குறிற் பின்புமெய்க
ளோறுவுயிர்பின் வரவிரண்டாகும்யவ் லோடுமுழ
வீறுவரிலவன்மை பின்பில்வர்க்கத் தெதற் றிடைப்படுமே.

வீரசோழியம்

(இ-ள்.) அறமுடலின்பின் தவ்வரின் ஆங்கதைந்தாமுடலாம் = ணகரவொற்றிற்று நிலைமொழிப் பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்ததகாரமானது டகாரமாம். கூரூர்த் நவ்வரின் முன்வினதாம் = ணகரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமும் ணகாரமாம். குறிப்பின்புமெய்களேரூவுயிர்பின் வரவிரண்டாகும் = குந்தெழுத்தின்பின்னின்றவொற்றுக்களானவை வருமொழியுயிர்ப்புதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வொற்றிரட்டித்து நிற்கும். யவ்வோரெழு ஈரூவரில் வன்மை பின்பில் வர்க்கத்தொற்றிடைப்படுமே = யகார ரகாரமுகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம் வந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வவ் வந்த வல்லொற்றும் வல்லின வருக்கவொற்றும் மிக்குமுடியும்—எ-று. (கச)

நான்கொடுமூன்றொன்ப தாமுயிரின்பின்பு நவ்வருமே
 லேன்றருகாரம தாகும்பதினைந்தொ டெண்ணிரண்டாய்த்
 தோன்றுடற்பின்னர்த் தகாரம்வரினிரண் டுந்தொடர்பா
 லான்றவைந்தாமுடலா முன்பிலொற்றுக் கழிவுமுண்டே.

(இ-ள்.) நான்கொடுமூன்றொன்ப தாமுயிரின்பின்பு நவ்வருமே
 லேன்ற ருகாரம தாகும் = இகர ஈகார ஐகார உயிரீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த ரகாரமானது ருகாரமாகும். பதினைந்தொடெண்ணிரண்டாய்த் தோன்றுடற்பின்னர்த் தகாரம் வரின் இரண்டுந்தொடர்பாலான் றவைந்தாமுடலாம் = முகார ளகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத் தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியீறுமவருமொழிமுதலுந்திந்து தனித்தனியிரண்டும் டகாரமாம். முன்பிலொற்றுக்கழிவுமுண்டே = பின்னும் அவ் விலக்கணத்துள் நிலைமொழியீற்றிற்கு அழிவுமுண்டு—எ-று. (கரு)

எண்ணிரண்டாமொற்று வன்மைவந்தாற்பின்பியைந்தவைந்
 நண்ணியவொற்றுநகரம்வரின் முன்மெய்ணவ்வதுவாந் [தூ
 தண்ணியமவ்வந் திடினுமஃதே தனிநெடிற்பின் [தே.
 பண்ணியவொற்றுப் பின்ருன்வரப்போ மொருகாற்பயின்

(இ-ள்.) எண்ணிரண்டாமொற்று வன்மைவந்தாற்பின்பியைந்
 தவைந்தாம் நண்ணியவொற்றும் = ஈகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்

பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது டகாரமாம். நகரம்வரின் முன்மெய் ணவ்வது வாம்= ளகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது ணகாரமாம். தண்ணியமவ்வந்திடினும்ஃதே= ளகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் மகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது ணகாரமாம். தனிநெடிற்பின் பண்ணியவொற்றுப்பின் தான்வரப்போம் ஒருகாற்பயின்றே= தனிநெடிற்சீழ் நின்ற ளகாரவொற்றின்பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் ஃதேசமான டகாரங்களுள் தனிநெடிற்சீழ்வந்த டகாரம் கெடும்—எ-து.

(16)

பன்மூன்றதாமுட னப்பின்வருமெனினீற்றெழுத்தாம் பன்னேழதாம்வன்மை பின்வரினாயிடைத் தவ்வுமஃதாம் பின்னாயிகார மதுபன்னொன்றாமுடல் பின்வருமேற் சொன்னுரியவின் பின் றேன்றுநகார ளகாரமென்றே.

(இ-ள்.) பன்மூன்றதாமுடல் நப்பின்வருமெனினீற்றெழுத்தாம்= ளகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப் பதத்தின்பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது ணகாரமாம். பன்னேழதாம் வன்மை பின்வரின்= வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த ளகாரமானது தகாரமாம். ஆயிடைத்தவ்வுமஃதாம்= புணர்ந்த வல்லினம் தகாரமாயின் வந்த தகாரமும் தகாரமேயாம். பின்னாயிகாரமது டன்னொன்றாமுடல் பின்வருமேல்= ளகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் யகாரம்வந்து புணர்ந்தால் இடையே ஒரு இகரடவர்ப் பெறுப். சொன்னுரியவின் பின் றேன்றுநகாரம் ளகாரமென்றே= யகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமானது ளகாரமாமென்று சொல்லுவர் புலவர்—எ-து. (கௌ)

ஐம்மூன்றதாமுடல் வன்மைபின்வந்திடி லாரொடைந்தா மெய்ம்மாண்பதாரவ்வரின் முன்னழிந்துபின் மிக்கணவ்வாம் மம்மேல்வரினிரு மூன்றாமுடல் ஃத நியல்புசந்தி தம்மாசகலங் கிடப்பின்களாமென்ப தாழ்குழலே.

(இ-ள்.) ஐம்மூன்றதாமுடல் வன்மைபின்வந்திழல் ஆறொடைந்தாம் மெய்மாண்பதாம் = முகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த முகாரமானது ணகாரமும் டகாரமுமாம். நவ்வரின்முன்னழிந்து பின்மிக்கணவ்வாம் = வருமொழிமுதல் நகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த முகாரமானது கெட்டு வந்தநகாரம் ணகாரமாம். மம்மேல்வரின் இருமூன்றாமுடல் = வருமொழிமுதல் மகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த முகாரமானது ணகாரமாம். மற்றியல்பு சந்திதம்மாசகலங் கிடப்பின்களாமெபை = இயல்பு சந்தியாவது தத்தங்கிடப்பிலே கிடக்குமென்று சொல்லுவர் மேலாகிய புலவர்—எ-று. தாழ்குழலேயென்பது மகலே முன்னிலை. (௧௮)

வன்மைவந்தாற்பின்பு பத்தாமுடல்வன்மை யின்வருக்கத்தன்மையொற்றுகு ஞநமக்கள் பின்வரிற் சாற்றுமப்போம் முன்வயிற்கால்வவ் வரிற்பதின்மூன்றாமுடலழியும் பின்வயிற்றவ்வரிற் தவ்வுங்கடைவன்மைப் பேறுறுமே.

(இ-ள்.) வன்மைவந்தாற்பின்பு பத்தாமுடல் வன்மையின்வருக்கத் தன்மையொற்றுகும் = மகரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த மகரமானது அவ்வவ்வந்த வல்லொறும் வல்லினவர்க்கவொற்றுமாம். ஞ ந மக்கள் பின்வரிற்சாற்று மப்போம் = வருமொழி முதல் ஞ ந மக்கள் வந்துபுணர்ந்தால் அந்த மகாரமானது கெடும். முன்வயிற்கால் வவ்வரின் = வருமொழிமுதல் வகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த மகரமானது குறுகிக் கால்மாத்திரையாய் உட்புள்ளிபெறும். பதின்மூன்றாம் உடலழியும் பின்வயிற் தவ்வரிற் தவ்வுங் கடைவன்மைப் பேறுறுமே = லகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த லகாரமானது கெட்டு வந்த தகாரமும் தகரமாகப்பெறும்.—எ-று. (௧௯)

ஈற்றின்பின்னவ்வரி னீற்றெழுத்தாமொழிற் தவ்வரிற்றவ்வேற்றுப்பதினேழ தாமுடலாமெய்து மாவியின்பின் ஞாற்றுந்திறல்வல் லினம்வந்திழலவற் றின்வருக்கம் [மே. போற்றுமிவையென்ற வல்லொற்றுமெல்லொற்றுப்புக்கிடு

(இ-ள்.) ஈற்றின் பின் நவ்வரின் ஈற்றெழுத்தாம்=னகரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் நகாரம் வந்து புணர்ந்தால் வந்த நகாரமும் அப்பதினெட்டாமுடலாகிய னகாரமாம். எழிற் தவ்வரிற் தவ் வேற்றுப்பதினேழதாமுடலாம்= வருமொழிமுதல் தகாரம்வந்து புணர்ந்தால் வந்த தகாரமானது தகாரமாம். எய்துமாவியின் பின் ஆற்றுந் திறல்வல்லினம் வந்திடில் அவற்றின் வருக்கம் போற்றுமிவையென்ற வல்லொற்றும் மெல்லொற்றும் புக்கிடுமே=உயிரீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம் வந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வவ் வந்தவல்லொற்றும் வல்லினவருக்கவொற்றும் மிக்குமுடியும்-எ-று.

ஆவிபின்றேன்றக் கெடுங்குற்றுநகர மவற்றின்மெல்லொற்றேவியவாறெழில் வல்லொற்றுமாமினி வன்மையொற்று மேவியதன்முன் வினாதலும்வேண்டுவ ராவிவந்தாற் பாவியமுற்றுநக ரத்தின்சிதைவும் பகர்ந்தனரே.

(இ-ள்.) ஆவிபின்றேன்றக் கெடுங் குற்றுநகரம்=நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுநகரத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் அந்நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுநகரமானது தனக்காதாரமாகிய மெய்யைவிட்டுத் தான்கெடும். அவற்றின் மெல்லொற் றேவியவாறெழில் வல்லொற்றுமாம்=பின்னும், அந்நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுநகரத்தின் முன்னர் நின்ற மெல்லொற்றானது வல்லொற்றாதலுமாம். இனி வன்மையொற்று மேவியதன்முன் வினாதலும் வேண்டுவர்=அந்நிலை மொழியினதீற்றுக் குற்றியலுநகரத்தின்முன்னர் ஒரு வல்லொற்று வரப்பெறலுமாமென்பர். ஆவிவந்தாற் பாவிய முற்றுநகரத்தின் சிதைவும் பகர்ந்தனரே=வருமொழி உயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியீற்று முற்றியலுநகரமுங் கெடுமென்று சொல்லுவார் மேலாகிய புலவர்-எ-று.

(உக)

ஈறும்லகார மதவந்தெதிர்த்திடி லீற்றெழுத்தே லாறாங்கடைவன்மையாம்வன்மை தோன்றிலைந்தாமுடலாம் ஆறமுடல்வல் லினம்வரினாவிமு னாவியொடுங் கூறாழகார மழிந்துடகாரங் குறுகிடுமே.

(இ-ள்.) ஈரம் லகார மதவந்தெதிர்ந்திழல் = லகா வொற் றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுசல் மகார தகா ரங்கள் வந்து புணர்ந்தால் அந்த லகாரமானது னகாரமாம். ஈற மெழுத்தே லாறங்கடை வன்மையாம் வன்மை தோன்றில் = னகாவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த னகாரமானது ஆரம் வல் லினவெழுத்தாகிய தகாரமாம். ஐந்தாமுடலாம் ஆரமுடல் வல் லினம் வரின் = னகாவொற்றீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் வல்லினம்வந்து புணர்ந்தால் அந்த னகாரமானது டகாரமாம். ஆவிமுன் ஆவியொடுங் கூறழகாரம் அழிந்து டகாரங் குறுகிடுமே = வருமொழியுயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழியினதீற்றினின்ற முகாரமானது தன்முன்னிடை உயி ரோடுமழிந்து ஐந்தாமுடலாகிய டகாரமாம்—எ-று. (உஉ)

ஒன்றுக்கொருவோ ரிருவீரிரண்டுக்கு மூன்றுமுமூ வன்றுற்றநாலுக்கு நான்கைந்தையாறு வேழெழுவாம் தொன்றுற்றவெட்டுக்கெண் னென்பதொன்பாறெடு தொண்டொ பன்றுற்றநாறு பதுபஃதுபத்துநா றுயிரமே. [ள்ளும்பான

(இ-ள்.) ஒன்றுக்கொருவோர் = ஒன்றென்னும் எண்ணுக்கு ஒருவென்பதும் ஒருன்பதும் ஆதேசமாம். இருவீரிரண்டுக்கு = இரண்டென்னும் எண்ணுக்கு இருவென்பதும் ஈரென்பதுமாதேச மாம். மூன்றுமுமூ = மூன்றென்னும் எண்ணுக்கு மூவென்பதும் மூவென்பதும் ஆதேசமாம். அன்றுற்ற நாலுக்கு நான்கு = நாலென் னும் எண்ணுக்கு நான்கென்பதாதேசமாம். ஐந்தை = ஐந்தென்னும் எண்ணுக்கு ஐயென்பதாதேசமாம். ஆறு = ஆறென்னும் எண் ணுக்கு ஆறுவென்பதாதேசமாம். ஏழெழுவாம் = ஏழென்னும் எண் ணுக்கு ஏழுவென்பதாதேசமாம். தொன்றுற்றவெட்டுக் கெண் = எட்டென்னுமெண்ணுக்கு எண்ணென்பதாதேசமாம். ஒன்பதொன் பாறெடு தொண்டொள்ளும் = ஒன்பதென்னுமெண்ணுக்கு ஒன்பா னென்பதுந் தொண்ணென்பதுந் தொள்ளென்பதுமாதேசமாம். பான் பன் றுற்றநாறு பது பஃது பத்து = பத்தென்னு மெண்ணுக் குப் பானென்பதும் பன்னென்பதும் நூறென்பதும் பதுவென் பதும் பஃதென்பதும் ஆதேசமாம். நூறுயிரமே = நூறென்னும் எண்ணுக்கு ஆயிரமென்பதாதேசமாம்.—எ-று. (உ௩)

ஆவிக்குறிற்பின் ஞநமவத்தோன்றிலவ் வொற்றிடை யா
மேவியபன்னென்று தோன்றில்வவ்வாமெய்யி லேந்திருமுன்
ரூவதுமுண்டொற் றெரோவழித்தோன்றிடு மாவும்வாய்த்
தாவியவைந்தா முயிர்பின்பெறுவன தாமுமுண்டே.

(இ-ள்.) ஆவிக்குறிற்பின் ஞநமவத் தோன்றிலவ்வொற்றிடை
யாம்=உயிர்க்குற்றெழுத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் ஞநமவக்
கள் வந்து புணர்ந்தால் இடையே அவ்வவ்வந்த ஒற்றமிக்குமுடியும்.
மேவிய பன்னென்று தோன்றில் வவ்வாம்=பின்னும் அவ்வுயிர்க்
குற்றெழுத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல் யகாரம் வந்து புணர்ந்
தால் இடையே வகரவொற்றுவந்தாகமமாம். மெய்யிலேந்திரு முன்
ரூவதும் உண்டு=ஒரோவிடத்து மெய்களுக்குள் டகாரமானது
ணகாரமாதலுமாம். ஒற்றெரோவழித்தோன்றிடம்=ஒரோவிடத்து
ஒற்றுவந்து தோன்றுதலுமுண்டு. ஆவுமவ்வாய்த் தாவிய ஐந்தா
முயிர் பின் பெறுவனதாமுமுண்டே=ஒரோவிடத்து நிலைமொழி
யினதீற்றினின்ற ஆகாரமானது அகரமாகக்குறுகி அக்குறுகலுடனே
ஐந்தாமுயிர் பெறுதலுமுண்டு.—எ-று. (உச)

நின்றசொல்லீற்றுமெய்ம் முன்னுமுதலுயிர் நீண்டுமெய்யும்
பொன்றுமுயிரொ டுயிர்மெய்வந்தால்வந்த வாவியும்போய்க்
குன்றுமொரோவழிக் கூறியவாவி யொரோவழிப்போம்
அன்றிலன ணமனக்களொன்றுக்கொன் ருவனவே.

(இ-ள்.) நின்றசொல்லீற்றுமெய்ம் முன்னும் முதலுயிர் நீண்டு
மெய்யும் பொன்றும் உயிரொடுயிர்மெய் வந்தால்=வருமொழிக்கு
முதலாக உயிராதல் உயிர்மெய்யாதல் வந்து புணர்ந்தால் நிலைமொழி
யீற்றயலினின்ற அகாரமானது ஆகாரமாக நீண்டு நிலைமொழியின
தீறுங்கெடும். வந்த ஆவியும்போய்க் குன்றுமொரோவழி=ஒரோ
விடத்து வருமொழி முதலுயிர் கெடுதலுமுண்டு. கூறிய ஆவி ஒ
ரோவழிப்போம்=ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினது ஈற்றயலுயிர்
கெடுதலுமுண்டு. அன்றி லன ளண மனக்கள் ஒன்றுக்கொன்
ருவனவே=இவையல்லாமலும் லகாரத்துக்கு ணகாரமும் ளகாரத்
துக்கு ணகாரமும் மகாரத்துக்கு ணகாரமும் ஒன்றுக்கொன்
ரூதேசமாம்.—எ-று. (உரு).

கூறியசுட்டின்பின் னாய்தமுங்கூடுஞ் சுட்டிற்றுக்
மாறியுயிரிரண் டாவதுமாமவந்த சுட்டொருகால
வீறுடைநெட்டெழுத் தாகுமளபும் விரிந்துநிற்கு
நூறுடைவெள்ளிதட் டாமனாக்கோயி னுடங்கிடையே.

(இ-ள்.) கூறியசுட்டின்பின் ஆய்தமுங்கூடும்=நிலைமொழிச்
சுட்டெழுத்தின் பின்னர் ஆய்தமும் வரப்பெறும். சுட்டிற்றுக்
மாறி உயிரிரண்டாவதுமாம்=நிலைமொழிச்சுட்டினது ஈற்றினின்ற
உகரமானது கெட்டு இரண்டாமுயிர் பெறுதலுமுண்டு. வந்த சுட்
டொருகால் வீறுடை நெட்டெழுத்தாகும்=ஒரோ விடத்து வரு
மொழிச்சுட்டு நீருதலுமுண்டு. அளபும் விரிந்து நிற்கும்=அந்நீருத
லுடனே அளபெடுத்தலுமுண்டு—எ-று. நூறுடை வெள்ளிதட்
டாமனாக்கோயினுடங்கிடையேயென்பது மகடேமுன்னிலை, (உசு)

துப்பார்பெயர்வேற் றுமையினகத்துந் தொகையின்கண்ணுஞ்
செப்பார்மொழிமுதற் பின்சாரியைவறிற் றேர்ந்தவற்று
ளொப்பார்மொழியீ றுயிரொடும்போமொரு காணுடல்போந்
தப்பாவுயிர்மெய் கெடுமொருகாலென்பர் தாழ்குமுலே.

(இ-ள்.) பெயர் வேற்றுமை முடிக்குமிடத்துந் தொகை வேற்
றுமை முடிக்குமிடத்தும் மொழிமுதற்பின் சாரியைச்சொற்கள
வந்து புணர்ந்தால் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினதீறும் ஈற்றய
லுயிருந் கெடுதலும் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினதீற்றொற்றுக்
கெடுதலும் ஒரோவிடத்து நிலைமொழியினதீற்றுயிர்மெய்கெடுதலு
முண்டென்று சொல்லுவர் மேலாகியபுலவர்—எ-று. தாழ்குமுலே
யென்பது மகடே முன்னிலை. (உஎ)

எண்ணிரண்டாமொற்றுப்பன்மூன்றுமெய்நின்றிவற்றின்பின்னே
யண்ணியதவ்வரிற் தட்டறவாமவை யாய்த்முமாம்
பண்ணியசந்தி பகராதனவும் பகர்ந்தவற்றாற்
கண்ணியுரைக்க மதியால்வனசக் கனங்குழையே.

(இ-ள்.) எண்ணிரண்டாமொற்றுப் பன்மூன்றுமெய் நின்று
இவற்றின்பின்னே அண்ணிய தவ்வரிற் தட்டறவாம்=ளகாரலகா
ரவொற்றிற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழிமுதல்

தகாரம் வந்து புணர்ந்தால் வந்த தகாரமானது முறையே டகார
 றகாரங்களாம். அவை ஆய்தமுமாம்=பின்னும் அந்த ளகாரலகா
 ரங்கள் ஆய்தமாதலுமாம். பண்ணிய சந்தி பகராதனவும் பகர்ந்த
 வற்றாற் கண்ணியுரைக்க மதியால்=இச்சந்திகளுட் சொல்லாத சந்
 திகளுளவெனினும் இச்சொன்ன சூத்திரங்களான் அடக்கிமுடிக்க—
 எ-று, வனசக்கனங்குழையேயென்பது மகடே முன்னிலை. (உஅ)

சந்திப்படல முற்றும்.

இரண்டாவது—சொல்லதிகாரம்.

வேற்றுமைப்படலம்.

எட்டாமெழுவாய் முதற்பெயர்வேற்றுமை யாறுளவாங்
 கட்டார்கருத்தா முதற்காரகமவை கட்டுரைப்பி
 னெட்டார்கருத்தா கருமங்கரணமொண் கோளியொடுஞ்
 சிட்டாரவதியொ டாதாரமென்றறி தேமொழியே.

(இ-ள்.) எழுவாய் வேற்றுமை முதலாகப் பெயர்வேற்றுமை
 எட்டுளவாம். அவை தாம் எழுவாய் வேற்றுமையும் இரண்டாம்
 வேற்றுமையும் மூன்றாம் வேற்றுமையும் நான்காம் வேற்றுமையும்
 ஐந்தாம் வேற்றுமையும் ஆறாம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமை
 யும் விளிவேற்றுமையும் எனக்கொள்க. கருத்தாமுதற் காரகமா
 னுளவாம். அவை சொல்லும் பக்கத்துக் கருத்தாக்காரகம் கருமக்
 காரகம் கரணக்காரகம் கோளிக்காரகம் அவதிக்காரகம் ஆதாரக்கார
 கம் என ஆறுவகைப்படும்.—எ-று. தேமொழியேயென்பது மக
 டே முன்னிலை. (௧)

ஒருவனொருத்தியொன் றுஞ்சிறப்போடுபல்லோர்பலவைக்
 கருதுமுறையிற் கலப்பனவேற்றுமை காண்முதல்சு
 மருவும்அர் ஆர்அர்கள் ஆர்க்கள்கள் மார்முதல்வேற்றுமையி
 னுருவம்விளிவேற் றுமையொழித்தெங்கு முறப்பெறுமே.

(இ-ள்.) ஒருவனைக் கருதின சொல்லும் ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லும் பலனாக் கருதின சொல்லும் ஒன்றைக் கருதின சொல்லும் பலவைக் கருதின சொல்லும் ஒருவனைச் சிறப்பித்த சொல்லும் ஒருத்தியைச் சிறப்பித்த சொல்லும் ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல்லுமெனப் பெயர்ச்சொல்லெல்லாம் எட்டுவகைப்பட்ட பிரகிருதியாம். அவற்றுள் சுவ்வும் அர்ரும் ஆரும் அர்களும் ஆர்களும் கள்ளும் மாருமென இவையேழும் முதல் வேற்றுமைக்குருபுகளாம். இவை எட்டாம் வேற்றுமையொழித்து ஒழிந்த வேற்றுமையாறின் முன்பு நிற்கவும் பெறும் ஒரோவிடத்து—எ-று. எங்குமென்ற உம்மையான் விளிவேற்றுமைக்கு முன்னும் சிறுபான்மை வரப்பெறும். (உ)

ஒருவனொருத்தி பலரொன்றொடுபல வுஞ்சிறப்பி
 னுருபுகண்மூன்று முடன்வைத்துப் பின்னெட்டுவேற்று
 மருவநிறுவி யுறழ்தரவாங்கா ரகபதங்க [மைபு
 னுருவுமலியு மறுபத்துநான்குள வொண்டொடியே.

(இ-ள்.) முன் சொல்வப்பட்ட எட்டுப் பிரகிருதியை முறையானே நிறுத்தி அவையிற்றின் பின்னாக எழுவாய் வேற்றுமை முதலாகிய எட்டு வேற்றுமையையும் அடைவே வைத்துறழ அவை அறுபத்துநான்கு காரக பதமாம்—எ-று. வரலாறு:—சாத்தன் கொற்றன் - ஒருவனைக் கருதின சொல். தட்டார் ஊரார் - பலனாக் கருதின சொல். யானை மரம் - ஒன்றைக் கருதின சொல். யானைகள் மரங்கள் - பலவைக் கருதின சொல்; இவை கள்ளென்னும் பிரத்தியம் அழிந்து யானைபல மரம்பல எனவும்வரும். சாத்தனார் கொற்றனார்—ஒருவனைச் சிறப்பித்த சொல்; இராமர் கண்ணர் என அர் என்னும் பிரத்தியமீராய் வரவும் பெறும். நரியனார் நாரையார்—ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல். இச்சொல்லெட்டும் வேற்றுமையெட்டினுங்கூடிக் காரக பதங்கள் அறுபத்து நாலாமாறு காண்க. வரலாறு—சாத்தன் சாத்தனை சாத்தனால் சாத்தனுக்கு சாத்தன்பக்கலினின்று சாத்தனுடைய சாத்தன்பக்கல் சாத்தனை எனவும், கொற்றி கொற்றியை கொற்றியால் கொற்றிக்கு கொற்றிபக்கலினின்று கொற்றியுடைய கொற்றிபக்கல் கொற்றி எனவும், நாட்டார் நாட்டாரை நாட்டாரால் நாட்டாருக்கு நாட்டார்பக்கலினின்று நாட்டாரு

டைய நாட்டார்பக்கல் நாட்டிரெனவும், யானை யானையை யானை யால் யானைக்கு யானைபக்கலினின்று யானையுடைய யானைபக்கல் யானையெனவும், மரங்கள் மரங்களை மரங்களால் மரங்களுக்கு மரங்கள்பக்கலினின்று மரங்களுடைய மரங்கள்பக்கல் மரங்காளெனவும், சாத்தனார் சாத்தனரை சாத்தனரால் சாத்தனருக்கு சாத்தனார்பக்கலினின்று சாத்தனருடைய சாத்தனார்பக்கல் சாத்தனாரேயெனவும், கொற்றியார் கொற்றியாரை கொற்றியாரால் கொற்றியாருக்கு கொற்றியார்பக்கலினின்று கொற்றியாருடைய கொற்றியார்பக்கல் கொற்றியாரேயெனவும், யானையார் யானையாரை யானையாரால் யானையார்க்கு யானையார்பக்கலினின்று யானையாருடைய யானையார்பக்கல் யானையாரேயெனவும் வரும். (க)

ஆதியிலாண்பெ ணலியென்று நாட்டி யதினருகே [ன்
யோதியவேற்றுமை யேழையுஞ்சேர்வித் தொருங்கதன்பி
வாதியலொன்றோ டிரண்டுபலவென வைத்துறழ்த
தீதியலாத வறுபத்துமூன்று நூற் தேர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) வடமொழிக் காரகபதம் வருமாறு ஆண் பெண் அலியென்று வைத்து அவையிற்றின் பின் எழுவாய் வேற்றுமை முதலாக ஏழாம் வேற்றுமை இறுதியாக ஏழுவேற்றுமையுஞ் சேர்த்து எகவசனம் துவிவசனம் பருவசனமென்னும் மூன்று வசனத்தையுங் கூட்டி உறழ் அறுபத்துமூன்று காரகபதமாக. பின்னையும் உயிரிறுதியும் ஒற்றிறுதியுமாகக் கூறுவார்க்கு நூற்றிருபத்தாரும். அவையெல்லாம் வடமொழியிற் கண்டுகொள்க. (ச)

கூறியசொற்பின் பொருண்மாத் திரத்திற் குலவெழுவாய் விறுடைவேற்றுமை யெய்துமொருவ னொருத்தியொன்றி னேறியசுப்பல விற்கவ்யுங்களொருமெங் கும்மழியு மூறியசச்சிறப் புப்பலரிற்கள் ளொழிந்தனவே.

(இ-ள்.) முன் சொன்ன எட்டுப் பிரகிருதிக்கும் பின்னாகச் சொல்லின் பொருண் மாத் திரத்தை விளக்குதற் பெருட்டாகச் சு அர் ஆர் அர்கள் ஆர்கள் கள் மார் ஏன்று சொல்லப்பட்ட எழுவாய் வேற்றுமைப் பிரத்தியமேழும் வரும். வருமிடத்து ஒருவனைக் கருதின சொல்லின் பின்னும் ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லின்

பின்னும் ஒன்றைக் கருதின சொல்லின் பின்னும் சு என்னும் பிரத்தியமொன்றே வரும். பலவைக் கருதின சொல்லின் பின்பு சு-கள் என்னும் பிரத்தியமிரண்டும் வரும். எல்லாவிடத்தும் சு-என்னும் பிரத்தியம் அழிந்தே வரும். எல்லாவிடத்தும் அழியுமாயின் வருதற்குக் காரணமென்னெனின் வடமொழியுடையான் வாரியென்னுஞ் சொல்லை வைத்து முதல் வேற்றுமை ஏகவசனத்தைப் பொருள்விளக்குதற்பொருட்டு எவ்வண்ணம் இட்டழித்தான் இவனும் அது போல ஆக்கியழித்தாலல்லாது பதமாகாதென்று இட்டழித்தானென்க. ஒருவனைச் சிறப்பித்த சொல்லின் பின்பும் ஒருத்தியைச் சிறப்பித்த சொல்லின் பின்பும் ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல்லின் பின்பும் அர் ஆர் அர்கள் ஆர்கள் கள் மார் என்னும் ஆறு பிரத்தியமும் வரும். இவை எல்லாவிடத்தும் ஆவனவல்ல. பலரைக் கருதின சொல்லின் பின்பு ஆறு பிரத்தியமுமாம்—எ-று. சாத்தன் கொற்றன் என ஒருவனைக் கருதின சொல்லின் பின்பும் சாத்தி கொற்றி என ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லின் பின்பும் யானை குதிரை என ஒன்றைக் கருதின சொல்லின் பின்பும் சு-என்னும் எழுவாய் வேற்றுமைப் பிரத்தியம் நிறுத்துக. நிறுத்தவே சொல்லின் பொருண்மாத் திரத்தை விளக்கிற்கும். சொல்லாவது சாத்தனென்று உச்சரிக்கப்படாநின்ற சொல். அதன் பொருளாவது கரசரணதி அவயவங்களுையுடையதொரு பிண்டமாய்ச் சாத்தனாவானென்று வினவினார்க்கு இவனென நின்னாற் சொல்லப்படுகின்றான் யாவன் அவனெனக் கொள்க. எங்குமழியுமேறியசுவ்வென்பதனால் அச் சொற்களின் பின்பு நின்ற சுவ்வை உலோபித்துச் சாத்தன் கொற்றனென்று உச்சரித்துக்கொள்க. பலவிற் சுவ்வுங்களுமென்பதனால் சுவ்வென்னும் பிரத்தியத்தைக் கொடுத்து மரம் நின்றவெனவும் கள்ளென்னும் பிரத்தியத்தைக் கொடுத்து மரங்கணின்ற வெனவும் முடிக்க. சிறப்புப்பலிற் கள்ளொழிந்தன என்பதனாற் பிரகிருதிகளின் பின்பு அர் ஆர் அர்கள் ஆர்கள் கள் மார் என்னும் ஆறுபிரத்தியங்களுங் கொடுத்துப் பன்மையாக்கி இவர்கள் சிலர் வேளாளர், இவர்கள் சிலர் பார்ப்பார்கள், இவர்கள் சிலர் குறத்திகள் இவர்கள் சிலர் நம்பிமாரென முடிக்க. கள் என்னும் பிரத்தியம் மார் என்னும் பிரத்தியத்தின் முன்னும் பின்னும் வரப்பெறும். இவையெல்லாம் வேண்டுமிடத்து இறுதி சிதைத்து முடித்துக் கொள்க. குலவெழுவாயென்று சிறப்பித்தவதனால் எழுவாய் வேற்

றுமைப் பிரத்தியங்களிற் சுவ்வென்னும் பிரத்தியமொழித்து ஒழிந்த ஆறுபிரத்தியமும் இரண்டாம்வேற்றுமைமுதல் ஏழாம்வேற்றுமை யீராக ஆறுவேற்றுமைப் பிரத்தியங்களின் முன்புந் தொகையின் கண்ணும் ஒரோவழி வந்துநிற்கவும் பெறுமென்க. விழுமியான் விழுமியாள் விழுமியோரென்று ஆகலுமுண்டு. (டு)

ஐயென்பதுகரு மத்திரண்டாவ ததுவொருகாற் பையவழிதரு மூன்றோடொடாலாம் பகர்கருத்தா வையரிகழ்கர ணத்தின்வருங்குப் பொருட்டென்பது மெய்திகழ்வேற்றுமை நான்காவதாமிக்க கோளியிலே.

(இ-ள்.) ஐயென்பது இரண்டாம்வேற்றுமைப்பிரத்தியம். அது கருமத்தின் காரகமாம். அஃது ஒரோவழி அழிந்துநின்றலுமுண்டு. அழிந்தாலும் எழுவாய் வேற்றுமையிற் சுவ்வேபோலத் தன் வேற்றுமைப்பொருளை விளக்கும். மூன்றாம்வேற்றுமைக்கு ஒடு ஒடு ஆல் என மூன்றுபிரத்தியமுள. அவை கருத்தாவினுங் கரணத்தினும் வரும். நான்காம் வேற்றுமைக்குக் கு பொருட்டு என்னுமிரண்டு பிரத்தியமுள. அவை கோளியென்னுங் காரகத்தின்வரும்—எ-று. வரலாறு;- சாத்தனை அழைத்தான், கொற்றியைக் கொடுத்தான், கடலை நீந்தினுனென்பன இரண்டாம் வேற்றுமையிற் கருமக்காரக மாம். அது ஒருகாற் பையவழிதருமென்பதனாற் சோறுண்டான் நீர்குடித்தான் என வேற்றுமைப்பிரத்தியமழிந்தும் வரும். “முதல் வேற்றுமையி—ஊருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்கு முதற்பெறுமே” என்பதனால் வேளாளரை நாட்டாரை வேளாளர்களை நாட்டார்களை தவசிகளை நம்பிமாரை என்புழி இரண்டாம்வேற்றுமையின் முன்பு எழுவாய் வேற்றுமையினுருபுகள் வந்தவாறுகாண்க. மூன்றோடொடாலாம் பகர்கருத்தா வையரிகழ்கரணத்தின் வருமென்பதனாற் தச்சனாடுக்கப்பட்டது வீடு, தட்டானாற்செய்யப்பட்டது தாலியெனவும், வாச்சியாற் செதுக்கப்பட்டது மரம் எழுத்தாணியாலெழுதப்பட்டதேடு எனவும் வருவன முறையே மூன்றாம்வேற்றுமையிற் கருத்தாக்காரகமும் கரணக்காரகமுமாம். சாத்தனாடுண்டான் சாத்தனாடுண்டான் ஊரோடுகலந்தானென்பதில் ஒடு-ஒடு என்னும் பிரத்தியங்கள் மூன்றாம்வேற்றுமையிற் கிரியாபதத்தோடுங்கூடி முடிந்தவாறுகண்டுகொள்க. தொல்காப்பியனார் ஒடுவென்னும் பிரத்தியமொன்றே மூன்றாம்வேற்றுமைக்கு

உருபாகச் சொன்னார். “ஆலுமானுமூன்றனுருபே” என்றார் அவினயனார்.

“சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று”

என்புழி ஆலென்னு மூன்றும்வேற்றுமையுருபு வந்தவாறு காண்க.

“வாரம் புலர்ந்த மனத்தார் மணிக்ருதங்கி
னீரம் புலர்ந்தாலு மேகாரிவ் - வீர
ரகிலோமி காவிரிநீ ராடி வருவார்
துநிலோடு சுற்றிச் சுழன்று” எனவும்

“பொன்னூர மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபே
ருன்னேனென் னாமூலக்கை பற்றினேற்-கென்னோ
மன்னோடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப்
புன்னாடன் பேரே வரும்” எனவும்

“சுழியோடெறிபுனற் பொன்னிநன்னாடன் சுரர்குருவின்
வழியோனமலன் மயிலையன்னீர்மணி வாயினின்றும்
மொழியோதெரிந்தில கொங்கையுஞ்செய்ய முகத்திரண்டு
விழியோபடுகூலையோ விலங்கோவந்து நின்றதுவே” எனவும்

இவையிற்றில் ஓடு என்னும் மூன்றும்வேற்றுமைப்பிரத்தியம் வந்தவாறுகாண்க.

“நோயொ டிறவென்னை கொல்லோ னுனையெஃகின்
வாயிடை மாளா தவர்க்கு”

“வேலொடு நின்ற னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்ற னிரவு”

என ஓடு என்னும் பிரத்தியம் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“முதல்வேற்றுமையி-னுருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்கு
முறப்பெறுமே” என்பதனால் வேளாளராற்செய்யப்பட்டது தவ
சிகளாற்செய்யப்பட்டது நம்பிமாராற்செய்யப்பட்டது என மூன்
றும்வேற்றுமையின் பூன்னை எழுவாய்வேற்றுமை வந்தவாறு கண்
டுகொள்க. “குப்பொருட்டென்பது-மெய்திகழ்வேற்றுமைநான்கா

வதாமிக்ககோளியிலே” என்பதனால் இரப்பானுக்குச் சோதிட்டான், ஏற்பானுக்குப் பொன்னீர்தான், அல்லானுக்கு மாதிரங் கொடுத்தான், தெய்வத்துக்குப் பூவிட்டான் என நான்காம் வேற்றுமையிற் கோளிக்காரகம் வந்தவாறுகாண்க. “முதல்வேற்றுமையின்றுவம்வினவேற்றுமையொழித்தெங்குமுறப்பெறுமே” என்பதனால் நாட்டார்க்கிட்டான், வேளாளர்களுக்களித்தான், தவசிகளுக்குக் கொடுத்தான், நபபிமார்களுக்கீந்தானென நான்காம்வேற்றுமையின் முன் எழுவாயுருபு வந்தவாறு காண்க. கரும்பு சோறு என நிறுத்திப் பொருட்டு என நான்காம்வேற்றுமையுருபு வருவித்து இன்னென்னஞ்சாரியைச் சொல் இடைப்படுத்துச் சந்திகாரியடபண்ணிக் கருமபின்பொருட்டுவேலியிட்டான், சோறறின் பொருட்டீர்சேவித்தான் எனமுடித்துப் பொருட்டுருபு வந்தவாறு காண்க.

(சு)

ஆனாளுராரக் ளதுவினவாறிற் ருடையபிங்குவ்வேல்
நூனுடிபத மாதுவலாதார மேழினிறகே
தானமுழையின் பக்கலுழியில்கண் சார்பிறவுந்
வானுமலிரின்ற வற்றிலவருஉமைந் தவதியிலே.

(இ-ள்.) ஒன்றினைத் துடக்கிக் கோடுகின்றலே தனக்குப் பொருளாகவுடைய ஆறும்வேற்றுமைக்கு ஆன் ஆள் ஆர் ஆர்கள் அது இன என்னுஞ் சொற்களின்முன் உடையென்னும் ஆறும்வேற்றுமைபெற்று உடையான் உடையாள் உடையார் உடையார்கள் உடையது உடையினவென்னும் ஆறுபிரத்தியமும் முன் சொல்லப்பட்ட எட்டுப்பிரகிருதிகளின் பின்பு மரபு பிழையாமல்வரும். உடையென்னும் வேற்றுமையின் பின்பு யகாரமாகமாய் உடையவென்றும் வரும். இந்த ஏழுசொற்களின் முன்னின்ற ஆறும்வேற்றுமை தான் காரகபதமாகாதே ஒன்றைத்துடக்கிக் கோடுகிற்குமிடத்து வரப்பெறும். ஆறும்வேற்றுமை காரகபதமாகும் பொழுது கு என்னும் பிரத்தியமொன்றேவரும். ஆதாமென்று சொல்லப்பட்ட பொருளின்மேல் வரும் ஏழாம்வேற்றுமைக்குக் கே உழைவையின் பக்கல் உழி இல் கண் என்னும் ஏழுபிரத்தியமுமுரிய. சார்பிறவுமென்பதால் இடம் இடை முன் பின் கீழ் மேல் உள் புறம் வாய்முதலியவுமுரிய. வானுமலியென்பதன் பொருள் வாலியதாய் நாவின் கண் மலியாநின்றவென்பது. அவதியென்று சொல்லப்

பட்ட பொருளின் ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியமானது ஏழாம் வேற்றுமைப் பிரத்தியங்களின்பின் நின்று என்னுஞ் சொற்பெற்றுவரும்—எ-று. வரலாறு;— இவன் கொற்றனுடையான் இவன் கொற்றனுடையான் இவர் கொற்றனுடையார் இவர்கள் கொற்றனுடையார்கள் இது கொற்றனுடையது இவை கொற்றனுடையின எனவரும். இவை கொற்றனுடையன இது கொற்றனது என முடிப்பாருமுளர். இவனுடையமகன் கொற்றனுடையவீடு என உடையவென்னும் பிரத்தியத்தானுமுடியும். இவையெல்லாம் ஆறாம்வேற்றுமையாம். இவ்வேற்றுமை தான் காரகபதமாகாதே ஒன்றைத்துடக்கிக் கோடுகின்ற முடியும். குவ்வேனாழையபதமாமென்பதனாற் பிரதிருதிசுளின்பின்பு கு என்னும் நாலாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியம்வருவித்து உகரச்சாரியையை இடைப்படுத்திச் சந்திகாரியம் பண்ணிக் காரகபதமாக்கிக் கிரியாபகத்தோடுங் கூட்டிச் சாத்தனுக்கு மகனானென முடிக்க. “முதல்வேற்றுமையி-னுருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்குமுறப்பெறுமே” என்றதனால் ஆறாம் வேற்றுமையுருபுக்கு முன்பாக எழுவாய் வேற்றுமை உருபுகளும் நிறுத்தி முடிக்க. ஆதாரமேழினிற்கே தானுமுழையவின் பக்கனுழியில்கண் சார்பிறவுமென்பதன்வரலாறு;— நீர்க்கே விழுந்தான், சாத்தனுழை அறிவுநின்றது, கொற்றன்வயிற் பொறையிருந்தது, இராமன்பக்கல் நன்மைவதிந்தது, தேவனுழிப் பெருமைதங்கிற்று, எள்ளில் எண்ணெயுண்டு, வீட்டின்கண் எலிபுகுந்தது, மாவினிடம் மாங்காய்பழுத்தது, தேவதத்தனிடை அடக்கமெய்திற்று, ஆலின் கீழ்ப் பசுக்கிடந்தன, நீரின்மேல் நாரையெழும்பிற்று. வேர்ப்புறந்தோல்செறிந்தது, வீட்டின்முன் தோட்டமுளது, காட்டினுட்புலி பாய்ந்தது, வெளியின்பின் நீர்சூழ்ந்தது, தேவதத்தன்வாய் அறிவுவளர்ந்தது எனவரும். “முதல்வேற்றுமையி-னுருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்குமுறப்பெறுமே” என்பதனால் மலையாளர்பக்கற்சேவகஞ்செய்தான், நம்பனாநிடைப் பெருமையுளது என ஏழாம் வேற்றுமைப் பிரத்தியத்தின் முன் எழுவாயுருபு வந்தவாறுகாண்க. அவதிப்பொருளிலே ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பிரத்தியம்வருமாறு;— சாத்தனுழைநின்றுந் தீமையகன்றது, பெரியோரிடைநின்றுஞ் சின நீங்கிற்று, மலையினின்றும் அருவிவீழ்ந்தது எனவரும். ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கு இன் என்னும் பிரத்தியமும்வரும். மக்களிற் கொற்றனல்லன், மரத்திற் பனைநன்று, ஊரினிங்கினானெனவரும்.

“வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
முனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று”

இஃது ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபாகிய * நின்றென்பதனான் முடிந்தது. இனித் தேவதத்தனரிடைநின்று பொன்வந்தது என “முதல்வேற்றுமையி - னுருவம்விளிவேற்றுமையொழித்தெங்குமுறப்” பெறுதல்காண்க.

ஆயாளியேயவ்வொ டாவானோலேர்யீ ரளபெடைகாள
மாயாவினியி னுருபுகண்மற்றிவை முன்னிலைக்கண்
னையாகுமுன்சொன்ன வேழவேற்றுமையு மெல்லாவிடத்து
மோயாதியல்கை புணர்பெரியோர்த முரைப்படியே.

(இ-ள்.) ஆய் ஆள் ஈ ஏ அ ஆ ஆன் ஒல் ஒய் ஈர் என்னுமுருபுகளும் இவற்றினளபெடைகளும் காள் என்னும் பிரத்தியமும் விளிவேற்றுமைக்குரிய. இவ்விளிவேற்றுமைமுன்னிலைக்கண்ணேவரும். மற்றை ஏழுவேற்றுமையுந் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்றும் முன்றிடத்தினும்வரும்—எ-று. விளித்தல் தன்னை நோக்குவித்துக்கொள்ளுதற்பொருட்டாம். ஓயாதென்றுவிகற்பித்தவதனால் விளிவேற்றுமைப்பிரத்தியம் பின்புவந்தால் முன்புநின்ற பிரகிருதியின்று ஒரோவிடத்தழிதலுமுண்டு. வரலாறு;—பிள்ளாய் ஆனயெனவும் உடையாள் அரியாளெனவும் செல்வீ அரங்கீயெனவும் இராமனே மன்னனேயெனவும் மன்னவ நாயகவெனவும் சாத்தா கொற்றுவெனவும் பெரியான் காத்தானெனவும் சாத்தாவோல்கொற்றுவோலெனவும் சாத்தாவோய் கொற்றுவோயெனவும் அரையீர் வெளியீரெனவும் வரும். இவற்றின் இறுதி சிதைந்துமுடிந்தபடி அறிந்துகொள்க. அளபெடை சாத்தாஅ கொற்றீஇ எனவரும். பெண்காள் மரங்காள் என்பனவற்றிற் காளென்னும் பிரத்தியம் ஆமாறுகாண்க. விளிவேற்றுமைக்காரகபதங்களெல்லாம் இறுதி உதாத்தமாக உச்சரித்தாலல்லது பொருள் விளங்காதென்க. அளபெடையான் வரும் உருபுசுள் சேயாரை விளிக்கும்போதல்லது வாரா. ஆய்முதலாகிய பிரத்தியங்கள் அளபெடுத்தலுமன்றி இறுதியளபெடுத்தலும் இறுதிசிதைந்து நின்ற ஈற்றயலெழுத்தளபெடுத்தலும் அவ்வீற்றயறிந்தளபெடுத்தலும் உண்டு. (அ)

* நிற்பவென்னும் வினையெச்சம் நின்றெனத் திரிந்துகின்ற தென்பது பரிமேலழகர் கூற்று.

உன்னுமென்னுந்தன்னும் யாவும்வ்வும்மீவ்வு முவ்வுமெவ்வு
மென்னுமிவற்றின்முன் நீநான்முன் சுவ்வுநிஸ் யாமுதல
வன்னுமவ்வுந்நுதவ்வும் வையுஞ்சிறப்பினீர் நாமொடுநாம்
பின்னிலைந்தும்வர் பலநிற்கள்ளோடுவர் கள்ளென்பவே.

(இ-ள்.) உன் என் தன் எனுமன்றும் யா அ இ உ எ எனுமைந்
துமாக எட்டுப்பிரகிருதியையும் வேற்றுமைப்பிரத்திபத்தோடு
கூட்டிமுடிக்கும்பொழுது முன்புநின்றமூன்றையுஞ் சுப்பிரத்தி
யம்பண்ணி எழுவாய்வேற்றுமையில் நீ நான்தானென அடைவே
ஆதேசமாக்குக. இவையிற்றைச் சிறப்பிக்கக் கருதினபொழுது நீ
நாம் தாம் என ஆதேசமாக்குக. யாமுதலாகிய ஐந்தினையும் வன்
வள் து வை என்று அடைவே பிரத்தியங் கொடுத்து முடிக்க.
இவற்றைச் சிறப்பிக்கக்கருதினபொழுது வர் என்னும்பிரத்தியங்
கொடுக்க. இவையெட்டையும் பன்மையாக்கக் கருதினபோது
கள் வர்களென்னும் இரண்டு பிரத்தியங் கொடுத்து முடிக்க.
வரலாறு;—உன் என் தன் என்பன சுப்பிரத்தியத்தோடு சேர்ந்து
நீ நான் தான் என வரும். உன் என்பதற்கு நாம் என்பதும் நின்
என்பதும் நான் என்பதற்கு யான் என்பதும் ஆதேசமாம். யா
முதலியன யாவன் அவன் இவன் உவன் எவன் எனவும் யாவள்
அவள் இவள் உவள் எவள் எனவும் யாது அது இது உது எது
எனவும் யாவை அவை இவை உவை எவை எனவும் வரும். அது
இது உது எது என்பன அஃது இஃது உஃது எஃது என ஆதேச
மாம். சிறப்பில் முன்னின்ற மூன்றும் நீர் நாம் தாம் எனவும் பின்
னின்ற ஐந்தும் யாவர் அவர் இவர் உவர் எவர் எனவும் வரும்.
நாம் யாம் எனவும் யாவர் யார் எனவும் ஆதேசமாதலுமாம். பன்
மையில் நீர்கள் நீங்கள் நாங்கள் தாங்கள் எனவும் யாவர்கள் அவர்
கள் இவர்கள் உவர்கள் எவர்கள் எனவும் வரும். நீர்களென்பது
நீயீர்கள் நீவிர்களென ஆதேசமாதலுமுண்டு. நீர் என்பது நீயீர்
நீவிர் என ஆதேசமாம். நாங்களென்பது யாங்களென ஆதேசமாம்.
இவையெல்லாம் எழுவாய்வேற்றுமை உருபாகக் கண்டுகொள்க.
“முதல்வேற்றுமையி - னுருவம் விளிவேற்றுமை யொழித்ததெங்கு
முறப்பெறுமே” என்பதனால் உன்னை என்னை தன்னை அவனை
இவனை உவனை எவனை எனவும் உம்மை எம்மை தம்மை என்
வும் யாவரை அவரை இவரை உவரை எவரை எனவும் உங்களை
எங்களை தங்களை எனவும் இரண்டாம்வேற்றுமையோடு கூட்டி.

முடிக்க. உங்களைப்பென்பது நுங்களைப்பென ஆதேசமாம். உன் னால் என்னால் தன்னால் எனவும் உன்னோடு தன்னோடு என்னோடு எனவும் யாவனால் யாவனோடு எனவும் மூன்றும் வேற்றுமையோடு கூட்டிமுடிக்க. ஒழிந்தனவும் இவ்வாதேவரும். இவை முடிக்கு மிட்டுத்துச் சாரியைச்சொற்களையும் விகாரங்களையும் வருமிடமறிந் து வருவித்துமுடிக்க. உன்னென்னுஞ்சொல் முன்னிலைச்சொல் லேயாயினும் இவற்றுடன் கூட்டிமுடிக்கப்படுதலால் விளிவேற் றுமைக்கு உரித்தனறென்க. வன் வர் சு என்னும் பிரத்தியங்கள் வந்தால் எண்ணுப்பெயரில் மரபு பிழையாமல் முடிக்க. அவை வருமாறு;—ஒன்றென்பது ஒருவென ஆதேசமாகி வன் என்னும் பிரத்தியத்தோடு ஒருவன் எனவும் வர் என்னும் பிரத்தியத்தோடு ஒருவர் எனவும் வரும். இப்பிரத்தியம் மற்றையெண்களோடு இருவர் மூவர் நால்வர் ஐவர் அறுவர் எழுவர் எண்மர் ஒன்பதின்மர் பதின்மர் எனவரும். ஒன்று இரண்டு மூன்று என்பன சுப் பிரத்தி யத்தான்முடியும். (க)

வேற்றுமைப்படலம் முற்றும்.

உபகாரகப்படலம்.

மேதகுநற்றொழில் செய்வான்கருத்தா வியன்கருவி
தீதில்கரணஞ் செயப்பட்டதாகுந் திறன்கருமம்
யாதனினிங்கு மவதியதாமிட மாதாரமாங்
கோதறுகோளிமன் கொள்பவனாகுங் கொடியிடையே.

(இ-ள்.) முன்சொல்லிப்போந்த ஆறு காரகபதங்களுமாமாறு;— யாதொருதொழிலைச்செய்வானெவன் அவன் கருத்தாக்காரக மாம், அத்தொழிலினைச்செய்தற்குக் கருவியாயிற்று யாது அது கரணக்காரகமாம், யாதொன்று செய்யப்பட்டது அது கருமக் காரகமாம், யாதொன்றினின்றும் ஒருபொருணீங்குவது அஃது அவதிக்காரகமாம், யாதொன்று ஒருதொழில்செய்தற்கிடமாயிற்று அஃது ஆதாரக்காரகமாம், யாவனொருவன் ஒருபொருளைக் கொள் வான் அவன் கோளிக்காரகமாம்—எ-று. கொடியிடையேயெவன் பது மகடே உ முன்னிலை. (க)

*வரைநின்றிழிந்தங்கொர் வேதியன்வாவியின் கண்மலிந்த
விநாரின்றபூவைக் கரத்தாற்பறித்து விமலனுக்குத்
துநாரின்றதிவினை நீங்கவிட்டானென்று சொல்லுதலு
முநாரின்றகாரக மாறும்பிறக்கு மொளியிழையே.

(இ-ள்.) வரைநின்றிழிந்தங்கொர்வேதியன் என்பதில் “யாதனி
னீங்குமவதியதாம்” என்பதனால் அந்தணனை நீக்கப்பட்டமலை அவ
தித் கராகமாயிற்று, அங்கொர் வேதியன் பூப்பறித்திட்டான் என்
பதில் “மேதருந்ரொழில்செயவான்கருத்தா” என்பதனால் வே
தியன் கருத்தாக்காரகமாயினான், வாவியின் கண்ணென்பதில் “இட
மாதாரமாம்” என்பதனால் பூப்பறித்தற்கிடமாகியவாவி ஆதாரக்
காரகமாயிற்று, மலிந்தவிரைநின்றபூவை என்பதற் “செயப்
பட்டதாருத்திற்குமம்” என்பதனால் பறித்திடப்பட்ட பூக் கரு
மக்காரகமாயிற்று, கரத்தாற்பறித்தென்பதில் “வியன்கருவிதீதில்
கரணம்” என்பதனால் பூப்பறித்தற்குக் கருவியாக நின்ற கரம் கர
ணக்காரகமாயிற்று, விமலனுக்குத் துநாரின்ற திவினை நீங்கவிட்
டான் என்பதற் “கோதறுகோளிமன்கொள்பவனாகும்” என்பத
னால் பூவைக்கொள்பவனான விமலன் கோளிக்காரகமாயினான்.—
எ-று. இனி முன்சொல்லப்பட்ட ஆறுகாரகமும் இருபத்து மூன்
றாய்விரியுமென அவற்றின் வேறுபாடுசொல்லுகின்றார். (ங)

காரணந்தான்றெரி தான்றெரியாக்கரு மந்தலைமை
யாரணங்கேயைந் துளகருத்தாவச லஞ்சலமாம்
பூரணமாகு மவதிபுறமக மாங்கரணஞ்
சீரணங்கார்வங் கிடப்பிரப்பாங்கோளி தேமொழியே.

பற்றொடுவீடே யிருபுறந் தான்றெரி தான்றெரியா
நற்கருத்தாதீ பகமாங்கருமநான் காதாரமேற்
பொற்பமர்சேர்வு கலப்புப்புலனொ டயலென்பதாங்
கற்புமலியு மிருபத்துமூவகைக் காரகமே.

* “இந்திரன்ருமரையைக் கரத்தாற் கொய்திறைவனுக்குத் - த
நிருங்குற்றத்தினிங்கி விண்மேலிருந்தானெனலும் - வந்தன காரக
மெல்லாம் வகுத்தவழி முறையே” என்றார் பிறரும்.

(இ-ள்.) காரணக்கருத்தாவும் தான்றெரிகருத்தாவும் தான்
•றெரியாக்கருத்தாவும் கருமக்கருத்தாவும் தலைமைக்கருத்தாவும் மென்
ஐந்நுவகைப்படும் கருத்தாக்காரகம்; அசலமென்னுமவதியும் சல
மென்னுமவதியுமென இரண்டுவகைப்படும் அவதிக்காரகம்; புறக்
கரணம் அகக்கரணமென இரண்டுவகைப்படுங் கரணக்காரகம்;
கரணமெனினுங் கருவியெனினுமொக்கும். ஆர்வக்கோளி கிடப்
புக்கோளி இரப்புக்கோளி என மூன்றுவகைப்படுங் கோளிக்கார
கம்; பற்றுக்கருமம் வீட்டுக்கருமம் இருபுறக்கருமம் தான்றெரிகரு
மம் தான்றெரியாக்கருமம் கருத்தாக்கருமம் தீபக்கருமமென ஏழு
வகைப்படுங் கருமக்காரகம்; சேர்வாதாரம் கலப்பாதாரம் புலனா
தாரம் அயலாதாரம் என நான்குவகைப்படும் ஆதாரக்காரகம்—
எ-று. இவையிற்றினுக்குதாரணம் வருமாறு;—சாத்தன் கொற்றனை
அஞ்சுவித்தான் கொற்றன் அரங்கனைப் போக்கினுன் புத்தன் கண்
ணனை உய்வித்தான் என்புழிக் கருத்தா கிரியைக்குக் காரணமாய்
நிற்றலிற் காரணக்கருத்தாவாயிற்று. விழுமியோராற்செய்யப்
படாநின்றது நன்மை, சாத்தனாலெறியப்பட்டது கல், கொற்
றனாற் கொள்ளப்பட்டது வீடு, என்புழிக் கருத்தா இடந் தெரிந்து
நிற்றலாற் தான்றெரிகருத்தாவாயிற்று. தேவதத்தன் சோற்றை
யடுகின்றானென்புழித் தேவதத்தனென்னுஞ் சோற்றானே கருத்
தாவென்னுமிடந்தெரிந்து நில்லாமையானுஞ் சோற்றையென்னுங்
காரகபத்தானும் அடுகின்றானென்னுங்கிரியாபத்தானுங் கருத்
தாவென்றறியப்படுதலானுந் தான்றெரியாக் கருத்தாவாயிற்று;
வறியோர்சுற்றமு வப்பரென்பதும் அது. நன்மைதானேவெளிப்
படும் விழுமியோர்பக்கலென்புழி நன்மையைச் சாத்தன் வெளிப்
படுத்தினானென்றாற்போல நன்மை கருமமாய்க் கருத்தாப் பிறி
தொன்றாய்நில்லாது கருமமுங் கருத்தாவுந் தானேயாய் நிற்றலாற்
கருமக்கருத்தாவாயிற்று. அன்புகெடுந் தீயோர்பக்கலென்பதும்,

“பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.”

“அறம்பொருள் கேண்மை பெருமையிற் நான்கும்
பிறன்றா நச்சுவார்ச் சேரா - பிறன்றா
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டுந்நாற் பொருள்”

என்பனவும் அது. விழுமியோர் நன்மைசெய்வார் அறிவிலா தோர் பகைபெருகுவார் முயற்சியில்லாதோர் இகழ்ச்சியடைவரென்புழி மற்றுஞ்சிலராலியற்றப்படுந் தன்மையின்றித் தாங்களே கருத்தாத்தன்மையெய்தினமையால் இவையிற்றிற் கருத்தா தலைமைக் கருத்தாவாயிற்று. ஊரினின்றும்போனான் தேவதத்தன் மலையினிழிந்தார் முனிவரென்புழி ஊருமலையுந் துளக்கமில்லாவவத்யாதலால் அசலமென்னுமவதியாயிற்று. குத்தினாயினின்றும்விழுந்தான் சாத்தன் யானையினின்றிற்றங்கினான் கொற்றனென்புழிக் குதினாயுமயானையுந் துளக்கமுடைய அவதியாதலாற் சலமென்னுமவதியாயிற்று. கோடாலியான் மரத்தைவெட்டினான் கொற்றனென்புழி மரம்வெட்டுதற்குக்காரணமாய்நின்றகோடாலி கருத்தாவாய்நின்ற கொற்றனுக்கு அவயவமன்றாதலாற் புறக்காரணமாயிற்று. வாளினாலேவெட்டினான் கத்தியாலறுத்தான் என்பனவும் அது. கண்ணினற்கண்டானென்புழிக் காண்பதற்குக் காரணமாய்நின்ற கண் கருத்தாவிற்கு உறுப்பாதலால் அகக்காரணமாயிற்று. செவியினுற்சேட்டான் நெஞ்சினுண்ணீந்தானென்பனவும் அது. அருந்தவர்க்குண் கொடுத்தானென்புழி அருந்தவர் ஆர்வத்தோடுகொண்டமையானுங் கருத்தா ஆர்வத்தோடுகொடுத்தமையானும் ஆர்வக்கோளியாயிற்று. விருந்தினர்க்கிடங்கொடுத்தானென்பதும் அது. தேவர்க்குப் பூவிட்டானென்புழித் தேவர் தமக்குப்பூவேண்டுமென்றிரத்திலாமையானும் இவ்வாழ்வானுக்கியல்பாதலானுங் கிடப்புக்கோளியாயிற்று. செய்க்கு நீர்ப்பாய்ச்சினான் ஆவுக்கு நீர்கொடுத்தானென்பனவும் அது. அந்தணர்க்குப் பொன்கொடுத்தான் அரசனென்புழி அந்தணர்வேண்டுமென்றிரந்துபெறுதலின் இரப்புக்கோளியாயிற்று. இரவலர்க்குப் பிச்சையிட்டானென்பதும் அது. பொன்னையாசைப்பட்டார் வறியோரென்புழிக் கருமத்தைக் கருத்தாபற்றினமையிற் பற்றுக்கருமமாயிற்று. ஒழுக்கத்தையிகழ்வார் தீயோரென்புழிக் கருமத்தைக் கருத்தாவிட்டமையால் வீட்டுக்கருமமாயிற்று. மாச்சோறுண்கின்ற சிறுக்கன் அதன்கண்வீழ்ந்த தூளியினைத் தின்றானென்புழிக் கருமமாய் நின்ற தூளி தின்ற சிறுக்கனால் வேண்டப்படா மையாற் பற்றுக்கருமமன்று, இதனையறிந்திலாமையாற் தின்னலாகாதென்னுங்கருத்து அவன்பக்கலுண்டன்றாகலால் வீட்டுக்கருமமன்று, ஆதலாற் பற்றுக்கருமமும் வீட்டுக்கருமமும் இரூபுறக் கருமமாயிற்று. வீட்டையெடுத்தான்றச்சன் என்புழிக்கருமமாய்

நின்ற வீடு மற்றொருசொல்லானன்றித் தானே கருமமென்னுமிடங் தெரிந்துநின்றலாற் தான்றெரிகருமமாயிற்று. வீடு தச்சன்கட்டினான் என்புழிக் கருமமாய் நின்ற வீடு கருமமென்னுமிடம் தானே தெரியாமையாலுந் தச்சனென்னுங் காரகபதத்தாலுங் கட்டினானென் னுங் கிரியாபதத்தாலுங் கருமமென்றியப்படுதலாலுந் தான்றெரி யாக்கருமமாயிற்று. வாச்சி கொல்லன்செய்தான் தாண்டிப்பான் செய்தான் என்பனவும் அது. கொற்றனையூர்க்குப் போய் கொற் றனென்புழிக் கொற்றனரூனே கருமமுமாய்ப் போய்தற்கரிய யைச்செய்வானுமாய் நின்றலாற் கருத்தாக்கருமமாயிற்று. இராமனே யறிவித்தான் கண்ணனைப்பேசவித்தானென்பனவும் அது. பசவி னைப் பாலைக்கறந்தானென்புழிக் கருமமாய் நின்றபசுவே பாலினைக் கறந்தானென மற்றுமொரு கருமமாதலிற் *தீபக்கருமமாயிற்று. மாணக்கனை நூலையறிவித்தான் ஆசிரியனைப் பொருளைவினாவினா னென்பனவும் அது. தடுக்கின் கண்ணிருந்தான் கொற்றனென்புழித் தடுக்கு இருக்கைக்குச் சேர்வானமையிற் சேர்வாதாரமாயிற்று. தே ரின்கணின் றான் மெததையிற்கிடந்தானென்பனவும் அது. எள்ளி லெண்ணெய்நின்றதென்புழி ஆதாரமான எள்ளின்கண் ஆதேய மான எண்ணெய் எங்குங்கலந்துநின்றலாற் கலப்பாதாரமாயிற்று. தயிரில்வெண்ணெயுளது மரத்திற்கீயுண்டு என்பனவும் அது. புலனா தாரமென்பது வடமொழியில் விடயாதாரமாம். அஃது காட்டின் கட் புலிநின்றது கடலின்கண் மீன்றிரிகின்றதெனவரும். அயலா தாரமாவது ஆலின்கட் பசுக்கிடந்தது யாழின்கண் ஓசைநின்ற தெனவரும். இப்பதங்களிற் சாரியைச் சொற்களும் வேற்றுமை யுருபுகளும் வந்து கிரியாபதத்தோடுங் கூடிமுடிந்தவாறு கண்டு கொள்க. இனி முன்சொல்லப்பட்ட இருபத்துமூன்று காரகபதத் திலும் வேற்றுமைப்பிரத்தியங்கள் மயங்கிவருமாறு சொல்கின்றார்.

ஆகியதான்றெரி யாக்கருத்தாவதல் லாக்கருத்தா வாதியதாரொடு மூன்றும்பெறுமென்ப ராதியையே யோதினர்தான்றெரி யாக்கருமத்திற் கொழிகரும மேதகுமூன்றிரண் டாறுநான்காமென்பர் மெல்லியலே.

(இ-ள்.) தான்றெரியாக் கருத்தாவிற்கு எழுவாய்வேற்றுமையேயாம். அல்லாதகருத்தாவிற்கு எழுவாய்வேற்றுமையும் ஆறாம் வேற்றுமையும் மூன்றாம்வேற்றுமையுமாம். தான்றெரியாக் கருத்திற்கு எழுவாய்வேற்றுமையொன்றுமேயாம். ஒழிந்த கருமத்திற்கு மூன்றாம்வேற்றுமையும் இரண்டாம்வேற்றுமையும் ஆறாம் வேற்றுமையும் நான்காம்வேற்றுமையுமாம்—எ-று. (௫)

மூன்றைந்தொடாறு கரணம்பெறுமுரட் கோளியதே
மூன்றிருமூன்றொடு நான்காந்தருமுறை யாலவதி
தோன்றுமைந்தாமற்றை யாதாரமேழின் டனையென்பவாம்
வான்றிகடெய்வ வடநூற்புலவர்தம் வாய்மொழியே.

(இ-ள்.) கரணக்காரகத்துக்கு மூன்றாம் வேற்றுமையும் ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமையுமாம். கோளிக்காரகத்துக்கு மூன்றாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமையும் நான்காம்வேற்றுமையுமாம். அவதிக்காரகத்துக்கு ஐந்தாம்வேற்றுமையொன்றுமேயாம். ஆதாரக்காரகத்துக்கு ஏழாம்வேற்றுமையொன்றுமேயாம்—எ-று. வரலாறு;—தேவதத்தன் சோற்றையடுகின்றனென்புழித் தான்றெரியாக்கருத்தா எழுவாய்வேற்றுமையால்வந்தது. தேவதத்தனா சோறுபெறப்பட்டதென்புழித் தான்றெரிகருத்தா மூன்றாம்வேற்றுமையால்வந்தது. தேவதத்தனுடைய சொல்லென்புழித் தான்றெரிகருத்தா ஆறாம்வேற்றுமையால்வந்தது. சாத்தன் கொற்றனையஞ்சுவித்தானென்புழிக் காரணக்கருத்தா எழுவாய்வேற்றுமையால்வந்தது. நன்மை தானே வெளிப்படும் விழுமியோர்பக்கென்புழிக் கருமக்கருத்தா எழுவாய்வேற்றுமையால்வந்தது. விழுமியோர் நன்மைசெய்வரென்புழித் தலைமைக்கருத்தா எழுவாய்வேற்றுமையால் வந்தது. இவையிற்றுக்கு மூன்றாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமையும் ஏற்பித்துக்கொள்க. சோறு தேவதத்தனுடையதென்புழித் தான்றெரியாக்கருமம் எழுவாய்வேற்றுமையால் வந்தது. சாத்தனோடு எதிரிட்டானென்புழிக் கருமக்காரகம் மூன்றாம்வேற்றுமையால்வந்தது. நூலையறிவித்தான் எனக் கருமக்காரகம் இரண்டாம்வேற்றுமையால்வந்தது. சாத்தனுக்கு உரிமைசொன்னெனக் கருமக்காரகம் ஆறாம்வேற்றுமையால்வந்தது. செய்க்கு நீர்ப்பாய்ச்சினெனக் கருமக்காரகம் நான்காம்வேற்றுமையால்வந்தது. கோடாலியான் மரத்

தைவெட்டினுனென்புழிக் கரணக்காரகம் மூன்றும்வேற்றுமையால்வந்தது. நன்மையினின்று பிழைத்தானென்புழிக் கரணக்காரகம் ஐந்தாம்வேற்றுமையால்வந்தது. செவியினுக்குக்கேட்கலாமென்புழிக் கரணக்காரகம் ஆறாம்வேற்றுமையால்வந்தது. பொன் டேனடி வெள்ளியிட்டது என்புழிக்கோளிக்காரகம் மூன்றும்வேற்றுமையால்வந்தது. சாத்தனுக்குக் கொடுத்தானென்புழிக் கோளிக்காரகம் நாலாம்வேற்றுமையால்வந்தது. ஆறாம் வேற்றுமையில் வருங்கோளிக்காரகம் வடமொழியிலல்லதில்லை. மரத்தினின்றும் விழுந்தானென்புழி அவதிக்காரகம் ஐந்தாம்வேற்றுமையால் வந்தது. எள்ளிலெண்ணெய் நின்றதென்புழி ஆதாரக்காரகம் ஏழாம் வேற்றுமையால்வந்தது. *

(சு)

உபகாரகப்படலம் முற்றும்.

தொகைப்படலம்.

நாமங்களிற்பொருந்தும்பொருணற்றொகையத்தொகைக்கட்டாமங்கழியுமுன் சாற்றியவேற்றுமை வேற்றுமையைச் சேமங்கொள்சார்பாக வெய்தியசொல்லுஞ் சிலவிடத்துப் போமங்கதன்பொரு டன்னை யெல்லார்க்கும் பொருட்படுத்தே.

(இ - ள்) ஒருபொருளை விளக்கிற்கும் பெயர்ச்சொற்கள் இரண்டுசொல்லாயும் பலசொல்லாயும் பொருந்திய பொருளால் ஒருசொல்லாய்த் தொகும். அவ்வாறுதொகுமிடத்து வேற்றுமையுழிந்தும் ஒரோவிடத்தவேற்றுமையும் வேற்றுமையைச்சார்வாகியசொற்களையுழிந்தந் தொகும். தொகைமெனினுஞ் சமாச்சமெனினுமொக்கும். வேற்றுமையும் வேற்றுமையைச்சார்வாகியசொற்

* வேற்றுமைமயக்கம் வகைகூறற்பாலதன்று. “யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினும் - பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்” என்றார் முனிவரர் மூவரும். “ஒன்று மூன்றுநான் காறெனு முரு பொரு” எனக் கூறப்புகுந்த பின்னாலாரும் “மாறுபட நின்றல் வரம்பில்லையென்ப” என்றே முடித்தனர்.

களுமழிதற்குக்காரணம் அவை அத்தொகைச்சொல்லின் பொருளை விளக்குதற்பொருட்டு உச்சரிக்கப்படுதலால் அவையழிந்தவிடத்தும் பொருளைவிளக்கி நின்றற்காகும்—எ-று. வரலாறு;—மார்ச்சுழி திங்கள் மார்ச்சுழித்திங்களென எழுவாய் வேற்றுமையிலும், குடியைத்தாங்கி குடிதாங்கியென இரண்டாம்வேற்றுமையிலும், நாயொடுநால்வர் தாய்நால்வரென மூன்றாம்வேற்றுமையிலும், மரக்கலத்துக்குக்கல்லி மரக்கலக்கல்லி மழையின்பொருட்டுக்குடை மழைக்குடை குண்டலத்தின்பொருட்டுப்பொன் குண்டலப்பொன் குதிபாப்பொருட்டுச்சம்மட்டி குதளைச்சம்மட்டி யானைப்பொருட்டுத்தோட்டி யானைத்தோட்டி மாடத்தின்பொருட்டு ஓடு மாடவோடு முயற்பொருட்டுவலை முயல்வலையென நாலாம்வேற்றுமையிலும், ஆட்டினின்று கறந்தபால் ஆட்டுப்பாலென்பதுபோல எருமைப்பால் யானைமதம் பூநாற்றம் கடலமிழ்து வாய்ச்சொல் எண்ணெய்யென ஐந்தாம்வேற்றுமையிலும், கொற்றனுடையமகன் கொற்றன்மகனென்பதுபோலச் சாத்தன்வீடு களக்கோல் மாங்காய் மரப்பனை ஊர்ப்பொதுவென ஆறாம்வேற்றுமையிலும், ஊரின் கட்டுருவி ஊர்க்குருவியென்பதுபோல நீர்க்காக்கை கடற்பன்றி மலைக்குறவன் என ஏழாம்வேற்றுமையிலும்வரும். விளிவேற்றுமையிற் சொற்றொக்கு முடிதலில்லை. கரும்பினுடையவேலி மாடத்தினுடையவோடு என நாலாம்வேற்றுமை ஆறாம்வேற்றுமையாகவும் எருமையினுடையபால் யானையினுடையமதமென ஐந்தாம்வேற்றுமை ஆறாம்வேற்றுமையாகவும் தொகுத்தானங்குறையில்லை. இனி வேற்றுமைச்சார்வாகிய சொற்களுமழிந்து தொகுமாறு;—தயிரினற்குழைத்தசோறு தயிர்ச்சோறு, மருந்துகளாலாடப்பட்டவெண்ணெய் மருத்தெண்ணெய், சங்கரனுக்கு மகனாயுள்ள சாத்தன் சங்கரன்சாத்தன் எனவரும். இனி இடைச்சொலழிதொகையென்பதும் ஒன்றுண்டு. ஆல்தாமாறு;—இருப்பைப்பாலாற்கொள்ளப்பட்ட நெய் இருப்பைநெய், பாண்டிநாட்டுக்கடலின்கலா பாண்டிக்கலா எனவரும். இதனை வடமொழிப்புலவர் மத்திமபதலோபசமாசமென வழங்குவர். (௩)

தற்புருடன்பல நெற்கன்மதாரயந் தாங்கியசீர்
நற்றுவிசுத்தொகை நாவார்துவந்துவ நல்லதெய்வச்
சொற்பயன்மார்தர்க ளவ்வியபாவ மிதென்றுதொன்னி
கற்பகமாப்பகர்ந் தார்தொகையாறுங் கனங்குழையே.

(இ-ள்.) தற்புருடசமாசமும் பலநெற்சமாசமும் கன்மதாரய
•சமாசமும் துவீகுசமாசமும் துவநதுவசமாசமும் ஆவ்வியசமாச
முமேன்று தொகைப்படுத்துச்சொல்லுவர் வடமொழிப்புலவர்—
எ-று. பலநெற்சமாசமென்பது பலவென்னும்பொருளைப் பயக்கின்
ற புது என்னும் வடமொழியும் நெல்லென்னும் பொருளைப் பயக்கின்
ற விரீதியென்னும் வடமொழியுஞ் சேர்ந்த பகுவிரீதியென்னுஞ்
சமாசமாம். பலநெல்லெனினும் பகுவிரீதியெனினும் ஒக்கும். (உ)

எழுவாய்முதலெழு வேற்றுமையோடு மெழுந்தடையில்
வழுவாதநஞ்ஞாடெட் டாந்தற்புருடன் வளர்துவிசு
தழுவாரந்தவேண்மொழிமுன்னாய்வருந் தததிதப்பொருண்மேற்
குழுவா ரொருமையொப் புப்பன்மையொப்புக்குதியிரண்டே.

(இ-ள்.) தற்புருடத்தொகையானது எழுவாய் முதலாக ஏழு
வேற்றுமையோடும் தடையில் நிகழாநின்ற நஞ்ஞாடுங்கூட எட்
டுவகைப்படும். துவிகுத்தொகையானது எண்முன்னாய்வருந் தத்
திதப்பொருண்மேல் கருமையொப்புத்துவிடும் பன்மையொப்புத
துவிகுமென இரண்டு குறியினையுடைத்து. அவை எழுவாய் வேற்
றுமைத் தற்புருடனும் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தற்புருடனும் மூன்
றாம்வேற்றுமைத் தற்புருடனும் நாலாம்வேற்றுமைத் தற்புருடனும்
ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தற்புருடனும் ஆறாம்வேற்றுமைத் தற்புருட
னும் ஏழாம்வேற்றுமைத் தற்புருடனும் நஞ்ஞாத் தற்புருடனுமென
வும் ஒருமையொப்புத்துவிகும் பன்மையொப்புத்துவிகும் எனவும்
வரும்—எ-று. வரலாறு;—சமுஞ்சினுடைய அனா அனாக்கமுஞ்சு,
காசினுடைய கால் காற்காசு, அகத்தினுடைய கால் காலகம், பகலி
னுடையமுன் முன்பகல், ஊரினுடைய உள் உள்ளூர், கையினு
டையபுறம் புறங்கையெனவரும். இவை முன்பதம் எழுவாய்
வேற்றுமையாதலின் எழுவாய்வேற்றுமைத்தற்புருடனும். இவ்
வண்ணம் மலையைத்தாங்கி மலைதாங்கி, கல்லாற்றளி கற்றளி, தாலி
யின்பொருட்டுப்பொன் தாலிப்பொன், கள்ளரினின்றும்பயம் கள
ளர்பயம், தாமரையினுடையசுழங்கு தாமரைக்கிழங்கு, ஊரின்
கட்டுருவி ஊர்க்குருவி என்பன முற்பதம் முறையே இரண்டாம்
மூன்றாம் நாலாம் ஐந்தாம் ஆறாம் ஏழாம் வேற்றுமையாதலில் அவ்
வவ்வேற்றுமைத்தற்புருடனும். நஞ்ஞாத்தற்புருடன் வடமொழியி
னல்லதில்லை. அஃதாமாறு “தடைநவுடலடையிற் றன்னுடல்பா

மாவீ - யடையினுடற்றெற்றுமாற்றும்” என்பதனால் நவ்வென்னும் ஒற்றின்மேல் அகரவுயிரேறி நகரமாய்க்கிடந்த சொல் தொகையின் கண்ணுயிர் மெய்வரும்பொழுது நகரவொற்றுழிந்து அகரமாய்நிற்கும், உயிர்வரும்பொழுது நகரவொற்றுப்பின்னாய் அகரமுன்னாய்த் தெற்றுமாறிநிற்கும். உதாரணம் ந நாதன் அநாதன், ந உசிதம் அதுசிதம் எனவரும். ஆயிரத்தளி கூடினவிடம் ஆயிரத்தளி பன்னிருபடலங்கூடினது பன்னிருபடலம் என்பன ஒருமொழியொப்புத்துவிகுத்தொகை. அன்மொழியொப்புத்துவிகுத்தொகையெனினுமிழக்காது. மூவர்கோக்கள் முக்கோக்கள் என்பது பன்மொழியொப்புத்துவிகுத்தொகை. (௩)

இருமொழிபன்மொழிபின்மொழியெண்ணோடிருமொழியெண்மருவும்விதியா நிலக்கணமற்றைச் சகமுன்மொழி பரவுந்திகந்தரா ளத்தொகையென்னப் பலநெற்றொகை விரியுமொழைவையேற்றுமொழிப்பொருண்மெல்லியலே.

(இ-ள்,) இருமொழித்தொகையும் பன்மொழித்தொகையும் பின்மொழியெண்டொகையும் இருமொழியெண்டொகையும் விதியாரிலக்கணத்தொகையும் சகமுன்மொழித்தொகையும் திகந்தரா ளத்தொகையுமெனப் பருவிரீகித்தொகை ஏழுவகைப்படும்—எ-று. பின்மொழியெண்ணுவது எண்ணினைப் பின்மொழியினுடையது. இருமொழியெண்ணுவது முன்மொழியினும் பின்மொழியினும் எண்ணியவருவது. விதியாரிலக்கணத்தொகையாவது தடுமாற்றத்தை இலக்கணமாகவுடையது. சகமுன்மொழியாவது வடமொழி எழுத்தடைவில் அகரத்தோடுங்கூடின முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தையும் முப்பத்துமுன்றும் வியஞ்சனத்தையும் அடைவே ஒன்றாகவுடையதொருபதமாய் அப்பதத்தின்விகாரத்தோடுங்கூடி முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தைமுன்னாகவுடையதொகையாம். திகந்தராளமாவது பெருந்திசைகளுக்கு நடுவாய்க்கிடந்த கோணங் களைக்குறித்துத் தொகுந்தொகையாம். இவையேமும் யாவனொருவனென்றும் யாதொன்றென்றும் வேறாய்க்கிடந்ததொருமொழிக்குப் பொருளாகுமல்லது தொகுத்தற்பொருட்டு வந்தமொழிகளுக்குப் பொருளாகாவெனக்கொள்க. வரலாறு;—கல்லுத்தலையின்சண் யாதொருமினுக்குண்டு அம்மீன் கற்றலையெனவும் கழுத்திலாடையாவனொருவனுக்குண்டு அவன் கழுத்தாடையெனவுஞ்சொல்வது.

இரண்மொழியைத்தொகுத்தலால் இருமொழித்தொகை. குரங்கு தளாடப்பட்ட துறை யாதொருநிலுண்டு அவ்வூர் குரங்காடுதுறையெனவும் மயில்களாடப்பட்ட துறை யாதொருநிலுண்டு அவ்வூர் மயிலாடுதுறையெனவும் சொல்வது பன்மொழியைத் தொகுத்தலாற் பன்மொழித்தொகை. இன்னவென்னுஞ் சொல்லீனையுடைய நாற்பதுகவி யாதொரு நூலினுண்டு அந்நூலின்னாநாற்பதெனவும் இவ்வண்ணம் இனியநாற்பது கார்நாற்பது களவழிநாற்பதெனவும் வருவன பின்மொழிகளென்மொழியாதலாற் பன்மொழிபென்மொழிகை. இருவராதல் மூவராதலென யாவர் சிலரைக்கருதி இருவர் மூவரெனவும் இவ்வண்ணம் ஐங்காறெனவும் ஏழெட்டுப்பத்தெனவும் வருவன இருமொழியும் எண்ணுய்நின்றமையால் இருமொழியென்மொழிகை. தேசங்களிலே தேசங்களிலே பற்றிக்கொடு பற்றிக்கொடு நிகழ்கின்ற யாதொரு பூசல் தேசாதேசியெனவும் தண்டுகளாலே தண்டுகளாலே அடித்து நிகழ்கின்றதோர் பூசல் தண்டா தண்டியெனவும் வருவன தடுமாற்றத்தை இலக்கணமாகவுடைமையின் விதியாரிலக்கணத்தொகை. இது வடமொழியில்லல்லது வாராவெனக்கொள்க. சகமுன்மொழித்தொகையாவது வடமொழியின் முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தையும் முப்பத்தமூன்றாம் வியஞ்சனத்தையுமுடைய சொல் முன்னாகப்பெற்று ஒரு *மெய்ச்சொற பின்னாகத்தொகுவதாம்; அது தொகுமிடத்து முன்னின்றமொழியிலிரண்டாமெழுத்தழிதல்லது தொகாது. வரலாறு—முப்பத்திரண்டாம் வியஞ்சனத்தையும் முப்பத்தமூன்றாம் வியஞ்சனத்தையும் உடையசொல்லை முன்னேறினாவி நீதியென்னுஞ்சொல்லைப்பின்னே நிறுவி, நீதியோடுங்கூடி நிகழாரின்றான்யாவன், அவன் சநீதியாமென்க. நிகந்தராளத்தொகையாமாறு;—தென்றிசைக்குங் கீழ்த்திசைக்கும் நடுவுயாதொருதிசை, அது தென்கிழக்காம். இவ்வண்ணம் தென்மேற்கு வடமேற்கு வடகிழக்கு எனக் கண்டுகொள்க.

முன்மொழிப்பண்பு மிருமொழிப்பண்பு மொழிந்தமைந்த பின்மொழியொப்பொடுமுன் மொழியொப்பும் பிணக்கொன்றிலாமுன்மொழிநற்கருத் தும்முன்மொழிநற் துணிவுமென நன்மொழியார்சனம் தாரயமாறென்ன நாட்டி னரே.

* சாசுவன் என உயிர் பின்னாகவும் வருதலால் இதுநியதியன்று.

(இ-ள்) முன்மொழிப்பண்புத்தொகையும் இருமொழிப்பண்புத்தொகையும் பின்மொழியொப்புத்தொகையும் முன்மொழியொப்புத்தொகையும் முன்மொழிக்கருத்துத்தொகையும் முன்மொழித்துணிவுத்தொகையெனக் கன்மதாயமாறும்.—எ-று. வரலாறு;- நீலமுகதவே குவையுமகவேயென நீலக்ருவையாம். கருமையுமதவே பாம்புமதுவே எனக்கரும்பாம்பாம். இவ்வண்ணங்குறுங்கொற்றன் நெடுஞ்சாத்தன் எனப்பெண்மொழி முன்புநின்றலான் முன்மொழிப்பண்புத்தொகையாயிற்று. பண்பெனிலும் விசேடணமெனினுமொக்கும். * குறுவுமதுவே மையுமதவே எனக்குறுமைபாயிற்று. இது பண்புமொழியே முன்னும்பின்னுநின்றலால் இருமொழிப்பண்புத்தொகை. ஆணியன் மாணிக்கமொத்தலால் ஆணமாணிக்கம், பெண்ணவள அணங்கொத்தலாற் பெண்ணணங்கு. இவையொப்புமொழி பின்புநின்றலாற் பின்மொழியொப்புத்தொகை. ஒப்பெனிலும் உவமையெனினுமொக்கும். பின்மொழியொப்புத்தொகையெனினும் பின்மொழியு உமைத்தொகையெனினுமொக்கும். பவளம்போற் செவ்வாய் பவளவாய், அஞ்சனம்போற் கரியகண் அஞ்சனக்கண், இவையொப்புமொழி முன்புநின்றலான் முன்மொழிபொப்புத்தொகை. அடையாதென்று கருதப்பட்டநெடுங்கடை அடையாநெடுங்கடை, இதனுட் கருகினமொழி முன்புநின்றலான் முன்மொழிக்கருத்துத்தொகை. மருநதேடென்று துணியப்பட்டமாம் மருத்துமாம், நஞ்செனத்துணியப்பட்டமாம் நச்சுமாம். இவையிற்றிற் துணிந்தமொழிமுன்புநின்றலான் முன்மொழித்துணிவுத்தொகையெனப்பட்டது. முன்மொழிக்கருத்துத்தொகைக்கும் முன்மொழித்துணிவுத்தொகைக்கும் வேறுபாடியாதெனின் கருகினதுமாத்திரமேயன்றித் துணிந்துமுள்ளென்று வேறுபடுக்கத்

* குறுமையின் ஸ்காரமே குறுவாதலானும், இருமொழிப்புணர்ச்சியின்மையானும், “இருசொல்லும் ஒருபொருளானவாய் இன்னதிதுவென ஒன்றையொன்று பொதுமைநீக்கி” யெனக்கூறிய ஆசிரியர் சேனாவரையருநாக்கு மாறுபடுதலானும், தொகையென்றொன்றாக் குறுகியுமையானும், உரையாசிரியர் கூற்றுச்சரியன்றெனமறுக்க. கருமையுமதுவே செம்மையுமதுவேயெனக் கருஞ்செப்பு எனவும் சிறுமையுமதுவே வெம்மையுமதுவேயெனச் சிறுவெம்மை எனவும் வருவனவும் இன்னபிறவும் தூலாசிரியர்கருத்தென்க.

துணிந்தபொழுது முன்மொழித்துணிவுத்தொகையாம்; துணியா
தே கருத்துமாத்திரமும்பொழுது முன்மொழிக்கருத்துத்தொகை
யாம். ஆகையாற் பலபடிக்கும் ஒத்திருக்குந்தொகையும் உளவா
மென்றறிக. (இ)

முன்மொழியவ்வியஞ்சேர்தொகைபேர்முன்மொழித்தொகையே
சொன்மொழியவ்விய பாவமருவுந் துவந்துவழும்
வன்மொழியாமித ரேதரம்வாய்ந்த சமாகாரமா
நன்மொழியானுரைத் தார்கள் சமாச நறுறுதலே.

(இ-ள்) முன்மொழி *அவ்வியத்தொகையும் பெயர்முன்
மொழித்தொகையும் என்று அவ்வியபாவமிரண்டுவகைப்படு. இதரே
தரத்தொகையும் சமாகாரத்தொகையும் என்று துவந்துவமிரண்டு
வகைப்படும் — எ-று. சமாசமென்பது வடமொழியின் முப்பத்தி
ரண்டாம் வியஞ்சனத்தோடு கூடிநிற்கும் சொல்லெனக்கொள்க.
வரலாறு;- கும்பத்தருகு நி-ழ்கின்றது உபகும்பமாம். இதன்ஈண்
உபவென்னுமவ்வியம் முன்புநின்று கும்பமென்னும்பெயர் பின்பு
நிற்றலான் முன்மொழியவ்விடத்தொகையாயிற்று. சாகத்தினுடைய
பிரதி† சாகப்பிரதியாம். பிரதியென்னுஞ்சொல் அவ்வியம், சாக
மென்பதுபெயர். அவ்வியம் பின்புநின்று பெயர் முன்புநிற்றலாற்
பெயர்முன்மொழித்தொகையாயிற்று. வடமொழியில் அவ்வியச்
சொல் தமிழினிடச்சொல்லெனவமைக்க. இடைச்சொல்லாவன
காரகபதவேற்றுமையானும் கிரியாபதவேற்றுமையானும் விகற்பிக்
கப்படாதே ஐ ஆல் என்றும், மன் இசின் என்றும் மற்று ஆங்கு
ஒருங்கென்றும் இவை முதலாக வருவன. 'துவநதுவழும் வன்மொ
ழியா மிதரேதரம்வாய்ந்த சமாகாரமா' என்பது, கபிலபரணர் தங்
களிலே வானுசெய்தார்களை இயைபுதோற்றிநின்றமையால்
இதனோதரத்தொகையாயிற்று, உவாவும்பதினான்கும் உவாப்பதி
னான்கு, நெய்யுமெண்ணெயும் நெய்யெண்ணெய், நாளும்புகழும்
நாட்பக்கம் என்றிப்படி வருவனவெல்லாம் சமாகாரத்தொகையாம்.
இவையெல்லாம் வடமொழியிறகண்டுகொள்க.

* அவ்வியமென்னும்வடமொழிச்சிதைவு.

† சாப்பிரத்யெனவும் வழங்கும்.

வேற்றுமையும்மை வினைபண்புவமையொ டன்மொழியென் றுற்றுந்தொகைசெந் தமிழணர்களாறென்ப ராய்ந்தபண்பிற் றேற்றுமளவு வடிவுநிறஞ்சுவை சொல்பிறவு
மேற்றுமிருபல் லளவுநிறையெண் பெயரும்மையே.

(இ-ள்.) வேற்றுமைத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் வினைத் தொகையும் பண்புத்தொகையும் உவமைத்தொகையும் அன்மொழித்தொகையுமெனத் தொகை ஆறுவகைப்படுத்திச் சொல்லுவா ஒருசார் தமிழ்ப்புலவர். அவையாறிலும் பண்புத்தொகை தொகுமிடத்து அளவுப்பண்புத்தொகையும் வடிவுப்பண்புத்தொகையும் நிறப்பண்புத்தொகையும் சுவைப்பண்புத்தொகையும் பிறவாற்றா னுமாய்த் தொகும். உம்மைத்தொகை தெ'குமிடத்து இருபெயர்த் தொகையும் பலபெயர்த்தொகையும் அளவுப்பெயர்த்தொகையும் நிறைப்பெயர்த்தொகையும் எண்ணின்பெயர்த்தொகையும் எண்ணி யற்பெயர்த்தொகையுமாய்தொகும்.—எ-று. எண்ணெனுஞ்சொல் லை இருகாலாகச் சொல்லவேண்டியதேனெனில், எண்ணியறபெ யரென்று எண்ணின்கணின்றபெயரைக் குறித்ததொன்றும் எண் ணின்பெயரென்று எண்ணையே குறித்ததொன்றுமாக இரண்டாத லினென்க. வரலாறு;- சாத்தனுடையமகன் சாத்தன்மகன், தா யொடுநால்வர் தாய்நால்வர் என வேற்றுமையழிந்துதொக்கவாறு. பண்ணுங்கோணிகையும் பண்கோணிகையென உம்மைத்தொகை வந்தவாறு. இவ்வண்ணம் செம்புதரா, பவறுதுவரை என உம்மை யழிந்து இருபெயர்த்தொகை வந்தவாறு. எண்ணெய்மஞ்சள் வெற்றிலை, கடுநெல்லிதான்தி, சுக்குமிளகுதிப்பிலி எனப் பலபெ யர்த்தொகை வந்தவாறு. தூணியும்பதக்கும் தூணிப்பதக்கு என அளவுப்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. நடுவு ஏகாரமாகிக் கலனே தூணியெனவுமமையும். கழஞ்சேகால் ஒன்றேகாற்பலம் என நிறைப்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. பத்தும் மூனறும் பதின்மூ ன்று, ஆயிரமும் எட்டும் ஆயிரத்தெட்டு என எண்ணின்பெயர்த் தொகை வந்தவாறு. முப்பதின்மரும் மூவரும் முப்பத்துமூவர், நூறுதூரும் ஐவரும் நூற்றைவர் என எண்ணியற்பெயர்த்தொகை வந்தவாறு. இனி வினைத்தொகைவருமாறு;-கொல்லும்யாணை கொல் யாணை வெல்லும்படை வெல்படை எனவரும். ஒயிங்குதினை ஆடுங்

கூத்து குரங்கு இவற்றைக் காலங்குறித்து * வேறுபடுக்க. பண்புத் தொகை வருமாறு;- நெடியானுமீவளே கொற்றியுமீவளே என நெடுங்கொற்றியாம். இவ்வண்ணம் குறுஞ்சாத்தன் நெடுங்கடல் என அளவுப் பண்புத்தொகை வந்தவாறு. வட்டமுமதுவே பல கையுமதுவேயெனின் வட்டப்பலகை. இவ்வண்ணம் சதுரங்கப் பலகை சுளகுநிலம் என வடிவப்பண்புத்தொகை வந்தவாறு. புனிம் பருத்தி உவரித்தண்ணீர் எனச் சுவைப்பண்புத்தொகை வந்தவாறு. பிறவுமென்றதனால் வெந்நீர் தண்ணீர் இன்றமிழ் நறும்பூ நுண்ணூல் பருதூல் மெல்லிலை கல்லாடை என வருவனவுங் கொள்க. இனி உவமைத்தொகை வருமாறு;- பவளம்போன்றவாய் பவள வாய், மழைபோன்ற வண்கை மழைவண்கை, முத்துப்போன்ற முறுவல் முத்துமுறுவல் எனக்கொள்க. இனி அன்மொழித்தொகை வருமாறு;- அன்மொழித்தொகையாவது இரண்டு சொல்லும் பல சொல்லுந் தொக்கக்காற் சொற்களை நோக்காதே பொருள் வேறொருமொழியை நோக்குவது; அது வருமிடத்து யாவன் அவனென்றும் யாது உதுவென்றும் இன்னனபிறவுங் கூறுதல் காண்க. கழுத்தின்கண்ணாடை யாவனுக்குண்டு அவன் கழுத்தாடையாம், தலையின்கட்கல்யாதொன்றிலுக்குண்டு அது கற்றலையாம். (ஏ)

அன்மொழிநற்றொகையிற்றொருமபோதுமல் லாவிடத்து நன்மொழிபயின்பு நடுவுங்கெடுநன் கொரோவிடத்து முன்மொழியீறு கெடும்பன்மையாகுமுரட்பொருள்கோள் பின்மொழிமுற்சொற் பிறிதோர்மொழியொடிருமொழியே.

(இ-ள்.) அன்மொழித்தொகையின்கண்ணும் அல்லாத தொகைகளிலும் பின்மொழிகளும் நடுவினமொழிகளுஞ்சிதைகையுமுண்டு. ஒரோவிடத்துத் தொகையின்முன்புநின்றசொல்லின் ஈற்றிலொற்றுச்சிதைகையுமுண்டு. அச்சொற் பன்மைப்பொருளைவிளக்கி நிறுதுமுண்டு. இனிப் பொருள்கொள்ளுமிடத்துப் பின்மொழியிலாதல் முன்மொழியிலாதல் வேற்றுமொழியிலாதல் இருமொழியிலு

* “வேறுபடுக்கவேண்டா” என்பதுபாபாடம். ஆசிரியர் தொல் காப்பியர் “வினையின்றொகுதி காலத்தியலும்” என்றமையானும், பின்னாலாரும் “காலங்கரந்தபெயரெச்சம்வினைத்தொகை” என்றமையானும், காலம்விந்நுழித்தொகையின்மையானும், எதிர்காலப் பெயரெச்சம் வேறின்மையானும் அஃதுரையன்றென மறுக்க

மாதல் பொருள்சிறக்கும்.—எ-று. வரலாறு;- கடுகாய்-கடு எனவும், இவ்வண்ணம் தான்றி செல்ல எனவும் வருவன பின்மொழிச் சிதைவு. தாமரை பருத்தி என்னு கொள்ளு என வருவனவும் அது. பின்மொழியழிந்தபொழுதும் அழியாதபோதைப்பொருள் பயக்கும். கவிழ்ப்பூக்குத்துப்பை கவிழ்தம்பை, வெளுக்கப்பூக்குந்தாமரை வெணடாமரை, சிவக்கப்பூக்குந்தாமரை செந்தாமரை, கொம்மட்டி போலக்காய்க் குமாதனை கொம்மட்டிமாகனை, வேறிற்பழுச்சும்பலா வேர்ப்பலா என்பன இடைமொழிச்சிதைவு. சிவக்கத்தோய்ந்த விளிம்பினைபுடையகூடை செவ்வளிம்பன் என்பது இடைச்சொல் லுங் கடைச்சொல்லுமழிந்துதொக்கது. சோழன்கோன் சோழ கோனென்பது முன்மொழியீற்றுச்சிதைவு. பட்டர்கள்நெருவு, நாட்டாவாய்க்கால், ஆயிரத்தளியர் வாசலென்பவைவற்றில் முன்மொழியீறு பன்மைப்பொருளை விளக்கிவந்தது. மாங்காய் பலாப்பழ மென்பன பின்மொழிச் சிறப்புத்தொகை. மழைக்கொடை மருத் தெண்ணை என்பனவும் அது. அரைப்பலம் என்னார் புறங்கையென்பன முன்மொழிச்சிறப்புத்தொகை. கற்றலை கழுத்தாடையென்பன அன்மொழிப்பொருட்சிறப்புத்தொகை. சோழபாண்டியரென்பது இருமொழிப்பொருட்சிறப்புத்தொகை. இனிக்கிடப்புத்தொகையும் மாறிவிதொகையும் நித்தத்தொகையும் அழிதொகையும் அழியாததொகையுமெனக் கூறுபடுப்பொருமுளர். அவையாமாறு;- மாங்காய் பலாக்காயென முன்மொழியும் பின்மொழியும் மாறாதுகிடப்பிலே நின்று தொக்கமையாற்கிடப்புத்தொகை. முன்றில் வாயிலென முன்மொழிபின்னாய்ப் பின்மொழிமுன்னாய் மாறாதுவந்தமையான் மாறிவிதொகை. செம்போத்து குறுமரை கருங்காக்கைபென ஏகாந்தித்துக்கிடத்தலால் நித்தத்தொகை. சாத்தன்மகன் எண்ணெய் எருமைப்பாலென வேற்றுமையழிந்து தொகுபன அழிதொகை. கழுத்திலாடை பொதும்பிற்பேனென வேற்றுமையழியாதகொருவன அழியாததொகை. முன்பொரு சூத்திரத்தின்கண் நடுவுநின்ற வேற்றுமையைச்சார்ந்தசொல்லும் அழியுமெனச்சொல்லிப் போன சூத்திரத்தினும் நடுவுநின்ற சொல்லழியுமென்று சொன்னாராதலிற் கூறியதுகூறலெனலுங் குற்றமுண்டோ வெனில் அற்றன்று. முன்பிற்போனசூத்திரத்திற் கார்பதவேற்றுமையும் அதனைச்சார்ந்தசொல்லுமே அழிவன. இதனை காரகபதவேற்றுமையுங் கூரிடாபதவேற்றுமையும் முற்சார்வுபதமும் அந்தமுந்துவாந்தமுஞ் சந்திராந்தமும் அழிந்து தொகப்பெறும். (அ)

தொகைப்படலம் முற்றும்.

த த் தி த் ப் ப ட ல ம்.

அன்னியனீன னிகனேயன்வான்வதி யம்மிகரம்
வன்னுவநாத்தொடா னுளன்மானக னாதிமற்றுந்
துன்னியசீர்த்தத் தித்தின்பிரத்தியஞ் சுவென்பது
மன்னுமரபு பிழையாமலெங்கும் வரப்பெறுமே.

(இ-ள்.) அன் இயன் ஈனன் இகன் ஏயன் வான் வதி அம்
இவன் உ அ ஆன் ழுளன் மான் அ+ன் முதலிய *பிரத்தியங்களுஞ்
சு என்பது தத்திதப்பிரத்தியங்களாம் —எ-று. மன்னு மரபு பிழை
யாமலென்றதனால் வேற்றுமைச்சுப்போலச் சு எங்கு மழியப்பெறு
மென்க. (க)

உண்ணுமிதன லுரைக்குமிதனை யுடையனிது
பண்ணுமிதனைப் பயிலுமிதிற்பயன் கொள்ளுமித்தா
லெண்ணுமிதனை யிதனுக்குநாயக னீங்கிருக்கும்
நண்ணுமிதனை யிதையொக்குமிங்குள னன்னயத்தே. (உ)

மகனிவனுக்கிவ னுக்கிந்தவர்க்கத் தினனிவனைத்
தகவியதேவ னெனும்யாவனென்றுநற் றத்திதங்க
ணிகழும்பிறபொரு ளின்கண்ணுநிறகு நினைந்தவற்றைப்
புகண்மலிதெய்வப் புலவர்க்கும்பொச்ச மடக்கரிதே.

(இ-ள்.) தத்திதப்பிரத்தியங்கணிசுழும்டத்து இஃனாஹண்ணு
வன்யாவனென்பது முதலாக இவனைத்தெய்வமாகக்கொள்வான்
யாவனென்பதீருகக்கூறப்பட்டபெருள்களிலும் இவைபோலும்
பிறபொருளின்கண்ணுநிகழும்; அவையிற்றைக்கூறாறுத்துப் பொச்
சமடக்குதல் எண்ணிறத்தகிரந்தத்தாற்சொன்னுமுடிக்கினுந் தெய்வப்
புலவர்களுக்கும்ரிதாம் —எ-று. அரிதாவதற் குக்காரணம் இல:சியத்
தைப்பார்த்திலக்கணஞ்சொன்னமையினென்க. அவையிற்றிற்கு
உதாரணம்வருமாறு;-வலையினாஹண்பான் வலையன், ஞகரம் ஐகரம்
மாய் வலையன் என்றுமாம். வேதத்தையுரைப்பான் வேத்யன், இதில்
அம்மென்னுங்கடையசொறகுறைந்தது. கொந்தத்தையுடையான்

* பிரத்தியயமென்னும்உடமொழிச்சிதைவு.

கொந்தவன். இதில் ஈறழிந்தது. மருந்தைப்பண்ணுவான் மருத்
துவன். மெல்லொற்று வல்லொற்றாயிற்று. கூத்துப்பயிலுவான்
கூத்தன் வல்லிற்றுப்பயன்கொள்வான் வல்லி சோதிடத்தையெண்ணு
வான் சோதிடவன். அதிதிமகன் ஆதித்தியன், இதில் கடைகுறைந்
து நடுவே தகரவொற்றுகமமாய் முதற்கண் அகரம் விருத்தியா
னது. திதிமகன் தைத்தியன், விதைமகன் வைந்தேயன். வயின்
தேயனெனவும்வரும். சங்கைபுத்திரன் காங்கேயன். சிபிவருக்
கத்தான் செம்பியன். இதில் நடுவே மகரவொற்றுகமமாய் முதற்
கணிகரங்குணமானது. குருவருசுகத்தான் கௌரவன். இதில்
முதற்கணுகரம் விருத்தியானது. புத்தனைத்தெய்வமாயுடையான்
பௌத்தன். இது சுப்பிரததியத்தால் முதல்விருத்திபெற்றது. சிவ
னைத்தெய்வமாகவுடையான் சைவன். பசுபதியைத் தெய்வமாக
வுடையான் பாசுபதன். ஆதியென்றதறைப் பிறபொருள்களின்கண்
ணிகமுமாறு;- பூனைக்காலையொப்பக்காய்ப்பது பூனைக்காலி. குலத்தி
னுள் விழுமியான் குலீனன். சிங்களவன்பேசுவது சிங்களம், வடு
கன்பேசுவது வடுகு, துளுவன்பேசுவது துளுவு. வியாகரணமோது
வான் வையாகரணன். துவாரத்தினிற்பான் தௌகாரிகன். குணத்
தை நன்றாகவுடையான் குணவான் குணவதி. மதியை நன்றாக
வுடையான் மதிமான். கள்ளத்தையுடையான் கள்ளன். இவன்
றன்மை கள்ளமெனினும் அமையும். குங்குமத்தாலுட்டப்பட்டது
கௌங்குமம். இருடிசம்பந்தமானது ஆரிடம். இதல் இருவினுக்கா
ரென்னுமாதேசமாகி இகரம் உலோபமானது. பார்ப்பாறற்செயற்
படுவது பார்ப்பு. இவ்வண்ணம் கொல்லி தச்சு எனமுடியும். சொற்
களொன்றைபொன்று காதலித்துக்கிடத்தலால் இவற்றினின்றே
கொல்லன் தச்சென முடிந்ததெனினுமமையும். இனிப்பிரத்தி
யங்களானமுடியுமாறு—*அம்பு என்பது நீர், பங்கமென்பது சேறு,
இவற்றுட்டோன்றியது அம்புசம் பங்கசம் என வரும் குறிப்புச்சொற்
களும்வினைச்சொற்களும் பிறவும் ஒருபெயர்ச்சொல் தமமேலேறிய
பிரத்தியத்தையுடையவாய் வேறுபொருள் பயந்துநிற்பின் அவை
தத்திதப்பெயர்களென்றறிநது உலகிற்கொப்ப முடிக்க. (க)

ம்பு, பங்கம் என்பன தனிப்பிரத்தியங்களன்றாதலின் மே
லெடுத்துக்காட்டுத் தவறென்க. அறுசன், தத்துவம், உபகாரம்,
பிரஞ்ஞா, சங்கரன்முதலிய பதங்களே தக்க உதாணங்களாம்.

மையம்புதுவுகம் வல்லளவாதி குணக்குறிப்பில்
•வையம்வலிநெடு வாதிபின்னாமன்கன் னுனன்வன்னு
னைபமவனவள் மிம்முதலாகுந் திரப்பியத்திற்
பையமதிக்க வுலகத்தவர்க்குப் பயன்படவே.

(இ-ள்.) மை அம் பு து வு கம் வல் அளவு என்னுமிவைமுத
லாகிய பிரத்தியங்கள் வலி நெடு என்னுஞ்சொன்முதலாகிய பிர
கிருதிகுணத்தின்பின் குணக்குறிப்பை விளக்குதற்பொருட்டுவரும்.
மன் கன் ஆன் அன் வன் ஆன் ஐ அம் அவன் அவள் மி முதலாகிய
பிரத்தியங்கள் *திரப்பியமென்னும் பொருள்களை விளக்குதற்பொ
ருட்டுவரும். இவையாக்கும்பொழுது உலகத்தார்க்கொத்துப் பயன்
புணரவேயாக்குக—எ-று. வலிநெடுமுதலாகிய பிரகிருதிகுணமா
வது வலி நெடு குறு கரு பசு வெளு கெடு இள தண் வெம் அரி எளி
பெரு சிறு பரு நேர் மலி என இவைமுதலாகவரும். உதாரணம் வரு
மாறு:- மை, வலிமை நெடுமை குறுமை. அம், நீளம். இதில் நெடு
நீளென ஆதேசமாயிற்று. பு, அலிப்பு மெலிப்பு. து, உலிது மெ
லிது. வு, வலிவு மெலிவு. கம் குறுக்கம். வல், இளவல். அளவு, தண்
ணளவு. பிறவுமன்ன. இவ்விலக்கணத்தாற் திரப்பியப்பிரத்தியங்
கள் விளங்கி முடியுமாறு;-குறுமன் கருமன் எனவும் சிறுக்கன் என
வும் அரியான் எளியான் எனவும் கரியன் குறியன் எனவும் புலவன்
சிறுவன் எனவும் செய்பாள் கரியாள் எனவும் வெள்ளை பச்சை என
வும் புறம் அகம் எனவும் கரியவன் குறியவன் எனவுங் கரியவன் குறி
யவன் எனவும் கருமி குறுமி எனவுங்கொள்க. (சு)

அச்சியொடாட்டி யனியாத்தியத்தி தியாளொடள்ளி
இச்சியாதிபும் பெண்மைத்தெளிவா மெழில்வடநூன்
மெச்சியவாகாராந் தத்தினுமூர்ப்பின்னு மிக்கவையாம்
நச்சியவிகாரந் தானேகுறுகு நறுநுதலே.

* பருப்பதம் காப்பியம் காந்தர்ப்பம் சருப்பதோபத்திரம் என்
ற்றொடக்கத்தனவொப்பத் திரவியமென்னும் வடமொழி தமிழிற்
திரப்பியமெனத்திரிந்தது. இசுனை மேல் அலங்காராதிகாரத்தில்
வரும் “திரப்பியஞ் சாதி தொழில் குணம்” என்னும் பத்தாவது
கட்டளைக்கலித்தறையானுமுணர்க.

(இ-ள்.) அச்சி ஆட்டி அணி ஆத்தி அத்தி தி ஆள் அள் இ இச் சி சி முதலாகிய பிரத்தியங்கள் பெண்மையை விளக்கும் பிரத்தியங்களாம். பெண்ணைக்குறித்தபொழுது எல்லாச் சொற்களின் மரபும் பிழையாமற் சொல்லக்கொள்க. எல்லாச் சொல்லுமாவன சாதியைச் சொன்னசொல்லுங் குணத்தைச் சொன்னசொல்லுங் கிரியையைச் சொன்னசொல்லுந் திரப்பியத்தைச்சொன்ன சொல்லுமெனவே அடங்கும். வடநூலிற் பெண்ணைக்குறித்துவந்த ஆகாராந்தச் சொற்களின் பின்னும் ஊரைச்சொல்லுஞ் சொற்களின் பின்னும் ஐகாரம்வரும். ஈகாராந்தம் தானே குறையும்.— எ - று. வரலாறு;-பறையனென்னுஞ்சாதிச் சொல் அக்குலத்தள்ளாளென்னும் பெண்மைப் பொருண்மேல் அச்சியென்ற பிரத்தியம் பெற்றுப்*பறைச்சியெனவரும். இவ்வண்ணம், வெள்ளாட்டி கம்மாட்டி எனவும் பார்ப்பனி வண்ணத்தி ஈட்டுவத்தி ஈக்குளத்தி குறத்தி ஒருத்தி ஈல்லாள் தீயாள் ஈல்லள் தீயள் சாத்தி கொற்றி கள்ளிச்சி பேய்ச்சி எனவும் வரும். பிறவுமன்ன. வனிதா தாரா உமா மாலா சாலா என வடநூலில் ஆகாராந்தமாய்ப் பெண்ணைக்குறித்துக் கிடந்தசொற்கள் தமிழில் ஐகாராந்தமாகி வனிதை தாரை உமை மாலை சாலை என முடியும். தேவதை கலை சீதை என வருவனவும் அது. நாசபட்டினம் தஞ்சாவூர் உறையூர் எனக்கிடந்த ஊர்ப் பெயர்ச் சொற்கள் கடை குறைந்து நாகை தஞ்சை உறையை என ஐகாரத்தான் முடியும். வடநூலிற் பெண்பாலைக்குறித்த நதீ குமரீ என்னும் ஈகாராந்தச் சொற்கள் நதி குமரி எனக் குறையும்.

முந்தியவர்க்குங்க ளோங்கினுமுன்னொன்றின் முன்றடங்கும் பந்தியிற்றெய்வ மொழிமுதலயவ்வேற் பசுருமிய்யாம் வந்தடும லவ்விற் குசரமுமாகும் வரிலராரம் அந்தவிரண்டொடகரமுமாமென்ப ராயிழையே.

(இ-ள்.) சசுடதப என்பவற்று ஒவ்வொன்றையே கிடப்பினும் உரப்பியும் எடுத்துங் களைத்தும் மூக்கிலும் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்படுகின்ற ஐந்து வருக்கங்களினும் முன்புபாடையக் கிடப்பி

* இஃது சிப்பிரத்தியத்தான் முடிந்ததோர் தத்திதம். அச்சிப் பிரத்தியத்திற் குதாரணம், வேட்டுவச்சி, துளுவச்சி, அம்பட்டச்சி, ஆரியச்சிமுதலிய பிறமொழிகளாம்.

ஞற் சொல்லப்படுகின்ற ஒன்றின்கண்ணே அதன் பின்னே
கின்ற மூன்றெழுத்தும் அடங்கும். இஃது ஆதேசமென்றும் விகா
ரமெனக் கொள்க. யவ்வென்னுமெழுத்தை முதலாகவுடைய வட
மொழியின்முன இகரம் வரப்பெறும்; லவ்வென்னுமெழுத்தை முத
லாகவுடைய வடமொழியின்முன் இரமும் உகரமும் வரப்பெறும்;
ரவ்வென்னுமெழுத்தை முதலாகவுடைய வடமொழியின் முன்
அகர இகர உசரங்களை மூன்றும் வரப்பெறும்.—எ-று. இவையெல்
லாம் ஆகமென்னும் விகாரமெனக்கொள்க. இவையிறுதை
தத்திதப்படலத்து ஒதல்வேண்டியதென்னையெனின் இவையுந்தத
திதப்பிரத்தியத்தான் முடிகையினாலென்க. வரலாறு;- கந்தமென்
னுஞ்சொல் சவ்வருக்த்து மூன்றாவதற்கு முதலாதேசமாயும் உவ்
வருக்கத்து நாலாவதற்கு முதலாதேசமாயும் அபமென்னுந் தத்தி
தப் பிரத்தியத்தான் முடிந்தது. இது வேறொருபொருண்மேலாய்
முடிந்ததன்று. தன்பொருளிலே முடிந்தது. வடமொழியுடை
யாஹும் தன் பிரத்தியத்திலே சுப்பிரத்தியத்தான் நலமே நிலமாய்
தென்று முடிக்கும். இப்படியே கடகம் சத்திரம் சலம் மாடகம்
ஆடகம் தானம் தனம் பாணம் பணம் ப வான் எனையும். இயக்
கர் எனவும் இலங்கை உலோகம் எனவும் அரங்கம் இராவணன்
உரோமம் எனவும் வரும்.

(சு)

முதலொற் றிரட்டிக்கு முப்பக்தொன்றெத்தின் முன்பினிஃ
திதமிக்கவைந்தாடுமெய் யா ச ந்தந் யே யி னயா ருப
பதமிக்கசவ்வரு மெண்ணுஞ்சுவ்வாபுப பா னுறுமுன்
றதனுக்குலோபமும் யவ்வொடு+வ்வு மறைவாகளே.

(இ-ள்.) வடமொழியில் எழுத்தடைவில் சவ்வென்னும் முதல்
வியஞ்சனம் முப்பக்தொன்றெய் தனக்கு முன்னேவரினும் பின்
னேவந்து முப்பத்தைந்தாய் நீற்பினும் ஈரிடத்தும் இரட்டிக்கும்.
இரட்டிக்குமி—ததுத் தமிழில்ல்லனபோம் என்னும் இலக்கணத்
தான் மேலிட்ட முப்பத்தொராமெய் அழியும், மொழியின்கண் நடு
விலேதனியே கரில் ஐந்தாமெய்யாகிய டகாரமாகும். இவ்விடஞ்ச
னத்துக்கடலாய்நின்ற முப்பதாம் முப்பத்திரண்டாம் விடஞ்சனங்
கள் சவ்வாம். முப்பத்திரண்டாம் விடஞ்சனந் சவ்வாம். முப்பத்து
மூன்றாம் விடஞ்சனத்துக்கு ஒரோவழியுலோபமாம் ஒரோவழியவ்
வுங்கவ்வுபாம—எ-று. வரலாறு;- பக்கம் தக்கன் இயக்கன் என
வும் பரிக்காரம் நிக்காரம் எனவும் விடபம் புருடன் எனவும் சங்கு

சாலை சதயம் சத்தம் எனவும் சகலம் சங்கம் சிங்கம் சத்தியம் எனவும் வத்தன் தாதன் எனவும் அரி ஆரன் ஆரம் எனவும் வயிதேவி மயி, மை மயிதலம் எனவும் மோகம் மகிடம் மகிமை எனவும் வரும். சுவ வருக்கத்து மூன்றாமெழுத்து யகாபமாய்ப் பங்கயமெனமுடிவதும் முப்பத்தொராம் வியஞ்சனம் மொழிமுதலிற் சகரமாய்ச் சட்டி, பென முடிவதுமுண்டு. (எ)

கூட்டெழுத்தியின் யரலக்கடோன்றிழற் கூட்டிடையே யோட்டெழுத்தாகப் பெறுமொரிகாரம் வவ்வுக்கொருவ்வாம் மீட்டெழுத்துததமி முல்லனபோம்வேறு தேயச்சொல்லின் மாட்டெழுத்தும்மித னுலறிமற்றை விகார்த்தினே.

(இ-ள்) வடமொழியில் இரண்டுவியஞ்சனங்கூடிவருமிடத்தப் பின்புநிற்கின்றயரலவென்னும் மூன்றுகூட்டெழுத்தைப்பிரித்து நடுவே இகரமாகமமாகும். வகரங் கூட்டெழுத்திற் பின்னாப்பவரின் நடுவே உகரமாகமமாகும். இவையிற்றிலெல்லாம் முன்பினெழுத்திரட்டித்து வரும். வடமொழியை வைத்துத் தமிழாக்குமிடத்து இவ்விலக்கணத்தால் ஆதேசமாவனவாகத் தமிழொழிந்தவற்றை அழிக்க. ஆரியம் பெரு தெலுங்கு சாவகம் சோனகம் சிங்களம் பப்பரம் இவை முதலாகிய பிறதேயச்சொற்களையுந் தமிழாக்குமிடத்து இவ்விலக்கணத்தானே முடிக்க.—எ-று. வரலாறு;-வாக்கியம் வாச்சியம் சததியம் நாட்டியம் எனவும் புத்திரன் சத்திரம் எனவும் சுக்கிலம் ஆமிலம் எனவும் யகரரகர லகரங்கள் இடையே இகரம்பெற்றுவந்தன. பக்குவம் என வகரங் கூட்டெழுத்திற்குப்பின்பு நடுவோருகரம் பெற்றது. மகர நகரங்கள் கூட்டெழுத்தின் பின் வருங்கால் முறையே பதமம் அரதனமென உகர அகரங்ங் பெற்று முன்னெழுத்து மிகாமல் முடிவனவும் நகரம் இரத்தினம் என முன்னெழுத்திரட்டித்து இகரம்பெற்றுமுடிவதும் இவைபோல்வன பிறவுங்கொள்க. இவ்விலக்கணத்தாற் பக்கம் என முப்பத்தொன்றாம் வியஞ்சனம் தமிழெழுத்தல்லனபோமென்றவாற்றானே போனதும் “முதலொற்றிரட்டிக்கு முப்பத்தொன்றெய்திடி” என்றவாற்றானே இரட்டித்துக்காண்க. வட்டாவென்னும் ஆரியதேயச்சொல்லு வட்டையென வந்தவாறும் முருங்காவெனஞ் சிங்களச்சொல் முருங்கையென வந்தவாறுங்கொள்க.

தத்திதப்படலம் முற்றும்.

தா து ப் ப ட ல ம்.

மன்னியசீர்வட நூலிற்சரபச வென்றுவந்து
துன்னியதாதுக் கலின்போலிபோலத் தொகுதமிழ்க்கும்
பன்னியதாதுக் கலோப்படைத்துக்கொள்க முன்னிலையி
னுன்னியவேவ லொருமைச்சொற்போன்றுல கிற்கொக்கவே.

(இ-ள்.) வடநூலிற் தாதுவின் கண் சர என்றும் பச என்றும்
மத்திமபுருடனிலே விதியென்றும் ஏவற்பொருளின்கண் ஏக
வசனாந்தப் பொருள்போற் கிடந்ததாதலாற் தமிழ்ச்சொல்லினுக்
குந தாதுக்களை அதுபோலத் தோற்றுவித்துக்கொள்க. படைசுரு
மிடத்து முன்னிலையேவற்பொருளின் உலகத்தார்க்கொக்க ஒரு
மைச்சொற்போலப் படைக்க.—எ-று. அஃதாமாறு;- சரவென்
றுந தாதுவின் பொருட்போலியும் பசவென்னுந்தாதுவிற்பொருட்
போலியும் போல நடவென்பதும் அடுவென்பதாமாம். அப்பரிசே
கிடந்தன எண்ணிறந்த தாதுக்களுளவாதலாற் தமிழினுக்கும் நட
அடுவென்னுமிவைமுதலாகிய தாதுவாய் அவை முன்னிலையிடனில்
ஏவற்பொருளில் ஒருமைப்பொருட்போலிபோன்றன. நடவென்
பது ஒருவனை நடவென்றும் அடுவென்றது ஒருவனை அடுவென்
றும் ஏவினாற்போன்றது. அதற்குக் காரணமென்னையெனில் சர
வென்றும் பிரத்தியத்தான் முடிந்தாலல்லது நடப்பது அடுவதான
பொருள்களைப்பயவா. அப்பொருள்போன்றிருப்பது மாத்திரமே
யென்க. முடியாத பொழுதும் அப்படியே கிடப்பதாயின் முடித
அப் பயனென்னையெனின் அது வடநூற் தாதுவிதியென்க. அன்
றியும் அதனைத் தாதுவாகவைத்து மற்றைக் கிரியாபதங்களை முடித
தலாலும் அமையுமென்க. தமிழ்ச் * சொல்லிற்கெல்லாம்வடநூலே
தாயாகி நிகழ்கின்றமையின் அங்குள்ள வழக்கெல்லாந் தமிழுட
கும் பெறும். அப்படித் தோற்றுவித்துக்கொள்ளுந் தாதுக்களுட
முன்றுவகைப்படும். அவை தமிழ்த்தாதுவும் வடமொழித்தாதுவும்
திசைச்சொற்றொதுவுமாம். தமிழ்த்தாதுக்கள் நட அடுசெய் பண்ணு
என்னுமிவைமுதலாக வரும். வடமொழித்தாதுக்கள் வடவெழுத
தோடுகூடியும் வடசொற்சிதைவாயுமிருக்கும் வி என்னும் எழுத

* ஈண்டுச் சொல்லென்றார் சொல்வினதிலக்கணத்தை.

தீன்பின் வடவெழுத்தடைவிற்பத்தொன்பதாம் வரியின் மூன்றாம் மெழுத்தையும் ந என்னு மெழுத்தின் பின் முப்பதாம் வரியின் மூன்றாம் மெழுத்தையும் கிருஎன்னுமெழுத்தின் பின் முப்பத்தொன்றாம் வரியின் மூன்றாம் மெழுத்தையும் கூட்டின பொழுது முன்னிலையேவ லொருமைபோற்றேன்றித் தாதுவாதல் காண்க. சிந்தி வந்தி எனப் பிறவுமவரும். வடவெழுத்துத் தாதுவெல்லாம் பெரும்பாலும் இசார இறுதியாயல்லது வாராவென்க. திசைச்சொற்றுதுக்கள் நொடி கோடி என்னும் சொற்களொப்ப முன்னிலையில் ஏவற்பொருண்மே லொருமைச்சொல்லாய் வடமொழி தமிழ்ச்சொற்களினின்று வே ராய் வரும். பிறவுமன்ன. (க)

நடவடுசெய்பண்ணு நண்ணுபோசிந்தி நவிலுண்ணிரு
கிடவிடுகூறு பெறுமறுகொள்ளழை வாழ்கினைவெல்
கடநடுதங்கு கசிபொசிபூசு மிகுபுகுசெல்
இடுமுடியேந்துகொ விவ்வணமற்று மியற்றிக்கொள்ளே.

முன்பீற்றுத்திரத்திற் தாதுக்களைப் பிறப்பித்துக்கொள்ளச் சொன்னானையினும் அவற்றுட் சிலகாட்டியவண்ணமே இடற்றிக் கொள்கவென்றான், ஈண்டு மேலும் சிலதாதுக்கள் காட்டுகின்றான். (இ-ள்.) நடவென்பது முதல் கொல்லென்பதீராக முப்பத்துமூன்று தாதுக்கள் கண்டு பிறவுமிப்படியே தோற்றுவித்துக்கொள்க.-எ-று. அவற்றுட் கருமத்தை நீங்காததாது கருமத்தை நீங்கினதாது எனத் தாது இருவகையாம். வடமொழிப்புலவரும் சகருமகம் அகருமக மென வழங்குவர். கிரியாபதங்கள் முடிக்குமிடத்து முன் சொன்ன விகாரங்களை அறிந்து வேண்டுமிடமறிந்து முடிக்க. (உ)

வாணுமையம்புகை வல்லிவுதல்லல்லன் பாணலைகுத்
தான்கிதிவைசி முதல்சுப்பிரத்தியந் தாதுவின் பின்
னானவினைக்குறிப் புக்காரகத்தி லணையுமென்ப
ஊனமில்சொல்லொன்று முன்புநின்றாகலு முண்டென்போ.

(இ-ள்.) வான் உ மை அம் பு கை வல் இ வு தல் அல் அன் பான் அலை கு தான் வி தி வைசி என இவை முதலாகும் பிரத்திய முஞ் சுப்பிரத்தியமும் தாதுவின் பின் வினைக்குறிப்புப் பொருளி னுங் காரகப்பதப்பொருளினும் வரப்பெறும். இப்படித் தாதுக்க

ளின் பிரத்தியம் பின்பெற்று முடியுமிடத்து மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லு முன்புரின்றும் முடியும். எ-து. வரலாறு;-போவான் அறிவான் செய்வான் கருதுவான் எனவும் பூச்சு நாற்று எனவும் மென்மை வன்மை எனவும் ஆட்டம் நாட்டம் எனவும் கற்பு சிரிப்பு எனவும் அறிக்கை நடக்கை எனவும் இளவல் கறுவல் எனவும் காணி என்வும் அறிவு கரவு எனவும் போதல் எனவும் செல்லல் எனவும் ஊணன் எனவும் காப்பான் எனவும் சுடலை எனவும் போக்கு எனவும் கடந்தான் எனவும் கேள்வி எனவும் உண்டி எனவும் போர்வை எனவும் காட்சி மாட்சி நீட்சி எனவும் வரும். முதலென்றமையாற் கொல்லை கலை என ஐ முதலிய வருவனவுங்கொள்க. கலா என்றும் வடமொழி கலையாயிற்றெனினும் அமையும். சுப்பிரத்தியத்தான் விதை அவிழ் பார் சரி மடி முதலிய கொள்க. இனிச் சுப்பிரத்தியத்தான் என் பண் எனக் கடைகுறைந்தும் தீன் ஊண் வீடு என விகாரப்பட்டும் வருவனவுமாம். இவை காரகத்தினும் வினைக்குறிப்பினும் பேதித்தவாறு. தறிக்கப்படுதலாந்தறி, முறிக்கப்படுதலான் முறி, பொதியப்படுதலாற் பொதி எனவும் இவ்வண்ணந்தனை விதி உரி எனவுங் கருமக்காரகத்தில் முடிந்தன. விளக்குதலால் விளக்கு எனவும் இவ்வண்ணம் அறிவு சாவு எனவும் கருத்தாக்காரகத்தில் முடிந்தன. இதனால் அணிவதென்பது அணியெனவும் இவ்வண்ணம் மொழி பேச்சு உடையெனவும் கரணக்காரகத்தில் முடிந்தன. இதனினின்றங்கழிவரென்பது கழியெனவும் இவ்வண்ணம் உறை வீடு எனவும் அவதிக்காரகத்தில் முடிந்தன. இதன்கட்சடுவாரென்பது சுடலையென ஆதாரக்காரகத்தில் முடிந்தது. கேட்டல் அறிதல் சாதல் போதல் எனவும் வீடு கூடு கூத்து நோக்கு காட்சி சரி காவல் ஆட்டம் ஓட்டு எனவும் வினைக்குறிப்பின் முடிந்தன. வினைக்குறிப்பாவது வடநூலிற் பாவமென்பது. இதில் ப இருபத்துநாலாம் வியஞ்சனம். இனி முன்பு சிலபெயர் நின்று பின்பு தாதுபெற்றுப் பிரத்தியங்களான முடியுமாறு. கூத்தாடி நீரணிந்தான் அம்பலத்தாடி பாம்பழிவுண்ணி முற்சொல்லி ஆறுகாட்டி ஊடுபோகி நாடு காணி கண்கட்டு பழியஞ்சி புகழேந்தி எனவரும். பிரத்தியசாதி பதத்துடன் பிரத்தியங்களுக்கூட்டிப் பெயர்ச்சொற்களையெல்லாம் வடமொழித் தாதுவிலே பொருந்துவன அறிந்து முடிக்க. அவை முடிக்குமாறு.

தம்மந்திகன்வம் மனமணந்தன்னக னக்கொடியுச
சம்மன்மமையகஞ் சர்திரமாவாபு வல்லில்மியான்
கம்மன்றவங்கன் முதலாயினதெய்வத் தாதுவின்கண்^௧
விம்மவருங்கா ரகத்தும்வினைக்குறிப் பின்கணுமே.

(இ-ள்.) தம் அம் தி கன் வம் அனம் அணம் தன் அகன் அக்கு
இ உ சம் மன் மம் ஐ அகம் சர் திரம் ஆ ஆயு அல் இல் மி ஆன் கம்
அன் தவம் கல் என்னுமிவைமுதலாய்க் கிடந்த பிரத்தியங்கனும்
பிறவும் வடமொழித் தாதுவிற் காரகப்பொருளினும் வினைக்குறிப்
பினும் வரும்—எ-று. அவைவருமிடத்துத் தாதுப்பெயரனேகமா
கையாற் தாதுப்பாடத்திற் கிடந்த பொருண்மேலும், அன்றியே
முன்புண்டாய்க்கிடந்த சொல்லை முடித்துக் காட்டுகின்றமையால்
அச்சொல்லின்பொருண்மேலும், தக்க பிரத்தியத்தாற் தாதுவிற
பொருளாக்கி முடிக்க. அது தாதுப்படலத்திற்கிடந்த பொருளிலே
முடித்தற்கரிதாதலிற் செய்யும்படியறிந்து முன்சொன்ன வகாரங்
கள்வேண்டிமிடம் அறிந்தியற்றிமுடிக்க. இப்படிமுடிக்க எல்லாப்பெ
யர்ச்சொல்லும் முடிவனவாம். பிராதிபதிகமுஞ் *சாதியும் உடன்
பிரத்தியமுந் தாதுவும் முடித்தற்கரியவென்பாருமுளர். முடிப்
பான்பக்கம் வலியுடைத்து. †பிராதியில் அதுராகம் விகாரம் உப
காரம் முதலிய பிராதியிலும் ஒங்காரம் அலங்காரம் முதலிய பிராதி
யிலும் முடிந்து வடமொழித் தாதுக்கள் கிடந்தனவெனக்கொள்க.
பொருடெரியாத தாதுக்களையும் ஒருசொல்லான் முடிக்கவென்றால்
இச்சொல்லாக முடிக்கவென்றாய்ந்து, சொன்ன தாதுவிற் பிரத்தி
யம் வரின் முடியுமென்று கருதி, வேண்டும் விகாரங்களான் முடிக்க.
இதற்குக் குணமும்விருத்தியும் வருக்கக்கிடப்பெனக்கொள்க.()

அய்யாயிகராந்த மவ்வாவுகராந்த மாவிமுன்பு
நையாதுநிற்கும் பிரத்தியம்பின்வரி னற் குணமும்
பொய்யாவிருத்தியு மோரோவிடத்துப் புகழ்பெயர்ச்சொல்
உய்யாதொழியில் விகாரத்தையோர்ந்துகொளொண்ணுதலே.

(இ-ள்.) உயிர் முன்னாகிய பிரத்தியம் பின்புவரில் வடமொ
ழித்தாதுவில் இகாராந்தமான தாதுக்களெல்லாம் அய் ஆய் என்னும்

* ச ஆதியான பிரத்தியத் தொகுதியைச் சாதி யென்றார்.

† பிராதி தாதுவின் முன் வரும் உபசர்க்கம்.

இரண்டனையும் அந்தமாகவுடையவாம். உகாராந்தமான தாதுக்க ளெல்லாம் அவ் ஆவ் என்னும் இரண்டனையும் அந்தமாகவுடைய வாம். தாதுக்கள் தமக்கொத்த குணமும் விருத்தியும் ஏற்றுவருவ னவன்றாயின் வரும் விகாரவேறுபாடுகளை ஓர்ந்துகொள்க. இவை முடிக்குமிடத்து முன்சொன்னவை வைத்து முடிக்கினல்லது பெயர்ச்சொல்லெல்லாம் முடிக்க அடங்கா.—எ-று; ‡ வரலாறு-பூ- தம், பூதம். தா-மம், தாமம், நீ-தி, நீதி. பா-கன், பாகன். இ - வம், ஏவம் இதில் இகரம் குணமானது. புச - அ ஈம், போசனம். இது உகரம் குணமானது. நி-அனம், நயனம் இது இகாராந்தம் அயயா னது. நி-அகன் நாயகன். இது ஆயானது. ஈ-ஆணம், சாணம், விதி-தன் வேந்தன். இது ஈற்றில் நகரவொற்றுதேசமாய் இகரம் குணமானது. கிரு-அன், கருடன், இது இருவினுக்காரானது. துட- அக்கு துடக்கு, சர்-இ, சரி, மத-உ, மாது. இதில் முதலுயிர் நீண் டது. வா-சம், வாசம். வா-மன்-வாமன். சா-மம், சாமம். நட-ஐ, நடை, நட-அகம், நாடகம். நி-சர், நேசர். இதுகுணமானது. பா - திரம்-பாத்திரம், கட-ஆ, கடா. வா-ஆயு, வாயு. பட-அல், படல். புட-இல், புட்டில். பூ-மி, பூமி. வலி-ஆன், வல்லான். கட-கம், கட கம். மத-அன், மதன். கத-தவம், கதவம். இதுகடைகுறைந்தது. பா-கல், பாகல். அய்யாயிகராந்தமென்பதனால் நி சி இலா என் னும் தாதுக்களின் பின் அனம் அகம் என்னும் பிரத்தியம் வந்து நயனம் நாயகம், சயனம் சாயகம், இலவனம் இலாவகமெனவும் அவ் வாகுகராந்தமென்பதனால் பூ என்னுந் தாது பவனம் பாவகமெ னவும் முடிந்தவாறுகாண்க. பிறபிரத்தியங்களானும் விகாரங்கருவி யாகக்கொண்டு முடித்து வினைக்குறிப்பினுங் காரகத்தினும் அடங் க எல்லாப்பெயரும் முடிக்க. விம்மவென்று மிகுத்துச்சொல்லிய வதனால், பொருள்பாராதே சொன்முடிவைப்பார்த்து முடிக்கச் சொன்ன தாதுவெல்லாந் தமிழெழுத்தாற் சொன்னவென்பது.

ஆட்டாற்றுதிற்றாதி தாதுக்களையடற் காரிதமென்
ரோட்டாவறிக வுரையின்படியொப்பில் விப்பிபின்பு
மூட்டாவறிகா ரிதக்காரிதமுன்பிற் ருதுவின்கட்
காட்டாவறியவை காரிதக்காரிதக் காரிதமே.

‡ இவ்வுதாரணங்கள் எல்லாருக்கும் உடன்பாடன்று.

(இ-ள்.) ஆட்டு ஆற்று தீற்று முதலிய காரிதத் தாதுக்களாம். மூன்பிற் கேவலத்தாதுவோடு இவற்றிற்கு வேறுபாடென்னெனின் ஆடு என்பது கேவலத்தாதுவாய் அத்தொழிலையே மற்றொருவனைச் செய்வியென்னும் பொருண்மேல் வினைக்குறிப்பிலே பிரத்தியம் பண்ணி ஆட்டு எனவும், இவ்வண்ணம் ஆறு ஆற்று, தின் தீற்று எனவும் வந்து வேறுபட்டன. இப்படியே ஊட்டு காட்டு மூட்டு வாட்டு ஏற்று நாற்று ஒட்டு கூட்டு சூட்டு எனவரும். ஆடினான் கேவலத்தாது. ஆட்டினான் காரிதத்தாது. இவற்றின் பின்பு வி பி என்னும் பிரத்தியங்கள் வந்தால் அவை காரிதக்காரிதத்தாதுவாய், ஆட்டுவி ஆற்றுவி தீற்றுவி கேட்பிப்பி வார்ப்பிப்பி உண்பிப்பி தின்பிப்பி எனவரும். ஒருசார் கருத்தாலையுங் கருமத்தையும் வேறுபடுக்கு மிடத்துங் கேவலக்கருத்தா காரிதக்கருத்தா காரிதக்காரிதக்கருத்தா வெனவும் கேவலக்கருமம் காரிதக்கருமம் காரிதக்காரிதக்கருமமெனவும்வரும். உதாரணம்-உண்டனன் ஊட்டினன் ஊட்டுவித்தனன் எனவும் உண்டதுசோறு ஊட்டினதுசோறு ஊட்டுவித்ததுசோறு எனவும் கொள்க. மூன்பு சொல்லிப்போந்த காரிதச்சாரிதத்தாதுவின்மேல் பின்சொன்ன வி பி என்னும் பிரத்தியங்கள் சேர்ந்து காரிதக்காரிதக்காரிதமாம். உதாரணம் - ஆட்டுவிப்பி ஊட்டுவிப்பி எனவரும். கருத்தாக்கருமங்களும் அவ்வாறேகொள்க. (ஈ)

தாதுவின்பின்பு தனயவிறப்பி னிகட்சியின்கண் ஒதுங்கிறசுவ்வொ டாரின்றவாங்கும்மும் மோடுமஃகான் பேதமலியு மெதிரின்கணாகும் பிறவும் வந்தால் ஏதமில் சந்திராந் தம்பிழையாம லியற்றிக்கொள்ளே.

(இ-ள்.) தாதுக்களின்பின் தன ய என்னும் மூன்றுபிரத்தியமும் இறந்தகாலத்தைக் குறித்துவரும். நிகழ்காலத்தின்கண் கிற ஈ ஆ நின்ற என்னும்மூன்று பிரத்தியமும். கும் உம் என்பனவும் மகாரவொற்றும் எதிர்காலத்தின்கண்ணும். பிற பிரத்தியங்களாலும் வரும். அவை *சந்திராந்தமென்று பெயராம். இவை பிழையாமல்

* சம் திரம் முதலிய அந்தப்பிரத்தியத் தொகுதியைச் சந்திராந்தமென்றார். இப்பதம் வடநூல் வியாகரணங்களிலிலது. சங்கிராந்தம் சந்திராந்தமென ஈரீஇயதென்பர் சிலர். சங்கிராந்தப்பதத் தின் பொருளுக்கும் மருஉமொழிவழக்குக்கும் அது பொருந்தாது.

முடிக்க—எ-று, சந்திராந்தம் வேறுசில பதங்களுக்குறுப்பாய் நிற் பதல்லது தனித்துவரப்பெறுது. வரலாறு;-பிறந்தபிள்ளை எண்ட ஷெருது நின்றபசு எனத் தகாரமும் ஊட்டின தீற்றின போன என னகாரமும் சொல்லிய ஆய என யகாரமும் இறந்தகாலத்திலும், செய்கிற சாத்தன் செய்சாத்தன் செய்யாநின்ற சாத்தனென முறையே கிற சு ஆநின்ற என்பன நிகழ்காலத்திலும், நிற்குஞ்சாத்தன் அறியுஞ்சாத்தன் சாங்கிழவியெனக்கும் உம் மகாரங்கள் எதிர்காலத்திலும் வந்தன. இவையெல்லாம் மூன்றுகாலத்தில் ஒருகாலத்தைக் குறித்தல்லது வாராவென்று கொள்க. பேதமலியுமென்பதனால் எதிர்காலத்துக்குச் சொன்ன பிரத்தியம் மூன்று காலத்துக்குமாம். அது பிரயோகத்திற்கான்க. (எ)

மன்னுந்துமந்தம் பொருட்டுக்கப்பான் தற்கு வானவென்று பன்னுமெழிற்றது வின்பின்பிலாகும் பகரில் முன்பு துன்னியதாதுத்தொழிற்பொருட்டாகவென்னுந்தொடர்ச்சி உன்னியபோதென்று தெய்வப்புலவ ருரைத்தனரே.

(இ-ள்.) பொருட்டு க பான் தற்கு வான் அ என்னும் ஆறுபிரத்தியங்களும் துமந்தப்பெயரால் தாதுக்களின் பின்பு வரும். இவையாமிடத்து இப்பிரத்தியத்தான் முன்பு நின்ற தாதுவிற் கிரியாபதப் பொருளிற் குத்தொடர்ச்சிகருதினபொழுதாம்-எ-று, உண்ணென்னுந்தாதுவின்பின் துமந்தப்பிரத்தியமாமிடத்து உண்மையென்னுந்தொழிலே குறித்தாமென்பது. இச்சொல்லப்பட்ட துமந்தப்பிரத்தியாந்த பதங்களும் மற்றொருபதத்திற்கு உறுப்பாகவன்றி வாராவென்க. வரலாறு;-உண்ணுதற்பெருட்டுவந்தான், ஊட்டுவித்தற்பொருட்டுப்போனான், நிற்கவேண்டியிருந்தான் கற்கத்தாற்பரியத்தான், அறிதற்குத்துணிந்தான் போதற்குநினைத்தான், அறிவான்கருத்துண்டு போவான்கருத்திலலை, உண்ணவல்லன் பேசவல்லன், படிப்பான் வந்தான் கொடுப்பானினைந்தான் எனவரும். கருதினானுண்ணினைந்தான் சொல்ல எனப் பதங்களின் பின்னும் உண்ணக்கருதினான் சொல்லநினைந்தான் எனநிலைமையும் வருதல்காண்க. துமந்தமாவது நாலாம் வேற்றுமையினல்லது வாராமையின் அதனையும் இதனோடொப்பித்தே முடிக்க. இப்பொருள் வடமொழித்தாதுவிற்பாதும் யாதுமெனத் தும்பிரத்தியத்தான் முடிந்தமையில் இதனைத் துமந்தப்பிரத்தியமென்றார். (அ)

ஆவுமிட்டுந்துவ்வு முவ்வினொடிய்யு மரும்புலவர்
ஏவுங்கருத்தா விருதொழிற் கொன்றிடின முன்புநின்று
மேவும்பொருட்டாது வின்பின்வருமிக்க தன்பெயரே
பாவுந்துவாந்தம தாமென்றுரைப்பர் பணிமொழியே.

(இ-ள்.) ஆ இட்டு து உ இ என்னும் ஐந்துபிரத்தியமும் ஒரு
கருத்தாவுடையனவாய் இரண்டு தாதுவுள்ளபொழுது முன்புநின்ற
தாதுவின் கண்வரும். அவையிற்றின் பெயர் துவாந்தமாம்—எ-று.
நீத்துவா பாத்துவா என்னும் வடமொழித்தாது துவாந்தப்பிரத்தி
யத்தால் வந்தமையிற் துவாந்தமென்றார். வரலாறு-உண்ணப்போ
னான் உண்டிட்டுப்போனான் உண்டுபோனான் எனவும் புகாப்போ
னான் புகுக்கிட்டுப்போனான் புகுந்துபோனான் புகுப்போனான் என
வும் சொல்லாவின்றான் சொல்லிட்டுகின்றான் சொற்றுகின்றான்
சொல்லிநின்றான் எனவும் வரும். பலதாது வரும்போது பின்பிலத
னைக்குறித்து முன்பிலதனுக்காக்குக. உண்டுதின்றுலாவியிருந்து
போனான் எனக்கொள்க. (க)

இல்லையுண்டாலில் விவைமுதலாவிடைச் சொற்களுக்கோ
ரெல்லையுண்டாக வியற்றவொண்ணு விசையும்பொருளு
மொல்லையுண்டாக நிற் கும்மிடமுந்தோர் திவற்றொடொக்கச்
சொல்லையுண்டாக்குக வென்பதுதூலின் னுணிபொருளே.

(இ-ள்.) இல்லை உண்டு ஆல் இல் என்னும்வைமுதலாய்க்கிடந்
த இடைச்சொற்கள் இன்னதென்று வரையறுக்கப்படாவாதலால்
அவையிற்றுனுக்கு இசையும் பொருளும் பொருந்திற்கும் இடமும்
உலகுத்தோடொக்கத் தோந்தறிந்து காட்டின சொல்லோடுமொக்
க இடைச்சொற்களையுளவாக்கி முடிக்க என்பது இலக்கணதூல்க
ளின் துணிபாம்—எ-று. சில இடைச்சொல் கடையினிகழும், சில
இடைச்சொல் அருகினின்று சொல்லிற்குறுப்பாம். சில தாமே
பொருடந்து நிற்கும். சார்வில்லை சோர்வில்லை சார்வுண்டு சோர்
வுண்டு எனவும் அறிந்தால் பிரிந்தால் அறியில் பிரியில் எனவும் வரும்.
பிறவுமன்ன. இல்லை உண்டு ஆல் இல் அ ஆன் எனவும் இன்றி இன்
னம் போலும் ஆம் ஆக்கும் ஏ ஒடு வாழி சாற்றி நனி ஒங்கு எனவும்
கிறவாற்றாலும் வரும். (க0)

ஆளுளாரார்களொ டாதாவிலன்மற றிலளிலரும்
தானுமிலர்க ளிலதிலதாதுத் தடைப்பொருட்கண்
மேனாமுரைத்த மரபேவருமிக்க வாதொழிபுன்
நானுவுளமற்று நற்றடைமன்னும் பிரத்தியமே.

(இ-ள்.) ஆன் ஆள் ஆர் ஆர்கள் ஆது ஆ எனவும் இலன் இலள்
இலர் இலர்கள் இலது இல எனவும் தடைப்பொருள் விளக்குந் தாது
வின பின் முன் நாஞ் சொன்ன மரபேவரும். ஆதொழி முதலாக
மற்றும் பல பிரத்தியங்ங்ளுமுள தடைப்பொருளினிகழ்வன—எ-று.
மரபேவருமென்றது முன்பு சொல்லப்பட்ட ஒருவன் ஒருத்தி சி
றப்பு, பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஆறுசொல்லடையே முன்பாறிற்
கும் பின்பாறிற்குஞ் சொன்னதாம். முன்னைய ஆறும் எதிர்காலத்
தடைப்பிரத்தியம். பின்னைய ஆறும் தகரவொற்றுப்பெற்று இறந்
தகாலத்தடைப்பிரத்தியமும், ககரவொற்றுப்பெற்று நிகழ்காலப்
பிரத்தியமுமாம். வரலாறு;-நடவான் நடவாள் நடவார் நடவார்கள்
நடவாது நடவா எனவும் நடந்திலன் நடந்திலள் நடந்திலர் நடந்தி
லர்கள் நடந்திலது நடந்தில எனவும் நடக்கிலன் நடக்கிலள் நடக்கி
லர் நடக்கிலர்கள் நடக்கிலது நடக்கில எனவும் வரும். ஆதொழி
முன்னொருவனவென்பதனால் நடவாதொழி நில்லாவழி மாயாப்பு
கழ் இது நடக்குதில்லை இவை நடப்பனவன்று எனவும் பிறவாற்றா
னும் வருவன கொள்க. தாதுககள் பல இணைந்துவரும்போது நில்
லாதேபோனால் வாராதேயிருந்தான் என ஆதெனும் பிரத்தியத்
தாற் துவாந்தமாகி உலகிற்கேற்க முடிக்க. (கக)

தாதுப்படலம் முற்றும்.

கிரியாபதப்படலம்.

ஒருவனொருத்தி சிறப்புப்பலரொன் றொடுபலவை
மருவுபடர்க்கை யொடுகாலமுன்றையும் வைத்துறழ்த்
துருவமலிபதி னெட்டாந்தொழிற்பதந் தொல்கருத்தா
வுருவமலியும் பொருண்மேனிகழு மொளியிழையே.

(இ-ள்.) ஒருவனைக் கருதின சொல்லாதியான ஆறையும் வைத்து இதன்முன் படர்க்கையென்னும் புருடனாயுள்ள பிரதமபுருடனை வைத்து இதனோடு இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனும் முக்காலத்தையும் வைத்தறழப் பதினெட்டுக்கிரியாபதமாம். இவை கருத்தாப்பொருளின்மேனிகமும் உருபுகளெனக் கொள்க—எ-று. (க)

முன்னிலைதன்மையிடத்தினிற் காலங்கண் மூன்றையும் வைத்துன்னுமொருமை சிறப்பொடுபன்மையுமுப்த்துறழ்ந்தாற்பன்னுந்தொழிற்சொற்பதினெட்டுக்கருத்தாப்பொருண்மேன்மன்னிகழ்தொகை முப்பதொடாலும் வகுத்தறியே.

(இ-ள்.) முன்னிலைதன்மையென்னும் இரண்டிடத்தையும் மூன்றுகாலங்களையும் ஒருமை சிறப்பு பன்மையென்னும் மூவகைச்சொல்லையும் வைத்தறழப் பதினெட்டுக்கிரியாபதமாம், இருதிருமுங்கூடிக் கருத்தாப் பொருண்மேல் முப்பத்தாறு கிரியாபதமாம்—எ-று. இவையிற்றின்கண்ணுஞ் சிறப்பினை மூன்றுவகைப்படுத்திக் கொள்க. ஒருவனொருத்தியொன்றென்பதை வேறுபடுக்கவொண்ணாமையில் ஒருமையெனவும் பலர்பலவென்பதனை வேறுபடுக்கவொண்ணாமையிற் பன்மையெனவுங் கொண்டான். சாத்தாநிற்பாய் மரமே நிற்பாய் எனவும் நாங்கணிற்பேமெனவும் பொன்காணிற் பீரெனவும் வரும். இனி இவை முப்பத்தாறு கிரியாபதங்களுக்கும் ஒன்றுக்கிரண்டாக எழுபத்திரண்டு பிரத்தியஞ் சொல்கின்றான். (உ)

தானானுந்தாளானுந் தாராருந்தார்கனொ டார்கனென்று
மேனாமுரைத்த பிரத்தியமாகுந் ததுவதுவுந்
தேனார்குமுலி தனவுமனவுந் திகழ்படர்ச்சுக்கை
யானாவிற்பிற் ரெழுிற்பதமாறிற்சு மாய்ந்தறியே.

(இ-ள்.) தான் ஆன் தாள் ஆள் தார் ஆர் தார்கள் ஆர்கள் தது அது தன அன என்று சொல்லப்பட்ட இவை பன்னிரண்டு பிரத்தியமும் இறந்தகாலப்படர்க்கைக்கிரியாபதம் ஆறிற்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும்—எ-று. வரலாறு;- உண்டான் உண்டான் உண்டார் உண்டார்கள் உண்டது உண்டன எனவும் உறங்கினான் உறங்கினான் உறங்கினார் உறங்கினார்கள் உறங்கியது உறங்கியன எனவும் வரும். அனவென்பதற்கு இற்றென்பதாதேசமாய் உறங்கிற்றெனவும் வரும். அனவென்பதின் முன்னின்ற அகாரத்தினுக்குப் பெருகவும்

இகரமாதேசமாய் உறங்கினவென முடியும். பிறவும் விகாரத்தால
நிறது முடிக்க. பிறவுமன்ன. (௬)

நின்றூன்கிரூனெடு நின்றூள்கிரூளிரை நின்றூர்கிரூர்
நின்றூர்களோடுகின் றூர்களுநின்றதுங் கின்றதுவுந்
தென்றாதசீர்நின் றனகின்றனவுந் திகழ்படர்க்கைப்
பின்றூனிகழ்கை தொழிற்பதமாறிற்கும் பேர்த்துய்ய.

(இ-ள்.) நின்றூன் கிரூன் நின்றூள் கிரூள் நின்றூர் கிரூர் நின்
றூர்கள் கிரூர்கள் நின்றது கின்றது நின்றன கின்றன என்னும் இப்
பன்னிரண்டு பிரத்தியமும் நிகழ்காலப்படர்க்கைக்கிரியாபதம் ஆதிற்
கும் முறையே ஒன்றிற்கொண்டாகவைத்தறிக—எ-று. நில் என்னுந்
தாதுவினின்று இறந்தகாலப்படர்க்கையில் நின்றூன் முதலிய பிரத்
தியங்கள் முடிந்தாங்குக் கிட இரு என்னுந் தாதுகளினின்றுங்
கிடத்தான் இருந்தான் முசலாய பிரத்தியங்கள் நிகழ்காலப்பொரு
ளில் வரும், இஃது ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல். இவை
மூன்றும் உருவத்தாற் பேதப்பட்டும் பொருளொன்றாதல்காண்க.
இவற்றைத் துவார்த்தமாக்கி முடித்தாலும் முடியுமென்ற பொருள்
வேறுபடுதல் காண்க. மேலுந் தமக்குமுன் ஆவென்னும் இடைச்
சொற் பெற்றல்லதமுடியா. கிரூன் முதலிய பிரத்தியங்கள் நடுவே
ஒரு னகாரவொற்றுப் பெற்றுக் கின்றூன் கின்றூள் எனமுடித்து
மாம. வரலாறு; உண்கின்றூன் உண்கின்றூள் உண்கின்றூர் உண்கின்
றூர்கள் உண்கின்றது உண்கின்றன எனவும் உண்ணுநின்றூன் உண்
ணுநின்றூள் உண்ணுநின்றூர் உண்ணுநின்றூர்கள் உண்ணுநின்றது
உண்ணுநின்றன எனவும் வரும். நில் இரு கிட என்னுந்தாதுக்களை
இறந்தகாலப்படர்க்கையில் முடித்துப் பிரத்தியமாக்கிக்கொள்ள
வேண்டியது. போகாநின்றூனென்னும்பதம் நின்றூனென்னும்பிரத்
தியத்தான் முடியாதே துவார்த்தமாக்கிப் போவென்னுந்தாதுவுக்
கும் நில்லென்னுந்தாதுவுக்கும் ஒருவனைக்கருத்தாவாக்கி முடிக்கில்
அது பொருந்தாது. அவன் போவென்னுந் தாதுவுக்கல்லது நில்
லென்னுந் தாதுவுக்குக் கருத்தாவாய்கிறநிலில்லாமையினென்க.
அதுபோல உண்ணுவிருந்தானென்னும் பதம் உண்கைமுற்பட்டு இ
ருக்கை பிற்படாமையிற் துவார்த்தமாக்கி முடிக்கலாகாது. உறங்கா
கிடந்தானென்னும் பதமும் உறங்குக்கை முற்பட்டுக் கிடக்கை பிற்
படாமையிற் துவார்த்தமாக்கலாகாது. அதனால் நின்றூன் முதலிய

பிரத்தியம்போல இருந்தான் முதலிய ஆறும் கிடந்தான் முதலிய ஆறும் பிரத்தியமாக்கி மரபிந்தமுடிச்சு. (ச)

வான்பா^{னும்}வாள்பா^{ளும்}வார்பா^{ளும்}வார்களு^{ளும்}பார்களு^{ளும்} தான்பா^{வியவது} வும்பது^{வுந்தத்தை}யத்தை^{வென்ற} தேன்பா^{வுஞ்சொல்லி}வனவும்^{பனவுந்}திகழ்^{படர்க்கை} வான்பா^{ன்மலிபு}மெதிர்^{விறறொழிந்த}பத மா^{றிந்}குபே.

(இ-ள்.) வான்புதற்பனவீரன பன்னிரண்டு பிரத்திபமும் எகிர காலப்படைக்கைக்கிரியாபதம் ஆறிற்கும் ஒன்றற்கிரண்டாகவரும்—எ-று. வரலாறு;-உறங்குவான் உறங்குவான் உறங்குவார் உறங்குவார்கள் உறங்குவது உறங்குவன எனவும் உண்பான் உண்பான் உண்பார் உண்பார்கள் உண்பது உண்பன எனவும் வரும். (இ)

தாயா^{யுந்தீர்}ருஞ் சா^{ற்றியதீர்க}னொ டர்களு^{மாந்} சாயாத^{முன்னிலை}பின்னி^{றப்பாந்தன்மை}தன்னி^{றப்பிற்}றேயாத^{தேனே}னுந் தே^{மே}மு^{ந்தோ}மோ^{மு} மாகு^{மென்ப}வேயா^{ர்பொதியத்}தகத்திய^{னார்}சொன்ன மெய்த^{தமிழ்க்கே}.

(இ-ள்.) தாய் ஆய் தீர் ஈர் தீர்கள் ஈர்கள் என்பன இறந்தகால முன்னிலைக்கிரியாபதமூன்றிக்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும், தேன் என் தேம் ஏம் தோம் ஓம் என்பன இறந்தகாலத்தன்மைக்கிரியாபதமூன்றிற்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாக வரும்—எ-று. வரலாறு;- 5 உண்டாய் நீர் உண்டார் நீங்களுண்மீர்களு^{னவும்} உறங்கினு^{ப்} உறங்கினீர் உறங்கினீர்களு^{னவும்} நான்^{உண்டேன்} நாமு^{ண்டேம்} நாங்களு^{ண்}டோ^{மெனவும்} உறங்கினேன் உறங்கினேம் உறங்கினோம் எனவும் வரும். (ஈ)

கிறு^{அய்}நின்ற^{யுகிதீர்} நி^{ன்றிர்கிதீர்க}ணின் தீர்களு^{மா}யிரு^{நின்றனமுன்} நிலையி^{னிகழ்ச்சி}யிதன^{கட்டன்மை}கிறே^{எனின்}தேன்கிறே^{நின்றே}ங்கிறே^{முநின்}றோ^{முமென்ற}ந் தெ^{ரூ}நி^{ன்றகட்பவ}ளந்^{திகழ்வாய்}நந் திரு^{ந்திழையே}.

(இ-ள்.) கிறுய் நின்றாய் கிதீர் நின்றிர்கிதீர்கள் நின்றிர்கள் என இவையாறும் நிகழ்காலமுன்னிலைக்கிரியாபதம் மூன்றிற்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும், கிறேன் நின்றேன்கிறேம் நின்றேம்கிறேம்

நின்றோம் என்பவை நிகழ்காலத்தன்மைத்தொழிற்சொன்மூன்றிற்
தும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும்—எ-று. வரலாறு; உண்கிராய் உண்
கிறீர் உண்கிறீர்களெனவும் உண்ணுநின்றாய் உண்ணுநின்றீர் உண்
ணுநின்றீர்களெனவும் உண்கிறேன் உண்கிறேம் உண்கிறோமென
வும் உண்ணுநின்றேன் உண்ணுநின்றேம் உண்ணுநின்றோமெனவும்
வரும். (எ)

வாய்பாய்வீர்பிரவீர்கள் பிரகளிவைமன்னு முன்னிலையிற்
சாய்பாய்விடுமெதிர் காலமிதனுழித் தன்மைசொல்லின்
வேய்பாவியதோள்வேன்பேன் வேம்பேமொடுவோம்போமுமாஞ்
சேய்பாவியசெழும்போதிபிரான்றன் நிருந்துரைக்கே.

(இ-ள்) வாய்பாய் வீர்பிரவீர்கள் பிரகளிவைமன்னு ஆறும் எதிர்காலமுன்
னிலைக்கிரியாபதம் மூன்றிற்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும். வேன
பேன் வேம்பேம் வோம்போம் ஆறும் எதிர்காலத்தன்மைக்கிரியா
பதம்மூன்றிற்கும் ஒன்றிற்கிரண்டாகவரும்—எ-று. வரலாறு; உறங்
குறாய் உறங்குவீர் உறங்குவீர்கள் உண்பாய் உண்பீர் உண்பீர்க
ளெனவும் உறங்குவேன் உறங்குவேம் உறங்குவோம் உண்பேன்
உண்பேம் உண்போமெனவும் வரும்; வேன் வென் எனவும் பேன்
பென் எனவும் ஆதேசமாதலுமுண்டு. பிறவிகாரங்களும் அநிந்து
முடிக்க. (அ)

ஒங்காதமுன்னிலைப் பாலேவலாங்கா லொருமையிற்குப்
பாங்கார்கிறப்பிலா மேயுமின்கப்பன்மை யாமிடத்து
நீங்காதமின்களுங் கள்ளாமிசைவினிற் கவ்வென்பதாந்
தாங்காப்பரோக்கத் தினிற்போலுமாமென்பர் தாழ்குழலே.

(இ-ள்.) முன்னிலையேவலொருமைப் பொருளின் தாதுக்கள்
௬ என்னும் பிரத்தியத்தான் முடியும். முன்னிலையேவற்கிறப்பின்
கண் ஆமே உம் மின் க என்னும் நாலுபிரத்தியமுமாம். முன்னிலை
யேவற்பன்மையின்கண் மின்சன் உம் கள் என்னும் மூன்றுமாம்.
இசையென்னும் பொருளிற்க வரும். பரோக்கப்பொருளின முன்
பு மூன்றுகாலத்திலும் முடிக்குமாறு முடிக்க. அப்பதத்தினபின
போலும் ஆம் என்னும் இரண்டு பிரத்தியமும் வரும்—எ-று. வர
லாறு; உண் உறங்கு கிட நட படு அடு நில் இரு என முன்னிலையே
வலொருமைவந்தது. நாம்போகாமே நாம்நில்லும் நாம்பூமின்

நாம்நிறக என நாமென்னும் முன்னிலையொருமைச்சிறப்புப்பதத்தா
 னும நீர்போமின் நீருண்ணும் நீருண்ணுமின என நீரென்னும் முன்
 னிலையொருமைச்சிறப்புப்பதத்தானும் முன்னிலையேவலொருமைச்
 சிறப்பு வந்தது. நீர் என்னுஞ் சிறப்புப் பகம உம் மின் என்னும்
 பிரத்தியங்கனான் முடியும். நீங்கள்போமின்கள் *நீங்கணிலனும்
 நீங்கள்போங்கள் என முன்னிலையேவற் பன்மைவந்தது. நீங்கள்
 போமினென ஒரோவிடத்துக் கூட அழிந்துமுடியும். அவனை
 செங்க இவளென்னசெய்க செய்காத்தநீயுன்க இவனெனசெய்ய
 வுண்டான நீயறிக என இசைவுப்பொருளில்வந்தது. உண்டான
 போனும் உண்டானுமெனப் பரோக்கம வந்தது. பரோக்கமாவது
 தனமுட்ப்பனறிபொழிவது. பிறவுமனள. (க)

தன்னாமத்து ணிவா மொருமைவன்பன் தஞ்சுமபோ மொடுவோம
 பன்மைகண்ணிப்படா நகையின் கண்ணும்மொருமையிலாம
 பனையகாணவாபாகள் ளோடாருமுன்னிலைதனனொருமைத
 தன்மைசொலாவிப்பன மைககிவிசிப்பித்திப பின்னரேவா.

(இ-ள்) தனிவுப்பொருளினகட் தன்மையொருமையில் வன
 பன் எனவும் இரண்டிரத்தியமுமாம், அப்பொருளிற தன்மைப்பன
 மையைவிடாகத்தந்தந்தம்சம போம வோம எனலுமநாலு பிரத்த
 யமுமாம் படாககையொருமையில் உமமென்னும் பிரத்தியமவரும்,
 இந்நிலைகம உழியவும பெறும். வாபர் எனபன தனிததுந கந்தோ
 டி கூடியும படாககைப்பன்மையின்கண்ணும், சிவைதி என்றா
 ளுற்றும முன்னிலையொருமைப்பொருளிலாம்,கி-வி-சி-இ பி என உர
 ளாகி நயின்புட்கரபொற்றெனனும் பனலிரண்டாமைய பெற்றும
 அவவெழுத்துகணீனென முன்னிலைப்பன்மையின்கண்ணும்—எ-
 டு வரலாறு-அநிவன கூறுவன் நிற்பன உண்பன எனவும் ககரவா
 ிதசம்பெற்று அநிவல் கூறுவன எனவும் தன்மையொருமைத் துணர்வ
 வந்தது நாவகண்டம் நாவகர்கண்டம் நாமநிசம நாங்காநிசம் நாய
 நியபோம நாங்கணிற்போம நாமநிவோம நாங்கநிவோம எனந
 தன்மைப் பன்மைததுணிவவந்தது. அவனறியும் அவநறியும் எனப்

* “பல்லவார் படாககை முன்னிலைதன்மை-உவவயின் மூனா
 று நிகழுபகாலத்துச்-செய்யுமென்னுங் கிளவியொடு கோனளா”
 என்னுந் தொல்பாப்பியத்தோடு மாறுபடாதோ வெனின. சற்றன்று
 ஈண்டு ஏவா பொருளாயிற்றெனக. ஏவலில் மின்னொன்றன்றொ
 ஆண்டும் பிறுண்டிங் கூறியதெனின புதயன புருதலெனக.

படர்க்கையொருமையில் உம்வந்தது. அவரறிவர் உவநிற்பர் அவர் கூறியவர்கள் அவர்கணித்பர்களைப் படர்க்கைப்பன்மை வந்தது. நீயறிசி நீயறிவை நீயறிதியென முன்னிலையொருமை வந்தது. இச்சூத்திரத்திற் சிறப்பித்தசொல்லையும் பன்மையிலடிக்கினான். மறறையவும் இடமறித்தடக்கி முடித்துக்கொள்க. (௧௦)

வினைக்குறிப்போடு சுருமப்படர்க்கையின் மிக்கவொன்றை யனைத்தென்னலாமல் வொடுபடுத்தாதுபின் னுமியற்கை தனைகருமடபெறுந் தாதுக்கண்மற்றும் பநிவினைப்போ னினைக்கவருமற் றிவையும்பெயர்ச்சொ னிகர்த்திடுமே.

கருததாக்காரகத்தின்புமயுங் கிரியாபதஞ்சொல்லி வினைக்குறிப் புப்பொருளினுங் சுருமக்காரகத்தினும் வருங் கிரியாபதம் முடிப்பா னெடுத்தக்கொண்டான் அஃதாமாறு சொல்கின்றான். (இ-ள்) வினைக்குறிப்பினுங் கருமக்காரகத்தினுந் தாதுக்கள் முடியுமிடத்துப் படர்க்கையொன்றினைக் கருதின கிரியாபதம்போல முடியும். கருமக் காரகத்தின்கணவருங் கிரியாபதமுடியுமிடத்து முன்பு சில தாதுக் களின் பிள்ளாகப் படுவென்னுந் தாதுவந்து இடைபடே ய்காரமாகம மாய்க் கருதாலில் முடித்த முடிப்பெல்லாம்பெறும். மற்றத் தாதுக்கள் படுவென்னுந் தாதுவைப்போல அகரத்தையுண்பெற்று ஒருதாதுவின்பின்னாய்வந்து கருமக்காரகத்தில் முடித்துமுண்டு. இச்சொன்ன கிரியாபதமெல்லாம் பெயற்சொற்போலக் காரகபத வேற்றுமையான் முடிகையுண்டு—எ-று. வரலாறு;—உண் உறங்கு என்னுந்தாதுவின்பின் படாககையொன்றினைக் கருதின கிரியா பதம்போல உண்டது உறங்கியது உண்கிறது உறங்குகின்றது உண் ணுகின்றது உறங்காநின்றது உண்பது உறங்குவது என இப்படி மூன்றுசாலத்தினும் முடியும். இவ்விடத்துப் பிரத்தியங்கனின் முன னின்ற அகரம் இகரமாயையுமுண்டு. வினைக்குறிப்போடு சுருமம் படர்க்கையின் மிக்கவொன்றை அனைத்தென்னலாமென்றதனால் வினைக்குறிப்பு முடியுமிடத்து உண்டது உண்ணப்பட்டது உறங் கியது உறங்கப்பட்டது எனவரும். இவ்வாறே அனைத்தங் கொள்க. இகரமாக்கி உண்டியது உறங்கியது உண்கிறியது உறங்கு கிறியது உண்கிறிது உறங்குகிறிது உண்பிது உறங்குவிது எனவும் முடியும். இவையும் உண்ணப்பட்டது உறங்கப்பட்டது என்றும். இவ்வாறே அனைத்துங்கொள்க. அவ்வொடுபடுத தாதுபின்ன

மியற்கைதனைக் கரும்பு மென்றதனால் அறி காண் என்னுந்
தாதுவின் பின் அகரமும் அதன்பின்படுவென்னுந் தாதுவும்வைத்து
அறியப்படு எனக் கரும்புத்தாதுவாக்கி இத்தாதுவின் பின் மூன்
சொன்ன பிரத்தியங்களை வருவித்து அறியப்பட்டான் அறியப்பட்
டான் அறியப்படாநின்றான் அறியப்படாநின்றான் அறியப்படுவான்
அறியப்படுவான் எனப் பிறவும் முடிக்க. சிறப்புப் பலர் ஒன்று
பல முன்னிலை தன்மை அனைத்துமில்வாறேமுடியும். தாதுக்கள்
மற்றும் படுவினைப்போ னினைக்கவருமென்றதனால் காணத்தகுவான்
அறியத்தகுவான் பாடுன்பான் சொல்லுன்பான் என முடிக்க.
இவையும் பெயர்ச்சொனிகர்த்திடுமேயென்றதனால் கிரியாபதங்களை
யும் ஒன்றிற்குப் பெயராகக்கருதினபொழுது உண்பான் உண்பானை
உண்பானால் உண்பானுக்கு உண்பான் பக்கனின்றும் உண்பானுடை
ய உண்பான் பக்கல் உண்பானே எனமுடியும். இவையெல்லாம்
விகாரங்கள் வருமிடமறிந்து முடிக்க. விகாரமே தலைக்கருவியாக
எடுத்துக்கொண்டமையாலென்க. (௧௧)

ஈரெட்டுமூவைந்து மாமுடறேற்றவு மீற்றுவன்மை
தேரிட்டுமூன்ற முடலொடுதேற்றவுஞ் சிந்தைசெய்து
நேரிட்டுரைப்ப ரறிவொன்றிலாதவர் நீயவற்றைப்
பாரிட்டமாகப் பெரியோர்தமதுரை பார்த்தறியே.

(இ-ள்.) பதினாறுமுடலாயுள்ள ளகாரமும் பதினைந்தாறுமுடலா
யுள்ள முகாரமும் தம்முட்டேற்றவும், ஈற்றுவன்மையாயுள்ள நகார
மும் மூன்றாறுமுடலாயுள்ள சகாரமும் தம்முட்டேற்றவும், பிறவாற்
றானுந் தமிழைப்பிழைக்க வழங்குவர் அறிவில்லாதார். அவற்றை
யெல்லாமுலகத்தாரோடொக்கத் தேர்ந்து பெரியோருளாயே இலக்
கையமாக அறிக—எ-று. வரலாறு;—நாளி சோளி மூளை உள்ளுக்கு வானை
வளி எனவும் விழக்கு பழிங்கு தமிழை இழமை எனவும் பதினாறு
முடலும் பதினைந்தாறுமுடலுந் தம்முட்டேற்றக் கருநிலஞ்சுற்றின
தேசத்துச் சிலர் வழங்குவர். வெச்சிலை முச்சம் கச்சை எனவும்
உற்றியம்போது எனவும் மற்றியம் பிறறைவாங்கிவற்றான் எனவும்
பதினேழாறுமுடலும் மூன்றாறுமுடலுந் தம்முட்டேற்றக் காவிரிபாய்ந்த
நிலத்துச் சிலர் வழங்குவர். நெல்லுக்காநின்றது வீட்டுக்காநின்
றது என்று பரலாறு பாய்ந்தநிலத்துச்சிலர்வழங்குவர். மற்றும் இவ
னைப்பாக்க இங்காக்க அங்காக்க எனவும் இப்படிக்கொற்ற அப்ப

டிக்கொற்ற எனவும் சேத்துநிலம் ஆத்துக்கால் எனவும் வாயைப் பயம் கோயிழுட்டை எனவும் உசிர் மசிர் எனவும் பிறவாற்றானும் அறவில்லாதார் தமிழைப் பிழைக்கவழங்குவர். இவையெல்லாம் உலகத்தார்க்கொவ்வாவென்று கனைக. “உலகமென்பதுயர்ந்தோர் மாட்டே” யென்றறிக. (௧௨)

மதத்திற்பொலியும் வடசொற்கிடப்புந் தமிழ்மரபு
முதத்திற்பொலியேழைசொற்களின்குற்றமுமோங்குவினைப்
பதத்திற்சிதைவு மறிந்தேழுடிக்கபன் னூரூயிரம்
விதத்திற்பொலியுமபுகழுவலோகிதன் மெய்த்தமிழே.

(இ-ள்.) தெய்வமொழிக்கிடப்புந் தென்றமிழ்மரபும்வேண்டி
னவாறு பகரும் ஏழைச் சொல்லுங் காரகபதக்குற்றமும் அறித்து
வழுவாமல்முடிக்க—எ-று. (௧௩)

கிரியாபதப்படலம் முற்றும்.

சோல்லாராய்ச்சியிற்பிறமயக்கங்கள்வருமாறு.

வேற்றுமை யெட்டுந் திணையிரண்டும் பாலேந்து
மாற்றுதற் கொத்த வழுவேழு—மாறொட்டு
மேற்றமூக் காலமிட மூன்றோ டிரண்டிடத்தாற்
றோற்ற வுரைப்பதானு சொல்.

இவ்வண்ணம் எட்டுவகைப்படுத்துச்சொல்லாராய்ந்தார் தொல்
காப்பியனார். அவற்றுள் வேற்றுமையெட்டாவன முன்பே சொல்
லப்பட்டன. திணையிரண்டாவன உயர்திணையும்அஃறிணையும். “உயர்
திணையென்மனார் மக்கட்சுட்டே - யஃறிணையென்மனாரவரல பிற
வே-யாயிருதிணையினிசைக்குமன சொல்லே, ஆஃ உவறிசொன் மக
ஃஉவறிசொற்-பலலோரறியுஞ் சொல்லொடு சிவ்ணி-யம்முப்பாற
சொல் லுயர்திணையவ்வே, ஒன்றறிசொல்லே பலவறிசொல்லென்-
றாயிரு பாற்சொல் லஃறிணையவ்வே” என்பதனாலறிக. பாலேந்தா
வன ஆண்பாற்சொல்லும் பெண்பாற்சொல்லும் பலர்பாற்சொல்
லும் ஒன்றன்பாற்சொல்லும் பலவிற்பாற்சொல்லுமெனக்கொள்க.

வழுவேழாவன “திணைபான் மரபு வினாச்செப்புக் கால்-மிடனோடே
 மூகுமிழுக்கு” என்பதாலறிக. திணைவழுவாவது எருதுகிடந்தான்
 சாத்தன்வந்தது என உயர்திணையும் ஆஹிணையுந் தம்முள்ளே மீயங்
 கச்சொல்லுதல். பால் வழுவாவது கொற்றன் கிடந்தான் சாத்தி
 கிடந்தான் என ஐந்து பாஸையுந் தம்முண் மயங்கச்சொல்லுதல்.
 மரபு வழுவாவது எருமையிலண்டம் குதிரைச்சாணகம் எனமரபு
 பிழைக்கச்சொல்லுதல். வினாவழுவாவது சந்திரனைப்பாம்பு தீண்டு
 வது இரவோ பகலோ என வினாவதல். செப்புவழுவாவது மதுனாக்
 குப்போக வழியேதென்றற்குக் குதினாக்குப் புற்பறிக்கிறேனென
 நல். காலவழுவாவது இறந்தகாலநி-ழ்காவமெதூர்காலம் என்றும்
 மூன்றுகாலமுந் தம்முண்மயங்கச் சொல்லுதல். அது நானிப்போ
 னானென்றறபோலவருவது. இடவழுவாவது தன்மை முன்னிலை
 படர்க்கையென்றும் மூன்றிடமுந் தம்முண்மயங்கவருவது. அது நீ
 உண்டேன் நான்போவாய் அவனறிவேன் எனச்சொல்லுதல். ஆ
 ரோட்டாவது ஆறுதொகை. அவை வேற்றுமையழிந்து தொக்க
 வேற்றுமைத்தொகையும் உம்மையழிந்து தொக்க உம்மைத்தொ
 கையும் வினையழிந்து தொக்க வினைத்தொகையும் பண்புவர்க்கம
 ழிந்து தொக்க பண்புத்தொகையும் உவமையழிந்து தொக்க உவ
 மைத்தொகையும் வந்தமொழியன்றிப் பிறமொழியழிந்து தொக்க
 அன்மொழித்தொகையுமாம். மூன்றுகாலமாவன எதிர்காலநிகழ்
 காலமிதந்தகாலமென இவை. இடமூன்றாவன தன்மை முன
 னிலைபடர்க்கை. இனியிரண்டிடமாவது வழக்கிடமுஞ் செய்யுளிட
 முமென இவை. வழக்கிடமாவது தமிழ்வழங்கிவரும் இடத்து
 வழங்கிவருகிற வழக்கு.செய்யுளிடமாவது வழக்கிற் சிறுபான்மை
 யான் வந்து செய்யுட்களினிகழும் நிகழ்ச்சியெனக் கொள்க. (க)

திணைபான் மரபு வினாச்செப் பிடஞ்சொ

விணையா வழுத்தொகையோ டெச்ச—மணையாக்

கவினையபார் வேற்றுமைபுங் காலமயக் குங்கொண்

டவினயன ராராய்ந்தார் சொல்.

எனப் பதின்மூன்றாவய்ந்தார்அவினயனார். இவற்றுட் தொல்
 காப்பியனார் ஆராய்ந்தன நீக்கி மயக்கமுஞ் சொல்லுஞ் செப்பும்
 வினையும் எச்சமும் மரபும் ஏற்றமாகச் சொன்னார். மயக்கமாவது
 வேற்றுமைமயக்கமும் இடமயக்கமுங் காலமயக்கமும் முதலியவா

மெனக்கொள்க. சொல்லாவன பெயர்ச்சொல்லும் பெயர்ததிரி சொல்லும் தொழிற்சொல்லுந் தொழிற்றிரிசொல்லும் இடைச் சொல்லும் உரிச்சொல்லுமெனக்கொள்க. செப்பும் வினாவாவது அறிதல அறியாமை ஐயப்படுதற் தொடக்கத்தனவும் நேர்தன் மறுத்தற் தொடக்கத்தனவுமாம். எச்சமாவது பெயரெச்சம் தொழில்செச்சமென இரண்டாம். மரபாவது ஆண்மைப்பெயர் வரலாறு பெண்மைப்பெயர் வரலாறு தொழிற்பெயர் வரலாறு உகமைப்பெயர் வரலாறு விரவுப்பெயர் வரலாறு எனக் கிடந்தவெனக் கொள்க. (2)

சொல்லதிகாரம் முற்றும்.

மூன்றாவது - பொருளதிகாரம்.

பொருட்படலம்.

ஆற்றும்புகழே புறமேயகப்புற மன்றிவென்றி
போற்றும்புறப்புற மென்றும்பொருளளப் பாளளவை
யேற்றும்பிரமேய மென்றும்வகுப்ப ரிவையுமன்றிச்
சாற்றும்புலவரு மெண்ணிறந்தாரென்பர் தாழ்குழலே.

(இ-ள்.) பொருளாவது அகப்பொருளும் அசப்புறப்பொருளும் புறப்பொருளும் புறப்புறப்பொருளுமென நான்குவகைப்படுமீ. அளப்பாறும் அளவையும் அளக்கப்படும்பொருளுமென மூன்றுவகைப்படுமென்பாருமுளர். மற்றும் பலவேறுபாட்டாலும் வகுப்பாருமுளர்.-எ-று. பிரமேயமென்பது அளக்கப்படும் பொருள்.

முல்லைகுறிஞ்சி மருதத்தொடுமுது பாலைநெய்தல்
சொல்லியகாஞ்சி சுரநடைகைக்கிளை பாலைதும்பை
யில்லவண்முல்லை தபுதாரந்தாபத மேயந்தவள்ளி
யல்லதுகாந்தள் குறுங்கலிவெட்சி யடல்வஞ்சியே.

குற்றிசைவாகை கரந்தபெருந்திணை கொற்றநொச்சி
பற்றியபாசறை முல்லையுழினை யெனப்பகர்ந்த
மற்றிவையையெந்து மாம்பொருணான்கினும் வண்புகடசி
பற்றியபாடாண் பொதுவியலாதியும் பார்த்தறியே.

(இ-ள்.) முல்லையுங் குறிஞ்சியும் மருதமும் பாளையும் நெய்த
லுங் காஞ்சியுஞ் சுரநடையுங் கைக்கிளையும் முதுபாலையுந் தும்பை
யும் இல்லாண்முல்லையுந் தபுதாரமுந் தாபதமும் வள்ளியுந் காந்த
ளங் குறுங்கலியும் வெட்சியும் வஞ்சியுந் குற்றிசையும் வாகையுந்
கரந்தையும் பெருந்திணையும் நொச்சியும் பாசறைமுல்லையும் உழி
னையுமெனச் சொன்ன இருபத்தைந்துநிலத்தினும் முன்சொன்ன
நான்குபொருளும் அடங்குமெனக்கொள்க. பாடாண்பாட்டும் பொ
துவியலும் முதலாயுள்ளவும் அறிந்தடக்கிக் கொள்க.—எ-று. (௬)

முல்லைகுறிஞ்சி மருதத்தொடுபாலை நெய்தலைந்துரு
சொல்லுமகமா மதனுக்குரைதொகு சட்டகமோ
டெல்லேரிகழு மிருபதொடேழுள வேளையவற்
றெல்லேரிகழு முரையுமறிந்துகொ ளொண்ணுதலே.

(இ-ள்.) முல்லை குறிஞ்சி மருதம் பாலை நெய்தலென்னும் ஐந்
தநிலமும் அகப்பொருளுக்கு அடையாளமெனக்கொள்க. இப்படி
யுள்ள அகப்பொருளுக்குச் சட்டகமுதலாக இருபத்தேழுமுளையுள்.
ஒழிந்தமுன்றுபொருளின்கணிசமும் உரையும் அறிந்துகொள்க.
எ-று.

சட்டகமேதிணை கைகோணடைசுட் டிடங்கிளவி
யொட்டியகேள்வி மொழிவகைகோளுட் பெறுபொருளென்
றிட்டிகச்சொற்பொரு ளெச்சமிறைசசி பயன்குறிப்புக்
கட்டகமெய்ப்பாடு காரணங்காலங் கருத்தியல்பே.

ஏற்றும்விளைவொ டுவமமிலக்கண மேய்ந்ததொல்லோர்
போற்றும்புடையுரை யேமொழிசேர்தன்மை யேயுமன்றி
யாற்றும்பொருளடை வென்றமுழையல் லவற்றினுக்கு
மாற்றுமுழையும் வகுக்குமுழையு மதித்தறியே.

(இ-ள்.) சட்டகமுந் திணையுங் கைகோளும் ஈடையுஞ் சுட்டும் இனங் கிளவியுங் கேள்வியும் மொழியுங் கோளும் உட்பெறுபொருளுஞ் சொற்பொருளும் எச்சமும் இறைச்சியும் பயனுங் குறிப்பும் மெய்ப்பாடுங் காரணமுங் காலமுங் கருத்தும் இயல்பும் வினையும் உவமமும் இலக்கணமும் புடையுரையும் மொழிசேர்தன்மையும் பொருளடைவுமென்னும் இருபத்தேழும் அகப்பொருளினுக்குளாயாம் அகப்புறப்பொருளுக்கும் புறப்பொருளுக்கும் புறப்புறப்பொருளுக்கும் ஏற்கும் உரை அறிந்துகொள்க.—எ-று.

இவற்றுட் சட்டகமாவது இஃதென்னசட்டகமென்றால் யாப் பதிகாரத்திற்கிடந்த முதல் வரி மொழி வகை கோள் உட்பெறு பொருளென்றபடியே செய்யுளைத் தெரிந்து இன்னசட்டகமென்று சொல்வது.

திணையாவது எந்நிலம் பற்றி வந்ததென்றற் குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருத நெய்தலென்னும் ஐந்துநிலத்தில் இஃதிந்நிலம்பற்றி வந்ததென்று சொல்வது.

மலையிருண்முன்பனி கூ.திராவெற்பன்கண மூங்கிலமஞ்ஞை யிலைமலிவேங்கைசெங் காந்தளிலவ மிகன்முருகன் சிலைமலிகுன்றவர் தேனே புணர்தல் திணைசுனையுங் கொலைமலியாளை குறிஞ்சியென்றின்ன குறிஞ்சியிலே.

ஓதியலேனி லொடுபின்பனியகில் வெம்பரலே
தீதியல்வேடர் கலையொள் விடலைதிண் பாலையத்தங்
கோதியல்செந்நாய் பருந்தொடுகொம்பனை யார்ப்பிரிதல்
வாதியற்கன்னி குறும்பர் வெம்பாலை மடவரலே.

காடுகார்மாலை யிடையர்முதினாகான் யாறுமுல்லை
நீடுமால்கொன்றை நிரைமேய்த்தலோடு நெடுங்குருந்தங்
கேடில்கார்தோன்றி சிறுபான்கிழத்தி மனையிருததல
நீடுசேர்புன்கு பிறவுமுல்லைத்திணை பெண்கொடியே.

பொற்றாமரையிந் திரன்பொய்கைபூந்தார் பழனஞ்செந்
யற்றுவெருமை வளர்பனிநீர்நாய் *வடமகன்றில் [நெல்
தெற்றாமனையூட லூரன்கடைசியர் செங்கழுநீர்
சுற்றாமருதத் திணையிலுண்டாவன தாமொழியே.

* சில பிரதிகளிற் பிடிவலஞ்சியென்பது பாடம்.

மீனேகடல்பனி கொண்கன் நிமிலம் விளரி சிலாக்
கானேதரும்புன்னை கண்டலன்னஞ்சுருக் காதலுப்பு
வானோர்வருணன் முதலேதுளைய நிரங்கல்சைதை
தேனேதருமொழி யாயங்கிரெய்த நெளிந்தறியே.

(இ-ள்.) இவையிற்றுவின்ன திணையென்றறிக.—எ-து. “எந்
நிலமருங்கிற் பூவும் புள்ளு-மந்நிலம் பொழுதொடு வாராவாயினும்
வந்தநிலத்தின் பயத்தவாகும்” எனவும் “மற்றவை தம்முண் மயங்
கினும்பெயர்-பெற்றதினையின் பெயர்க்கொடை பெறுமே” என
வும் கூறினாராகலின் அவை மயங்கினும் அறிநதுகொள்க.

கைசோளாவது களவுங் கற்பும். கற்பாவது காரணமோம
யைந்துவருவது, களவாவது காரணமின்றிவருவது. இப்பாட்டுக் சந்
பைக்கொண்டதோ களவைக்கொண்டதோவென்று சொல்வது.

நடையாவது ஒழுக்கம். இப்பாட்டு எந்நடைபற்றிவந்ததென்
றால் இந்நிலத்தினொழுக்கம்பற்றி வந்ததென்றறியது. அஃதாமாறு:-

குறிஞ்சிநடையியல்.

“அறிந்தோராய்ந்த வன்புதருவகையிற-குறிஞ்சி நடைவகை
கூறுங்காலை - அரிவைக்காகிய விறைவியை வார்க்கந் - தெரிமணிப
பூணன் நெரியச்செப்பலும் - நன்னலம்புகழ்தலு நாணினமழுங்க
லும்-பொன்னவிர்பூவையைப் புணர்ப்பதுரைத்தலும்-பிரிவுநிகரு
தலும் பிரிவின்மைபேசலும்-பெருமைசெய்தலும் பெறற்கரிதென்
றலும் - ஊழ்வினைவலித்தலு முறுதெய்வம்பேணலும் - தோழனைநி
னைத்தலு மகறலுமணுகலும் - இடத்தொடுபுலம்பலு மேழையைவி
னவலும்-மடததஞ்சாயன் மாதரைக்காண்டலும்-வனம்புலம் பகற்
தலு மார்வநோக்கமுங்-குவளையுண் சண்புதைத்துத் தலைவியிறைஞ்
சலும் - ஆற்றன்மொழிதலு மஞ்சியனோக்கமும - ஏற்ற வுவகை
யோ டினியவண்முறுவலும்-ஆங்கவன்புணர்தலு மவ்வயிற் புணர்ச்
சியைப்-பாங்கற்குணர்த்தலும் பழியெனக்கூறலும் - தேங்குமழ்தா
ரோன் நெரியான் செப்பலுங்-கிணைஞன் கழறலுங் கேடெனக்கூற
லு ம-இளையவன் உழவு மிடனுமிதலு ம-அண்ணலகவற்சிக் சுவள்வடி
வுமி --ஊன்-திண்ணித்திற்செப்பலுஞ் சென்றவன்காண்டலும் - வெறி
கமழ்கோதை மிகுநலம்புணர்த்தலும்-அறிவுநிறையு மண்ணலையெய்
தலும-வேறிடங்காட்டலு மிலங்கிழையுணர்த்தலும் - ஊறன்றமுடி

விற்தன்பாங்கற்கூட்டமுந்-தையல் தளர்ச்சியை நோக்கித்தோழி-
 னையுறுநினைமை யறியவுரைத்தலும்-மனைவிபோல வல்லவைமொ
 ழிதலும் - விழுப்பம்பேசலும் வேண்டாவென்றலும் - டழித்தகவு
 ணர்த்தலும் பார்த்துறவுரைத்தலும்-பொருந்தாவென்றலும் பொய்யு
 ராபுரிதலும் - வருந்துமென்றலும் வழிவித வென்றலும் - நின்கு
 றைநீயே சென்றுரைபென்றலும்-சீர்மலர்க்கோதைக்குச் செவ்வி
 பனென்றலும்-நீமையன்றென்றலு நீங்குமினென்றலும்-மூரன்
 முறுவலொழி முகமலர்ந்துரைத்தலும் - இரங்கிமொழிதலு மேத்தி
 மொழிதலும்-கலங்கிமொழிதலும் கழறிமொழிதலும்-வள்ளறளர்ச்
 சியுமடலேற்றுமொழிதலும்-உள்ளங்குளர்ப்பித தொண்டழையென்
 றலும்-நெஞ்சத்தடங்கிய நின்றிருறையேற்றலும்-இன்சொலிரக்க
 மும் வன்சொலின் மயக்கமும் - புகழ்த்தலு மடங்கியுரைத்தலும் -
 கபற்கண்ணேழையைக் கவற்சி தீர்த்தலும் - பகற்குறி நேர்த்தலு
 ம-ருளியுரைத்தலு - பசவிடங்காண்டலுஞ் சொரபல வரைத்த
 லு - இறசெறியுரைத்தலும் வளாவுகடாவலும்-இரவாவிசைத்தலும்
 வரவுவில்லக்கலும்-மறறவடளர்ச்சியு மிரவுக்குறிநேர்தலும்-எய்துருறி
 வினவலு மேர்க்கிழைமகிழ்வடன்-குறியுரைத்தலு மதுகேட்டுணர்ந
 றலு - பெர்க்குறியுரைத்தலு மிகுதியில்லாண்டலும் - எதிரெத
 ர்பெடுப்பலு மிடப்புறத்தகறலும்-பூந்தண்சிலம்பன் புணர்ச்சியு
 ளறியுரு - செவ்விய துசேறலுரு செனெறிகர்கோடலு - கவ்வை
 பெரிதிவட் சண்டறியென்றலும் உம்பலுமரு மாயினவென்றலும்-
 வம்பலர்கோதை வாட்டர் கூறலு - நற்றி, உசெவ்வி யெனதிவார
 னாதற்-குறறதையறியாதா றற்றிறடபட"த்தலும் - ட்டிரைகூட்டலுங்
 சேட்டவள கூறலு - ட - உவெறியு ர்த்தலு மொணைஹதலுந் கலும் -
 இவ்வியலன்னைக் குணர்த்துவென்றலும் - ஆய்வியலொட்டாண்
 மொழிதலுமாயிடப-பூத்தருபுணர்ச்சியும் பனாருபுணர்ச்சியும் -
 காபபெரும்புனத்துக் களிறுதருபுணர்ச்சியும்-தாயதருபுணர்ச்சியும் -
 கூறியதாயது குறிப்புபுழிமொழிதலும் - வரைந்துனிபுத்தலு
 வலாவவர் மறுத்தலும்-கரைந்ததற்கிரங்கலும் கவரசித்தித்தலும் -
 எதிர்சொன்ன மொழிதலு மேற்றமகண் மொழிதலும் - நிரவிய
 வியற்கையோடி ன்னைவை பொருளே."

நெய்தனடைபியல்.

“கைபறுபுலம்புங் கலவியுந்தலைதரு-நெத்தனடையிய னேருங்
 காலேக்-தடலுங்கழியுங் கைதையுங்காலும்-மடலிரும்பெண்ணையும்

வான்சிறைப்புள்ளுங்-கமூயியவிருளும் சதுரொளிமதியும் - பொழுதுங்காற்றுமென்றிவைமுதலா-மெவ்வகைப்பொருளு மிரநதுகுறை யுறுதலும் - அவ்வகைப்பொருளுக் காற்றாதுரைத்தலும் - விரமலர்த்தாரோன் விழுப்பங்கூறலும்-இரவுக்குறிநேர்தலும் பசற்குறி மறுத்தலும்-இரவிடங்காட்டலும் பகலிடங்காட்டலும் - வரவறிவுறுத்தலும் வானுயில்கோடலும்-இறைவனைத்தோளியை யின்றுயிலெடுப்பலும்-துறைவனினுயிலெழீஇத் துன்னுதற்பொருட்டால்-எதில்கூறலு மிடத்துய்த்தகற்றலும்-மேதகுளவியின் மீண்டெந்நீர்கோடலும் - சிறப்புறக்கிளத்தலும் - அம்பலுமலரு மாயின வென்றலும்-வம்பலர்தாரோய் வருநினென்றலும் - குறிவழிப்படுத்தலுங் கொண்கன் றேன்றலும் - அறியக்கூறலு மருங்காப்பு மிருதலும்-தாம்பிழைப்பின்மையுந் தலச்செலவருமையும்-வன்பழிக்கஞ்சலும் வாரலையென்றலும்-இரவரலென்றலு மிரவும் பசலும் - வாராலென்றலும் - அவ்விருபொழுது மாயநதுவரவென்றலும் - சவ்வையுரைத்தலுங் களவவனுரைத்தலும்-வரைதல் வேட்கையொடு வநதவும்பிறவும்-உரைதருபெருமையோடு மிரைத்தனர்பலரே.”

பாலையுடையியல.

“நூலிபன்முறைமை நுண்ணிதினுணர்ந்தோர்-பாலையுடையது பகருங்காலே-உடன்போக்குணர்ந்தலு மப்போக்குரைத்தலும்-மடவோடன்றிறமாண்புறநோக்கலும்-கற்பியல்காட்டலுங் கையுய்த்து மொழிதலும்-வெற்பிடைப்போதலு மெல்லியறளர்தலும்-தளர்ந்தோளோம்பலுந் தமமுபேரென்றலும்-எதிர்த்தோர்மொழிதலு மெதிர்வொளத்தவிர்தலும்-கண்டோரேத்திய கற்புடையொழுக்கமும்-தண்டளர்மாடந் தனக்குரைமாற்றமுந்-தாங்கரும்பூசற் றன்னையமெருச்சியும் - ஆங்கவள்வலித்தலு மமைந்தோர்திருத்தலும்-பதியுடன்படுத்தலும் பண்பெய்தமொழிதலும்-என்றோளிரங்கலு மெதிர்ந்தோகூறலும்-அம்பலுமலரு மாதலுமயலோர்-தோன்றக்கூறிய தோமறுகற்பும்-அன்புறுசெவிஸி பின்செலவலித்தலும்-சென்றவள்வினவலுங் கண்டோர்தெருட்டலும்-ஒன்றியவுள்ளமொடுவந்தவன்மீண்டலும்-வறுஞ்சுரங்கடந்தவர் வளநாடுபுகுதலும் - பிறங்குபுகழ்ப்புதல்வரைப்பெறுதலும்பெற்றோள்-இருங்கினைமருங்கின் னூதுவிடுத்தலும்-ஒருங்கவருந்தலு முவந்துடன்சென்றலும் - மாதரைக்கொண்டெம் வாழ்பதிபுகுதலும் - ஒதியவனைத்து முரியவைபுக்கபின்-பொருள்வ

யிற்பிரிதலு மப்பிரிவுணர்த்தலும்-இருள்புரிகூந்த விற்பெனமொழி
கலும்-ஆற்றாளுதலு மதுகேட்டுமொழிதலும்-கூற்றங்கோளிய வுல
கலுரைத்தலும்-பின்னைப்பிரிதலும் பெருஞ்சரத்தமுங்கலும்-நனி
பகர்பள்ளியி னயந்துசெலவழுங்கலும் - பரத்தையிற்பிரி வொழித்
தெல்லாப்பிரிவும்-உரைக்குங்காலை யுணர்ந்தனனோக்கே.”

மருதநடையியல்.

“கருதற்கமைந்த கற்றோர்பூண்ட-மருதநடையது மாண்புறக்கூ
றின் - விழவுவிரும்புதல் - பொழின்மகிழ்ந்திருத்தல் புனலாட்டயர்
தல்-இல்லிடைப்பரத்தைய ரியலிடைப்பரத்தையர்-கல்வியொடுபழ
கியகாதம்பரத்தையர்-நல்வியனிலைமை நயப்புப்பரத்தையர்-சொல்
லியபரத்தையர் நால்வருங்கூற - ஆங்கவர்ப்புணர்த லவர்க்கண்ணக
றல்-விங்குமுலைப்பரத்தைய ருமைநின்றுவிடர்க்குப்-பாங்கன்றோழி
பாணனென்னும்-ஆங்கவரமுதலிய ரிரந்துகுறையுறுதல்-அவர்சென்
றிரங்க வணியிழைமறுத்தல்-புகரறுகோதை பொறுத்தற்குறையிரத்
தல் - ஊரன்புகுத லுவந்தெதிர்கோடல் - பேராச்சேற்றமொடு பெரு
முனிவுபேசல் - விருந்தொடுபுகுதல் புதல்வொடுபுகுதல் - திருந்
திழையரிவையைத் திரிந்தெதிர்கோடல் - சென்னிறக்கோலச் சிறுபி
புகுதல்-அன்னிறான்ன ளருங்கவினுறைதல் - உண்ணிறையுவுகை
யோ டொண்ணுதலுவற்றல்-வெண்ணிறக்கோலத்து மேதகவுணர்
தல்-பண்ணமைக்கிளவியொடு பள்ளியுண்மகிழ்தல் - அலைபுனலூர
ஹரண்புகுதல் - புலவிகற்பொன்ற னண்ணிச்சேறல் - ஆற்றாளுகி
யவளெதிரூடல்-தேற்றேனென்ற தொழித்துவழிபடுதல் - வளவய
லூரன் வதுவைகேட்டுணை - உளநனியடக்கி யுவந்தோள்போறல்
பண்ணிவிடுதல் பான்மையின்மொழிதல் - எண்ணியசிறப்பி னெங்
கையென்றிசைத்தல் - மனைச்செல்பரத்தையை மகிழ்ந்தெதிர்கோ
டல் - முனித்தகவின்மை முயன்றுபண்பெய்தல் - ஆயிடையவர்க
ளமர்ந்தெதிர்கோடல்-போயஃதீண்டல் புகழ்தலேத்தல்-பள்ளியுண்
மகிழ்தல் பாங்குறப்புணர்தல் - எள்ளருந்தோழி யேற்பக்கூறலெ
னச்-சொன்னவைபோல வன்னவுமெல்லாம் - பன்னுங்காலை யல்
வயிற்படுமே.”

முல்லைநடையியல்.

“இறைச்சிப்பெருமையோ டிறைவழிப்பட்டுக் - கற்புக்கடம்
பூண்டு கடப்பாடாற்று-முல்லைத்திணைநடை சொல்லுங்காலை-இறை

வன்பிரிய வில்லிருந்தாற்றி-நினைவுநனிகாத்த னீர்மையின் மொழி
தல் - மாழையங்கண்ணி வருந்தினள் பெரிதெனத் - தோழிகவறல்
கவன்றதோழிக் - காற்றுவனென்ற லவன்பயமுரைத்தல்-வேற்று
மைகூறல் வெய்துயிர்த்திரங்கல்-மின்மலிகார்கண்டு மெலிந்தவள்
மொழிதல்-தொன்மலிதோழி காலமறுத்தல்-காதல்பெயர்பு காரன்
றிருவெனத்-தாதவிழ்கோதை தானேகூறல்-பருவங்காட்டிப் பிரி
வொழியென்றல் - வருவார்மரென வாய்மொழிவலித்தல் - ஆந்தியு
மாம்பலு மாலையுமணியுந் - தென்றலுந்திங்கனும் பிறவுமன்னவை-
பகன்றறவாற்றா ளகன்றவண்மொழிதல்-என்குறையிதுவென விரந்
துகுறைகூறல் - பொருள்வயிற்ற லவ்வயினிலையும் - இயல்வளி
முற்றுதல்-கார்கண்டொத்தல் கனவினரற்றல் - போர்வேற்கண்ணி
புலம்புமென் றிரங்குதல்-தூதுவிடுதல் தூதெதிர்கோடல்-போதவிழ்
கோதை புலம்புநனிரீர்த்தல் - கோவொருஉமொழிதல் தேரவண்
வருதல் - ஆர்மலிதேரை யமர்ந்தவனேறல் - பாகனைக்கடாவெனப்
பன்மணிநெடுந்தேர்-வேகநிலைமையின் விரைந்துநனிகடாவுதல்-இல்
லியன்மடந்தைய ரியல்புரங்கேட்டல்-நல்லியனெடுங்கொடி நன்ன
கர்காட்டல்-இறைவன்சேருத லெதிர்சென்றுவணங்குதல்-பொறை
மலிமடந்தையைப் புலவித்தலையளித்தல் - பருநாணைக்கிப் பயன்
கண்டுமொழிதல்-செருவேற்கண்ணி சேக்கையிழ்களித்தல் - முல்லை
நல்லியாழ் முறைமையிற் கேட்டலெனச - சொல்லிய பிறவுஞ்
சொன்னதன்பொருளே.”

“குடவளைக்குறிஞ்சியுங் குணகடனெய்தலுங் - சடவதாருங்
களவிற்குரித்தே. இருதிணைத்தொழிலு மியன்றுதம்முள்-ஒருதிணைக்
கோத லொழிந்தனவியல்பே. நன்னிலமருதமுந் தொன்னில முல்லை
யுந் - துன்னருங்கற்பொடு தோன்றுந்தொடர்ந்தே. இடை நிலைப்
பாலை யிருபாற்கு முரித்தே-படர்கொடி முல்லையின் பாறபடு மியற்
றே. ஒருவயிற்றணத்தலும் பொருள்வயிற்பிரிதலுங்-கருதியகளவிற்
குண்மையானே.”

இனிச் சுட்டென்பது இப்பாட்டுத் தன்மையைச்சுட்டிற்று
படர்க்கையைச் சுட்டிற்று முன்னிலையைச்சுட்டிற்றென்றறிவது.

இடனாவது அகவிடனும் புறவிடனுமென இரண்டுவகைப்படும்.
அகவிடனாவது மனையும்வளாகமும் பற்றிவருவது. புறவிடனாவது
மலையும் பழனமுஞ் சோலையும் சடலும் நெறியும் ஆனும் பற்றிவரு
வது.

இனிக் கிளவியென்பது கூற்றெனக்கொள்க. அது “நெஞ்சக் கனாத்தல் கேட்டோர்க்குணாத்தல்-அந்தரமருங்கின வறிதரக்கூற லென-வந்தவகையின மூவகைக்கூற்றே. தலைமகன் தலைவி தோழி தாயே-கலைமருங் காப்பிற் செவிலி பாங்கன்-சீறியாட்பாணன் கண் டோர்கட்டி-வேலன்விறலி நலத்தகை யூரே-சேரியயலோ டின்ன பிறவு-மாகுமென்ப வறிந்திசினோரே” என்றமையால் இப்பாட்டு இன்னார் கூற்றென்பது.

கேள்வியென்பது “உயர்திணை மருங்கி னிவார்னிகேட்டோ- ர்திணை மருங்கி னிதுநனிகேட்டதெனச் - சொல்லுதல் கேள்வி யென்மனாற்புலவர்.”

மொழிவகையென்பது இப்பாட்டுச் செஞ்சொற் திரிசொல் வடசொற் திசைச்சொற்களில் இன்னசொற்பற்றி வந்ததென்பது.

பொருள்கோளாவது “கொழுங்கொடிவள்ளி செழுங்குலைவாழை-தீங்கரும்பேமலர் திகழ்தருபலவே-தேங்கமழ்சோகு செருவிற் பூட்டே-பூம்புனலாறெனப் பொருள்கோளேழே. அஃற்றுட், கொழுங்கொடிவள்ளி கூறுமுற்பொருளே; செழுங்குலை வாழையின் சொற்பொருளீறே; இன்றீங்கரும்பி லிடையதுபொருளே; வன் றூட்பலவுக்கு முதலிடையொருளே; நற்பூ வசோகுக்கு நடுவதுபொருளே; விற்பூட்டி மேலுங் கீழும்பொருளே; இரும்புனலாற்றினுக் கெங்கும்பொருளே” என்பதடி இன்னபொருள்கோளென்றறிவது.

உட்பெறுபொருளாவது “உட்பெறுபொருளைச் செப்புங்காலைப்- பெற்ற சொற்பொருளைச் செப்புதன்வழியே-மற்றொரு சொற்பொருள் வந்துநிற்பதுவே” என்பதனால் உட்பெறுபொருளையறிவது.

இனிச் சொற்பொருளாவது “சொற்பொருண்மேதகச் சொல் லுங்காலைத்-தனிச்சொலெல்லாந் தம்பொருள் விளக்கலும்-புணர்ச் சொற்புணர்ந்து தம்பொருள் விளக்கலு-முதன்மொழிவிளக்கலுங் கடைமொழிவிளக்கலு-மெனமொழிபொருளை விளக்குதலியல்பே.” இதனாற் சொற்பொருளறிக.

எச்சமாவது ஒழிந்தது. அது வினையெச்சம் பெயரெச்சமென் றிருவகைப்படும். வினையெச்சமாவது வினையொழிந்து நிற்பது. பெயரெச்சமாவது பெயரொழிந்து நிற்பது.

இனி “இறைச்சிப்பொருள்வகை திறப்படத்தெரியி-லங்கியற் பொருளே திணைநிலைப்பொருளே-வன்புலப்பொதுப்பொருள் மென் புலப்பொதுப்பொருள் - பெருமைப்பொதுப்பொருள் விருந்துப் பொதுப்பொருளென-இருமூன்றென்பர் தெரிநூற்புலவர்.” அவற்றுள், அங்கியற்பொருளாவது அந்நிலத்திலங்கமாம் பொருளெனக் கொள்க. அவையாவன குறிஞ்சிநிலத்துச் சந்தனமும் பொன்னும் வெள்ளியுமுதலிய, நெய்தனிலத்து உப்பும் இப்பியும் நந்தம் அலவனும் வலையுமுதலிய, பாலைநிலத்துச் சீழ்கு நாய் குருவியுஞ் சிள்வீடு மறுபுள்ளியுங் கொம்பியுமுதலாயுள்ளன. மருதநிலத்துக்குக் கரும்பு கார்வை தெங்கு முதலாயுள்ளன. மூல்லைநிலத்துக்குப் பூவையும் பூனையுந் தும்பியுங் காவலையுங் கார்போகியுமுதலாயுள்ளன. திணைநிலைப்பொருள் முன்பே சொல்லப்பட்டன. இனி வன்புலப்பொதுப்பொருளும் மென்புலப்பொதுப்பொருளும் பெருமைப்பொதுப்பொருளும் விருந்துப்பொதுப்பொருளுமாமாறு - “ஆரே புன்கையரசு கிளிஞ்சில்-காரை பருத்தி கரும்பேமுதலா - வன்புலப்பொருளென நன்குரைத்தனரே. கீரை வழுதுணை கிடையே சணப்பே-வேரிதணக்கந்த மருதமுதலான - மென்புலப்பொருளென நன்குரைத்தனரே. தாளியும் பூவலு நாவலுங் கழஞ்சும் - வேலியுமாரும் பதடியுங் கோரையுஞ் - குரையுஞ் சுரையுஞ் சுரும்பும் வண்டுந்-துவரையு மத்தியு மைம்பெரு முகினையுங்-காணுங்காலைத் திணைதொறுங்காணப் - பேணிநரென்மனார் பெருமைப் பொதுப்பொருளே, ஒருதிணைக்குரியன பொருதிணைச்சேரின் - விரிநூற்புலவர் விருந்தென்றனரே.”

இனிப்பயனாவது “பயனெனப்படுவது நயனுறக்கிளப்பின்-வழிபாடன்பே வாய்மை வராவே - பிழையா நிலைமை பெருமை தலைமை - பொறையே போக்கே புணர்வே முயக்கே - நிறையே யெச்ச நேச நீர்மை-யையமகற லார்வங் குணமே-பையப் பகர்தல் பண்பேசீற்றங்-காப்பே வெறியே கட்டு நேர்தல் - பூப்பே புலப்பே புறையே புறையெனப்-பாற்பட வின்னவை பயத்தலாகும்.”

இனிக் குறிப்பாவது “பெண்டிராயினு மைந்தராயினும் - உண்டவேட்கை யுள்ளதுகருதிக்கொண்டு நனி செய்வது குறிப்பெனப் படுமே. அதுவே, உற்றவனொழுக்கமு முறாச்சிறு நோக்கமும்-பற்றியுரையாடலும் பாங்கிற் கேட்டலும்-ஊடலுமுணர்த்தலு முவத்தலும்

பரிதலும்-பாடலும் பரவலும் பணிதலும் பணித்தலும் - அணங்கு
கொண்டகைத்தலும் மழுங்குற்றுணர்த்தலும் - குணம்புகழ்ந்துரைத்
தலும் குற்றங்கூறலுஞ்-செய்தது பொறுத்தலுஞ் செய்வாய் திருத்
தலும் - வைத்து மகிழ்தலும் வாட்டங் காண்டலும் - அணிந்தன
களைஇ யாடைபெயர்த்துடுத்தலும் - நாணலு நகுதலும் நயத்தலும்
பார்த்தலும்-கானல் கழியே கடலே காற்றே - பானல் பற்றை பணி
மதிப்பருவ - மலையே புனமே மழையே பிறவும் - என்றிவை யிற்
றொடு நின்றுகாடாடலும் - ஒன்றிய குறிப்பென வுரைக்கல் வேண்
டும்.”

இனி மெய்ப்பாடாவது “மெய்ப்பாட்டியல்வகை மேதகவிரிப்
பின் - மெய்க்கூட்பட்டு விளங்கிய தோற்றஞ்-செவ்விதிற் றெரிந்து
செப்பன் மற்றதுவே - சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகஞ் - சோக
மோக மரணமென்னு-மைவகைக் கணையு ளாக்கிய காமம்-பையமுறு
கிடப் படரு மவற்றுட்-சுப்பிரயோகஞ் சொல்லு நினைப்பும்-விப்பிர
யோகம் வெய்துயிர்ப்புறுதல்-சோகம் வெப்புஞ் சோறுண்ணுமையு-
மோகமயக்கமு மொழிபல பிதற்றலு-மரண மணங்கலும் வருந்தலு
மென்பர்-அரணஞ் சான்ற வறிவினோரே. பிற்கணை நீக்கி முற்கணை
நான்கு - மெய்ப்படப்பட்டு வருந்தி விளம்ப - லகமெய்ப்பாட்டே
புறமெய்ப்பாட்டெனத்-தக்க நனி யுணர்ந்தோர் தந்துரைத்தனரே.
அகமெய்ப்பாட்டே யறியுங்காண - விளர்ப்பே பசப்பே மெவிவே
விதிர்ப்பே-துளக்கந் துயர்த றும்மல் சோர்தல்-வேர்த்தல் வெருவு
தல் விம்முதல் விரும்புதல் - ஒப்பிலாமை யுருகுதன் மயங்குதல் -
மூரி யுயிர்ப்பு மூர்ச்சனை முறுவல் - காரிகை கடத்தல் கழிகண்
னோட்டம்-இருந்துழியிராமை யிராகமிகழ்தல்-வருந்திக்காட்டுதல்
வாய்நனி யுறுதல் - சிந்தனை கூர்தல் சேர்துயி லின்மை - கண்டது
மறுத்தல் காட்சிவிரும்பல் - உண்டிவிரும்பாமை யுரைத்ததுமறுத்
தல்-கண்ணீர் வழிதல் கனவுநனி காண்டலென - என்னுற்றுறையு
மென்மனாற்புலவர். புறமெய்ப்பாட்டே திறனுளிப்புகளில் - ஆர
ணங்காயவக் காமந்தானே - காரணம் பற்றிக் கருத்து வேறுபட்டு-
மற்றுமொரேழாய் மெய்க்கண்டதனோடும் - எட்டாமென்ப ரியல்
புணர்ந்தோரே. அவைதாம், நற்சிருங்கார நகையே வியப்பே -
அச்சம்வீர முட்கோளிரக்கம்-இழிப்பெனத்தோன்றின விவையவை
தாமே - விழுத்தக வொன்றிற் கொரோ நான்காக - மூப்பத்திரண்
டென. மொழிந்தனர் கண்டே, அவற்றுள், இளமையும் வனப்பும்

வளமையுங் கலவியுங்-களனாகத் திரிதருஞ் சிருங்காரம்மே, மயக்கம் பெயர்ப்பே யிகழ்வேனோக்க - நயப்பத் தோன்று நகையது நலனே- தறுகண்மை புலமை பொருளே பண்பே - பெறுவழித் தோன்றும் பெருந்தருவியப்பே, மாற்றலர் விலங்கல் மற்றவர் சேருத-லாற்றத் தோன்று மச்சத்துவினாவே, பகையே செருவே யிகலே முனிவே- மிகுவழித் தோன்றும் வீரத்து வினாவே, ஐவகைக் குரவர் தேவர் மன்னர்-எய்தா தெய்திய வியல்பவை யுட்கோள், வருத்த மிகழ்வே வலியின்மை பெருமை-இரக்கந்தோன்று மிந்நாவிடத்தே, நாற்றஞ் சுவையே தோற்றமுறென்-நிந்நால் வழித்தா மிழிப்பெனப்படுமே, இற்றென வருத்த வெண்ணுற் றுறையினும்-மற்றுப்பெயர்மயக் காயினும் வாய்ப்ப - தந்நெறிப் பெற்றுழித் துன்னினர் கொளலே, உட்கோலைணிமை யுணர வுரைப்பின் - மெய்க்கொளத் தோன்றினவை மெய்ப்பாடென்க.”

இனிக் காரணமாவது இன்னகாரணம்பற்றி வந்ததிப்பாட் டென்றறிவது. “அதுவே, காரண மென்பது காலமுன்றின்-ஆரணங் காகியவறிந்த, பொருண்மேற்-சீரினிற் செப்புஞ் செந்நெறி பெறுமே. அதுவே, இன்னதென் றின்றோ ருரைப்ப வதன்வழிப் - பின்றோ ருரைத்ததிதுவெனக்-கிளவியொடுகெழுஉம் வினாவின் கண்ணே.”

காலமாவது “ஆண்டே யயன மிருதுத் திங்கள் - பக்க நாளே கிழமை நாழிகை - அஞ்சங் கலையே காட்டே முதலா - ஈண்டிதற் கேற்ப திதுவெனவெடுத்திக்-காண்டக வுரைப்பது காலவுரையே.” அன்றியும், இறந்தகாலம் எதிர்காலம் நிகழ்காலமுமாம்.

இனிக் கருத்துளையாவது “கருத்தெனப் படுவது கருத்தறத் தெரியில்-அறிதலறியாமை யையுற லென்னு-முறையுளி நோக்கின் மூவகைப் படுமே” என்றமையாலறிக. அவைதாம் “அறிந்தறியாமை யறிந்தவை யையுறல்-அறியாதறித லையுற்றிலாமை-யெனநனி வருத்த வித்திறல் வகைத்தே.”

இனி இயல்புரையாவது “இயல்பெனப்படுவ தியல்புழி யெண்ணில்-இன்னுழியா யின்ன தியன்றதிது வென்ன - இன்ன முரைப்ப தென்மனார் புலவர்.”

வினாவாவது “அதுதான், இடையூ றின்மையு மின்பப் புணர்ச்சியு- நெடுநிலப் படாமையுங்-கற்புங் காவலுங் கடனு நாணு-மிற்செறிந்தி

ருக்கையு மிருஞ்சரம் போதலும்-பாசறை முடித்தலும் பாத்தலின் வி-வுமெனப்-பேசப்பட்டவும் பிறவும்போலப்-பாந்து முன்பேசிய பயன்போற் றோன்றி-விரும்பியது விளைப்பது விளைவெனப்படுமே.”

இனி, உவமையாவது “உவம மெனப்படுவ தவமற விரிப்பிற்-புகழே பழியே நன்மை யென்றின்ன-நிகழு மொப்புமை நேர்ந்தன முறையே. அவைதாம், கண்ணே செவியே மூக்கே நாவே-மெய்யேமனமே விளம்பினவாறினும் - ஐயமின்றி யறுமுன்றாமே. அவற்றுள், வடிவே வண்ண மொழிதன்மைமொன-நொடிவ கண்ணினோக்கிய வொப்பே, எழுத்திய லொலியு மெழுத்திலொலியுமென-விழுத்தகு செவியின் வேண்டொப் பிரண்டே. இனிய நாற்றமு மின்னா நாற்றமுந்-துன்னிய மூக்கினிற் றோற்றும் பண்பே. அறுவகைச்சுவையி னாவின்னெப்பே, நடுவு நிலைமை தண்மை வெம்மை - அறிவு நிலைமை பன்மை விழுப்ப - நொப்பமு மழுக்குச் செருச்செருப்பென்றிவ் - வொன்பதும் - ஒழிவரும் பெருமை யுடம்பிடுளைப்பே. வினையும்பயனுங் குலனுக்குணனும்-அளவுநிறமு மெண்ணோடெழு வகை-பொறியி னாட்சியி னடைவின் - எய்திய வகையறிந் திசைப்பதியல்பே. மொழிந்தவேழு முதலுஞ்சினையும்-பண்பொடுபித்து மைவகை சேர்த்திக்-கொண்டே கூறினர் குறிப்புணர்ந்தோரே, இல்பொருள் கேள்வி துணியே யுவமஞ்-சொல்லிய நன்மையிற் சொல்லுந் துணிந்தோர்-கருதப் படுவகை தெரிந்துநனி வேறுமை - பொருளு முறுப்பு முதலாக் கூறினும் - ஏற்புழிநோக்கிய வெச்சமாக-வாய்ப்பக்காட்டிக னூற்பொருள் வழக்கே. அவை தாம், பாட்டின் பொரு ளொடு கூட்டித் தோன்றியும் - பொருவறு வனப்பிற் புணந்துறையாகியும்-இருவகையியல்பு மேற்ப வருமே. ஒப்பிக்கப்படுவ துவமமும் பொருளு-மொப்புடைக்காதல் புகட்சிதனுயர்பே, அப்பொரு ளதுவாய்க் கிடப்பினுமதுவே. இரண்டு மூன்று முதலாக் குணங்கள்-திரண்ட வொப்புமை திருந்த வுடைத்தே. முடிக்கப் படுவது மொழிவதுமிருணம்-அடுக்கவரினே தலைப்பாடொப்பூங்-கிளர்ந்தன வுவமை கேட்போர்க்குத் தகுமென-உளங்கொளும் பெற்றியி னுருபு நனிபெற்றுக்-கண்ணுள்ளதுபோற் காட்டுவனாயின்-ஒண்மையுடையோ ருணர்ந்தனர் கொளலே. அவ்வகைத் தன்றென லரீதனும் பித்தனும்-ஒவ்வாவாணெ யொப்பித்தோனே. நோக்கிய வொப்பினு மோரோ நோன்பொருள் - ஆக்கியுணர்ப் பததசயவொப்பே. ஐயமுந் துணிவு மாக வொப்புமை-செய்யவும் பெறுவர் தெரிந்திசி

னோ. ஆங்க, ஒப்புமைச் சொற்களைச் செப்புங்காலை - ஒப்ப
வுறழ் வுணர்ப்ப வுரப்ப - ஏய்ப்ப மெத்த மெய்த்த விளக்கப்-புரை
யப்பொருந்தப் பொற்பக்கடுப்பக்-குரையக்கதழக் கருதக்கூட்-நிகர
மேவ நோக்க வோரான்-கிகலவேம வியைப்ப வொப்ப-மானமுள்ள
மறலநீக்க-நீரவனைய நோக்கத்தொடிய-துணங்கப்படிப துணிப்ப
வுன்ன-வணங்க வாவ மலையவென்ன-வெப்பத் தொழப்ப விட்ட.
விருள-வின்னவன்ன வென்றாவியைபுந்-துன்னுமென்ப துணிந்திசி
னோ. உருவமாயி னெஞ்சக் கிளத்தல்-இல்பொரு ளிடையு மேற்
பித் துரைப்பர் - பொருளறு கேள்விப் புலமையோரோ. எல்லாப்
பொருட்டு மெல்லா வியல்புந் - சொல்லாருவமை யொருபுடைச்
சொல்வர். உவமைக் குவமை வழுவுவன மொழிப, நற்பொரு
ருவமை தலைமைக்கேற்ப - திப்பொரு ளிற்கும் பகைமைக்குந்
திகழ்ந்தே. அவற்றுள், ஈங்குத்தோன்றின வொப்புமை யிதுவெ
னப் - பாங்கறிந்துரைப்பது பண்பெனப்படுமே.”

இனி இலக்கணமாவது சட்டக முதலா உள்ளனவற்றுக்கெல்
லாம் இலக்கணஞ் சொல்லிக் காட்டுதல்.

இனிப் புடையுரையாவது “புடையுரை யென்பது நடைவகை
தெரியிற் - திறந்தெரி பாட்டினிற் பொருளன்றியும் - புறம்பெற
வருஉம் பொருள்வகை யுடைத்தே.”

இனி மொழிசேர் தன்மையாவது வேற்றுமைத்தொகையும்
வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் உவமைத்தொகையும் அன்
மொழித்தொகையுமுதலாய்க்கிடந்த பிறவாற்றாணுமறிக.

இனிப் பொருணடையாவது “அனைநி கோடலு மொழிமாற்
றுக் கோடலுங்-கொண்டுகூட்டு மிருநிரனிறையுஞ்-சுண்ணங்கோட
லு முதலாயினவே. அவைதான் தலைமையு மின்மையுங் கூட்டிப்-
பின்னருங் காரணம்பற்றிய - பொருட்டாத் தோன்றும் பொருள்
வகை யுடைத்தே.”

இனி அகப்புறமும் புறமும் புறப்புறமுமாமாறுணர்த்துகின்றான்.
ஏற்றுமுதுபாலை பாசறைமுல்லை யியன்றவள்ளி
தோற்றுஞ்சுரநடை யில்லவண்முல்லைதொல் காந்தளன்றி
மாற்றுங்குறுங்கலி தாபதங்குற்றிசை கைக்கிளையோ
டாற்றும்பெருந்திணை யாந்தபுதார மகப்புறமே.

(இ-ள்.) இதனால் அகப்புறமறிக.—எ-று. “ஆய்ந்த வகப்புற மைபிரண்மொயுங்காற்-காந்தள் கவிமடமாவேறுதல் காமயிக்-காய்ந் தவர் வள்ளி வெறியாட்டாம் வாயந்த-சுரநடைமாதர் வருத்தஞ் சுரனுண்-முதுபாலைதன்னை மொழியின் மதுமலர்த்தார்க் - காவலன் லீயக் கவன்ற ததுவாகும்-பாசறை முல்லை தலைமகன் பாசறைக் கண்-மாசறுமாதரை யுள்ளுதல் மாசற்ற - வில்லவண் முல்லை யு மஃ. தேயாஞ் சொல்லுங்காற் - குற்றிசை கொல்வனை யானைத் தலைமன்- முற்றத்துறந்த துறவாங்குறுங்கலி - முற்றத்துறந்த தலைமகனை முன்னின்று-பொற்றெழுமாதர் பழிநாற்றாங் குற்றந்தீர்-தாபதங் காத்த றலைமகனை நீங்கிய-மேவருமாதர் நிலையாகு மேவருஞ்சீர்-நீக் கப்பட்டானை யுவந்த தலைமகன்-பார்த்துறாஉந் தன்மை யதுவாந் தபுதாரம்-பத்துமசத்தின்புறம்.” கைக்கிளை யாவது ஒருதலைக்காமம். பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம். (கஉ)

வெட்சி கரந்தை விறல்வஞ்சி காஞ்சி யுழினை நொச்சி யுட்கிய தும்பை யென்றேழும்புறமுயர் வாகைதன்பின் கொட்கும்பொதுவியல்பாடாண்புறப்புறங்கொண்டிவற்றை யுட்குமதுவிட் றெவோருரைப்படி யோர்த்தறியே.

(இ-ள்.) இதனாற்புறமும் புறப்புறமுமறிக.—எ-று. இனிப்புறப் பொருள் ஏழையுஞ் சில விகற்பிக்குமாறு. (கக)

ஒருப்பாடுநற்சொற்செலவொற்றுரைப்புப்புக்ல்பொருதல் விருப்பாநினாகொண்டவரைத்தமிழ்தல்நெறிசெலுத்தல் செருப்பாடுகைப்படைகாத்தூர்புகல்திறங்கூறிடுதல் பருப்பாடுபாலாற்களித்தல்வெட்சித்திறம்பான்மொழியே.

(இ-ள்.) இவை ஒருப்பாடுமுதலிய வெட்சிவிகற்பமாம். வெட் சியாவது நினாகவர்த்தப்பொருட்டொருப்படுத்தலும் உணாசொல்லாய் தலும் அங்குநோக்கிப்படையெழுதலும் ஒற்றுவினையுரைத்தலும் நினாகின்றவிண்வினைச்சூழ்போதலும் பொருதலும் நினாகவர்த லும் பூசன்மாற்றுதலும் வழியிடையுறுபடாமைச்செலுத்தலங் கொண்டநினாயின்செலவு காண்டலும் தம்மூர்மன்றத்தணிதலுத் தலும் அவையிற்றைக்கூறிடுதலும் உண்டாடுதலும் உபகரித்தலும் எனப் பதினான்காம்.—எ-று. (கச)

ஓடாப்படையாண்மையுன்னனிநாமிட்டன்மன்னர்வெற்றி
கோடாத்திறங்கூறறன்றிறங்கூறுதலகொற்றப்பொற்றார்
சூடாப்பொலிகுதலாரமரோட்டறுகளறுகற்
தேடாப்பொறித்தல்கார்தைத்திறமற்றுந்தேர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) இஃது ஓடாப்படை - ஆண்மைமுதலிய கரந்தை விகற்
பமாம்.—எ-று. ஓடாப்படை ஆண்மைடாவது வருதார் தாங்கு
தல், அஃதாமாறு, “மானாக முன்னுயர்த்தான் சேனை களமுழுதுந்-
தானாவருமதனைத் தாங்கினான்-மேலு - ளருகணையா வண்ண மடற்
போரின் வென்று-வருகணையாற் பெற்றமகன்.” உன்னனிலையாவது
வென்றி வினைமுன்வினைமுடித்த வன்றிறங்கூறி உன்னமரத்தை நற்
போரின்வினாடலுன்னக் குறிசெய்கெனக்கிளத்தல். நிரைமீட்டலா
வது கொண்ட நிரைமீட்டல். மன்னர் கோடாத்திறங் கூறலாவது,
“உறையுமிடமன்றே பாரொலாமுன்பா - நெறியு நிலாமுத்த மன்
றே - சிறுவாய்க்கா - லற்றன்றே முநீ ரகன்றுயர்ந்த மாமேரு-புற்
றன்றே நீமுனிந்த போது.” தன்றிறங் கூறலாவது “ஒன்றோவென்
னெண்கரத்துப் பட்டானங்குய்யுமே-லொன்றோ வெறிபாய்ந் துலக்
கின்றா - ளன்றேயு-மித்தனையி னென்றன் நியானிற்க யாரெனின்-
மற்றுன்னைப் பற்றிடுவார் வந்து.” கொற்றப் பொற்றார் சூடாப்
பொலிகுதல் பனையும் வேம்பும் ஆத்தியும் என்று முக்கோக்களுக்
குஞ்சொல்லப்பட்ட மூன்று தாருஞ்சுடிப் போர்ப்புக்கார்க்குப் பாடு
தல். ஆரமரோட்டலாவது பூசலிட்டோட்டுவது. துகளறுகற்றே
டாப்பொறித்தலாவது போருண்மடிந்தார் பெயர் பொறிக்கக் கற்
றேடுதலும் பொறித்தகல் நீருட்குளிப்பித்தலுங் கன்னடுதலுமாம்.
பெரும்படை என்பது ஒருதனியான் வாள்வினைசெய்துபட்டார்க்கு
வினைமுற்றுவித்து அவ்வினைவேறுபடுத்தல், வாழ்த்தலென்பது பல
வாள்வினைசெய்து பட்டார் கற்களைப்பார்த்துப் புகழ்ச்சி. (கரு)

அரவமெடுத்தல் வயங்கியலீகை விலக்கருமை
விரவுதனிச்சே வகம்பென்றிகூறல்வென் றார்விளக்க
நிர வும்வழிவொடு சோற்றுநிலைகொற் றவார்மெலிவும்
பரவுதழிஞ்சியென் றின்னவைவஞ்சியின் பாற்படுமே.

(இ-ள்.) இவை வஞ்சிவிகற்பமாம்.—எ-று. அரவமாவது படை
எழுச்சி. எடுத்தலாவது படையெடுத்தல், வயங்கியலாவது மேற்

செல்வான் துணையரசரால் விளக்கமுற்ற பெருமை. ஈகையாவது மேற்செல்லப்படுவான் தனசேனைத்தலைவற்குப் பெருங்கொடைத் தண்ணளி நல்குதல். விலக்கருமையாவது மேற்செல்லப்படுவான் தனது விலக்குதற்கரிய வென்றிமிகு செலவு. தனிச்சேவகமாவது வருவிசைப்புனைகை கற்சிதைபோல ஒருவன்றாங்கிய பெருமை. வென்றிகூறலாவது பத்துத்தலையோனைக் கட்டி உன்பாதத்து மட மொழியை மீளேனல்லேனென வருவது. வென்றார் விளக்கமாவது “நாழிகையிற் காற்கூறு தாழாது ஞாயிறுபோய் - வீழ விதியுடைய வேல் வேந்தே - யேழிசையோ - டேகாயோ பைய வயிற்றைக்கு னையாகிப்-போகாயோ வென்றான் புகன்று” எனவருவது. நிரவும் வழிகையாவது நாட்டக நாந். சோறறுநிலையாவது மேற்செல்லப் படுவான் படையாளர்க்குப் பெறுமுறைமையால் உணமிசுத்தல். கொற்றவர்மெலிவாவது “யானை தேர் பாய்மாவென வேந்தருள்ளீட் டர் - சேனையுடையீர் சிலரல்லீர்” எனவரும். பரவுதழிஞ்சியாவது உடைந்த படைஞர்பின் செல்லாமை. (கசு)

நிலையாமைவாழ்த்து மயக்கமுதுமை நிலையினொடுந்
தொலையாமகிழ்ச்சி பெருமைதீர்பாய்தல் சுரத்திடைத்தன்
தலையார்கணவன் றனையிழத்தல்தனி யேயிரங்கல்
கலையார்மனை விரெய் சூளுறவென்றிவை காஞ்சியென்னே.

(இ-ள்.) இவை காஞ்சிவிகற்பமாம்.—எ-று. நிலையாமையாவது அறம்பொருளில்பயிளமையாக்கையுயிராதி நிலையாமை. வாழ்த்தா வது கடவுள்வாழ்த்து முதலாயின. மயக்கமென்பது பூசன் மயக் கம், அஃது புகழுடையன செயது துஞ்சிய பெருமக்களைச் சுற்றத் தார் புலம்புதல். முதுமையாவது தவததின் கணன்றாக்கெடுத்துக் காட்டிய உவமைச்சொல் - “அருளிலாக் கவ்வுலக மில்லைப் பொரு ளிலார்க்கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு” எனவரும். நிலையாவது கையறுநிலையுந் தபுதாரநிலையுந் தாங்கியநிலையுந் தலைமைப்பெயனிலையும் என்ப. அவற்றுட் கையறுநிலையாவது கழிந்தோர்செய்த கழிவழியு வொழிந்தோர் புலம்புங் கையறவு. தபுதாரநிலையாவது காதலியை இழந்தார் காதல் நிலையென்பது. தாங்கிய நிலையாவது காதலனை இழந்தோணிலை. தலைமைப்பெயனிலையாவது அவர் பெருஞ்சிறப்பிற் புதல்வரைப் பெருத்தலைவருந் தலைப்பெயல்கிலை; அது அங்கவனே டிறந்தோரைப் பற்றி வருவது. மகிழ்ச்சியாவது ஒருயிராவதறிய

உளங்கலத்தலென்பது. பெருமையாவது கூற்றமறுத்தற்கரிது செயற்பாலன வல்லே செய்ம்மின் எனப் பெரியோரார் சொல்லப் பட்ட சொற்பெருமை. தீப்பாய்தலாவது - கணவனொடு நனியழற் புகல். சுரத்திடைத்தன் தலையார் கணவனையிழத்தலாவது - சுரத்தி டைக் கணவனையிழந்த தலைமகள் முதுமை. தனியேயிரங்கலாவது துணையிழந்ததலைமகள் தனியே இருந்திரங்கல். கலையார் மனைவி என்பது களத்தில் வீழ்ந்த தலைமகனைத் தலைமகள் காத்த பெருமை இஃது செருக்களத்துப் பேதையைப் பற்றிப்புணர்தல். குளுறவா வது - “கருந்தடங்கண் மங்கையரை நோக்குற்ற கண்ணும் - பெருந தடந்தோட்பிணித்த கையும்-பருந்தின்-வளைவாயிற் பெய்யேனேல் வந்திரந்தார் னுன்பங் - கலையாது மாற்றுகவென்கை” எனவரும். பிறவுமன்ன. (க௭)

வேந்தன்சிறப்பு மதிலேறுதல்வென்றி வாட்சிறப்புச் காந்தும்படைமிகை நாட்கோளொடுகாவ லேமுடிதோ ளேந்துந்தொகைநிலைகொற்றநீர்ப்போர்ச்செல்வமூர்ச்செருவே போந்தமுதிர்வு குறுமையென்றமுழி னொப்புணர்ப்பே.

(இ-ள்.) இவை உழிஞைவிகற்பமாம்.—எ-று. வேந்தன் சிறப் பு “மற்றிவனை மாலைன் றறிந்தாஸ்வ வாளரக்கன்-பெற்றி கருதுவ தென் பேதையர்காண் - மற்றிவன்றன் - கண்டான் சடை சிவததற் குண்டோ கடலிலஙகை - வண்டா ரரக்கன் வல்.” மதிலேறுதலா வது பகைவர் மதிலை மேற்சென்றோன் சேனையேறுதல். வெற்றி வாட்சிறப்பாவது பொருதவேந்தனது வாட்சிறப்புச் சொல்வது. படைமிகையாவது “ஐயிருபதோசனையு மாங்கோ ரிடமின்றிக்-கை பரந்த சேனைக் கடலொலிப்பத்-தையல்-வழிவந்திராமன் வடகரை யானென்றான்-வழிவந்து வேறுகமீட்டு.” நாட்கோளாவது கொற் றக்குடையைத்தான் கொற்றவானைத்தான் குறித்து நாட் கொள் வது. காவலாவது அகத்தோனாலைமைக்கப்பட்ட அரண் காவல். முடி கோளாவது தொக்கிலாரை முடிகொண்ட சிறப்பு. தொகைநிலையாவது இருவர் சேனையுந் தொக்கநிலை. கொற்றமாவது அரண் குழந்த வேந்தன் கொற்றச்சிறப்புணர்த்தல். நீர்ப்போராவது வலி யாரைப் பெரியோரைத் துணையின்றியே சென்று பொருதல். பிற வுமன்ன. உழிஞையெல்லாம் அரண்பற்றியே வரும். (க௮)

நாற்குலப்பக்கமுகக் காலங்கனவழி நற்குரணை
யூற்றல்வல்லாணவோட்கையாப்பகம்மன்னையரும்பொருள்.
கோற்றியகாவல் துறவுகொடைபடை யாளாபக்கம்
மாற்றியவொற்றுமை யோடுமற்றுமமிவை வாஸகயிலே.

(இ-ள்.) இவை உகை விசற்மாம்.—எ-று. நாற்குலப்பக்க
மாவது. ஒதல் ஒகவித்தல் வேட்டல் வேட்டித்தல் கோடல் கொடுத்தல்
என்னும் அத்தணா அறுதொழிலும், ஒதல்வேட்டல் கொடுத்தல்
படைக-லத்தின் வாழ்தல் டல்லுமிரோப்பல் என்னும் அரசர்ஜ
தொழிலும், ஒதல் வேட்டல் கொடுத்தல் உழுதல் பசுக்காத்தல் வா
ண்பா எனலும் கசியர் அறுதொழிலும், கொடுத்தல் உழுதல் பசு
காத்தல் வண்ணிசஞ்சிறப்பித்தல் நரம்புள்ளுவி முதலாய கருவிகற
தல் அத்தணாவழியொழுகல் என்றும் வேளாளா அறுதொழிலுமாம்.
முக்காலமாவது மூன்றுகாலம். களவழி களத்திலழிவு. குரவைபா
வது இன்றோர்க்குரவையிட்டாடுதல். திறலாவது ஆரியரனுத்தன்
படை மிகையை மதியாத் பொருநாற்சால். வல்லாணபகப்பாவது
பகைவென்று விளங்கி மறிப்பெருவாகை கண்டாரத்துப் பெறு
வான் செவ்வனத்துப் புலாந்து மாயதல் வேட்கைதார்பக்கமாவது
விந்நோர்ப்பலும் அழலோட்பலமுட்பட எவ்வகைதாயபக்கம்.
மேன்மைமயாவது பெரும்பலா தாங்கி, மேலமை. அது அருவொடு
புணராக அகற்றியாம் “புணிரலுப் பசியுழந்த புலிப்பிணவு தருது -
முலைபுணு அக்குழவி வாங்கி வாய்ப்பெத - திரையெனக் கவார்த்து
தோங்கியாங்கி-விரிளங்குழவி முனசென்று காணக்-கருநிரவயமால்
புலவமேட்டுத் தடங்வே - உளொன்றுக் கொள்ளையிற் றர்க்கினை
கதுவப - பாசிலைப்போதி மேயிய பெருந்தகை - டாருயா காவல்
பெரு - பொரு - புணர்ச்சிப் பெருமைதானே.” பொருவாவது
அறம்பொருள் இன்பம் மூன்று பொருளினும் விடாமற் புணர்ப்பது.
காவலாவது பிழைத்தோகாத்த தாங்குதல். திறவாவது தலத்தினே
வென்ற பக்கம். அலையாவது ‘காடாப்போதி மரகதபாசனம் -
மரனிழலமர்ந்தே நெஞ்சம் யாவர்க்கு-மருளின றிந்தே னின்றதது
நனி செகிழ்த்து - மலரினுமெல்லிய ரென்பரதனைக் - காடர் செவவி
மாண் மகளிர் - நெடுமாமழையண் லிலங்கி நீயிர்தெடுத்த
வாளும் போழ்ந்தில வாயின் - யாதோ மற்றது மெல்லிய
வாதே.” கொடையென்பது பாசடைப்போதிப் பேரருள் வாமன-
வரையாசகை போல யாவிருங் - கொடைப்பட்டு வீரசகொடை

வலப்படுமின்-முன்னொருமுறைத் தன்னுழையிரந்த-வன் பிலர்க்கா
வேண்டளவும் பருக - வென்புதொறுங் கழிப்பிறந்ன் மெய்திறந்து
வாக்கிக் - குருதிக்கொழும்பதங் சொடுத்தது மன்றிக்-கருகிமிட்பட்
டகள்ளப்புறவின்-மாயயாக்கை சொல்லிய தாற்றன்-நுடம்பு நிறுத்
துக் கொடுத்ததுமன்றி” எனவரும். படையாளர்பக்கமாவது கருதி
யறியும் படையாளர் பக்கம். ஒற்றுமையாவது சிறியோர் நாணப்
பெரியோர்கூறிய கூறுபாட்டிற் சழிமனத்தை ஒற்றுமைகொள்ளல்.
மற்றும் என்றமையால் எட்டியல் சான்றோர் பக்கமும் உட்படக்
கண்டுகொள்க. எட்டியலாவன, “அழுக்காறிலாமை யவாவின்மை
நாய்மை - யொழுக்கங் குடிப்பிறப்பு வாய்மை - யிழுக்காத - நற்
புலமையோடு நடுவுநிலையே - கற்புடையவெட்டுறுப்புக் காண்.”
என்றமையாலறிக. சான்றோர்பக்கமாவது பகைவர்கண்ணுந் தன்
பாலார்கண்ணும் ஒப்புமையாகப் பாசறையுள்ளாச் சால்புடைமைய
கூறுதல். அஞ்சாச் சிறப்பென்பதும் அது. பிறவுமன்ன. (14)

நிலைபாழிகோளொடு வாளாட்டுடைபடை நீள்களிற்றின்
தொலையார்மலைவிலை துமபைவிகற்பங்க டொன்மைமிக்க
தலையாயநூலவைதன்னினுங்கண்டிங் கொழிந்தவெல்லாஞ்
சிலையாருநன்னுதன் மாடுதெயுறிந்துகொள் செப்பிடவே.

(இ - ள்.) இவை தும்பை விகற்பமாம்.—எ - து. நிலைபாவன
தானை யானை குதிரை தேரிவற்றினிலை. பாழிகோளாவது கைப
படைவிகுத்து மெய்கொண்டு பொருந்தறுகணுள் ஏம்பெருமை.
வாளாட்டமாவது முரட்டேர்குழந்த களிற்றினத்தொடும் பட்ட
வேந்தனை அட்டவேந்தர் தாமும் மறவரும் ஆடும் பொலிவு. உடை
படையாவது ஒருவர்க்குப் பல படைத்தலைவன் வாளினாலோச்சப்
பட்ட உடைபடைத்தொகுதி. அதற்கு நூழிலென்றும் பெயராம்.
களிற்றின்றொலையார்மலைவாவது களிற்றொடு மலைதலும் படுதலும்
எனவிலை. பிறவுமன்ன. (20)

புகட்சிபரவல் குறிப்புக்கொடிநிலை சுந்தழியே
யிகட்சிமலிவள்ளி யென்றிலையாறு நெறிமுறையிற்
றிகட்சிமலைதரு பாடாண்பகுதி செப்பாதனவும்
இகட்சியுண்டாகா வகைதேர்ந்தறித வியல்புடைத்தே.

(இ-ள்.) புகட்சி பரவல் குறிப்புக் கொடிநிலை சுந்தழி உள்ளி
என்றும் பாடாண்பகுதி விகற்பம்—எ-து. புகட்சியாவது புகழ்.

பரவலாவது “எனவாங்கு, அகல்லாநின் தடியினை பரவுதம்-பொலி தஞ்சேந்தன் பொன்பற்றி காவலன்-மலிதரு பார்மிசை மன்னுவோ னெனவே.” எனவரும். குறிப்பாவது நன்மை வேண்டித் தெய்வத்தை வழிபடுமென்பது. கொடிகிலையாவது கொடியது தன்மை கூறுவது. கந்தழியாவது செருநிறறெட்பமுடைமை. வள்ளியாவது முருகவேளைக் குறித்தது. பிறவுமன்ன. (உக)

இனி ஒருசாரார் சொல்லுமாறு. அறமும் அறக்காரணமும் பொருளும் பொருட்காரணமும் இன்பமும் இன்பக் காரணமுமென்றிவ்வகைப்படுத்தும், அகப்பொருளும் புறப்பொருளும் அகப்புறப்பொருளுமென மூன்று வகைப்படுத்தும் மொழிவர். அறம் பொருளின்ப மறனே காரண - மகமும் புறமு மகப்புறமுமென-விலக்கிலின்னவாகும் பொருட்டெரிவகையே என்றாராகலின். அறம் முதலாகிய மூன்றுபொருளும் அகவுரையிற் கொள்க. களவுங்கற்புங் கோளாக-வளவினன்பின தகமெனப்படுமே என்றமையால் அகப்பொருளறிக. அறத்தினும் பொருளினும் அன்பினுமறத் திறம்-வரைத்த கோக்கத்துப் புறத்தினை யாகும். அவைதாம், வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி-நொச்சி யுழிஞா தும்பை வாகை-யெச்சப் படலமோ டிவையெனமொழிப என்றமையாற் புறப்பொருளறிக. அறனும் வாட்கையு மொருதலைக்காமமும்-பொதுவியல் பாடாண்ய நிலைப் படலமென் - நிவைக ளனைத்து மகப்புறமாகும் என்றமையால், அகப்புறப்பொருளை அறனும் வாட்கையும் ஒருதலைக்காமமும் பொதுவியலும் பாடாண்பாட்டுங் கூத்தமார்ச்சுமுமென அறுவகையாய்ப் பகுதிப்படுத்துவாரெனக்கொள்க. அஃதாமாறு, அறம் மனையறமுந் தறவறமுமென இருவகைத்து. அவற்றிற், கொடுத்த லு மளித்தலுங் கோடலு மின்மையும்-ஒழுக்கத்தொடு புணர்தலும் புணர்ந்தோர்ப் பேணலும் - வழுக்கில் பிறவு மனையற வகையே. தறவுமடக்கமுந் தாய்மையுந்தவமு - மறவினையோம்பலு மறத்தினைமறுத்தலு-மனையினிங்கிய முனைவர்தமறமே என்பதனால் இவ்விரண்டும் அறிக. அறுவகைத்தொழிலினு மைந்துவகைப்பொருளினு-முறுபுகழ்மன்னவ ருறவொடுநிலவ -மறுகில்வாட்கை வாட்சியாகும் என்றமையால் வாட்கையறிக. அறுவகைத்தொழிலும் வரைவ வாணிகம் விச்சைச் சிறப்பு முதலியவெனக் கொள்க. ஐவகைப்பண்டமாவன நிலங் களங் காலேயம் மெய்ப்பொருண் மெய்ப்பண்டமெனக்கொள்க. ஒருதலைக்காமமாவது ஆண்பாற்

கைக்கிளை பெண்பாற்கைக்கிளை என இரண்டு வகைப்படும் ஐந்
கிளைக்குப் புறனும் ஆனந்தமும் அறநிலைத்திணையுமாவது பொதுவி
யற்படலமெனக்கொள்க. பரிபாடத்து மெய்வழிச்சியும் பரவலும்
புகட்சியும் அன்புறுத்தலும் புகழ்வித்தலும் புனைதலும் அநாவ
ணிலையுந் தெய்வவாழ்த்தும் பூவைவாழ்த்தும் பரிசினிலையும் இயன்
மொழியுங் சண்படைநிலையுங் சலவிலையும வெள்ளிலையும நாடு
புகழ்நிலையும் களவழிநிலையும் பெருமங் ஸமும் மணமங்கலமும்
பொலிவுமங்கலமும் பரிசிலகடாநிலையும் ஆள் வினைவேள்வியும வாயு
றையுஞ் செவியறிவுங் குடைமங் ஸமும் நான்மங்கலமும் ஒப்படை
யும் புறநிலையும் ஆறுதப்படையும் பாடாண்டுறையெனக்கொள்.
நயநிலைப்படலமாவது நாடகம்; கூத்தமார்க்கமென்பது மது; அது
பெரிமோனாத்தலைமக்கள் மேவச்செய்யப்பட்ட மெய்ப்பொருள்
பற்றிவருதல். சிறியோனாத்தலைமக்களாக்கி ஒளியும் விருத்தியும்
சாதியுஞ் சந்தியுஞ் சுவையுமுதலாகப் பலவிகற்பத்தானும் வரும்.
அவற்றுள்* ஒளியாவது சந்திரருதையும் அகிருதையுஞ் சந்தியாகிரு
தையுமென மூன்று. அதுவே, உள்ளோன்றலைமகனாக உள்பொரு
ளும் இகப்பொருளும் இலப்பொருளும் இரவுப்பொருளுமென்றும்
இல்லோன்றலைமகனாக உள்பொருளும் இகப்பொருளும் இலப்பொ
ருளும் இரவுப்பொருளுமென்றும் இல்லோன்றலைமகனாக இல்பொ
ருளென்றும் ஐந்துவகைப்படும். விருத்தியாவது சாத்துவதியும் ஆர
வடியும் † கைக்கியும் பாரதியுமென நான்குவகைப்படும். சாத்துவதி
யாவது தலைமக்களில் அறப்பொருளுபாங்கமாவது. ஆரவடியாவது
அதிமெம்பீர் சந்தர்ப்பமாய் நிப்பியா பாண்டவாவுகாசுவைத்த
லுபாங்கமாவது. கைக்கியாவது காமவிகற்பமுபாங்கமாவது. பாரதி
யாவது கவுத்தனையே தலைபாகக்கூத்துக்கொடுக்கப்படுவது. சாதியா
வது ‡ வீரம கூச்சம் அர்ப்பாயம் பேய்க்காரம் வியோகம் பாணம்

* ஒளியென்றது கதாப்பிரகாசவஸ்துவ. வடநூலார் அத
னைப் பிரக்கியாதம் உற்பாததயம் மிசிரம் என வகுப்பர்.

† கௌசிகையென்றும் பாடமுண்டு.

‡ வடநூலார் நாடகம் பிரசரணம் பாணம் பிராசனம் இடிமம்
வியோகம் சமவாகரம் வீதி அங்கம் ஈகாமிருசம் எனவகுத்தக்கூறுந்
தசரூபமும் ஆசிரியர் கூறிய பதின்சாதியும் இலக்கணத்திற் சிறுபாண
மையொத்தன. வடமொழி இலக்கணததைப் பிரதாடருத்திரீயந் தச
ரூபகஞ் சாயித்தியதருப்டண முசலியவற்றில் விரிவாகக்காண்க.

சல்லாபம் வீழினி உத்தாரமடங்கம் பிராசனமென இவை. வீரமா
வது அங்கமிரண்டுமுதலா ஆறிரண்டும் எய்தப்பெற்றுச் சந்தியைந்து
முடைத்தாய் வாரவ கண்டம் பெற்றும் பெருதுத் தலைமகனெருவ
னாவது. கூச்சமாவது தலைவரிருவரை இடையிட்டுப் பேசப்பட்டி
வாரத்தோடிருக்கும். அரப்பாயமாவது அருளில்லாதோர் தலைமக
ளாயப் பெண்ணுடைத்தாய் வாரம்போலியாவது; அர்ப்பிடமென்றும்
ஒக்கும். பேய்க்காரமாவது தலைமக்கள் தேவகார்க்கர்வ பைசாசாதி
பறினறுவராய்ப் பெண்ணுடைத்தாய் முனபின் மூன்றிலும் ஒன
ரின் பொருள் பெறுதலும் அங்கமொன்றாதுலங் கண்டமொன்றா
தலுமாம். வியோகமாவது, தலைமக்களொருவரைத்தான் பலரைத
தான உடைத்தாய்ச் சந்தியைந்துமுடைத்தாய்த் தலைமைக்கண்டம்
ஒருகண்டம் பெறும். பாணமாவது தூத்தனாதல் தலைவனாதல்
தானுஞ் சொல்லி நின்றார் சொல்லையும் அனுவதித்துச் சொல்லிய
ஐவகைச்சந்தியுள்ளங் கடைக்கண் சந்தியங்கமொன்றாவது. சல்
லாபமாவது ஒருபொருண்மேற் பேசுவார் தலைமக்கள் இருவராய்
ஒரங்கமாய் நிருடனைச்சந்தியொன்றாது நின்றசந்தி நான்குடைத்
தாவது. வீழினியாவது கூத்தன் தலைமகனாய்த் தன்மடநதைக்கு
விடாக்கண்டவாறும் மன்னகரங் கண்டவாறஞ் சொல்லுதலாய்
அங்கமொன்றாய் ஐவகைச்சந்தியுள்ளங் கடைச்சந்தியுமாயு
சொல்லுவது. உத்தாரமடங்கமாவது மக்கள் பலரைத்தலைவராகப்
பெற்றுப் பெரும்பொல்லாத பேருடைத்தாய்ப் பெண்களாலாற
றப்பட்டுச் சந்தியைந்து முடையது. * பிராசனச் சந்தியாவது
சுத்தமுஞ் சங்கிரணமும் எனவிரண்டாம். சுத்தமாவது தக்காரை
யிகழ்ந்துவருவது. சங்கிரணமாவது பாஷண்டன் தலைமகனாய்த்
தோழியரே கணிகையரே தூதரே அலிகளே பேசியரேயென்றிவ
ரையுடைத்தாய்க் கடைக்கட் சந்தியின்றி அங்கமொன்றாவது. சந்தி
யாவது சந்தியுஞ்சந்தியங்கமுமென இரண்டிவகைப்படும். அவற்
றற் சந்தியைந்துவகைப்படும். அவை முகமும் பயிர்முகமங் கர்ப்ப
முகமும் வையிமுகமும் நிருவாணமும் எனவிலை. சந்தியங்கமாவன
அறுபத்தான்கு. அவற்றுள் உலகேபம் பரிகரம் பரிக்யாசம் விலோ
வணம் யுத்தி பிராத்தி சமாதானம் விதானம் பயுபாவணை † உச்சிரம்

* வடநூலார் சுத்தவைகருதசங்கிரணமென மூவகைப்படுத்தப.

† உச்சிரநீக்கிச் சரண்பதத்தைப் பேதம் கரணமென வுங்கூறுப.

உற்பேதங் கரணபேதமென முகத்திலங்கம் பன்னிரண்டு; விலாசம் பரிசர்ப்பம் வினாதம் சமம் நாபம் நமதுதி பிரகமம் நிரோதம் பரி யுபாசனம் வச்சிரம் புட்பம் உபநியாசம் வருணசங்காரம் இவை பயிர் முகத்திலங்கம் பதினமூன்று; அபூதாரணம் மார்க்கம் உருவம் உதா யிருதி சிரமம் சங்கிரகம் அநுமானம் தோடகம் அநிபலம் உதேகம் சம்பிரமம் ஆகேவமெனப் பன்னிரண்டு கர்ப்பமுகத்தின்பேதம்; அபவாதம் சம்பேடம் வித்திரவம் திரவம் சத்தி துதி பிரசங்கம் சல னம் விவசாயம் நிரோதனம் பிரரோசனம் விசலனம் ஆதானம் இவை பதினமூன்றும் வைரி முகத்தின் அங்கங்கள்; சந்தி விரோதம் கிரதனம் நிண்ணயம் பரிபாடணம் பிரசாதம் ஆனந்தம் சமயம் கிருதி ஆபாடணம் உபகூசனம் பிரசத்தி பிரசனம் சங்காரம் இவை பதினான்கும் நிருவாணமுகத்தின் அங்கங்கள். முகமாவது உழுப்புப் புத்தியினின்று முளைத்தாற்போலக் கூத்தின் முகத்தினுள்ளே பொரு டோன்றுவது. பயிர்முகமாவது முளைத்தவங்குரமோங்கி மூத்தாற் போலத் தலைமக்கள் சொன்னபொருளைப் பொலியுமாற்றால் விரி வாற்சொல்வது. கருப்பமாவது கலத்திற் கருவு திரண்டோங்கிக் குடைப்போகியவாறுபோல நலந்தரும்பொருளைத் திரளச்சொல்லு வது. விமரிசமாவது தோயிவிரித்துக் கதிர்போந்தாற்போலவும் மேயது வளைத்தாற்போலவும் நாடகப்பொருள் நன்கு விளிக்கப் பயன்படுவது. விமரிசமெனினும் வைரிமுகமெனினும் ஒக்கும். நிருவாணமாவது விளைந்தபோகம் விதிவரையாலறுத்துப் படுத்தி வைத்துத் துகளுங்களைந்துகொண்டுண்மகிழ்ந்தாற் போலக் கொள் வது. * சுனையாவன சிங்கார முதலாயுள்ளனவென்றும். அவை இற்றை வீரக்குறிப்பு பயக்குறிப்பு உக்கிரக்குறிப்பு சிங்காரக் குறிப்பு காருணியக்குறிப்பு சற்புதக்குறிப்பு புகழ்க்குறிப்பு நகைக் குறிப்பு இழிப்புக்குறிப்பு என்றென்பதாகவுங் கூறுவர். வீரக் குறிப்பு வெளிமுதலாயினவாம். நகைக்குறிப்பு மென்மை முதலா யினவாம்.

களவுக்கற்புங் கைகோளாக - வளவினன்பின தகமெனப்படு மே. வெட்சிமுதலாகத் தும்பையீராகப் புக்கமர் செய்வது புறத்தி னையாகும். அவைதாம், வெட்சிகரந்தை வஞ்சிகாஞ்சி - யுட்கு வரு சிறப்பினு முழைநொச்சி-விறன்மிகுசிறப்பிற் தும்பையுள்ளிட்ட - மறனுடைமரபின வேழெனமொழிப. வெட்சிநிரைகவர்தன் மீட்

* வடநூலார் இவற்றினை நவராசம் எனக்கூறுவர்.

டல் கரந்தையாம் - வட்கார் மேற்செல்வது வஞ்சியா-மூட்கா-தெ
தின்தல் காஞ்சி யெயில்காத்த னெச்சி-யதுவனைத்தலாகு முழினை
பதிரப்-பொருவது தம்பையாம் போர்க்களத்துமிக்கார்-செருவென்
றது வாசையாம். கைக்கிணையேனப் பெருந்திணையென்றிவை
யக்கரமறிவோ ரகப்புறமென்ப. காட்சிமுதலாக்கலவியினெருதலை-
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிணையதுதான் - கேட்போரில்லாக்
களவிசள்பெறுமே. இறந்தமூப்பு மெய்தாவிளமையுஞ் - சிறந்த
காமத்திற் செய்யுஞ் சிதையும் - பிறங்குதருமரபிற் பெருந்திணையா
கும். காந்தள் வள்ளி சுரநடை முதுபாலை-தாபதந் தபுதாரங் குற்றி
சைகுறுங்கவி-பாசறைமுல்லை யில்லாண்முல்லை-யென்றிவைபத்து
மகப்புறமென்ப. ஆய்ந்தவகப்புற மையிரண்டுமாயுங்காற்-காந்தள்
கலிமடமா வேறுதலுள்ளிட்டபத்து மகத்தின்புறம். வாகைபாடாண்
பொதுவியற் திணையெனப்-போகியமூன்றும் புறப்புறப்பொருளே.

பொருட்படல முற்றும்.

பொருளதிகார முற்றும்.

நான்காவது—யாப்பதிகாரம்.

யாப்புப்படலம்.

குறினுநெடினு மெனுமிவைநேரசை குற்றெழுத்துப்
பெறின் முனிலையேநிரையசையாம்பிழைப்பில்லைபின்பொற்
றிறினுமசையிரண் டொன்றின்முற்சீர்மு வசையொன்றிநே
ரினுவதிடைச்சீர் நிரையிற்றிற்சீர் ரெனவியம்பே. ()

(இ-ள்.) குற்றெழுத்துத்தான் நெட்டெழுத்துத்தான் தனி
யேவரின் நேரசையாம். இவையிற்றின் முன்பு ஒரு குற்றெழுத்
துப் பெற்றுக் குறிவினையாயுங் குறினெடிலாயும் வரின் நிரையசை
யாம். நேரசையின் பின்பும் நிரையசையின் பின்பும் ஒற்றெழுத்து
வரவும் பெறும் வாராதொழியவும் பெறும். நேரசை நிரையசை
யாயுள்ளன விரண்டாயொன்றினபொழுது முதற்சீரெனப்படும்.

மூன்றசை ஒன்றி அவற்றினீற்றசை நேரசையாய்வரின் அலை இடைச்சீரென்பனவாம். மூன்றசையொன்றி அவற்றினீற்றசை நிராயசையாய் வரிற் கடைச்சீரெனக்கொள்க.—எ-று. போதி வேந்தன் சரணலாலரண்புகேம் என்றது நேரசை நான்கிற்கும் நிராயசை நான்கிற்கும் உதாரணமாம். போ என்னுந் தனினைடி லுந்தி என்னுந் தனிக்குறிலும் வேந் என்னும் நெடிலொற்றந்தன் என்னுந் குறிலொற்றும் நேரசை நான்கிற்கும் உதாரணம். சர என்னுந் குறிலீணையும் ணலா என்னுந் குறியெனடினும் லரண எனலும் குறிலீணையொற்றும் புடேம் என்னுந் குறியெனடினொற்றும் நிராயசை நான்கிற்கும் உதாரணம். முதற்சீரை ஆசிரியச் சீரெனறும் இடைச்சீரை வெண்சீரென்றுங் கடைச்சீரை வஞ்சிச்சீரென்றுங் வழங்குவாரும் உளரெனக்கொள்க. வருஞ் செய்யுளில் அவற்றிற் குதாரணஞ் சொல்லுகின்றான். (க)

கருவிளங்கூவிளம் தேமாபுளிமா வெனச்சலந்து
மருவியநான்கு முதற்சீர்களாமற் தவற்றினந்தத்
அருவமாங்காய்வரி னுமிடைச்சீரொண் கனிவருமேற்
செருவமர்வேற்கண்ணியுங்கடைச்சீரெனத்தேர்ந்தறியே.

(இ-ள்.) கருவிளம் கூவிளம் தேமா புளிமா என்னும் நான்கும் முதற்சீர்க்குதாரணமாம். இவற்றின்கடைக்கட் காய என்னுஞ் சொற்பெற்றுக் கருவிளங்காய் கூவிளங்காய் தேமாங்காய் புளிமாங் காயென வருவன இடைச்சீர்க்குதாரணமாம். அவற்றினிறுதிக்கட் கனி என்னுஞ் சொற்பெற்றுக் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி தேமாங் கனி புளிமாங்கனி எனவருவன கடைச்சீர்க்குதாரணமாம். எ-று.

இருசீருமுச்சீரு நாற்சீருமைஞ்சீரு மைந்தன்மிக்கு
வருசீருமந்தரங் காற்புனலொடு மண்பெயாரற்
றிரிசீரடியாய் குறள்சிந்தளவு நெடிற்றகைமை
தெரிசீர்க்கழிநெடி லென்றுநிரனிறை செப்புவரே.

(இ-ள்.) இருசீரால்வந்த அடியும் முச்சீரால் வந்த அடியும் நாற் சீரால்வந்த அடியும் ஐஞ்சீரான்வந்த அடியும் ஐஞ்சீரின் மிக்கு வந்த அடியுமென அடி ஐந்துவகையாம். அவற்றினுக்கடைவே ஆகாயங் காற்று நெருப்பு நீர் மண்ணென்னும் பூதங்களின்பேரே

பெயராம். சிறுள் சீர்து உளவு நெழில் கழிநெழிலென்று நிர
 னீதை சொல்லுவாருமுளர்—எ-று. இருசீரான்வந்த அடி குறளடி,
 முச்சீரான்வந்த அடி சித்தடி, நாச்சீரான்வந்த அடி அளவடி, ஐஞ்
 சீரான்வந்த அடி நெழிலடி, அறுசீரான்வந்த அடி கழிநெழிலடி
 என்ச. இவ்விடத்திலளவடியெனினும் நேரடியெனினும் ஒக்கும்.
 வரலாறு, பொருந்து போதிய - லிருந்த மாதவர் - திருந்து சே
 வடி - மருதுமாகுமே. இஃது இருசீர்க் குறளடி. நான்காய் வந்த
 செய்யுள். விண்ணவர் நாமகண் வெண்டக் - சண்ணினி தளித்த
 காதற்-புண்ணிய னிருந்த போதி-சண்ணிட நோய்நலி யாவே. இது
 முச்சீர்ச்சிறுதடி. நான்காய் வந்த செய்யுள். இன்ப மெண்ணைய
 லாததி லாதிவன்-பின்பு தோறும் பிரிவெனுந் தீயின-லென்புவேவ
 விறந்து பதின்கொலோ - வன்பு தாங்கரி தாதலி னுலரோ. இஃது
 அளவடி நான்காய் வந்த செய்யுள். முன்றான் பெருமைக்க ணின்
 றான் முழுவெய்து காறு-நனறே நினைத்தான் குணமொழிந் தான்ற
 னக்கென்-றொன்றானு முள்ளான் பிறர்க்கே யறுதி சூழ்ந்தா-னன்
 றேயிறைவ னவன்றான் சடனங்க ளன்றே. இது நெழிலடியான்
 வந்த செய்யுள். இரவிடை மதிய மென்பா னாடிப்போய் மறையு
 மென்லை - ஸ்ரியிரு ளெழினி நீக்கி விசம்பெனு மரங்கு தன்மேற் -
 சரைக-ன் முழுவ மார்ப்பக் கதிரெனுங் கைகள் வட்டித்-தெரிகதி
 ரென்னுங் கூத்த னாடுவா னெழுத்து போந்தான். இஃது அறுசீர்க்
 கழிநெழிலடியான் வந்தசெய்யுள். தகைமைதெரி சீர்க்கழிநெழி
 லென்று சிறப்பித்தவதனால் அறுசீர்க்குமேற்பட்டுப் பகிநொரு
 சீரளவுங் கழிநெழிலடி வரப்பெறுமெனக்கொள்க. வரலாறு-தோ
 டாரிலங்கு மலாகோதி வண்டு வரிபாடு நீடு துணர்சேர்-வாடாத
 போதி நெறிகீழன் மேய வரதன் பயந்த வறநூல் - கோடாத சீல
 விதமேவி வாயமை குணஞக நாளு முயல்வார் - வீடாத லின்ப
 ஁நிசேர்வர் துன்ப வினைசேர்தல் நாளு மிலரே. இஃது எழுசீர்க்
 கழிநெழிலடியான்வந்த செய்யுள். என்டிசையு மாகி யிருளகல
 னாறி பெழுதளிர்கள் சோதி முழுதுலக ஈாறி-வண்டிசைகள் பாடி
 மதமலர்கள் வேய்ந்து மழையருவி போதி யுழைநிழல்கொள் வா
 மன - வெண்டினாயின் மீது விரிகதிர்க னுண வெறிகழல்கொண்
 மேனி யறிவெழின் பேவு-புண்டரிக தாப நமசரண மாகு மென
 முனிவர் தீமை புண்பிறவி காணார். இஃதென்சீர்க் கழிநெழிலடி.

யான் வந்தசெய்யுள், * கூரார் வளையுதிர் வாளெயிற்றுச் செங்கட் கொலையுமுலை காய்பசியாற் கூர்ந்தவென்னோய் நீங்க - வோராயிரங்கதிர்போல் வான்விரிந்த மேனியுளம்விரும்பிச் சென்றாங்கு கிணைந்தனை நீ யென்றாற்-காரார் திரைமுனைத்த செம்பவள மேவுந் கடிமுதிழ் தண்சினைய காமரு பூம்போதி-யேரார் முனிவரர் வானவர் தங்கோலே யெந்தாய ரோநினை யேத்தாதார் யாரோ. இஃதொன் பதின் சீர்க்கழிநெடிடையான் வந்த செய்யுள். பைங்கண்வா னெ யிற்றினப் பகட்டெருத்தின் வள்ளுகிர்ப் பருஉத்திரட் குருஉக்கொ டாஅட் பாறுடைச் செனாவுடைச் - சிங்கவேறு நான்குதாங்க மீதுயர்ந்த சேயொளிச் சித்திரங் குயிற்றினுனி செம்பொனாசனத் தின்மேற் - கொங்குநாறு போதுசிந்தி வானுளே ரிறைஞ்சிடக் கோதிலா வறம்பகர்ந் தமர்ந்தகோன் குளிர்நிழற் - பொங்குதாது கொப்புளித்து வண்டொடு தேமலர்ப் போதியெம் பிராணமடக்கள் போற்றில்வீட தாகுமே. இஃது பதின்சீர்க் கழிநெடிடையான் வந்தசெய்யுள் - வீடுகொண்ட நல்லறம் பகர்ந்தமன் பதைக்கெலாம் விளங்குதிங்க ணீர்மையால் விரிந்திலங்கும் வன்பினோன் - மோடு கொண்ட வெண்ணுணாக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடர் முனைத்தெழுந்த தென்னலாய் முகிழ்ந்திலங்கு போதியி - னாடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்த குற்றமான வைந்தொடங்கொர் மூன்றறுத்த நாத னான் மலர்த்துணர்ப்-பீடுகொண்ட வார்தளிர்ப் பிறங்குபோதி யா னையெம் பிராணநாளு மேத்துவார் பிறப்பிறப்பி லார்களே. இது பதினொருசீர்க் கழிநெடிடையான் வந்தசெய்யுள். இதின்மேற் பட்டனவெல்லாம் இரட்டை விருத்தமென்க. (ங)

* இதுவும் பின்வரு முதாரணச் செய்யுளிரண்டும் உரையிற் பிரித்திருக்குமாறு என்சீர்க்கழிநெடிடைய விருத்தமென்றே கொள் ளல்வேண்டும். இவற்றை ஒன்பதின் சீர்க்கும் பதின்சீர்க்கும் பதினொருசீர்க்கும் எடுத்துக்காட்டாக ஆசிரியர் கூறியது எவ்வா ரோசையூட்டினும் பொருந்திலது. பதின்சீரெனவும் பதினொருசீரெ னவும் அவர்காட்டிய செய்யுட்கள் ஒரே சந்தமுடையனவாம். அவற் றைப், பைங்கண் வாளெ யிற்றி னப்பகட்டெ ருத்தின் வள்ளுகிர்ப் பருஉத்தி ரட்கு ருஉக்கொ டாஅட் பாறு டைச்செ னாவுடையெ னப் பதினான்கு சீராகவும் வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்த மனப தைக்கெலாம் விளங்கு திங்க ணீர்மையால் விரிந்தி லங்கும் வன்பி னோன் எனப் பன்னிரு சீராகவுங் கொள்வாருமுளா. ஒன்பதின் சீமுதலியவற்றிற்குதாரணம் வந்துழி வந்துழிக்காண்க. இவை காவியங்களில் அருமையாகவரும்.

முன்னிரண்டாவிடும்முமையும்மோனைமுன்னவற்றின்
பின்னிரண்டாவிடும்முமெட்டும்மோனையாறுமைந்தும்
பன்னிரண்டாமுயிர்முன்னிரண்டும்மோனைபண்ணுந்தச்சப்
பின்னிரண்டாநளும்வ்வும்வவ்வும்மோனைபெண்ணணங்கே

(இ-ள்.) முன்படையநின்ற அ ஆ என்னும் இரண்டியிரும்
ஒள என்னும்இறுதியிரும்ஐகாரவியிருமாக இந்நான்குயிரும் வந்து
தம்முளொன்றுக்கொன்று மோனை எனப்படும். முன்பு சொன்ன
அ ஆ வின் பின்பு நின்ற இ ஈ என்னும் இரண்டியிரும் ஏழாமுயிரும்
எட்டாமுயிருமாகிய இந்நான்குயிருந் தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று
மோனையெனப்படும். ஆறுமுயிரும் ஐந்தாமுயிரும் பன்னிரண்டா
முயிரின் முன்பு நின்ற இரண்டியிரும் ஒன்றுக்கொன்று மோனை
எனப்படும். தகாரமுஞ் சகாரமுந் தம்முள் மோனையாம். ஞகாரமும்
நகாரமுந் தம்முண் மோனையாம். மகாரமும் வகாரமுந் தம்முண்
மோனையாம்—ஏ-று. இஃதிவ்விடத்துச் சொல்லவேண்டியதென்னை
டெனின், இருசீரான் வந்த குறளடியும் முச்சீரான் வந்த சிந்தடியும்
நாட்சீரான் வந்த அளவடியும் ஐஞ்சீரான் வந்த நெடிலடியும் ஐஞ்
சீரின் மிக்குவந்த கழினைடிலடியுமாமாறு சொல்லிய பாதங்களில்
ஒன்றையே சிறப்புடைத்தாக்குதற்கு முதலெழுத்துக்கள் மோ
னையுள்ள எழுத்தே முதலாகவுடைய சொற்களாலியற்றுக் என்
பதன் பொருட்டிச் சொன்னானென்பது. இவற்றுள் ஒற்றெழுத்து
மோனையும்உயிரெழுத்துமோனையும்முடியும்பிழையாமல்வாவேண்டும்
என்பது. அஃதாமாறு; - தவ்வம் தாவும் தையும் தௌவும் சவ்வம்
சாவும் சையும் சௌவும் என்னும் எட்டும் மயங்கும். நவ்வம் நா
வும் நையும் நௌவும் ஞவ்வம் ஞாவும் ஞையும் ஞௌவும் மயங்
கும். மவ்வம் மாவும் மையும் மௌவும் வவ்வம் வாவும் வையும் வெள
வும் தம்முண்மயங்கும். பிறவுமன்ன. ஒற்றெழுத்துமோனை இல்
லாதன வருமாறு; - கவ்வம் காவும் கையும் கௌவும் தம்முண்மயங்
கும். கிய்யும் கீய்யும் கெய்யுங் கேயுந் தம்முண்மயங்கும். குவ்
வுவ்ஊவுங் கொவ்வுங் கோவுந் தம்முண்மயங்கும். பிறவுமன்ன. வர
லாறு; - கோமதனுக்கொல்க விற்கொண்டவீரன் குடந்தையன்னீர் -
போமதனுக்கென் புருந்ததென்றேற்குப் புருவமென்னுன் - காம
தனுக்குனித் தெய்யக்கருங்கண் சிவந்ததல்லாற் - ருமதனுக்கெதி
ரோர்மறு மாற்றமுந் தந்திலரே. இதனுட் கோவென்னும் எழுத்து
முதலாகிய அடியுட் கொண்டவென்னுஞ் சொல்லுங் குடந்தை என்

ஹஞ்சொல்லும், போளன்னுமெழுத்து முதலாகிய அடியுட் புகுத்த
தென்னுஞ் சொல்லும் புருவமென்னுஞ் சொல்லும், காமதனுவென
ஹம் அடிக்குக் கருங்கணென்னுஞ்சொல்லும், தாவெனவு மெழுத்து
முதலாகிய அடியுட் தந்திலரென்னுஞ் சொல்லும் உத்தன, மஞ்சின
மதிஞ் டெட்டான் மணஞ்செய்யப்-பஞ்சவனவாடை படைத்தநு
ளும்-விஞ்சு-புகழா ளனகேசர் பூரபுகாரென்னு-ககாரகா பெப்பய
மார் நாட்டி. இதனுள் மஞ்சினென்னுமடியுள் பந்தெனறும மண
மென்றும், பஞ்சவனமென்னுமடியுட் படைத்தென்றும், புத்தா
ரென்னுமடியுட் புகாரென்றும், ககாரரென்னுமடியுள் நாட்டென
றும் வந்தன, பிறவுமன்ன. (1)

ஏன்றமுதலள வொத்திரண்டாமெழுக்க தென்றிவந்
சான்றரதனை யெதுகையென்றேதுவர் தன்மைகுன்று
மூன்றாவதொன்ற ஸிரண்டடி யொன்றன் முழுதுமொன்ற
லான்றவினமுயி மாசிடையாய்வுரு மாகத்துவே

(இ-ள்.) அடிதோறும் முதலெழுத்தெல்லாந் தர்முனொத்த
அளவினவாய் இரண்டாமெழுத்தென்றிவநின் ஊத எதுகை
யென்றுசொல்லப்படும். எதுகையென்னுத் தொடைமெனிறுமொக்
கும். அது மூன்றாமெழுத்தொன்றிவந்த எதுகையும் இரண்டாம்
எதுகையுஞ் சீர் முழுதுமொன்றிவந்த எதுகையும் வல்லினவெது
கையும் மெல்லினவெதுகையும் இடையினவெதுகையும் இரண்டாம்
எழுத்தினேறின உயிரெழுத்தொத்தும் ஒற்றெவ்வாதம் உத்த உயி
ரெதுகையும் ஆசிடையிட்ட எதுகையுமென்று விசுரபிதப்படுபு —
எ-று. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி-பகவன் முதலே யுலகு
இது முதலெழுத்துக்குறிலாய் இரண்டாமெழுத்தொன்றி வந்த
எதுகை. பவழமும் பொன்னுங் குவைஇய முத்தின் - நிசுழரும
யின்றது புன்னை. மூன்றாமெழுத்தொன்றின் எதுகை. சிறை
யோத நீர்நின்று நீதவமே செய்யினும் வாழிநீலம் - மறைவரியோ
வரிவையரி னெடுக்கணை ரொவ்வாய் வாழிநீலம் - கண்ணெவ்வா
யெனினுங் களித்து நகுநீ வாழிநீலம் - வண்ண மதுபோ மதுவுண்
டார் சேரியையோ வாழிநீலம். இஃதிரண்டடி எதுகை. வல்ல
ளே போக மலர்மேலு மட்டாதா - வல்லளே சொல்லீ ருடலீர்
காண்-மெல்லவன் - ரோட்டெரம் பூட்டாடுஞ் சோணடு கைவிட்டி -
வேட்டுவார் பூட்டாடும் வெதபு - இஃது சீர்முழுதும் ஒன்றிவந்த

எதுகை. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ - ரெச்சத்தாற் காணப் படும். இது வல்லின எதுகை. அன்பீனு மார்வ முடைமை யது வீனு - நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. இது மெல்லின எதுகை. எல்லாவிளக்கும் விளக்கல்லச் சான்ரோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு. இஃதிடையின எதுகை. மனைக்குப்பாழ் வாணுத லின்மை தான்சென்ற-திசைக்குப்பாழ் நடடோரை யின்மை யிருந்த-வவைக் குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ் - நல்லறி வில்லா வுடம்பு. இஃதிரண்டாமெழுத்தின் மேலேறின உயிரெழுத்தொத் தும் ஒற்றெவ்வாறும் வந்தவுயிரெதுகை. பேய்மையாக்குமிப் பே தைமைக் கள்வனொ டிடனாய்க் - காழற்றாமதன் பயத்தினிற் காம னைக்கடந்த - நாமருஉம்புகழ் கொடுப்பதோர் நன்னெறி நண்ணும்- வாமன் வாய்மொழி மறந்திட்டு மறந்தொழிகின்றும். இது யகர ஒற்றுவந்த ஆசிரை எதுகை. மாக்கொடி மாணெயில் மவ்வற்பந் தருங் - கார்க்கொடி முல்லையுங் கவினு மல்லிகைப் - பூக்கொடிப் பொதும்பரும் புறவ ஞாமுலுந் - தூக்கொடி கமழ்ந்துதான் றறக்க மொக்குமே. இது ரகர ஒற்றிடைவந்த ஆசிரை எதுகை. ஆவேறுரு வின வாயினு மாயந்த-பால்வேறுருவின வல்லவாம் - பால்போல்- ஒரு தன்மைத்தாகு மறநெறியாபோ - துருவுபலனொள லீங்கு. இது லகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. அந்தரத்துள்ளே யகங்கை புறங்கையா - மந்தரமேபோலு மனைவாட்டை - யந்தரத்து - வாழ் கின்றேமென்று மகிழன்மின் வாணனும் - போகின்ற பூனையே போன்று. இது முகர ஒற்றிடைவந்த ஆசிரையெதுகை. “யரலழ வுன்னு மீரிரண்டொற்றும் - வரன்முறை பிழையாது வந்திடை யுயிர்ப்பி - னாசிரை யெதுகையென் தறிந்தனர் கொளலே” என வரும். இவ்வொற்றுக்களை ஒழித்தவழியும் ஏனையெழுத்துக்கள் எதுகை வழுவாது நிற்குங்கால் இவை ஆசிரை எதுகையாம் என்க. பிறவுமன்ன.

(இ)

பத்தியங்கத்திய மென்றிரண்டாஞ்செய்யுள் பத்தியமே லெத்தியபாதங்க ளால்வந்தியலு மெனமொழிந்த கத்தியங்கட்டுரை செய்யுளின்போலி கலந்தவற்றோ டொத்தியல்கின்றமை யாலொன்றுதாழு முரைத்தனரே.

(இ-ள்.) செய்யுளெல்லாம் பத்தியமென்றுங் கத்தியமென்றும் இரண்டு திறமாயடங்கும். அவற்றுட் பத்தியமாவது பாதங்களால்

நடைபெறுவதெனக்கொள்க. கத்தியமாவது கட்டுரைப்போலியுஞ் செய்யுட் பொலியுமென இரண்டு வகைப்படும். அவையாவன யானைத்தொழின் முதலாயினவெல்லாங் கட்டுரைப் போலியென்பனவாம். ஒருபோகு முதலாயினவெல்லாஞ் செய்யுட்போலி என்பனவாம். ஒருசாரார் அவையிற்பையும் பாதத்தால் நடைபெற்றனவாக வழங்கிப் பெயர் வேறுபடுப்பர். அவர் சொல்லுமாறு - வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் கலிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் எனப்பாக்களை நான்கு வகைப்படுத்தித், தாழிசை துறை விருத்தம் என இனங்களை மூன்றாக்கி, இவ்வின மூன்றினுக்கும் பாராண்கினுக்கும் வெவ்வேறே உரிமையாக்கிப் பன்னிரண்டினமாக வகுத்து, வெண்டாழிசை - வெண்டிறை-வெளிவிருத்தம் - ஆசிரியத்தாழிசை - ஆசிரியத்துறை-ஆசிரியவிருத்தம் - கலித்தாழிசை-கலித்துறை-கலிவிருத்தம் - வஞ்சித்தாழிசை - வஞ்சித்துறை-வஞ்சிவிருத்தம் எனக்கூறுவர். இவையிற்தினும் பலவாகச் சொல்லுவாருமுளர் எனக்கொள்க. அவை வருமாறு.

(கூ)

ஒன்றுமிடைச்சீர் வருஞ்சீரோடுமுதற் சீர்கடெற்று
மென்றுமளவடி யீற்றடியல்லன வீற்றடியு
நன்றுமலர்காசு நாள்பிறப்பென்றிற்ற சிந்தடியே
துன்றுங்கடைச்சீர்புகாவென்பர்வெள்ளையிற்றாமொழியே.

வெண்பாவினுக்குப் பொது இலக்கணங் கூறுகின்றான்-(இ-ள்.) வெண்பா என்னுஞ் செய்யுளின்கண் இடைச்சீர் வருஞ் சீரோடொன்றிவரும். முதற்சீர் வருஞ்சீரோடு தெற்றிவரும். ஈற்றடி அல்லாத அடியெல்லாம் அளவடியாலே வரும். ஈற்றடி மலர்காசு நாள் பிறப்பு என்னும் நான்குதாரணத்தின் ஒன்றியுதியாய் வந்த சிந்தடியாய்வரும். கடைச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற்குப் புகப்பெறுது.—
எ-று. வரலாறு - வேலைமுகடும் விசம்பகடிக் கைகலந்த - காலேர் யெங்கே கரந்தது கொல்-மாலைப் - பிறைக்கீறு கண்ணுதலே பெண்பாகா வையா-விறைக்கீறு வெங்கட் கிது. துன்றுங் கடைச்சீர் என்னும் அதிகவசனத்தால், தேமா - புளிமா - என்னும் இரண்டு முதறசீருங் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி என்னுமிரண்டு கடைச்சீரும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறுவெனவும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளுங் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி என்னுமிரண்டு கடைச்சீரும் புகப்பெறுவெனவும் கொள்க. இனி வெண்பாவைப் பலவாகக் கூறுபடுத்துவர். அஃதாமாறு.

(ஏ)

வேண்டியவீரடி யாற்றுகுறளாமிக்க மூவடியாற்
றாண்டியசிறதியல் நான்கடிநேரிசை தொக்கதனி
னீண்டியபாதத்துப் பஃஞ்ஞெடையாமித நேரிசையே
நீண்டிசையாங்கலி நேரிசைபேதிக்கி விண்ணிசையே.

(இ-ள்.) ஈடியால் வருவது குறள் வெண்பாவாம். மூவடியால் வருவது சிந்தியல் வெண்பாவாம். நான்கடியால் வருவது நேரிசை வெண்பாவாம். நான்கடியின் மிக்குவருவது பஃஞ்ஞெட வெண்பாவாம். நேரிசை வெண்பாப் போன்று அதனினீண்டு வருவது கலி வெண்பாவாம் நேரிசைவெண்பா விகற்பிக்க இன்னிசை வெண்பாவாம்—எ-று. விகற்பமாவது, முதலடியிலே தனிச்சொற் பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதும் இரண்டாமடி தனிச்சொற் பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதும் மூன்றாமடி தனிச்சொற் பெற்று வேறொரு விகற்பமாய் வருவதும் தனிச்சொலின்றி நான்கடியும் பலவிகற்பமாய் வருவதுவுந் தனிச்சொல்லின்றி நான்கடியு மொருவிகற்பமாய் வருவதுவும் இன்னிசையாம். வரலாறு;-சாதலினினுத தில்லையினிதனா - மீதலியையாக்கடை. இது குறள் வெண்பா. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய - தூலின்றிக் கோட்டிகொளல். இது விகற்பக் குறள்வெண்பா. நற்கொற்ற வாயினறுங்குவனைத் தார்கொண்டு-சுற்றும்வண்டார்ப்பப் புடைத்தாளே பொறதேரான் - பாலைல் வாயின் மகள், இது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. நறுநில நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டிப் - பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி - ஸநாட்டுப் பெண்டிரடி. இஃது இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா. ஒன்றைந்தெட்டாக்கியசீ ரொத்தவெதுகையாய்-நின்றபதின் மூன்றென்பா நேரொத்து - நன்றியது-நீட்சிர் மூவைந்தா நேரிசைவெண்பாவெண்பா-நாடுசீர் நாப்புலவர் நன்கு. இது நேரிசைவெண்பாவினுக்கிலக்கணமும் இலக்கியமுமாகக்கண்டு கொள்க. வஞ்சியே நென்றவன்ற னுருணத்தான் யானுமவன் - வஞ்சியா நென்பதனூல் வாய்நேர்ந்தேன் - வஞ்சியான் - வஞ்சியேன் வஞ்சியே நென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான் - வஞ்சியாய் வஞ்சியார்கோ. இஃது ஒருவிகற்பநேரிசைவெண்பா. ஞாட்பினுனெஞ்சிய ஞாலஞ்சேர் யானைக்கீழ்ப் - போர்ப்பிவிடிமுரசினுடுபோமொண்குருதி - கார்ப்பெயல் மொயம்பினிற் செங்குளக் கோட்டின்கீழ் - நீர்த்தும்புநீருமிழ்வ போன்ற புனனாட - ஞாத்த மரட்ட களத்து. இது நான்கடியின் மிக்கு வந்தமையாற் பஃஞ்ஞெடை

வெண்பாவாமெனக்கொள்க. சுடர்த்தொடிகளையத் தெருவினாடு மணற்சிறிற் காலிற்சிறையா - வடர்ச்சிய-கோதை பரிந்து வரிப் பந்து கொண்டோடி - நோதக்க செய்யுஞ்சிறுபட்டி - மேலோர்நா- ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லிரே - யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் - கண்ணை - யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுட ரிழா - யுண்ணுநீ ருட்டிவா வென்ற - ளெனயானுந் - தன்னையறி யாது சென்றேன்மற் றென்னை - வளைமுன்னைப்பற்றி நலியத்-தெரு மந்திட்-டன்னு யியனெருவன் செய்ததுகா னென்றேனா-வன்னைய லறிப் படர்தாத் - தன்னையா - னுண்ணுநீர் விக்கினு னென்றேனா வன்னையுந் - தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் - றென்னைக் - கடைக் கண்ணுற் கொல்வான்போ னோக்கிநகைக்கூட்டிஞ்-செய்தானக்கன் வன் மகன். இது நேரிசைவெண்பாவேபோன்று அதனினின்று வந் தமையாற் கலிவெண்பாவெனக்கொள்க. ஒன்றும் பலவம் விகற் பாகி நான்கடியாய் - நின்றதனிச் சொற்றும் பெற்றும் பெறுதொழிந்துந் - தன்னிசைய நேரிசையில் வேறாய் வருமாகி - வின்னிசை வெண்பாவாமென்றார். இதனை இன்னிசைவெண்பாவிற்கு இலக்க ணமும் இலக்கியமுமாய்க்கண்டுகொள்க. ஒன்கதிர் வாண்மதியஞ் சேர்தலா லோங்கிய - வங்கண் விசும்பின் முயலுந் தொழப்படுங் - குன்றிய நீர்மையராயினுஞ் சீர்பெறுவர் - குன்றன்னார் கேண்மை கொளின். இது தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தால் வந்த இன் னிசை வெண்பா. உறுபுனறந்தல கூட்டியறுமிடத்துங் - கல்லூற் றுழியூறு மாறேபோற்செல்வம் - பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலர்ந்தக் கண்ணுஞ் சிலர்க்காற்றிச் - செய்வார் செயற்பாலவை. இஃதிற் றடி ஒழிந்து ஏனையடிகள் தனிச்சொற்பெற்றுவந்தது. பிறவுமன்ன. இனி வெண்பாவை ஒசையூட்டுமாறு. அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன் முதற்றே யுலகு. இதனைப்புளிமா-புளிமா-புளிமாங் காய்-தேமா-புளிமா-புளிமா-பிறப்பு என்றோசையூட்டுக. நன்றறி வாரிற் கயவந்திருவுடையர்-நெஞ்சத்தவலயிலர். இதனைக் கூவிளந்- தேமா-புளிமா-கருவிளங்காய் - தேமா - புளிமா மலர் என்றோசை யூட்டுக. கொல்லாநலத்ததுநோன்மைபிறர்திமை - சொல்லாநலத் தது சால்பு. இதனைத் தேமா-கருவிளந்-தேமா-புளிமாங்காய்-தேமா- கருவிளங்-காசு என்றோசையூட்டுக. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி-வாலெயிறுநியநீர், இதனைக் கூவிளங்-கூவிளந்-தேமா- கருவிளங் - கூவிளங் - கூவிளம் - நாள் என்றோசையூட்டுக. பிறவு

மன்ன. காசு நான் மலர் பிறப்பென்னும் உதாரணங்கள் வெண் பாவின் ஈற்றின்கணிதுத்தி ஓசையூட்டுதற் பொருட்டுச் சொன்னு ரெனக்கொள்க.

(அ)

ஈற்றயன்முச்சீர் வரினேரிசையா மிணைக்குறட்பா
வேற்றகுறள்சிந் திடையேவருநிலை மண்டிலப்பாச்
சாற்றியதன்னே ரடியாவியலுந் தலைநடுவீ
முற்றியபாதத் தகவலடிமறி மண்டிலமே.

(இ-ள்.) எல்லாவடியும் நாற்சீராய் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வருவது நேரிசை ஆசிரியப்பாவாம். ஈற்றடியும் முதலடியும் நாற் சீராய் இடை சிந்தடியுங் குறளடியுமாய் வருவது இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவாம். எல்லாவடியும் நாற்சீராய் வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவாம். எல்லாவடியுமுதனடுவிறுதியாக உச்சரித்தாலும் ஓசையும் பொருளும் வழுவாது வருவது அடிமறிமண்டில ஆசிரி யப்பாவாம்—எ-று. அவைவருமாறு;-நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று - நீரினு மாரளவின்றே சாரற் - கருங்கொற் குறிஞ் சிப் பூக்கொண்டு - பெருந்தேனிழைக்கு நாடனாடு நட்பே. இஃ தீற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையான் நேரிசையாசிரியப்பா. நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ் - சாரச்சார்ந்து - தீரத்திருஞ் சாரனாடன்கண்மை - சாரச்சாரச்சார்ந்து - தீரத்தீரத்தீரும் பொல்லாதே. இஃதிடையே சிந்துங் குறளும் வந்தமையால் இணைக் குறளாசிரியப்பா. கொங்கை யீணையெழில் கோங்கும்பாக-வங்கை யணியிதட் டாமையாக-மணிநிறக் கண்ணினை குவளை யாக-வெண் ணிய நுண்ணிடை வல்லியாக-நண்ணியமுதுவன் முல்லையாக-வீறு மச்செவ்வாய் கொவ்வையாக - வையவிச்சேறிடி தளிர்களாகச் - சிறியேமாகங் காய்ந்தவிம்மங்கை-தன்னைக்காத்துமென் றனக்கிரக்க மின்றி-யோடரிக்கண்ணியையொளித்திராயினுங்-காட்டிமினென்று கைதொழுதிறைஞ்சினன் - வாட்டிறத்தடக்கை வத்தவர்கோவே. இஃதெல்லா அடியும் நாற்சீரான் வந்தமையான் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவெனக்கொள்க. மாறுக்காதலர் மலைமறந்தனரே-யாறுக் கண்ணிய லாரானாவே-யேறுமென்றோள் வளை நெகிழும்மே-கூறாய் தோழியாம் வாழுமாறே. இது நான்கடியுந் தலைதொடற உச்சரித்தா லும் ஓசையும் பொருளும் வழுவாது வந்தமையால் அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா. இந்திரனேறக் களிநீந்தனரே - முந்திதழ்ப்பூவின் முடி

சூழினரே - மந்திரக்கோடி மனத்தனித்தனரே - சுந்தரக்கோபுரச்
சுருதிவாய்மையரே - இதுவுமது. நெருங்குவனைப்பணைத்தோ ணிற
ணழிந்தனவே - பெருங்கண் பணியொடி படலொல்லாவே - யிருங்
கலியிரவே யிறப்பவும் பெரிதே - யரும்பவிழ்கோதைக் காற்றுத்
லரிதே. இதுவுமது. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இனி ஒரு
சாரார் ஆசிரியப்பா நான்கினையும் மண்டிலமாக்கிப் பெயர் வேறு
படுப்பர். அவைவருமாறு. முதுக்குறைந்தனளே முதுக்குறைந்தன
ளே - மலையி னொள்வேற் கண்ணி - முலையும் வாராமுதுக்குறைந்
தனளே. இது நேரிசைமண்டில ஆசிரியப்பா. அறனலதுடைத்தே
யறனல துடைத்தே - வளமலர்க்குரவும் வழையுமாவு - மிளவண
டார்க்கு மின்னிளவேனி - லின்பச் செவ்விக் கியைந்துங்காதலர் -
அன்பிலர் துறத்த லறனல துடைத்தே. இது நிலைமண்டில ஆசிரி
யப்பா. மிக்கசொல்லும் மிக்கபுகழும் மிக்கவோசையும் உடைத்தா
கலான். நேரிசையென்பது காரணக்குறி. அனைத்தடியும் ஒத்துநின்
றிவ்வாறே பொருள்படுதலால் நிலைமண்டிலம் என்பது காரணக்குறி.
பிறவுமன்ன. (க)

தரவொடுதாழிசை சுற்றுமராகம்ம் போதரங்க
முரவுடைநற்றனி வாரமென்றாங்கலி யோர்ந்ததனை
வரவிசைநேரிசை யம்போதரங்கம்பின் வண்ணகமே
விரவியகொச்சகம் வெண்கலியென்று விகற்பிப்பரே.

(இ-ள்.) தரவுந் தாழிசையும் அராகமும் அம்போதரங்கமும்
தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் என்னும் ஆறுறுப்புமுடையது கலிப்
பாவெனக்கொள்க. இனியதனை நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வண்ணக ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பா கொச்சகக்கலிப்பா வெண்கலிப்பா என விகற்பித்துக்
கூறுவர்—எறு. அளவடியே முதலாக அனைத்தடியினானு - மழகமர்
நான்கடிமுதலா வெட்டடியினளவும் - வளமலயுஞ்சீராக வுறுப்
புவந்தாகும் - மன்னியவீரடியிரண்டு மோரடியானுஞ்-முளமலி
சிந்தடியெட்டுங் குறளடி யீரெட்டு - மொருங்கியல்பே ரெண்
சிற்றெண் ணிடையெண்ணோ டளவெண் - தளமலியம் போதரங்க
மெனும் பெயராளிலவுந் - தாழிசைக்கீ ரடிசிறுமை பெருமை
நான்கடியே. இதனால் அராக உறுப்பிற்கும் அம்போதரங்க உறுப்
பிற்குந் தாழிசைக்கும் இலக்கணமறிக. அம்போதரங்க ஒத்தா

ழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் உறுப்பாகிய தரவு அளவடியால் வரும். பிறபாவில் தரவிற்கு அடிவரையறை இல்லை. தாழிசை தரவிசை தாமளவடியே - என் றூராகலின் அவ்விரண்டும் அளவடியால் வருமென்க. (௧௦)

வண்ணகவொத்தாழிசைக்காறுறுப்பென்ப ரைந்துறுப்பு நண்ணுவதம்போ தரங்கவொத்தாழிசை நான்குறுப்பா மெண்ணியநேரிசை யொத்தாழிசைதா னிறுதிசின்தாய்த் திண்ணியநேரி யால்வரும்வெண்களி தேமொழியே.

(இ-ன்.) தரவு தாழிசை அராகம் அம்போதரங்கந் தனிச் சொல் சுரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்புமுடையது வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. அராக உறுப்பைநீக்கி ஐந்துறுப்பாலும் வருவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. அராகமும் அம்போதரங்க மும் நீக்கி நான்குறுப்பாலும் வருவது நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப் படி. ஈற்றடிமுச்சீராய் ஏனையடி நாத்சீராய் வருவது வெண்கலிப் பாவாம்—எ-று. வரலாறு - பூமகனே முதலாகப் புருந்தமர ரென் டிசையுந்-அமலராலடிமலரைத் தொழுதிற்று வினவியநாட்-காம முங்கடுஞ்சினமும் கழிப்பரிய மயக்கமுமாய்த் - தீமைசாஸ்கட்டு ரைக்குத் திறற்கருவியாய்க் கிடந்த - நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப் படுமா நினைதுரைத்துச் - சேமஞ்சார் நன்னெறிக்குச் செல்லுமா றருளினையே ; இஃது ஆறடித்தரவு. தானமேமுதலாகத் தசைபா ரிறைத்தருளி-பூனமொன்றில்லாமை யொழிவின்றியற்றினையே ; என்பத்தொன் பதுசித்தி யியல்பினு லுளவென்று - பண்பொத்த றுண்பொருளைப் பாரறியப் பகர்ந்தனையே ; துப்பியன்ற குணத் தோடு தொழில்களால் வேறுபட - முப்பதின்மே லிரண்டுகலை முறைமையான் மொழிந்தனையே ; இவை இரண்டடி மூன்றுதாழி சை. ஆதியுமிடையிலே டிறதியுமறிசுவ தமரருமுனிவரு மரிது நின்னிலைமையை - மீதியல் கருடனை விடவர வொடுபகை விதி முறைகெடவறம் வெளியுற வருளினை - தீதியல்புலியது பசிகெடு வகைகின் திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை - போதியினல மலி திருநிழலதாந் பொலிவுறவடியவ ரிடர்கெடவருளினை ; இவை நாலடி அராகம். திசைமுகன் மருவிய கமலநன்னிறமேன - வசையறுமுனிவொடு மலியுநின்னடி ; உயர்வுறு பெருமையொ டய ரறு மயர்வொடு - புரையறுகலனொடு பொலியுநின்புகழ். இவை

ஈரடி இரண்டாய்வந்த பேரெண். கற்புடை மாரனைக் காய்சினர் தவிர்த்தனை; பொற்புடை நாகர்தர் துயரம்போக்கினை; மீனூருவாகி மெய்ப்மையிற் படிந்தனை; மானூருவாகி வான்குண மியற்றினை; இவை ஓரடி நான்காய்வந்த சிற்றெண். எண்ணிறந்த குணத்தோய்நீ; யாவர்க்கு மரியோய்நீ - உண்ணிறைந்த வருளோய்நீ; உயர்பார நிறைத்தோய்நீ; மெய்ப்பொருளை யறிந்தோய்நீ; மெய்யறமிந் களித்தோய்நீ; செப்பரிய தவத்தோய்நீ; சேர்வார்க்குச் சார்வுநீ; இவை முச்சீரினாவந்த இடையெண். நன்மைநீஇ; தின்மைநீஇ; நனவுநீஇ; கனவுநீஇ; வண்மைநீஇ; மென்மைநீஇ; மதியுநீஇ; விதியுநீஇ; இம்மைநீஇ; மறுமைநீஇ; இரவுநீஇ; பகலுநீஇ; செம்மைநீஇ; கருமைநீஇ; சேர்வுநீஇ; சார்வுநீஇ; இவை இருசீர் பதினாறாய்வந்த அளவெண். எனவாங்கு, தனிச்சொல். அகலிலாரின் மறியினை பரவுதும்-வெல்படைத் தொண்டிமான் விற்றசேனாபதி-சின்களத்தநாயன் வெண்குடையதனெடு - பொங்குபுகழ் வில்லவன்றன் புறக்குடை கொண்டி-பொலிதரு சேந்தன் பொன்பற்றி காவலன் - மலிதரு பார்மிசை மன்னுவோ னெனவே; இது சரிதகம். இது ஆறுதும்பாலும் வந்தமையால் வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா. திருமேவு பதமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக - வருமேவி யவதரித்த வுயிரனைத்து முயக்கொள்வா - னிவ்வுலகுங் கீழுலகுமிசையுலகு மிருணீங்க - வெவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன-விலங்குகதிழீராரிண்டு விலங்குவலங் கொண்டிலவ-வலங்கு சினைப் போதிநிழ லறமமர்ந்த பெரியோய்நீ; இது தரவு. மேருகிரி யிரண்டா மெனப்பனைத்த விருபுயங்கண் - மாரனிறையாவேட்டு மன்னுபுர மறுத்தனையே; வேண்டினர்க்கு வேண்டினவே யளிப்பனென மேலைநாட் - பூண்டவருளாளரின் புகழ்புதிதாய்க் காட்டாதோ; உலகுமிக மனந்தளர்வுற் றுயர்நெறியோர் நெறியழுங்கப் - புலவுநசைப் பெருஞ்சினத்துப் புவிக்குடம்பு கொடுத்தனையே; பூதலத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி - மாதவனீ என்பதற்கோர் மறுதலையாக் காட்டாதோ; கழலடைந்த வுலகனைத்து மாயிரவாய்க் கடும்பாந்த - ளுழலடைந்த பணத்திடையிட் டன்று துலையேறினையே; மருள்பாரா வதமொன்றோ வாழ்விக்கக் கருதிய நின்-னருள்பாரா வதமுயிர்க ளனைத்திற்கு மொன்றாமோ; தாழிசை. அருவினைசிலகெட வொருபெருநரகிடை-யெரிசுடர்மரைமல ரென விடுமடியினை; அகலிடமுழுவது மழல்கெடவமிழ்தமிழ்-முகில்புரியி

மிழிசை நிகர்தரு மொழியினை; இது அராகம். அன்பென்கோ ஒப்
புரவென் கோவொருவ னயில்கொண்டு முகதிவிழித் தெநியப்பால்
போந்தமுழக் கருணைய; நானென்கோ நாகமென் கோநன்தில்
லான்பூணூர் - தீயினைப்பாய்ப்பித்த சிறுதயில்கொண் டருளனை;
இவை ஈரடி இரண்டு அம்போதரங்கம். கைகாகத் தார்க்காழி கை
கொண்டனித்தனையே - பைநாகா குலமுப்பய வாயமிழ்தம் பகர்ந்
தனையே-இரந்தேற்ற படையாக்கர்க் கிழிசுகுருதி பொழிந்தனையே -
பரந்தேற்ற மற்றவர்க்குப் படருநெறி மொழிந்தனையே; இவை
ஓரடி நான்குமபோதரங்கம். எனவாங்கு, தனிச்சொல். அருள் கீற்
றிருந்த திருநிழற்போதி - மூழுதணா முனிவநிற் பரவுதற் தொழு
தக - வொருமனமெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட - முப்பகை கடந்து
நால்வகைப்பொருளுணர்ந்-தோங்குநீருலகிடையாவரு-நீங்காவின்
பமொடு நீடுவாழ்கெனவே; சரிதகம். இஃது ஆறடித்தரவு வந்து
அதன்பின் மூன்று தாழிசைவந்து அதன்பின் அராகம்வந்து அதன்
பின் அம்போதரங்கம்வந்து அதன்பின் தனிச்சொல்லும் சரிதக
மும் பெற்றுவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா. இதனது
வேறுபாடறிக. மண்வாழும் பல்லுயிரும் வான்வாழு மிமையவருங்-
கண்வாழு மாணா கிளையனைத்துங் களிகூர-வந்தர துந்தமி யியங்க
வமரர்க ணடமாட - விந்திராபூ மழைபொழிய விமையவாச்சா மரை
யிரட்ட-முத்தநெடுங் குடைநிழற்கீழ் மூரியாசரியனைமேல்-மெய்த்
தவர்கள் போற்றிசைப்ப கீற்றிருந்த வொருபெரியோய்; இது
தரவு. ஏறம்புகடையயன்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுணர்க்கப்-
பிறந்திறந்த யோனிதோறும் பிரியாது சூழ்யோகி - யெவ்வுடம்பி
லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்றா விடரெய்தி - லவ்வுடம்பி னுயிர்க்
குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்; அறங்கூறு முலகனைததுங்
குளிர்வளர்க்கு மழை முழக்கின் - நிறங்கூற வணாகதிருஞ் செழுக்
கமல நனிநாண் - வொருமைக்கணீ ரென்பா னுரைவிரிப்ப வுணர்
பொருளா - லருமைக்கண் மலைவின் தி யடைந்தது நின்றிருவார்த்
தை; இருட்பார வினைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்குங் காவலென-வருட்பாரந்
தனிசுமந்த வன்றுமுதலின்றளவு - மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்
தடைந்தோ ரியாவார்க்கும்-பொதுவன்றி நினக்குரித்தோ புண்ணிய
நின்றிருமேனி; இவை மூன்றுத்தாழிசை. ஆருயிர்களனைத்தினையுங்
காப்பதற்கே ஈருள்பூண்டா - லோருயிர்க்கே யுடம்பளித்தால் ஒப்
புரவிங் கென்னாகும்; தாமதநுங் குழன்மழைக்கட் டனிரியலார் தம்

முன்னர் - காமனையே முனைந்துலைந்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்
கொல்; இது பேரெண். போரரக்கரோரைகர்த்தவயிழ்தம்பொழிந்
தனையே-ஆரயிழ்த மணநாகர் குலமுய்ய வருளினையே-வாரசிதைப்
புள் ளரையர்க்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே-பார்மிசையீரைந்
தும் பாவின்றிப் பயிற்றினையே; இதுசுற்றெண். அருளாழி பயந்
தோய்நீஇ; அறவாழி பயந்தோய்நீஇ; மருளாழி துறந்தோய்நீஇ;
மறையாழி புரிந்தோய்நீஇ; மாதவரின் மாதவனீஇ; வானவ
ருள் வானவனீஇ; போதனநிற் பேதனனீஇ; புண்ணியருட் புண்
ணியனீஇ; இவை இடையெண். ஆதிநீஇ; அமலனீஇ; அயனுநீஇ,
அரியுநீஇ; சோதிநீஇ; நாதனீஇ; துறைவனீஇ; இறைவனீஇ; அருளு
நீஇ; பொருளுநீஇ; அறிவனீஇ; அநகனீஇ; தெருளுநீஇ; திருவுநீஇ;
செறிவுநீஇ; செம்மனீஇ; இவை ஊவெண். எனவாங்கு, தனிச்
சொல், பவளச் செழுஞ்சுடர் மரகதப் பாசைடைப் - பசும்பொன்
மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும் - போதியந் திருநிழற் புனிதநிற்
பரவுது - மேதகு நந்தி புரிமன்னர் சுந்தரச் - சோழா வண்மையும்
வனப்புந் - திண்மையு முலகிற் சிறந்து வாழ்கெனவே; சுரிதகம்.
இஃது ஆறடித்தரவு நான்கடித்தாழிசை ஒத்த பொருண்மெல்
மூன்றும் வந்து அளவடி நாடியிரண்டும் ஓரடிநான்குஞ் சிந்தடி எட்
டுங் குறளடி. பதினாறுமாய் அம்போதரங்கம்பெற்று ஆறடி ஆசிரியச்
சுரிதகத்தாலிற்ற அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. வாணெ
டுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே ரூய்த்திரிந்து - தோணெடுங் தகை
துறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப் - பூனெடுங்கு முலைகண்டும்
பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ; இது தரவு. சூருடைய கடுங்கடங்கள்
சொலற்கரிய வென்பவாற் - பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவரோ
பெரியவரே; சேணுடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்ரிய வென்பவா-
ணுடைய நலந்தொலைய நடப்பரோ நயமிலரே; சிலம்படைந்த
வெங்காணஞ் செறுத்தகைய வென்பவாற்-புலம்படைந்து நலந்தொ
லையப்போவரோ பொருளிலரே; இது தாழிசை. எனவாங்கு, தனிச்
சொல். அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர் - பன்னெ
டுங் காலமும் வாழியர் - பொன்னெடுங் தேரோடுங் தானையிற்பொ
லிந்தே, இது சுரிதகம். தரவு மூன்றடியாய்த் தாழிசைமூன்றாமி
ரண்டடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடி ஆசிரியச்சுரிதகத்தால்
இற்ற நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. தரவு எனினும் எருத்த
மெனினுமொக்கும். தாழிசைஎனினும் எண்ணெனினும் இடைநிலைப்

பாட்டெனினுமொக்கும், அராகமெனினும் அடுக்கியலெனினும் மூடு
கியலெனினும்வண்ணகமெனினுமொக்கும், அம்போதாங்கமெனினும்
அசையடியெனினும் பிரிந்திசைக் குறையடியெனினுஞ் சொற்சீரடி
யெனினும் எண்ணெனினுமொக்கும். தனிச்சொல்லெனினும் இடை
நிலையெனினுமொக்கும், சுரிதகமெனினும் அடக்கியலெனினும் வார
மெனினும் வைப்பெனினும் பேக்கியலெனினுமொக்கும், இனி
வெண்கலிப்பா வருமாறு;-ஏர்மலர் நறுங்கோடை யெருத்தலைப்ப
விதைஞ்சித்தன் - வார்மலர்த் தடங்கண்ணூர் வலைப்பட்டு வருந்துப
வென் - றூர்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறியுங்கொல் - சீர்
நிறை கொடியிடை சிறநது. இஃது ஈற்றடி மூச்சீராய் ஏனையடி
நாற்சீராய் வந்தமையான் வெண்கலிப்பா, (கக)

நிலவுந்தரவுந் தாவினையும்நின்ற தாழிசைகள்
சிலவும்பலவுஞ் சிறந்துமயங்கியுஞ் சீர்விகற்பம்
பலவுமவரினும் பவளமுஞ்சேலும் பனிமூலையுங்
குலவுந்திருமுகத்தாய்கொண்ட வான்பெயர்கொச்சகமே.

(இ - ள்.) தரவு ஒன்றாய் வருவது தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
வாம். தரவிரண்டாய் வருவது தரவினைக்கொச்சகக் கலிப்பாவாம்.
சிலதாழிசையாய் வருவது சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாம்.
பலதாழிசையாய் வருவது பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாம்.
ஆறுறுப்புந்தம்முண் மயங்கியும்மிக்குங்குறைந்தும்பிறபாக்களோடு
விரவியும் வருவது மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாம் எ-று.
வரலாறு;-செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சின
வாழி - மூல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போ -
யெல்லைநீர் வியங்கொண்டு விடைநுழையு மதியம்போன் - மல்ல
லோங்கெழிலியானைமரும்பாய்ந்தொளித்ததே. இது சுரிதகம் இல்
லாத தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. குடைநிழலைத் தண்புறவிற் கோவல
ரெடுத்தார்ப்பத் - தடைநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகைபெறு மரம்
பாய்ந்து - வீங்குமணிக் கயிறொரீஇத் தாங்குவனத் தேறப்போயக்-
கலையினொடு முயலிரியக் கடிமூல்லை முறுவலிப்ப - எனவாங்கு -
ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதர் முனையங் - கானுடைத் தவர்தேர்
சென்றவாறே. இது தனிச்சொற்பெற்றுச் சுரிதகத்தாலிற்ற தரவு
கொச்சகக்கலிப்பா. திருந்திலைய விலங்கு வேற்றிகழ் தண்டார்
கதக்கண்ணன் - விரிந்திலங்கு மவிர்வைப்பூண டடமார்பன் வியன்

களத்து-முருந்திறைஞ்சு முத்திற்கு முட்டியெல்லாந் தனித்தனியே-
அருந்திறன்மா மறமன்னர்க் கழுவனவும் போன்றனவே; அட-
லமுங் கழற்செவ்வேலவஞ்சுதார்ச் செம்பியன்றன் - கெடலருங்
கிளர் வேங்கை யெழுதத்த முயிரோம்பா - துடல்சமத்துக் குத்
தெரிந்த வொன்னாப்பல் லரசர்தங்-கடகஞ்சேர் திரண்முன்கை யிற்
ரோட லைகினவே. இவையும முன்னதனோடொக்கும். இவையிற்
றைக் கலிவிருத்தமென்றாறுயிழுக்காது. வடிவுடை நெடுமுடி வான
வர்க்கும் வெலற்கரிய - கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங்காவல
னாங் - கொடிபடு வரைமாடக் கூடலார் கோமானே; துணைவனைத்
தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங்-கிணைமலர்த்
தா ரருளுமே லிதுவிதற்கோர் மாறென்று - புனைமலர்த் தடங்கண்
னார் பொருளாகக்கருதாரோ; அதனும், செவ்வாய்ப்பேதை யிவடி
றத்-தெவ்வா ருங்கொலிஃதெண்ணியவாறே. இது சுரிதகத்தாலிற்ற
தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா. பருஉத்தடக்கை மதயாணைப் பனை
யெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக் - குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்
கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப் - படைப்பரிமான் றேரினொடும்
பரந்துலவு மறுகினிடைக - கொடித்தாளை யிடைப்பொலிந்தான்
கூடலார் கோமானே; தரவு. ஆங்கொரு சார், உச்சியார்க்கிறைவனா
யுலகெலாங்காத்தளிக்கும் - பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தர்
னாய்ப் பாவித்தார் - வச்சிரங்காணை காரணத்தான் மயங்கினரே-
ஆங்கொருசார், அக்கால மணிநிகாகாத் தருவனாயாற் பணிதவிர்ந்
து - வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார் - சக்கரங்கைக்
காணை காரணத்தாற்சமழ்த்தனரே; ஆங்கொருசார், மால்கொண்ட
பகைதணிப்பான் மாதடிந்து மயங்காச்செங் - கோல்கொண்ட
சேவலங்கொடியவனாப் பாவித்தார் - வேல்கொண்ட தின்மையால்
விம்மிதராய் நின்றனரே; இது தாழிசை. அஃதான்று, கொடித்
தேரண்ணல் கொற்கைக்கோமா - னீன்ற புகழொருவன் செம்
பூட்சேன - யென்றுநனியறிந்தனர்பலரே - தானும், ஐவருளொரு
வனென் றறியலாகா - மைவரையாணை மடங்காவென்றி - மன்ன
வன் வாழியென் றேத்தத் - தென்னவன் வாழிதிருவொடும் பொ
லிந்தே; இதுசுரிதகம். இதுநான்கடித்தரவும் மூவடித்தாழிசை
மூன்றும் இடையிடை தனிச்சொற்பெற்று நேரிசை ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பாவிற்குச் சிறிது வேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃகுழிசைக்
கொச்சகக் கலிப்பா. தன்மதியொண் முகத்தானைத் தனியிடத்து

கனிகண்டாங்-குண்மதியு முடனிறைவு முடன்றளர முன்னுட்க-
கண்மதியொப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறைகவார்து - பெண்
மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ; இது தரவு. இள
நல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேற் - நளநலமுகை
வெண்பற் றுழ்குமு நளர்வாளோ; தகைநல மிவள்வாடத் தரும்
பொருட்குப் பிரிவாயேல்-வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில் வீருப்
பாளோ; அணினல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்-
மணினல மகிழ்மேனி மாசொடு மடிவாளோ; நாம்பிரியே மினியென்
று நறுநுதலைப் பிரிவாயே - லோம்பிரியே மென்றளித்த வுயர்
மொழியும் பழுதாமோ; குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்
துக் கூடியநா - ளன்றளித்த வருண்மொழிபா ளருளுவதும் பழுதா
மோ; சிலபகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீ மடிபரவிப் - பலபக
லுத் தலையழித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ; இவை ஆறுந் தாழி
சை. அஃதான்று, தனிச்சொல். அரும்பெற லமிழ்தினுந் தரும்பொரு
ளதனினும் - பெரும்பெறலரிதிவன் வெறுக்கையுமற்றே. அதனால்,
விழுமிய தறிமதியறிவாங்-கழுமிய காதலிற் றரும்பெருளஞ்சிறிதே.
இது நான்கடிச்சுரிதகழும் நான்கடித்தரவும் இரண்டடித்தாழி
சையாறுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகழும் பெற்றுவந்த
பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந்
தம்முனும்போன் - நணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்று
மால் - நுரைநிரற் தவையன்ன நொய்பறைய சிறையன்ன -
மிரையந் திறைகூரு மேமஞ்சார் துறைவகேள்; வரையென
மழையென மஞ்செனத் திரள் பொங்கிக் - கரையெனக் கடலெனக்
கடிதுவந் திசைப்பிலும் - விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி
யிறக்கலா - தெழுமுந்நீர் பரந்தோடு மேமஞ்சார் துறைவகேள்;
இவை இரண்டுந் தரவு. கொடிபுறைய நுழைநுசுப்பிற் குழைக்
கமர்ந்த திருமுகத்தோ - டொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவல
னே யென்றியால்; கண்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைய சிறு
புறத்தோ - டெண்பணிநீ ருக்கண்டுந் திரியலனே யென்றியால்;
நீர்பூத்த விரையிடக் கணின்ருசிந்த புருவத்தோள் - பீர்பூத்த
நுதல்கண்டுந் பிரியலனே யென்றியால்; கணவரல்யாற் திரு
கரைபோற் கைநில்லா துண்ணெகிழ்து - நினையுமென் னிலைகண்டு
நீங்கலனே யென்றியால்; வீழ்சுடரி நெய்யேபோல் விழுமநோய்
பொறுக்கலாத்-தாழுமென்னிலைகண்டுந் தாங்கலனே யென்றியால்;

கலங்கவிழ்ந்த நாயகன்போற் கணைதுணைபிரிதின் திப்-புலம்புமென்
 னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால் ; இவை ஆறுந் தாழிசை.
 அதனால், தனிச்சொல். அடும்பயி லிறும்பிடை நெடும்பணை மிசை
 தொறுங் - கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு; செறிதரு
 செருவிடை யெறிதொழி வினையவர் - நெறிதரு புரவியின் மறி
 தருந் திமில்; அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென் - றுரை
 தரு திரையொடு கரைபொருங்கடல்; அலங்கொளி யவிர்சுட
 ரிலங்கெழின் மனைதொறுங் - கலந்தெறி காலொடு புலம்பின பொ
 ழில் ; இவை நான்கும் அராகம். விடாஅது கழலுமென் வென்
 வனையுந் தவிர்ப்பாய்மன் - கெடாஅது பெருகுமென கேண்மையு
 நிறுப்பாயோ; ஒல்லாது கழலுமென் னெனினையுந் தவிர்ப்பாய
 மன் - னில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ; தாக்
 காது கழலுமென் றகைவனையுந் தவிர்ப்பாய்மன் - நீங்காது பெரு
 குமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ; மறவாத வன்பினேன் மன
 நிற்கு மாறருளாய் - துறவாத தமருடையேன் றுயர்தீரு மாறரு
 ளாய்; காதலார் மார்பன்றிக் காமக்கு மருந்துளையா - யேதுலார்
 தலைசாய யானுய்யு மாறுதாயாய்; இணைபிரிந்தார் மார்பன்றி
 யின்பக்கு மருந்துரையாய் - துணைபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்
 தீரு மாறுரையாய்; இவை ஆறுந் தாழிசை. பகைபோன்றது
 துறை; பரிவாயின குறி; நகைஇழந்தது முகம்; நணினாணிற்
 றுடம்பு; தகையிழந்தது தோள்; தலைசிறந்தது துயர்; புகைபரந
 தது மெய்; பொறையாயிற் றென்னுயிர்; இவை இருசீர் எட்டு
 அம்போதரங்கம் - எனவாங்கு, தனிச்சொல். இனையது நிலையா
 லனையது பொழுதா - நினையல் வாழி தோழி தொலையாப் - பனி
 யொடு கழிகவுன்கண்-ணென்னொடுங் கழிகவித் துன்னியநோயே;
 இது சுரிதகம். தரவு இரட்டித்துத் தாழிசையாறுந் தனிச்சொல்
 லும் நான்கேடி அராகமும் பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும்
 எட்டு அம்போதரங்க உறுப்புந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரி
 தகமும் பெற்றுக் கவிக்கு ஒதப்பட்ட ஆறுறுப்பும் வந்து மிக்குங்
 குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் மயங்கியும் வந்தமையான் மயங்கிசைக்
 கொச்சகக்கலிப்பா.

சுந்துங்குறளு மடியென்பர்வஞ்சிக்குச் சீர்தனிச்சொல்
 வந்தஞ்சுரிதக மாசிரியத்தான் மருவும்வென்னை

முந்தியிதுதி யகவலதாகி முடியுமென்ற
 ஸிந்துதுதன்மடவாய் மருட்பாவென் றியம்புவரே.

(இ-ள்.) வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும் முச்சீரடியானும் வரும்.
 இப்படி இருசீரடியானும் முச்சீரடியானும் வந்தபின்பு தனிச்சொற்
 பெற்று அதன்பின் ஒரு சுரிதகம்பெற்று முடியுமெனக்கொள்க. சீர்
 தனிச்சொல்லென்று சிறப்பித்த அதனால் வெள்ளைச் சுரிதகத்தா
 லீரூதெனக்கொள்க. வெண்பா முதலாக ஆசிரியத்தாலிவது மருட்
 பா—எ-று. அதனைப் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா என்றுங் கைக்
 கினை மருட்பா என்றும் வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா என்றுஞ் செவி
 யறிவுறுஉ மருட்பா என்றும் வேறுபடுப்பாருமுளரெனக்கொள்க.
 வரலாறு;-மிக்ககூன் விதிமுறை வகுத்தலுந் - தக்காசுடைவகை
 யுளி சேர்த்தலு - மளபெடை யலகுநீத்தலும் - வளமலி யுசைச்சீர்
 வகுத்தலும்-வெண்பா வல்லாப் பாவினுட்-பண்பார் நெடிவடி நடத்
 தலுங்-குறளடி யால்வரும் வஞ்சியைத்-திறமலி சிந்தடி யாக்கலு -
 மிக்குங் குறைந்தும் வரினு - மொருபுடை யொப்புமை நோக்கி-
 யொழிந்த செய்யுளுங் கொளலே - அதானு, குறியீடு மிலக்
 கண முண்மையிற் - செறிவுடைப் பொதுச்சீர் தரப்பெறவே. இது
 முச்சீரடி வஞ்சிப்பாட்டு. பூந்தாமரைப் போதலமரத் - தேம்புன்
 லிடை மீன்றிரிதரும் - வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ் - வினைக்
 கம்பலை மனைச்சிலம்பவு - மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி - வயற்
 கம்பலைக் கயலார்ப்பவு - நாளு, மகிழ் மகிழ்தலங் கூரன் - புகழ்த
 லானுப் பெருவண்மையனே. இஃது இருசீர் வஞ்சிப்பாட்டு. மிக்க
 கூன் விதிமுறை வகுத்தல் என்னுமுரைச்சூத்திரத்துக்குப்பொருள்.
 கூளுவது பொருளோடடி முதற்கே நிற்பதவும் இடையிலே நிற்ப
 ததவும் வஞ்சியின் கடையிலே நிற்பதவுமாம். வஞ்சிஅடியினிதுதி
 யும் நடுவுங் கூனாவருவது சிறப்புடைத்து. சீர் கூனாய் வரினும்
 உகரவிதுதியாய் வரப்பெறும். கூனைத் தனிச்சொல் என்பாருமுளர்.
 உதுக்காண், சுரந்தானுவண்ணைக் சுவர்ணமாப்பூதி - பரந்தானுப்
 பல்புகழ்பாடி - யிரந்தார்மாட் - டின்மை யகல்வது போல விருள்
 நீங்க-மின்னு மெளிதோ மழை; அவரே, கேடில் விழுப்பொருட்ரு
 மார்பாசிலை - வாடாவள்ளியங் காழிறந்தோரே - யானே, தோடா
 ரெல்வனை நெகிழவேங்கிப்-பாடமை சேக்கையிற் படர்கூர்ந்திசினே-
 யன்னாளைய னென்னாது மாமழை-மின்னும் பெய்யமுழங்கு-மின்
 னுந்தோழியெ னின்னுயிர் குறித்தே - இஃது அடியிற் கூன்வந்த

ஆசிரியம்: உமணர், சேர்ந்துகழிந்த மருங்கி னகன்றலை-பூர்ப்பாழ்த் தன்ன வோமையம்பெருங்கா - டின்ன வென்றினி ராயி - னினிய வோபெரும் தமிழேற்குமனையே. இதவும் சுடியிற் கூன்வந்த ஆசிரியம். உலகினுட், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாரே பிழ்ழினு - மிருந்தகைய விறுவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே- சிறுதகையார் சிறுதகைமை சிறப்பென்னும் பிறழ்வின்றி - யுறு தகைய வுலகிற்கோ ரொப்பாகித் தோன்றாதே எனக் கலியடி முதற் கண்ணே - யுலகினுள்ளென்னுங் கூன்வந்தவாறு. காமர் கடிப்புன லென்னுங் கவியினுட் சிறுகுடியீரே என ஓடியாலே தனிச் சொல் வந்தவாறு. உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும் பிற் கொடுத்தார் முற்கொளவு - முறுதிவழி யொழுகு மென்பவதனா - னற்றிற் நாடுதன்னமை - பற்றியயாவையும். பிரிவறத்திறந்தே - இவ்வஞ்சிப்பா அடிமுதற் கண்ணுலகேயெனத் தனிச்சொல்வந்த வாறு. மாவழங்கலின் மயங்குற்றனவழி என வஞ்சியடியின் இறுதிக் கண் வழியென அசைகூனாய் வந்தவாறு. கலங் கழாலித்துறை கலக் குற்றன என்னும் வஞ்சியடியினடு துறையென அசைகூனாய் வந்த வாறு. தேரோடத்துகள் கெழுமினதெருவு - என்னும் வஞ்சியடியி னிறுதிக்கட் தெரு என்ற இறுதியாகிய இயற்சீர் கூனாய் வந்தவாறு. தக்காசுடைவகையுளி சேர்த்தலும் என்பதனால் அயற்சீர் தனைகளை நோக்கி ஓசையூட்டிக. வகையுளியாவது முன்னும் பின்னும் அசை முதலாகிய உறுப்புகணிப்புழி அறிந்த குற்றப்படாமல் வண்ணம் அறுப்பது. என்னை - அருணைக்குரீரா ரசைசீ ரடிக்கட் - பொரு ணைக்கா தோசையே நோக்கி - மருணீங்கக் - கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல் - வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு. வர லாறு;-கடியார்பூங் கோதை கடாயினுன் றின்டேர் - சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து. இதனுட் கடியார் என்றும் பூங்கோதை என் றுங் கடாயினுன் என்றும் அலகிட “ஒன்றும் இடைச்சீர் வருஞ்சீ ரொடு முதற்சீர்கடெற்றும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தோடு மாறுபட்டு வெண்பாத்தன்மை கெடுமாதலாற், கடியார்பூவென்று புளியாங்கா யாகவுங் கோதையென்று தேமாவாகவுங் கடாயினுன் என்று கரு விளமாகவும் அலகிடச் சிதையாதாம். “மலர்மிசை யேகினுன் மாணடி சேர்ந்தார்-நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.” இதனுள் நீடு என்றும் வாழ்வாரொன்றும் “அலகிடில் ஒன்றும் இடைச்சீர் வருஞ்சீரொடு முதற் சீர்கடெற்றும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துள் நன்று மலர் காசு

நாள் பிறப்பு என்றிற்ற சிந்தடியே துன்றுமென்பதனோடு மாறுபடு
மாதலால் நிலமிசை என்று கருவினமாகவும் நீடுவாழ் என்று கூவிள
மாகவும் வார் என்று நாளாகவும் அலகிடுக. அளபெடை நீத்தலும்
என்பதனால் அலகுபெறாதே வருமாறு;-இடைதுடங்க வீரங்கோதை
பின்னாழ வாட்கண் - புடைபெயரப் போழ்வாய் திறந்து - கடை
கடையி-னுப்போடு வென வுரைத்து மீள்வா ளொளி முதுவற்-கொப்
போரீர் வேலி யுலகு. உப்போடு என்புழி அளபெடை அனுகரணம்
வந்தது. அன்றேல் இடைச்சீர் தெற்றி ஒன்றுமிடைச்சீர் என்னுஞ்
சூத்திரத்து ஒன்றும் என்னும் இலக்கணத்தோடு மாறுபடும். ஆதலான்
மிக்ககூன் விதிமுறை வருத்தலென்னுஞ் சூத்திரத்து அளபெடை
நீத்தலும் என்றபடி நீக்கச்சிதையாதாம். பல்லுக்குத்தோற்ற பனி
முல்லை பைங்கிளிகள்-சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோற்றினவா-
நெல்லுக்கு-நூறேஒது நென்பாணுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கு-
மாறேமா லன்றளந்த மண். இதனுள் நூறேஒ நூறென்புழிப்
பண்டமாற்றின்கண் அளபெடைவந்து வெண்பாவினுள் நாலசைச்
சீராயிற்று. அவ்வாறு வருக என்னும் இலக்கணம் இன்மையால் அள
பெடை அனுகரணமாம். (கக)

பாழுதனிற்பது கூன்வஞ்சியீற்றினும் பாதத்துள்ளு
மாயிரன்டொத்து நிகழடிவென்செந் துறையிழுதிப்
போமிசைச்செந்துறை சந்தஞ்சிதைகுறள் பூண்பலசீர்
தாமதுவந்தங் குறைநவுமாங்குறட் டாழிசையே.

(இ-ள்.) பொருளோடு அடிக்கு முதலில் நிற்பது கூனும். அக்
கூன் வஞ்சிப்பாவில் அடி இறுதி நடுவிலும் வரும். இரண்டடி தம்மு
ளொத்து வருவது வென்செந்துறை எனப்படும். செந்துறை
இழிந்த ஒழுகிய ஓசையின்றி வருவதவும் உதாரண வாய்பாட்டால்
ஒரு குறள் வெண்பா ஓசைகெட்டி வருவதுவுஞ் சீர்பலவாய்
இரண்டடியாய் ஈற்றடி குறைந்து வருவனவுங் குறட்டாழிசையாம்.
எ-து. குறைநவும் என்றமையால் இவ்வோசையின்றி குன்றி
வருதலே அன்றியும் அழிந்தழிந்து தனித்தனியும் வரப்பெறும் எனக்
கொள்க. அதுவென்ற அதிக வசனத்தால் விழுமியபொருளும்
ஒழுகிய ஓசையுமின்றிச் செந்துறை சிதைந்தது தாழிசைக்
குறளாம். வரலாறு;-ஆர்கலியுலகத்து மக்கட்கெல்லா - மோதலிற்
சிற்றந்தன் னேழுமுக்க முடைமை. இஃது இரண்டடியும் ஒத்து

வந்தமையால் வென்செந்துறை. அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங்
கவுந்தி - மறுவறு பத்தினி போல்வையினிரே. இது செந்துறைச்
சிறைவுத் தாழிசைக்குறள். விழுமியபொருளும் ஒழுமியவோசை
யும் இல்லாமையாலென்க. வண்டார் பூங்கோதை வரிவளைக்கைத்
திருதுதலாள்-பண்டைய எல்லள் படி. இது சந்தழி குறட்டாழிசை.
போதிநிழலிற் புனிதன் பொலங்கழ - லாதி யுலகிற்காண். இது ஈந்
றடி குறைந்து தனியேவந்த குறட்டாழிசை. பிறவுமன்ன. (சச)

நான்கொடுமூன்றடிதோறுந்தனிச்சொல்லுநண்ணுமெனிற்
ருன்பெயர்வெள்ளைவிருத்தமுப்பாதந்தழுவெள்ளை
போன்றிறும்வெண்டாழிசைமூன்றிழிவேழடிபொருந்தி
யான்றவந்தங்குறையின்வெண்டுறையென்பராயிழையே.

(இ-ள்.) வெளி விருத்தமாவது மூன்றடியானும் நான்கடியா
னும் வந்து அடிதோறும் முடிவிடத்துத் தனிச்சொற்பெற்று முடிவ
தாம். சிந்தியல்வெண்பா ஒசைகெடில் வெண்டாழிசையாம். நேரி
சைவெண்பா ஒசைகெடில் வெண்டுறையாம். அல்லாமலும் மூன்
றடிச்சிறுமை ஏழடிப்பெருமையாய்ப் பின்பிற்சில அடி சீர்குறைந்
து வருவனவும் வெண்டாழிசை எனக்கொள்க—எ-று. வரலாறு;-
கொண்டன் முழங்கினவாற் கோபம் பரந்தனவா லென்செய்
கோயான் - வண்டு வரிபாட வார்தனவா பூத்தனவா லென்செய்
கோயா-னென்டிசையுந் தோகையிசைந்தகவி யேங்கினவா லென்
செய்கோயான்; எனவும், மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக்
கண்டிலமா லென்செய்கோயா - னருளிருந்த திருமொழியா லற
வழக்கங் கேட்டிலமா லென்செய்கோயான் - பொருளறியு மருந்
தவத்துப் புரவலரைக் கண்டிலமா லென்செய்கோயான்; எனவும்
இவை மூன்றடியாய் என்செய்கோயான் எனுந் தனிச்சொற் பெற்று
வந்தவெளிவிருத்தம். கல்லார்நாவிற் கட்டுரைகொள்வார் புகழெய்
தார் - புல்லார்வாயிற் சொற்றெளிவுற்றார் புகழெய்தார் - நல்லார்
மேவு நண்புதறந்தார் புகழெய்தா - ரில்லா ராய்நின் தின்ப முவந்
தார் புகழெய்தார். இது நான்கடியாய்ப் புகழெய்தாரென்னுந்
தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம். இனி வெண்டாழிசை
வருமாறு;-நண்பி தென்று தீய சொல்லார் - மூன்பு நின்று முனிவு
செய்யா - ரன்பு வேண்டு பவர். இது சிந்தியல் வெண்பாச் சிறைத்
து. தனியேவந்தது. அன்றா யறங்கொ ணலங்கெட்டுச்சென்சென்-
னி-

ஒன்னு ருடைபுறம் போல நலங்கவார்து - தன்னுன் றறந்து விடல்; ஏடியறங்கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி - கூடாருடை புறம் போல நலங்கவார்து-வீடான் றறந்து விடல்; பாவா லறங் கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி - மேவா ருடைபுறம் போல நலங் கவார்து - காவான் றறந்து விடல்; இவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றுஅடுக்கிவந்தன. குலாவணங்கு வில்லெயினர்கோன்கண்டன்-கோழி-நிலாவணங்கு நீர்மணன்மே னின்று-புலாஹுணங்கல்-கொள் றம்புட்காக்கன்றகோவின்மையோரீபிற-ருள்ளம்புக்காப்பதுரை. இது நேரிசைவெண்பாச் சிதைந்துவந்த வெண்ணெற. இஃகூழ் செங்காந்த ளெரிவாய் முகையவிழ்த்த வீர்த்தன்னவாடை-கொலைவே னெடுங்கட் கொடிச்சி கதப்புளருங் குன்றநாட - வுலைவுடை நோயொ டிழக்குமா லந்தோ - முலையிடை நோபவர் நேருமிட மே. குழலிசைய வண்டினங்கள் கோளிலைய செங்காந்தட் குலை மேற்பாய - வழலெரியின் மூழ்கினவா லந்தோ வளியவென் றயல் வாழ்மந்தி - கலுழ்வனபோ னெஞ்சுகைந்து கல்லருவி தூஉ - நிழல் வரை நன்றாட னீப்பனோ வல்லன். இவை நான்கடியாய் ஈற்றடி இரண்டும் இரண்டுசீர் குறைந்த ஓரொலி வெண்ணெற. ஒதநெடுங் கடல்வலையத் துயிரனைத்த முயக்கொள்வா னுயர்ந்த கொள்கைப்-போதிநிழ லமர்ந்தருளும் புண்ணியநற் றண்ணளியும் பிறிதாம் போலுஞ் - சூதவனங் குயில்கோதச் சுரும்பு பார் திசைபாட - மாதவியுங் கொடிதுடங்க மாருதமு மூலெவுந்-தாதுபொழிந் தன குரவுந் தண்ணிளவே னிலும்புகுந்த - வேதிவராகியவன்ப ரின் னருளு மிதுவாயின். இஃது ஆறடியாய் ஈற்றடி நான்குங் குறைந் து வந்த ஓரொலி வெண்ணெற. தாளாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா லென்னா மென்றும் - யாளியைக் கண்டஞ்சி யாணை தன் கோடிாரண்டும் - பீலிபோற் சாய்த்த விடம் பிலிந்தியாங்கே. இது மூன்றடியான்வந்த ஓரொலி வெண்ணெற. வெறியுறு கமழ் கண்ணி வேந்தர்கட் காயினு - முறவுற வரும் வழியுரைப்பன வுரைப்பன்மற் - செறிவுறு தகையினர் சிறந்தன ரிவர்நமக் - கறி வுறு தொழிலரென் றல்லன சொல்லன்மின் - பிறபிற நிகழ்வன பின். இது ஐந்தடியாய் ஈற்றடி ஒருசீர் குறைந்து வந்த ஓரொலி வெண்ணெற. முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகுமே லல்செய முறைசெய் கோமாண் - வழங்குதிறல் வான்மாறன் மாச்செழியுண் றுக்கரிய வையேல் பாடிக்கலங்கிரின் குரெலாங்

கருதலா காவண - மிலங்குவா ளிரண்டின லிருகைவீ சிப்பெயர்ந்தலங்கனன் மாலை யவழ்ந்தாட வாடுமிவன் - பொலங்கொள்பூந் தடங்கட்கே புரிந்துநின் றுரொலாம் - விலங்கியுள் ளந்தபவினிந்து வேரூபவே. இஃது ஏழடியாய் ஈற்றடி இரண்டு சீர் குறைந்த வந்த வேற்றொலி வெண்டுறை. பிறவுமன்ன. முதலடி ஒழித்தெல்லாம் ஈற்றடி எனப்படும். இவ்வினம் எல்லாவற்றுள்ளும் மூன்றடியால் வரும் விருத்தமுந் துறையுந் தாழிசையுஞ் சிந்தியல் வெண்பாவின் இனமென்றும் நான்கடி விருத்தந் தனிச் சொல் லுடைத்தாயின் நேரிசைவெண்பாவின் இனமென்றும் நான்கடியால் வருந்துறை இன்னிசை வெண்பாவின் இனமென்றும் மிக்ருவந்தன பஃறொடை வெண்பாவின் இனமென்றும் வழங்குவாருமுளர். (கரு)

மூன்றடியொப்பன தாழிசைநான்காய்க் கடையயற்க ணேன்றழைந்து மிடைமடக்காயு மிடையிடையே தோன்றழகுன்றியு மாகுந்துறைதொல் கழிநெடிலா யான்றடிநான்கொத் திடிலாசிரிய விருத்தமன்றே.

(இ-ள்.) மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவொத்துவரின் ஆசிரியத்தாழிசையாம். அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கியுந் தனியும் வரும். நான்கடியாய் ஈற்றயல் குறைந்து வருவதுவும் இடைமடக்காய் வருவதுவும் இடைகுறைந்து வருவதுவும் என இவை ஆசிரியத்துறையாம். உம்மையால் இடையடி இரண்டு மிக்ரு வருவதுவும் இடையிடை இரண்டு குறைந்து வருவதுவும் முதலடி குறைந்து வருவதுவுங் கழிநெடிலடியாய் வருவதுவும் பலவிகற்பத்தான் வருவதுவுங் கொள்க. கழிநெடிலடி நான்காய்த் தம்முள் அளவொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தமாம்.—எ-று. வரலாறு,-வாரமலிபுன்னை மலிசின்னமேலிருந்து - நாரை நரனு நயமில் சிறுமாலை - யோர வருங்கொ லிவ்வுரே யன்னாய்; பொன்னுதிர் புன்னை பொழிசின்ன மேலிருந் - தன்னந்தினைக்கு மருளில்சிறுமாலை - யின்னும் வருங்கொ லிவ்வுரே யன்னாய்; மன்றணி புன்னை மறிமடன்மேலிருந் - தன்றி நினைக்கு மருளில் சிறுமாலை - யின்றவருங்கொலிவ்வுரே யன்னாய். இவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. போதி மேலினை புன்மை யகற்றினை - சோதிவாணவர் தொழுவெழுந் தருளினை -யாதிநாதகி னடிபினை பரவுதும். இது தனியேவந்தது. இரங்கு குயின்முழுவா வினனிசை யாழ்

தேனா - வாங்க மணிப்பொழிலா வாடும்போது மிளவேனி - லாங்க
மணிப்பொழிலா வாடுமாயின் - மரங்கொல் மணந்தகன்றார் கெஞ்ச
மென்செய் திளவேளினில். இஃது இடை குறைந்து இடைமடக்
காய்வந்த ஆசிரியத்துறை. கரைபொரு காண்யாற்றங் கல்லத ரெம்
முள்ளி வருவீராயி-னரையிருள் யாமத் தடுபுலியேறு மஞ்சியகன்று
போக-நனாயுரு மேறுதுங்கை வேலஞ்சு தும்மை-வரையர மங்கை
யர் வவ்வுத் தஞ்சுதும் வாரலையே. இஃதீற்றயல் அடி. குறைந்து
வந்த ஆசிரியத்துறை. கோவீத்த மன்னர் குலங்க ணலங்கெட-
வேவித் தகைச்சிலை தொட்ட-மாவீத்தகனே மணிமுடியா யெனைக்-
கூவித்த காரணங் கூறே. இஃது இடையிடை குறைந்து வந்த ஆசிரி
யத்துறை. மேரு நெடுவரைமீது பொருபுலி-சேரவெழுதிய சோழ-
ராமலரணியாளிய னுபமன் - வீர னடுகணையானே. இது அளவடி
யுஞ் சிந்தியும் உறழ்ந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. பாடகஞ்சேர்
காலொருபாற் பைம்பொற் கழலொருபாற் றேன்றுளி - நீடுகுழ
லொருபா னீண்ட சடையொருபால் - வீடியமா னதனொருபான்
மேகலேசேர்ந் - தாடு துகிலொருபா லவ்வுரு வாண்ஓபண்ணென்
றறிவார் யாரே. இஃது இடையிடைகுறைந்து வந்தது. வரிகொளரவு
மதியும் - புரிவுள சடையும்-புரிவுள சடைமேற்புனலும் பிறமுமே.
இதுவும் அவ்வாறே குறைந்து இடையடி மடக்கி வந்தது. விண்ட
முல்லை தாதுதிர்ந்த மீதெலாங் - கொண்டல் பூச்சொரிந் திருண்ட
கொன்றை பொன் பொழிந்தவாற் - கெண்டையின் தடங்கண்
மாதர் கேள்வர் சொன்னகாலமால் - வண்டுபாட மஞ்ஞையாட
வந்ததே. எனவும், மிக்கவுத்தரா பதிக்கு மேவினார் - தொக்க
செஞ் சடைப்பரன் தனக்கோர்நு சளித்தவாய் - மைக்கொள்
சோலை சூழநீதி மன்னர் கூடி வாரணம்-புக்கவாசலர்க் கிருக்கை
நல்கினார். இவை இரண்டும் இடையடிநீண்டு வந்தன. பிறவுமன்ன.
துங்கனையே உறவாக வனம்புகுந்தான் காதலிகா னுமக்குந் தாயே-
னெங்கனையே சரணாக விருநீரல் லாவிங்கோ ருற்றூரில்லை - தங்க
னையா னிப்பொழுதே சாரேனே லென்மக்கடரியார்கண்டிர்-பொங்
குணமான் றேரிரவி போவதன்முன் யானையைப் போவன்வாழி.
இது கழிநெடில் நான்கொத்து வந்தமையால் ஆசிரியவிருத்தம்.
இனி ஒருசாரார் ஆசிரியவிருத்தத்தினை மண்டில விருத்தமென்று
கூறுவர். வரலாறு;-புரவுதரு குடியாகிப் புயல்வண்ணன் விரும்
பியனும் பொழில்கும் காஞ்சி - கரியசுடர் வீதிதொறு முலாப்

போந்து கவர்வனாஉங் கலைஞழ் காஞ்சி - நிரைவனையிவ் வுலகுய்ய
 நின்றதவஞ் செய்வனாஉ நிழல்குழ் காஞ்சி - சுரமகளிர் பாடுவதும்
 பயில்வனாஉஞ் சொன்மாலை தொடுத்தகாஞ்சி. இஃது ஆசிரிய மண்
 டில விருத்தம். இதனோடு வெளிவிருத்தத்திற்கு வேறுபாடியாதோ
 எனின் வெளிவிருத்தம் அளவு அடியான் வரும். இது வேற்றுமை.
 அன்றயனை யுந்நியி னளித்தபரன் மேவுவது மத்திகிரியே-சென்று
 கரி கவ்வுமுத லைக்ஃணற மேவுவது மத்திகிரியே - வென்றவன்
 வணக்குவது மேலில கெயிற்றரிய தானவரையே - தன்றொழின்
 முருக்குவது தாளில கெயிற்றரிய *தானவரையே. இதுவுமது.
 துனைவருநீர் துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன் றுணைவிழிசேர்
 துயிலைநீக்கி - யினவனைபோ லினநலஞ்சேர்ந் திடருழப்ப விகந்த
 வர் நாட்டில்லை போலுந் - தனியவர்க டளர்வெய்தத் தடங்கமலந்
 தனை மவிழ்க்குந் தருணவேனிற் - பனிமலரின் பசுந்தாது பைம்
 பொழிலிற் பாப்பிவரும் பருவத்தென்றல். இது ஆசிரிய நிலைவிருத்
 தம். இவ்வினம் அனைத்தினையும் ஓரடிக்குறைந்து வந்த துறைநேரி
 சைத் துறையென்றும் நேரிசையாசிரியப்பா விற்கு இனமென்றும்,
 இரண்டடி குறைந்து வந்த இணைக்குறட்டிறை இணைக்குறள் ஆசிரி
 யப்பாவிற்கு இனமென்றும், அடிதோறும் பொருள் பெற்று வந்த
 ஆசிரியவிருத்தம் அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கினமென்றும்,
 நிலைவிருத்தம் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு இனமென்றும்,
 தாழிசை நிலை மண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு இனமென்றும் வேண்டு
 வாருமுளர். இவை எல்லாம் உய்த்துணர்க, இன்னும் பலவாகவுங்
 கூறுப.

(கக)

ஈரடியாதி யெனைத்தடியாலும்வந் தீற்றினின்ற
 வோரடிநீனிற் கலித்தாழிசையொலி யோர்விருத்த
 நேரடிநான்காய் நிகழுமென்றார்நெடி லென்றுரைத்த
 பேரடிநான்கு கலித்துறையாமென்பர் பெய்வனையே.

(இ-ள்.) ஈரடி முதலாக அனைத்தடியாலும்வந்து ஈற்றடி மிகுவது
 கலித்தாழிசையாம். இவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கவும் பெ
 றும். நாற்சீர் நான்காய் வருவது கலிவிருத்தம். நெடிலடி நான்காய்
 வருவது கலித்துறையாம்-எ-று. வரலாறு;-கொய்தினை காத்துக் குள
 வியடுக்கத்துப் - பொய்த்தற்சிறுகுடி வாரணியைய நலம்வேண்டின்;

* னைம்மலையொப்பத் தானவரை என்றார் குவலுயாபீடத்தை.

ஆய்தினைகாத்து மருவியடுக்கத்தெம் மாசில் சிறுகுடி வாரனியை ய
நலம்வேண்டின்; மென்றினை காத்து மிகுபூங் கமழ் சோலைக் குன்றச்
சிறுகுடி வாரனியை யநலம்வேண்டின். இவை ஈரடி மூன்றாய் ஈற்
தடிமிக்கு ஒருபொருண்மேல் வந்த கலித்தாழிசை. பூண்ட பறை
யறையப் பூதமருள்-நீண்ட சடையாளுமிமே-நீண்ட சடையாளுமி
மென்ப-மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே. இஃது ஈற்
தடிமிக்கு ஏனையடியில் இரண்டாமடி குறைந்து முதலடியும் மூன்றா
மடியும் ஒத்து வந்த கலித்தாழிசை. போர்த்தலுடை நீக்குதல்
பொடித்துகண்மெய் பூசல் - கூர்த்தபணி யாற்றுக் குளித்தல் புல
னன்றே - சார்த்தியிடு பிச்சையர் சடைத்தலையொடாய்தல்-வார்த
தையிவை செய்தவ மடித்த மனமென்றான். இது நாற்சீர் நாலடி
யான் வந்த கலிவிருத்தம். அடிதோறும் பொருள் பெற்று வந்தன
மண்டிலவிருத்தம். ஏனைய நிலைவிருத்தம். மூன்றான் பெருமைக்
கண் சாணங்களன்றே. இது நெடிவடி நான்காய் வந்த கலித்துறை.
நன்மை மேவுவார்மேவுவார் பெரும்பொரு ணுண்கும்-புன்மைமேவு
வார் யாவரும் புகழொடு பொருநதார் - தொன்மை மேவுவார் மேவு
வார் தொடர்வருச் சுற்ற-மின்மை மேவுவார் யாவருமின்ப மொன்
றெய்தார். இது மண்டிலக் கலித்துறை. பிறவுமன்ன. இவ்வினம்
அனைத்திலும் அளவடியின் மிக்குவருவன வெண்கலிப்பாவினம்
என்றுங் கலித்தாழிசை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவன
நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினம் என்றுங் கலித்துறையு;
தனித்துவருங் கலித்தாழிசையுந் தம்முளொத்தும் ஒவ்வா தும் வருங்
கலிவிருத்தமும் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவினம் என்றும்
வேண்டிவாருமுளர். இனிக்கலித்துறையைக் கோவைக் கலித்துறை
என்றுங் காப்பியக் கலித்துறை என்றும் இரண்டாக்குவாரெனக்
கொள்க. (க௭)

நெடிவடி நான்கவை நேர்ந்துநின்றேபதி னொறெழுத்தாய்
முடிவனவாம்பதி னேழுநிரைவரின் முன்மொழிந்த
படிவமுவாது நடைபெறுமோசைவண் டேந்திரின்ற
கடி கமழ்கோதைக் சுயனெடுங்கண்ணி கலித்துறையே.

(இ-ள்.) இதனைக் கோவைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணமும் இலக்
கியமுமாகக் கொள்க. மூன்றான் பெருமைகாப்பியக் கலித்துறை()

துன்னுங்குறளடி நான்குவஞ்சித்துறை சிந்தடி நான்
குன்னும்விருத்தந் துறைமூன்றொருபொரு டாழிசையா

மின்னும்வரினு மடக்குகபோலியென் றேற்பமுன்னூல்
பன்னுமவர்க்கு முடம்பாடெனவறி பைந்தொடியே.

(இ-ள்.) குறளடி நான்காய் வருவது வஞ்சித்துறையாம். சிந்தடிநான்காய் வருவது வஞ்சிவிருத்தமாம். வஞ்சித்துறை ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வருவது வஞ்சித்தாழிசையாம். ஒழிந்த செய்யுட்களையும் ஒப்புமையாக இப்பெயர்களிலேயே வழங்குக என்பது எல்லாப் புலவர்க்குமுடன்பாடு—எ - று. வரலாறு:-பொருந்துபோதி என்பதிருசேடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சித்துறை. விண்ணவர் நாயகன் என்பது சிந்தடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சிவிருத்தம். மடப்பிடியை மதவேழம்-தடக்கையான் வெயின் மறைக்கு-மிடைச்சுர மிறந்தார்க்கே-நடக்குமென் மனனே காண்; பேடையை யிரும்போத்துத் - தோகையான் வெயின் மறைக்குங்-காடக மிறந்தார்க்கே - யோடுமென் மனனேகாண்; இரும்பிடியை இகல் வேழம் - பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கு-மருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே - விரும்புமென் மனனேகாண்; இது வஞ்சித்துறை ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்தமையான் வஞ்சித்தாழிசையாம். மன்ன னேரியன் - சென்னி மாதனன் - நன்னி காவலன்-பொன்னி நாயகன். இது வஞ்சிமண்டிலத்துறை. தாதகி நிழலோதா னிரவே-போதலர் பூகஞ்சும்பொழிலே - மீதெழு நிலவேவெவ்வெயிலே - ஆகர வகலாளிங் கிவளே. இதுவஞ்சி மண்டிலவிருத்தம். இவ்வினம் அனைத்தினுங் குறளடியால் வருந்துறையந் தாழிசையுங் குறளடி. வஞ்சிப்பாவின இனமென்றுஞ் சிந்தடியால்வரும் வஞ்சிவிருத்தஞ் சிந்தடிவஞ்சிப்பாவினினமென்றும் வழங்கப்படுமென்ப. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே என்றார் அமுதசாகரனார், உரைத்த பாவினுக்கொத்த அடிகள்-வகுத்துரைபெற்றி யன்றிப்பிறவு-நடக்குமாண நடத்தை யுள்ளே என்றார் காக்கைபாடினியார். ஒத்தவடியினும் ஒவ்வாவி கற்பினும் மிக்க வடிவரினுமப்பாற் படுமே என்றார் அவின்னையனார். பாவுமினமும் மேவினவன்றியும்-வேறுபடநடந்துங் கூறுபடவரினு-மாற்றிடலவ ரறிந்தனர்கொளலே என்றார் மயேசுவரனானொனக் கொள்க. ஒன்று மிடைச்சீர் வருஞ்சீர் முதலென்னுஞ் சூத்திர முதலாகத் துன்னுங்குறளடி நான்கெனுஞ் சூத்திரமீறிய்க் கிடந்த சூத்திரமெல்லாம் ஒருசாராசிரியர் மதமெனக் கொண்டு இவையிற்றுக்குக் குற்றங் காட்டுதற்கு எடுத்தோதினானென்க. குற்றங்காட்டு

மாறு-நாலுபாக்களுக்கு நாலோசையென்று கூறுபடுத்துவென்பாக்
களுக்குச் செப்பலோசை என்னுக்கி அதனை அலகிட்டோசை ஊட்
டுக என்று இலக்கணஞ் சொன்னார். ஓசையாவது செவிப்புலனே
கருவியாக அறிவதென்பது எல்லார்க்கும் உடம்பாடாதலாம். அஃ
தறியுமிடத்துக் கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவ - னன்றா
டொழாஅ ரெனின். கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டபடாமாதர் -
படாஅ முலைமேற்றுகில். உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்-
செராஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. என்று இத்தொடக்கத்தனவற்றைச்
செவிப்புலனே கருவியாக ஆராய்ந்தபொழுது ஓசை இனியவாய்
இருக்கும். அலகிட்டு ஓசை ஊட்டிலவை ஓசையுண்ணுவென்றால்;
அற்றன்று, இவற்றின்கண் அளபெடையுண்டாகவே ஓசையுண்ணு
மெனில்; அளபெடையின் றீயேயும் ஓசை இனியனவாக இருந்தன
என்க. அன்றியுந் தேமா முதலாகிய உதாரணங்களால் ஓசையூட்டில்
அவ்வோசை வெண்பாவினோசையன்று, அது உதாரணத்திலோசை
என்று கொள்க. வெண்பாவினோசையும் உண்டேயெனின் இரண்
டோசை ஓரிடத்து நில்லாவென்க. வெண்பாவினோசை அங்கிருப்ப
தாகில் வெண்பாத் தன்கனோசையின்றி இருக்கும். அப்பால்
அது வெண்பாவின் கண்ணுங் கண்டோமாதலால் உதாரணத்தால்
ஓசை ஊட்டிப்பொழுது உதாரணத்தில் ஓசையென்று கொள்க.
அன்றியுந், கடாஅவுருவொடு கண்ணஞ்சாகியாண்டு - முகாஅமை
வல்லதே யொற்று. இதனை எப்படி ஓசையூட்டிவதெனின், குற்றிய
லிகரம் என்று ஒன்றாக்கி அதனைச்சீருந் தனையுந் சிதையிற் சிறியஇ
உஅளபோ-டாருமறிவர் அலகு பெறாமை யென்றிகரம் அலகு பெ
றாதுக்கி ஓசையூட்டிக என்பர். அதுவும் பிழையென்க, இகரங்
குற்றெழுத்தாய் நின்று அலகு காரியம் பெறுதலல்லது ஒற்றெழுத்
தேபோல் அரைமாத்திரை உடைத்தாயினும் அலகு காரியம் பெறா
தொழிதற்குக் காரணமின்மையாலென்க. அன்றியும், அலகு காரி
யம் பெறாவிடில் எல்லாவிடத்தும் பெறாதொழிய வேண்டுமென்க.
அன்றியுந் குற்றியலிகரம் அரைமாத்திரையாய் முற்றியலிகரம்
ஒருமாத்திரையானமை ஒருச்சாரணியினால் வேறுபடுத்திக் காட்ட

வொண்ணுவென்க. அன்றியுஞ், சேருந் தனையும் அழிய வந்தவிடத்து அலருகாரியம் பெறுதெனின் இச்செயுளைச் செய்த புராணகவிஞர் சேருந் தனையுஞ் சிதையச் செய்தாராதலால் அலகிட்டவன் திருந்த அலகிட்டானாகையும் பொருந்தாதென்க. அலகிட்டவன் திருந்த அலகிட்டானாகவும் அமையும்; ஒரு நாளலகிட்டபடியே திருந்தக் கிடப்பதாகில் எனமறுக்க. குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன்கோழி - நிலாவணங்கு நீர்மணன்மே னின்று - புலாவணங்கல் - கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிற - ருள்ளம்புக் காப்ப துரை. என்னும் பழம்பாடல் எவ்விலக்கணங்களால் அலகிட்டோசைணட்டும் பொழுதும் ஓசை உண்ணுது செவிகருவியாகப் பார்த்த பொழுது ஓசை உண்ணுமாதலால், அவையெல்லாம் பிழைக்குமென்க. ஓசை உண்ணுதபொழுது மறறொரு பெயர் மாத் திரம்போக்கி அயச்செய்யுளுக்கு வேறொருகுற்றஞ் சொல்லமாட்டா மையாற் பயனுமில்லையென்க. அன்றியும், வடநாற்புலவர்க்கு ஓசை ணட்டிக என்பதில்லையெனக் கொள்க. மேலும் அவா பயில்வார்க் கரிதாக நூலைப்பெருக்குவதுவுஞ் செய்து அப்பெருமையில் வாய்ப் புக்களை அடக்கமாட்டாதே மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலென்று சூத்திரமுஞ்செய தமையாலே அடங்கவுஞ் செய்திற்றிலர். பயில்வார்க்கெளிதாகச் சுருங்கவுஞ் செய்திற்றிலர். யாப்பதிகாரத்திற் பயனுஞ்செய்யு ளுக்கு ஒரு பெரியவதுவே ஆதலாற் குற்றமென்க. அன்றியும், யானைத்தொழின் முதலாகிய செய்யுட்களையெல்லாம் அடிவகுத்தற் கு இலக்கணஞ்சொன்னார், அடிவகுத்தும் பயனின்மையாலும் அடி வகுத்தற்குக் கட்டளைப்பட்டு நிரம்பி இருப்பதோரிலக்கணம் இன் மையானும் அதுவும் பிழையென்க. அடிவகுத்தற்குக் கவித்துறை நேரிசைவெண்பா முதலிய செய்யுட்களை எதுகை கருவியாகக்கொ ண்டி அடிவழங்குவதாகில், திருமன்னி வளருமிருநிலமடந்தையும் போர்ச் செய்யபாவையுஞ் சீர்த்தனிச்செல்வியும் இன்னுஞ் சிலசெய்யுளும் ஆசிரியப்பாவெண்பாவோடு மாறுகொண்டு போலிவெண்பா வாகும். அன்றியும், போரவுணர்க் கடந்தோய்நீ - புணர்மருதம்பிளந் தோய்நீ - நீரகலமளந்தோய்நீ-நிழறிக்கழைம் படையோய்நீ என்னும் இடையெண்ணே செந்துறையாமெனக் கொள்க. மற்றும் அடிவகுத்தற்கு நிரம்பி இருப்பதொரு கருவிகண்டதின்மையானும் ஆசிரி

யப்பா முதலாகிய அடி வகுத்துப்பயன் நிரம்பாமையானும் அது பிழையென்க. மற்று மிகைப்படக் கூறுதன் முதலாகப் பல குற்றமு முளவெனக் கொள்க. குடமுடைத்தது மடம்வெந்தது என்றாற் போலச் சிறிதேயாயினுங் குற்றமுடைத்தாயின் அது நூலாய் நிரம்பாதெனக்கொள்க. இந்நூலுடையார் ஏதுகையே கருவியாக அடி வகுத்தாரென்க. (கக)

வேவுங்குறள்கிந் தொடுதிரிபாதிவெண் பாத்திலத
மேவும்விருத்தஞ் சவலையென்றேழு மினியவற்றுட்
டாவுமிலக்கணந் தப்பிடி லாங்கவை தம்பெயராற்
பாவுநிலைபுடைப் போலியுமென்றறி பத்தியமே.

(இ-ள்.) குறளுஞ் சிந்துந் திரிபாதியும் வெண்பாவுந் திலதமும் விருத்தமுஞ் சவலையும் என்றேழுவகைப்படும் பத்தியக்கவியெனக் கொள்க. இனி இவ்வேழுந் தத்தமிலக்கணத்தின் மிக்குங் குறைந்தும் வரிற்போலியென்பனவாம். குறட்போலி சிந்துப்போலி திரிபாதிப்போலிவெண்பாப்போலி திலதப்போலி விகற்பப்போலி சவலைப்போலி எனவருமெனக்கொள்க.—எ-று. (உ௦)

எழுசீரடியிரண் டாற்குறளாகு மிரண்டடியொத்
தழிசீரிலாதது சிந்தாமடிமூன்று தம்மிலொக்கில்
விழுசீரிலாத திரிபாதிநான்கடி மேவிவெண்பாத்
தொழுசீர்பதினைந்த தாய்நடுவேதனிச் சொல்வருமே.

(இ-ள்.) எழுசீரடி இரண்டாய் வருவது குறளாம். அடியிரண்டாய்த் தம்முள் அளவொத்தது சிந்தாம். மூன்றடியாய்த் தம்மிலளவொக்கில் திரிபாதிபாம். நான்கடியாய்ப் பதினைந்துசீராய் நடுவுதனிச்சொல் வருவது வெண்பாவாமெனக் கொள்க. வரலாறு - உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் - களரணையர் கல்லாதவர். இது முதலடி நாற்சீராய்க் கடையடி முச்சீராய்வந்த குறள். இனிக் குறட்போலியாவது எழுசீரின் மிக்குங் குறைந்தும் இரண்டடியாய் அவ்வடியுந் தம்முள்ளவொவ்வாது வருவதாம். ஓரடியாலே ஒருசெய்யுளாய் வருவதுவுங் குறட்போலியாம். வரலாறு - உற்றவர்க்குறுப் பறுத்தெரியின்க ணுய்த்தலையன்ன தீமைசெய்தோர்க்கு மொத்தமனத்ததாய் - நற்றவர்க்கிட மாகிநின்றது நாகையே.

இஃது இரண்டடியாய் ஈறுகுறைந்து வந்தகுறட்போலி. கற்றதன லாய் பயனென்கொல் வாலறிவ - னற்றாடொழா அரெனின் ; கட்டாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டபடாமாதர் - படாஅ முலைமேற் றுகில். இவை எல்லாந் குறட்போலியெனக் கொள்க. சிறியகுறள் மாணி செய்குணங்களோ துவன்கான். இது ஓரடியான்வந்த குறட்போலி, இனிச் சிந்தாவது, வீசினபம்பர மோய்வதன் முன்னா - னாசையற விளை யாடித்திரிவனே; எனவும், எடுத்தமாட மிடிவதன் முன்னா - னடுத்தவண்ணம் விளையாடித்திரிவனே; எனவும், இவை இரண்டடி யாய்த் தம்முன் அன்வொத்து வந்தமையாற் சிந்தாமெனக்கொள்க. மீனாமை காரேனம் வென்றியரி யென்றிவைமுன் - னாது வினைப் பதற் கன்பர்கண் டூர்நன்மை டாள்பவரே; எனவும், கட்டாஅ உரு வொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாஅமை வல்லதே யொற்று; எனவும், இவை ஈரடி ஒவ்வாது வந்தமையாற் சிந்துப்போலியா மெனக்கொள்க. திருவள்ளுவப் பயனெல்லாந் குறள்வெண்பா என்றமையால் அஃது குற்றமெனின், அற்றன்று; அவையெல்லாம் ஒரு பெயராலே வழங்க வேண்டாவோவெனின், குண்டலகேசி விருத்தம் கவிவிருத்தம் எவ்விருத்தம் நரிவிருத்தம் முதலாயுள்ள வற்றுட் கவித்துறைகளும் உளவாமாதலாற் குற்றமாகாது. இவை இற்று நாற்சீரடியாய் வருவன சிந்தாகவும் ஒழிந்தன சிந்தப்போலி யாகவும் வழங்குபவெனக்கொள்க. தனிவெண்பாவாவது - ஒன் றைந்தெட் டாகியசீ ரொத்த எதுகையாய் - நின்றபதின் மூன் றொன்பா னேரொத்து - நன்றியது - நீடுசீர் மூவைந்தா னேரிசை வெண்பாவுண்பர் - நாடுசீர் நாப்புலவர் நன்கு. இது நாலடியாகிப் பதினைந்து சீராய் நடுவு தனிச்சொற்பெற்று வந்தவாறு கண்டுகொ ள்க. இதன்பொருள்.— முதற்சீரும் ஐந்தாஞ்சீரும் எட்டாஞ்சீருந் தம்மிலொத்த எதுகையாய்ப் பதின்மூன்றாஞ்சீரும் ஒன்பதாஞ்சீரும் ஒத்த எதுகையாய்ப் பதினைந்து சீரால்வந்தது வெண்பாவாம். இதனை நேரிசை வெண்பா என்பாருமுளர். நிகரிலிரு விகற்ப நேரிசை வெண்பாவைப் - பகரிற் பரிசறிவார் மாட்டுப் - புகரிலா- இன்குறள் வெண்பா விரண்டாய்த் தனிச்சொல்லு - நன்குறளாய் நிற்குநரி. மூண்டுமலி நேரிசை வெண்பா முதற்குறட்பா - வேண்டு தனிச் சொல்லோடு விட்டிசைக்கி - லாண்டடியி - லாசிடையொன் றிரண்டு வந்தமர்ந்தான் மற்றதன்பே - ராசிடையெண்பா என் றார். இனி வெண்பாப் போலியாவது இவ்விதக்கணங்களான் மிக்

குங் குறைந்தம் இதுவேபோலவரும். வரலாறு-^{*} வளம்பட வேண் டார்தார் யார்பாருமில்லை - யளந்தன போக மவரவ ராற்றான் - விளங்காய் திரட்டினா ரில்லை-களங்கனியைக் காரெனச் செய்தாரு மில். இது நடுவு தனிச்சொலின்றி மூன்றாமடி குறைந்து நான்கடி யாய்ப் பதினைந்து சீராய்வந்தது. கடற்குட்டம்[†] போழ்வார் கலவர்- படைக்குட்டம் பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந்-தோயி - நவக் குட்டந் தன்னுடையா னீந்து - மவைக்குட்டந் கற்றான் கடந்து விடும். இது முதலடியும் மூன்றாமடியுங் குறைந்து ஏனையடிகள் நீண்டு மேலிரண்டடியும் ஒரெதுகையாய்க் கிழ் இரண்டடியும் ஒரெதுகை யாய்வந்த வெண்பாப்போலி. கறைப்பற் பெருமோட்டிக் காடுகிழ வோட்கொத் - தரைத்திருந்த சாந்துகொண் டப்பேய் - மறைக்கு மாங் காணாது வன்பேய்தன் கையைக் - குறைக்குமாங் கூன்கத்தி கொண்டு. இது தனிச்சொலின்றி வந்த வெண்பாப்போலி. இனி இன்னிசை வெண்பா என்பதொன்றுண்டு. அதுவும் வெண்பாப் போலியிலே அடங்குமென்பது மேலே சொல்லியவற்றற்றானே விளங்கும். ஒன்றும் பலவும் விகற்பாகி நான்கடியாய் - நின்று தனிச்சொற்றாம் பெற்றும் பெறாதொழிந்தந்-தன்னிச்சய நேரிசை யின் வேராய் வருமாகி - லின்னிசைவெண்பாவாமென்றார். இது இன்னிசை வெண்பாவிற்கு இலக்கணமும் இலக்கியமூமாக்கொள்க. இனித் திலதமாமாறு சொல்லுகின்றான். (உஉ)

நேர்முந்துறிப்பதி னாறெழுத்தாகி நிராமுதலாஞ்
சீர்முந்துறிப்பதி னேழாய்முடிந்துசெப் பாரடிக
ளேர்முந்துநான்கொத் திருபதுசீரா லியன்றிடுமே
நேர்முந்துபேர ல்குன் மாதேயஃது திலதமன்றே.

(இ-ள்.) நேரசைமுந்திற் பதினாறெழுத்தாய் நிராயசைமுந் திற் பதினேழெழுத்தாய் முடியும் பாதங்கணலாய்ச் சீரிருபதினாற்

^{*} இதனையுங் கீழ்வருங் கடற்குட்டம் என்பதனையும் முதன் மூன்றடியும் அளவடியாய் ஈற்றடி சிந்தடியாய் இன்னிசைவெண்பா வெணப் பிறர்கொள்ளுப. எதுகை கருவியாகக்கொண்டு அடி வருப் பார் இன்னிசைவெண்பாவையும் வெண்பாப்போலியின் அம்மத் தமையானன்றோ இவ்வாசிரியர் அடிவரையறை நோக்காது ஈற் தில் அளவடியும் இடையில் நெடிவடியும் பொருத்தி இவ்வாறிடர்ப் பட்டது.

[†] போழ்வார் அகல்வர் எனினுமமையும்.

வருவது * திலதமென்னும் பெயராலே வழங்கப்படும்—எ-று. இங்
 னாற்குத்திரம் யாவும் திலதமாதலின் இதனிலொன்றையே இலக்கிய
 மாகக் கொண்டாலுமிகுக்காது. வரலாறு-முருகார் நறுமல ரிண்டை
 புனைந்து வண்டேமுரலும் - பெருகார் சடைமுடிச் சுற்றையி னாய்
 பிணி யான்மிடைய-விருகாற் குரம்பை விதுதா னுடைய னிதுபிரிந்
 தாற்-றருவா யெனக்குன் றிருவடிச் சீழோர் தலைமறைவே; நிணஞ்
 செய்த வெண்டலை யேந்திய நின்மல ரேரிழையை - மணஞ்செய்ய
 வான்கு றேன் றுவித்தார் மதி தோய் வரையிற்-கணஞ்செய்த காந
 தன்பைப் போதோ மிகவினை யேன்மணமோ - பணஞ்செய்த வல்
 குலங் கொங்கையுங் காட்டிப் பறிக்கின்றதே. இவை இற்றைக்
 கலித்துறை என்பாருமுளர். இனித் திலதப்போலியாவது ஓரோ
 அடியிலொன்றாத இரண்டாதல் எழுத்துமிக்குங் குறைந்தும் வரு
 வது. வரலாறு - எனவே தனமென் றிராசேந்திர சிங்கனெ டின்
 றனைந்த - கனவே யுடையன் களிப்புக்கண் டாற்கட லேழுமமைந்-
 தனவே யெனவவன் றுனுதித் தன்றே தொடங்கியென்று - நனவே
 புணர்நிரு வின்களிக் கேதுகொ னல்லனவே. இது முதலடி
 எழுத்து மிக்கமையாற் றிலதப்போலி. இதனை வடவெழுத்தாய்
 ஒப்புக்கொளிற் போலியின்றி விரவியலாகு மென்க. (உஉ)

* கலித்துறை கட்டளைக்கலித்துறை எனவுங் காப்பியக்
 கலித்துறை எனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுட் கட்டளைக்கலித்
 துறை கோவைக்கலித்துறை எனவுந் திலதக்கலித்துறை என
 வும் இரண்டுவகையாகும். இவை தம்முட் பேதமறியாது பெரும்
 பாலோர் ஒன்றை ஒன்றாக்கி மயங்குப. இவற்றை வேறுபடுத்து
 வான் தொடங்கி தூலாசிரியர் நெடிலடியென முன்னர்ப் போந்த
 சூத்திரத்தாற் கோவைக் கலித்துறையையும் இச்சூத்திரத்தாற் தில
 தக் கலித்துறையையும் உணர்த்தியும் உரையாசிரியர் அவருடைய
 கருத்துத் தெரியாது ஆண்டுக் குற்றங் காட்டுதற்கெடுத்தோதினார்
 என மயங்கி நெடிலடி என்னுஞ் சூத்திரத்தையே கோவைக்
 கலித்துறைக்கிலக்கணமும் இலக்கியமுமாகக் கொள்க என்றார்.
 அச்சூத்திரமும் திலதக் கலித்துறையேயாம். அஃது கடிமழ் கோ
 வை நல்லாய் பன்னுகோவைக் கலித்துறையே என்றிற்ற வழி
 யன்றோ கோவைக் கலித்துறையாகும்! கோவைக்கலித்துறை ஈற்
 தடி மூன்றாஞ் சீர்ச்சொல் பக்குவிட்டு முற்சீரோடொன்றி ஒழு
 கிய ஒசைத்தாய்வரும். இதுபேதமறிக. இரண்டாஞ்சீர் நாலாஞ்சீர்
 களும் அவ்வாறேசை பிரிந்தொழுகின் மிக்க சிறப்புடையதாம்.
 அதனை, “நீரணங்கோ நெஞ்சமே தனியேயிங்கு நின்றவரே”
 என்னும் பொய்யாமொழிப்புலவர் வாக்கானுணர்க.

அளவோடிபோ லொருநான்குபேத மிலாதுமெய்ப்ப
துளதேலஃது விருத்தமென்றேயறி யுள்ளங்கொள்ளுங்
களவேதுழைந்து கயலினுநீண்டு கடுவடுவின்
பிளவேயனைய பெருமதர்நாட்டத்துப் பெய்வனையே.

(இ-ள்.) தம்மிலொத்தஅடி நான்காய் வருஞ்செய்யுள் விருத்
தம் எனப்படும். வரலாறு - பொலங்கலக் குரியவாம் பொருவின்மா
மணி-இலங்கல தென்னல மீயஞ் சேர்ப்பினுங்-குலங்கலந் திவ்வழிக்
குரவர் கூட்டினு-மலங்கலங் குழலிய ரன்றென் கிற்பரோ. இஃது
அடி நான்கும் ஒத்தமைகாண்க. குண்டலகேசி முதலான காப்பியம்
எல்லாம் விருத்தமாம். விருத்தப்போலியாவது, அடிகளில் எழுத
தாதல் சீராதல் மிக்குங் குறைந்தும் வருவதாகும். அது வந்தவழிக்
காண்க. (௨௬)

இடையுமுதலுங் கடையுங்குறைந்து மிடையிடையே
யடையுமடிகுறைந் தும்வரினான்கடி யப்பெயரா
னடைமுந்தியன்ற சவலையென்றோதுவர் நான்கின்மிக்க
தொடையுந்திறம்புவ தாய்விடிற்போலி துடியிடையே.

(இ-ள்.) முதலடி கடையடி இடையடிகள் குறைந்தும் மிக்கும்
வரிற் சவலையாம். முதலடி குறைந்துவரின் முதற்சவலையாம். கடை
அடி குறைந்துவரிற் கடைச்சவலையாம். இடையடி குறைந்துவரின்
இடைச் சவலையாம். நான்கடியின் மிக்க அடிகளான நடைபெற்று
அவ்வடிகளொத்தும் ஒவ்வாதும் வரிற் சவலைப் போலியாம்—எ-று.
நான்கடியான் வந்த சவலை எதுகையின்றி வரினுஞ் சவலைப்போலி
யாமெனக்கொள்க. இதனால் எல்லாச்செய்யுளும் எதுகையழியினும்
போலியாகுமென்றாயிற்று. முடிவிரண்டு மிக்கு முதலிரண்டு
ரைந்துமுடிவிரண்டு குன்றி முதலிரண்டு மிக்கு மிடையிடையஃகியு
மிக்கும்வரினும் நடைச்சவலைப் பாதச்சமவிருத்தம் என்பாருமுளர்.
வரலாறு - சங்கமுள பறையுமுள தாநல்ல கவரியுள - வெங்குமுள
துரவுகிண நெறியுமறி கொடியுமுள - பொங்குபுளல் வந்தலைப்பப்
புள்ளினங்க ளார்ப்பப் பொருகயலோ டினவானை புறக்கணித்து
கோக்கத் - தெங்குபழம் வீழ்ந்தொழுருங் காவிரியின் நென்பாற்
றிருவெண்காட் டையவென்றீ வினைகள் கெடுமே. இது முதற்
சவலை, பிறவுமொட்டிக் கொள்க. இனிச் சந்தமுந் தண்டகமு
மாமாறு சொல்லுகின்றான். (௨௭)

ஒன்றாதித்யேன்ப ரொருசாரவரொரு நான்குமுன்ன
மென்றாதினிதுசந் தத்தினெழுத்தை யிருபதின்மே
னன்றாயவாறுயர் வாமென்றுணாப்பர்நம் றண்டகமேற்
பின்றாதகட்டளை நான்குமுன்னாகிப் பெருகிடுமே.

(இ-ள்.) விருத்தஅடிகள் ஒரொழுத்து முதலாக வருமென்பா
ஒருசாரார், நான்கெழுத்து முதலாக வந்தாலல்லது ஒசையுண்டாகா.
விருத்தஅடிக்குப் பெருமை * இருபத்தாமெழுத்தெனக் கொள்க.
எனவே இருபத்தாமெழுத்தினேறின எல்லாம் விருத்தப் போலியா
யாமென்றாயிற்று. தண்டகம் நாண்கு கட்டளை முதலாகவரும்.

ஏறியநெட்டெழுத் தேநெடிலொற்றே யெழில்வடநூற்
கூறியசீர்க்குறி லொற்றேகுருவாங் குறிலதுவே
வேறியல்செய்கை யிலகுவென்றாகும் வியன்குறிலு
மீறியலிற்பிறி தாமொருகாலென் றியம்புவரே.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்தும் நெடிலொற்றுங் குறிலொற்றுங் குரு
என்பர். அஃது இரண்டு அலகுடைத்தாகி இளம்பிறைபோன்ற குறி
யினைப்பெறும். குற்றெழுத்தது இலகுவாம். அஃது ஓர் அலகுடைத்
தாய் நேரே கீழ்நோக்கி வலிக்கப்பட்ட ஒரு கீற்றினைப்பெறும்.
ஈற்றின்கணின்றபொழுது குரு வாகையும் ஒருகாலுண்டு.—ஏ-று.
இனிச் சந்தங்களுக்குப் பிரத்தாரமுதல் ஆறுதெளிவுகளுக்கு சொல்லு
கின்றான். (உக)

ஒப்பாருமழ்ச்சியுங் கேடுமுத்திட்டமு மொன்றிரண்டெ
னப்பாலிலகு குருச்செய்கையுமந்தச் சந்தங்களாற்
றுப்பார்தொகையு நிலவளவுமென்று சொல்லிவைத்தார்
செப்பார்தெளிவுக ளாறையுஞ்சீரடித் தேமொழியே.

(இ-ள்.) உறழ்ச்சியுங் கேடும் உத்திட்டமும், ஓரிலகுடையன
இன்னதனைச்சந்தம் ஒரு குருவுடையன இன்னதனைச்சந்தம் இரண்
டிலகுடையன இன்னதனைச்சந்தம் இரண்டு குருவுடையன இன்ன
தனைச்சந்தம் என்று இப்படிச் சந்தத்தளவும் ஏறச்சொல்லும்[†] இலகு

* இது வடநூற்றுணிபு. தமிழின் மூப்பத்துமுன்மெழுத்தீராக
வரும் அடிஇரட்டித்த விருத்தங்களில் அதற்குமேலும் வரப்பெறும்.

† இதனை வடநூலார் ஏகத்துவியாதிலகக்கிரியை என்பர்.

குருச்செய்கையும், முதற்சந்தத்துக்கு விரிவு இன்னதனையும், இரண்டாஞ்சந்தத்திற்கு விரிவின்தனையும் என்றிப்படி இருபத்தாறாவும் ஏற்றிச் சொல்லும் விருத்தத்தொகையும், முதற்சந்தம் இன்னதனை நிலத்திலுறழலாம், இரண்டாஞ்சந்தம் இன்னதனை நிலத்திலுறழலாம் மூன்றாஞ்சந்தம் இன்னதனை நிலத்திலுறழலாம் என்றிப்படி, இருபத்தாறாஞ்சந்தத்தளவும் ஏற்றிச் சொல்லும் நிலஅளவுந் தெளிவுகளாம். உறழ்ச்சி எனினும் பிரத்தாரமெனினுமொக்கும். நட்டம் எனினுங் கேடெனினுமொக்கும். உத்திட்டமெனினும் நித்திட்டமெனினுமொக்கும். (உஎ)

ஆதியினிற்குருப் பாதம்வைத்தாதிக் குருவதன்கீ
மோதியசீரில குத்தன்னையாக்கி யொழிந்தவற்றை
மூதியன்மேற்படிக்க கொப்பித்துமுன்புறப் பாழ்கிடக்கிற்
நீதியலாக்குருக் கொண்டேமறைக்க திறப்படவே.

(இ-ள்.) சந்தங்களைப் பிரத்தரித்துக் காட்டுதற்கு எடுத்துக்கொண்டான். அது ஆதிமுழுக்குருவைத்தறழ்கையும் ஆதிமுழுவிலகுவைத்தறழ்கையும் என இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் ஆதிமுழுக்குருவைத்தறழ்கையாவது, இன்னதனை ஒரு* சந்தமென்றறழ்ந்து காட்டுகவென்றால் முழுக்குரு அகையை மேல்வைத்து முதற் குருவின்கீழ் ஒரிலகுவைத்து ஒழிந்தனவெல்லாம் ஒக்கவிட இரண்டாமடியாம். இரண்டாமடியின் முதற் குருவின்கீழிலருவிட்டுப் பின்பு மேலைப் படியோடொக்கவிட்டு முன்பு குருவிடம் மூன்றாமடியாம். மற்றையவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. “குருக்கீழிலருவா மேனைய தொக்குங் - குருத்தொகையு மாங்குக் கூட்டு.” இனி ஆதிமுழு இலகுவைத்தறழுமாய் - அச்சந்தத்தின் முழுவிலகுவைத்து அதன் முதலிலருவின்கீழ்க் குருவைத்து ஒழிந்தன ஒப்பிக்க இரண்டாமடியாம். பின்னையுமிதன் முதலிலருவின்கீழ்க் குருவைத்துப் பின்பு ஒக்கவிட்டு முன்பு இலருவிட மூன்றாமடியாம். ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. மேலும் முழுக்குருவுறழ்ச்சியோடு மாறுபடாமையுறழ்க. “இலருவின் கீழ்க்குருவா மேனைய தொக்கு - மிலகு வெழுவா யிடத்து.” (உஅ)

ஏறுமடியெனைத் தாவதுகெட்டதென் றுலவ்வெண்ணைத்
தேறுமடியரை செய்துவருக்கொள்க சேரினொற்றை
வேறுமுருவொன்று பெய்தரைசெய்து வியன்குருவைத்
திருதிகழு மளவுமியற்றுக் விப்படியே.

(இ-ள்.) நட்டமென்னுந் தெனிலிற்ரு இலக்கணஞ் செய்வான் எடுத்துக்கொண்டான். ஆதிமுழுக்குருவின் நட்டமும் ஆதிமுழுவில குவின் நட்டமுமென இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள் இது ஆதிமு முக் குருவினட்டத்துக்கு இலக்கணமெனக்கொள்க. இன்னசந்தத் தில் இன்னதனையாம் அடியிலிட்டதறியென்றால் அவன்சொன்ன அடித்தொகையைப் பாகஞ்செய்து இலகு வைக்க, பாகஞ்செய்யப் போகாதாகில் ஒன்றிட்டுப் பாகஞ்செய்து குருவைக்க. இப்படி வெறி தே பாகஞ்செய்ய இலகுவாம். ஒன்றிட்டுப் பாகஞ்செய்யிற் குரு வாம். அவன் கருதின் எழுத்தளவும் இட்டால் அவ்வடி இதுவென வெளிப்படும். ஆதிமுழுவிலகுவின் நட்டம் இலகு சொன்ன இடத் திற் குருவைத்துக் குருச்சொன்ன இடத்திலகுவைத்து அடியிட்டுக் கொள்க. எனைத்தாவதென்றறிவ னிட்டசறி யென்ற - லனைத்தரை செய்தாண்டிலகு வைக்க - நினைத்ததனை - விள்ளத்தர் னாகாதேல் வேறேரலகிட்டுக் - கொள்ளத்தா னகுங் குரு. (உக)

காட்டியவீடெனைத் தாவதென்றாலதன் சுண்ணெழுத்திற் கூட்டியவொன்றிதி கொண்டதிரட்டித்துக் கோப்பியல நாட்டியசீரில குக்களின்மேனண் ணியவிலக்க மீட்டியங்கொன்றிட் டிரைக்குமிதனைபுத் திட்டமென்னே.

(இ-ள்.) உத்திட்டமாவது சொல்லுவான் எடுத்துக்கொண் டான். உத்திட்டம் ஆதிமுழுக்குருவினுத்திட்டம் ஆதிமுழுவிலகு வினுத்திட்டம் என இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள் ஆதிமுழுக் குருவினுத்திட்டத்துக்கு இலக்கணமாவது ஓரடியிற் குருவகுவிட்ட தின்னதனை யாம் அடியென்று சொல்லென்றால் அவ்வடியில் எழுத் துக்களுக்கொன்று முதலாகக் கொண்டிரட்டியாய் ஈற்றளவும் இலக்கமிட்டு இலகுவின்மேல் எண்ணெலாந் தொகுத்து ஒன்றிட அதற்கு எண்ணம்.—எ-று. ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டென் றுள்ளள வுஞ் சேர்த்திரட்டித்-தென்று மிலகுவின்மே லெண்களோ-டொன் றிட்டு - வைத்தும் முறைமை வழுவாமை கண்டிய்ப்ப - துத்திட்ட டஞ் சுட்டெனினு மொன்று. ஆதிமுழுவிலகுவினுத்திட்டங் குரு வின்மேலெண்களில் ஒன்றிட்டுச் சொல்லுக. (க0)

ஒங்கியசந்தத் தெழுத்துக்களைவீ டிரண்டொருமுன் ருங்கியனான்கைந்தொ டாநேழெனவிரண் டாலிசைத்துத் தாங்கியவீடொன் றென்றீரெழுதித்திட்டித் தமதயலெண் பாங்கிற்றொகுத்து லகுக்குருப்பெய்து பகர்தொகையே,

(இ-ன்.) இன்னசந்தத்து ஓரிலகுவுடைய விருத்தம் எத்தனை, இரண்டுஇலகுவுடைய விருத்தம் எத்தனை மூன்றிலகுவுடைய விருத்தம் எத்தனை என்றிப்படியேற வினாவிறற் சந்தத்தில் எழுத்துக்களை வீடுவகுத்து இரண்டுமுதல் மூன்று நாலெந்தெனக் கீணின்று மேனிறுத்திப் பின்னையும் இடனின்று வலநோக்கி முன்வைத்த திரள்களே ஈரூக்கி இரண்டின் வீடிசையவிட்டுப் பின்பு ஒவ்வொருபந்தியிலும் ஒருவீடு குறையவகுத்து வீடுதோறும் அதனயல் வீட்டிலக்கங்களைத் தொகுத்துவைத்து மேனின்று கீணுக்கி எண்ண ஓரிலகு முதலாகவுடைய விருத்தங்களாம். அவையெல்லாங் கூட்டி முழுக்குருவிலகுவை இடத் தொகையாம்.—எ-று. ஒன்றிரண்டு மூன்றுநா லஞ்சாறே மெட்டொன்ப - தென்கொண்டிச்சையளவுவரி - யொன்றிலொன் - ரிட்டிட் - மறுதி யொழித்தொழிய வேகாதி - யொட்டி யிலகுகொண் டொட்டு. (௧௧)

தொகைநான்கிடமிட் டெழுத்தான் முரணித் தொடருமதகையாதவண்ண நடுவணவாற்றித் தருங்கடையிற் [ரைசிகையாகவிட்டெழுத் தோடிலகுக்களுஞ் சீர்க்குருவமிகையாகுமாத்தி ராபுமடைவேறிய மெல்லியிலே.

(இ-ன்.) தான் கருதின சந்தத்தொகையை நான்கிடத்து வைத்து அச்சந்தத்தின் எழுத்தால் நான்கிடத்தும் முரணி நடுவிரண்டு படியையும் பாகஞ்செய்து கடைப்படியினோர் பாகங் கூட்டி வைத்தாற்கீழைப் படியின் முதல் அச்சந்தவெழுத்தின் தொகையாம்; இரண்டாவதிலகுவாம்; மூன்றாவது குருவாம்; நான்காவது மாத்திரையாம்.—எ-று. விருத்த அடியினை வேறைந்தா நாட்டி-விருத்த அடி எழுத்தான் மேனன்கு மாறி - யரைத்தகு நடுவின்மூன் றொடு நான்காயக் குப்பை-யொருக்கவைந் திரட்டி யெழுத்தொடு முறழ - விருத்த வரியின் விரிவி லெழுத்துக்குருக்களோ டேனைக் குறைவிலிகு - விருத்தமாத் திரைமுழு மாத்திரை * யைந்தும் - விரித்து விகற்பித்து வேண்டப் படுமே. (௧௨)

எழுத்தளவுமிரண்டே முதலாய்க்கொண்டிரட்டி செய்யக் குழுத்தவிறுதித் தொகையேதொகைகுலவுந்தொகையையழுத்தவிரட்டிசெய் தங்கொன்றுநீக்க வதுவுறழ்வால் விழுத்தவியன்ற நிலத்தின் விரலென்ப மெல்லியிலே.

* ஐந்தாவதோர்படனில் குறியீடு. அஃது ஆசிரியர்க்கு உடன்பாடன்று.

(இ-ள்.) தான்வேண்டின சந்தத்தின் எழுத்தளவாக இரண்டு முதலாக இரட்டித்து ஈற்றளவும் இலக்கமிட்டால் ஈற்றினின்ற தொகை அச்சந்தத்திற்குத் தொகையாம். அத்தொகையை இரட்டித்து ஒன்றுகூடிய அச்சந்தம் உறமும் நிலத்திற்கு விரலளவாம். அகலத்திற்கும் அச்சந்தத்தில் எழுத்தை இரட்டித்து ஒன்றை நீக்க அகலம் விரலளவாம். எ-று. இரண்டுநான் கெட்டுப் பதினாறு முப்பத் - திரண்டறுபத் திரிரண்டேறப்-பொருந்திய-வுத்த முதலாகவுற் கிருதி யீரூக - வைத்துணைப்பார் நாவல்லவர். விரித்தவிரி யிரட்டித் தோர்விரனிக்க - விருத்தவிறற்களவையாம். ஒருவிரற்கு மெய்யுணரின் மூன்றிறந்த சந்தம்-விரிமூன்று தொட்டிமே லேற-விரறுடங்கி-யீறுமுதலாக விவ்வளவு மேய்ந்ததொகை-வேறுபாடின்றி விளம்பு. ஆதி யிரட்டித் ததனகத் தொன்றிடினும் - வேறுபா டில்லை விரல். மூன்றேழு மூவைந்து முப்பதின்மே லொன்றதுவு - மூன்றுடைய மூவிரு பஃது மெனத்தோன்ற-வரற்றொகை வானன்றாகக் காணுமே சந்த-விரற்றொகையா னின்ற விரி. இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க. இனி விரற்குப் பிரமாணமாமாறு - அணுத்தோர்த் துகள பஞ்சிற் றாய்மயி ரன்றி - மணற்கடுகு நெல்விரலென் றேற-வணுத் தொடங்கி - யெட்டோடு மன்னுவிரற் பன்னிரண்டாற் சாணுக்கில்- அச்சா ணிரண்டுமுழ மாம். முழநான்கு கோலக்கோ லெஞ்ஞாறு கூப்பீ - டவை நான்கு காதத் தளவாம் - பழுதின் - றுளநிறைந்த தொல்லோ ருணாசெய்த துண்மை - யளவிறந்த தன்மை நிலையாம். ஈரைஞ்ஞா நென்மூன் றியல்பின் பிரிந்தக்கா - லீரைத்தாஞ் சந்தத்தி லெண். எட்டொன் றிருபான்மூன் நென்ன வருமூன்றற் - கொட்டிய சந்தவிரி. மதிலிரண்டு மாமாறும் வாய்ந்த வசக்கள் - பதினைந்தாஞ் சந்தப் பரப்பு. இரண்ட நிரண்டிரு நான்கிரு நான்கா - மிரண்டென்ப பாதத்திலெண். ஒருபாழ் பரவையோ ரெட்டைந்தோ ரேழா - நிருபதாஞ்சந்தத்தி லெண். இருநான்கு திக்கிசை யெட்டாறு சுன்னெட் - டிருபான்மேன் மூன்றா யியல்பு. ஆறே முருபுபா மெட்டோடு மாங்கலை - வீருத்த மாத் விளம்பிருபா - னாறாக மாறுற் கிருதி மகிழ்விறற் செய்துலகிற - கூறுகதேறும்பொருள். ஏற்புடைய காதக் குறைந்த வெழுதாறு - தூற்றொருகால் கைவிரலே மூற்கிருதி - யாற்ற - மொழிந்தவிரு பத்தாறு மூன்றிய சந்த - மொழிந்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு. என இவை இற்றை விரித்துரைத்துக் கண்டுகொள்க.

இனி அந்தச் சந்தங்களின்ற பெயரும் முறையுமாமாறு சொல் லுதம். ஒத்தமைந்த சந்தப் பொதுப்பெய ராய்ந்துணாப்பி - னுத்த மதியுத்த மத்திம - மொத்தநிலை - நன்னிலையாயத் திரியுட னுண்டி - யனுட்டுப் பொடுபகுதி பந்தி - வனப்புச் - சயதி யத்சயதி சக்கு வரி மற்றையதி - சக்குவரி யாடியதி யாடி - திருதி - அதிதிருதி யோடு கிருதி பிரகிருதி - யாகிருதி விக்கிருதி சங்கிருதி - மேலும் - அபிகிருதி யுற்கிருதி யாமெழுத்தா லென்ற - நிருபதினமே லாறு மிவை. * உத்தம் அதியுத்தம் மத்திமம் நிலை நன்னிலை காயத்திரி உண்டி அனுட்டுப்பு பகுதி பந்தி வனப்பு சயதி அதிசயதி சக்குவரி அதிசக்குவரி ஆடி அதியாடி திருதி அதிதிருதி கிருதி பிரகிருதி ஆகி ருதி விக்கிருதி சங்கிருதி அபிகிருதி உற்கிருதி எனச் சந்தம் எழுத்து வகையால் இருபத்தாறு பேதமாம். வரலாறு - கார்நோவார் யார், † உத்தம். போதி யாதி பாத மோது, அதியுத்தம். வேரம் போய் - மாரன்சீர் - சேருங்கால்-நேர்வன்யான், மத்திமம். போதி நீழற் - சோதி பாதங் - காத லானின்-றோத னன்றே, நிலை. மன்ன னேரியன் - சென்னி மானதன்-கன்னி காவலன் - பொன்னி நாய கன், நன்னிலை. கருவி வாணமே - வருவர் மாதிரம் - பெருவி லாமி தே - பருவ மாவதே, காயத்திரி. போதுறு புனைகோதாய்-காதல ரயமான - வேதுறு மனமீதே - யாதர வகலாதே, உண்டி. அணி தங்கு போதி வாமன் - பணிதங்கு பாத மல்லாற் - றுணிபொன் திலாத தேவர்-மணிதங்கு பாத மேவார். உளர்குழ லிருளாகி-யிள நகை நிலவாக - வளர்குழன் மடமானே - தளர்வது தமிழேனே, அனுட்டுப்பு. இனையார் கனிவா பெனவே-வினையாமதுவே தருநோ-

* உத்தமாவது ஒற்றெழுதித்த உயிராவது உயிர்மெய்யாவது பாதமொன்றறகோரெழுத்தாய் வருவது. மற்றைய நிரலே ஒவ் வொன்றற்கு ஒரெழுத்துக்கூடி ஈற்றினின்ற உற்கிருதி பாதமொன் றற்கிருப்பத்தாறெழுத்துப் பெற்று முடியும். இது வடமொழி வீதி. தென்மொழியார் எழுத்திலக்கங் கொள்ளாது மாத்திரையே கொள்வர். ஆயினும் இரண்டுமொத்த நடப்பதே அதிக சிறப்புடை யது. அஃது குண்டலகேசி சிந்தாமணி பாரதமுதலிய காப்பியங் களிற் காண்க.

† தமிழ் நூலாருள் ஒருசாரார் மாத்திரையே நோக்கித் துதி மதி அதிபதியென வருவதனையும் இதன்பாலாக்குப. உளையாசிரி யர் சந்தங்களுக்கெடுத்துக் காட்டிய உதாரணச் செய்யுள்களிற் சில எழுத்தைச் சந்தத்தொகைக்கேற்ப மாற்றியிருக்கின்றனர்போலும்.

தளர்வார் நிறைசேர் கவரு - ஞானையே ஸனியே யுரையாய் ; தாதகி
மலர்குழியைநேர் - போதனர் புகழே புயலே - மீதெழு நிலவே
வெயிலே-யாதா வகலா னிவளே, பகுதி. பயக்குறு பிறவி தவிர்ந்த-
கயக்குறு மொழியைக் கயத்த-வியப்புறு கமல மலைத்த - மயக்குறு
மொழிவ தனத்தை; குறியா ரொனவே புனலின்மீ-துறுதா மரைமே
ஹைவார்தா - நெறியார் சடையாய் நின்பாத-மறிவா ரினியா ரறி
வாரே, பந்தி. பற்றென் றேவில ராகி யொழுதுத-லற்றன் றேலறி
விற்தெளிந் தாற்றுத - லொற்றென் றுனு மிலர்தார் பிரிவரே - மற்
றென் றென்னை மயக்குவ தேகொலோ, வணப்பு. உருண்ட தேர்
மேற் செலவுந்த னுள்ளமா - மருண்ட தேர்மிசை மாதர்கண் மீட்சி
யுங்-கருண்ட வாளுடைக் காள னொருவனே - யிருண்ட தேர்மிசை
யெவ்வா றியங்கினான், சயதி. பரிசில வெம்மொடுபோது மம்பு
மென்றாங்கரிசில வேந்தி யகன்று நீண்ட கண்மேற்-குரிசிலையன் று
கனற்றி வெந்த காமன்-கருசிலை போர்ப்புரு வத்தான் காட்சி மிக்
காள், அந்சயதி. சந்த நீழ லுலாவித் தண்ணென் றமருந் தெண்
ணீர்-சிந்துதுவலை வீசித் தெண்ணி லாவு டொலவு-மந்த வகைய மேன
வல்லி தகர் வாசந்-தந்த பொழுது வாழ்வார் தமைவைத் தேகு நன்
பர், சக்குவரி. அருண கிரண மேபோ லங்க ராகந் குலவுந்-தருண
கலவி மாரன் றயங்கு சிந்தை யென்னோப் - தெருண முழைய
தென்ற லதுவோ சேலாய் கண்ணூர்-கருணை சிறிது பெய்யுங்காலை
யுண்டேலினிதாம், அதிசக்குவரி. தேனுட னூடுஞ் சிலைபொழி மலி
னச் செயலாட - ஆனுட னூடுங் கவரிதழாயத் தயில்விழியென் -
மானுட னூடும் மயிலணசாயன் மதர்விழியார்-வானுட னூடும் மதிதரு
துன்னோய் மதியாரோ, ஆடி. தேனூர் பொழுதிற் றிருந்தா தேந்
சிந்தை கொண்டே வேறுநிற் - போனூர் தேனூர் சுவடு புதையில்
வாழிபொங் கோத மேலை - வானூர்மாவுங் சிரியு முதவர் வாரல்
கொடுவாய் மேவிக்-கானூர் சோலைத் தருவிலுலாவுங் காவல் யாவ
ருளரோ. அதியாடி. கூரெயிற்றி னேர்தோற்ற முகைவென்று சீர்
கொண்டு கொல்ல மூல்லை-நெரிடைக்கு முன்றூற்ற பகைகொண்டி
வந்துதனீல மேவுங்-காரளக்கு நாளென்று கடனீரதுவார்சொன்ன
கால மன்றூற்-பேரமர்க் கற்றமன மேருகின்ற வாதென்னை பேதை
மாதர், திருதி. பாராவார மருங்குலாவு மொலியினோடு பரவை
கொண்டே-சாராவார மனைந்து தங்குந் தொன்னுமர் தெள்ளுபுகார்
மன்னவர் - வீராவார மணிந்தவாழி வலவர் மென்பூங் கரும்பின

றுங்-தாராவார மருளராய கவின்பூ மலரொண் குடாமணி, அதி
நருதி. ஒருவேனின் றுயிரன்ன தோகையுரை யுள்ளங் கிழித்து
போஞ்-செருவேனின் றசோகதரு வின்செழுந் தாதுதிரப் போது
கொண்டு - பொருவே நின்றன்கொடிய வேனிலான் மதுவுணவுங்
கொண்டான்னோ-வருவேனென் றூர்பிரிந்த வஞ்சருரை யிற்கொ
ழுது வானிலாவும், கிருதி. கந்தாரம் பாடியாடுங் கான்மதுகரமுங்
கன்னிகா ரமுஞ்செருந்துங்-கொந்தாருங் குரவமுங் கான்மலிதருங்
கோகிலமுந் தாதுகோதுஞ் - சந்தாரங் கோவையார முந்தருணன்
தடகடஞ்சா ரனங்கெள்ளிப்பார்-வந்தார்தந் தேர்மிசையால் வரவு
தனை யறிகுதிவண் டோகை யன்னாய், * பிரகிருதி. தனைய விருட்
புது நதைவிரி யுமபொழில் தடமலி துறைமாதே - வளைமொழி
நித்தில மளநில வைத்தரு மயிலையி லெழுகாரே - யளவி யழற்கலி
மழைபொழி யச்செயு மடறிகழ் புயல்வீரா - வினைய மடக்கொடி
யிடரொழி யப்புனை மலரித ளருளாயே, அதிகிருதி. காவியோவிட
மோமது கரமோ கண்ணினை யவனிமே லரியாய் கழறே, † வக்கிருதி
உடையதானவ ருடையவென்றவ ருடையதானம சரணமாகுமே,
சங்கிருதி. அங்குலிய மொன்றுபுன லாழ்தரு கிணற்றில்விழ வந்த
முனி தேடுமினொனப் - புங்கமொடு புங்கமுற வெய்தவ னெடுத்த

* கன்னியிவன்பிறர் பன்னி யெனதிரு கண்ணின் மணிநிகர்
சன்மனு-மன்னு குலமுதல் பின்னை யொருவரு மண்ணி லுறுதுணை
யின்மையா - லின்னல் பெரிதுள தென்ன புரிசுவ தென்ன வறி
கில னன்னைகேண்-முன்னை மனைநிகழ் தன்மமுனிவனை முன்னின்
மனமிடர் துன்னுமால். இப்பாசுதச்செய்யுள் பிரகிருதிச்சந்தத்
திற்கு இனிய ஓசையோடு கூடிய உதாரணமாதல் காண்க.

† வக்கிருதி சங்கிருதிகளுக்கு உதாரணமாக ஒரோரடியே
காட்டினர். பின்வருவனவற்றால் முழுச்செய்யுள் வருமாறுணர்க.

வன்போர்புரி வெங்கனை யங்கர்பிரான் மறனாறுயர் பேரற னார்
குமரன் - தனபோல விளங்கின னாதலினென் றனுவுங்குனி யாது
சரங்கன்செலா - வன்போடிய துள்ள மெனக்கினிமே லவனோ
டமர் செய்தது மிங்கரிதால் - வென்போருவ னென்றது மேயிறை
வன் விசையோமுட தத்தினை மீளவிடா.

அண்டர்குலபதி யாம்பிடை வாகன னம்பொ னடிமலர் நாரிடு
சேகர. - னெண்டி சையுமனு நீதிசெய் கோலின னெங்கு மொரு
குடையாலிடு நீமலன்-மண்டு கிரணசி காமணி மௌலியன் வண்டு
மதுதுகர் தாதகி மாலையன் - மிண்டுமுதுபுலி யேறுப தாகையன்
வென்றி வளவனை யார்க்கி ராவரே.

மை புகன்றருகு நின்றவரை - ரிங்கித நிலைத்தொகைகள் யாவு முருவப் பகழி யேவுமி னெனமுன்விசயன் - றுங்சுவில் வளைத் தொரு கணத்தினில் வடத்திலை துலைத்தன நிலக்கி றெடையால், *அபிதிருதி. பரிதி, தொழுவடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரி வரிய துணைவனெனலா - மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில் புனை செய்தரு நிறைவரிடமாங் - குழுவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமருர கவனுமெவருந் - தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தொழு துடிதபுரமே; மணியிலகு செறிதளிரொ டல ரொளிய நிழலரசி மருவியறவோர் - பிணிவிரவு துயரமொடு பிறவி கெட வுரையருளும் பெரியவருளோன் - றுணியிலகு சுடருடைய வரசரொடு பிரமர்தொழு தலைமையவர்மா - வணியிலகு கமலமல ரணையவெழி லறிவணினை யழகடொழுவாம். உற்கிருதி.

இனி விருத்தபேதஞ் சொல்லுதும். முன்பு சொல்லிப்போந்த பத்தியங் கத்தியமென்பன வாறு விகற்பமெனக்கொள்க. பத்திய நான்கடிச் சாதி விருத்தமது - மற்றவற்று மாத்திரையானறிப-ஒத் தமைந்த - சாதிவிருத்தந் தனைமாத் திரையுடனே-திதிலெழுத்தாற் றெளி. ஆதிநூற் காரியைவை தாளியை யென்றிரண்டாஞ் - சாதி சமம் பாதிச் சமம்வியம - மோதுஞ் - செருத்தகைய பேரமார்க்கட் சிற்றிடையாய் சொன்ன - விருத்தமொரு மூன்றாவியம், என்ற தனாற் ஆரியைவை தாளியையென்றிரண்டாஞ் சாதி. அவற்றுட் சமம் பாதிச்சமம் வியமமென மூன்றாம் விருத்தமென்க. ஓரடி போ னான்கு மெழுத்தல கொத்தனவு - மீரடிதம்முளொத் தெய் தனவு - மோரடியு - மொவ்வா தனவுஞ் சமமும் வியமமுமென் - றெய்தா விருத்தத்தியல்பு. இதனாற் ஓரடிபோல நான்கடியுமெழு த்தும் அலகுமொத்த விருத்தஞ் சமமென்றும் இவ்விரண்டடியாய்த்

* ஆசிரியர் உதாரணமாகக் காட்டிய தொழுதவ முனிவரு மருளுறு மலருறை என்னுஞ் செய்யுள் காலாந்தரத்திற் பாடாந் தரந்தாறுமாறாதி ஓரடிக் கோரடி மிகவிகாரப்பட்டுக் கிடந்தமை யானும் பலதேசத்துப் பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்தும் யதார் த்தரூபம் நிச்சயப்படாமையானும் மூலகிரந்தத்தைப் பார்ப்பதற் குப் புராணகவி யாவரென்பது வெளிப்படாமையானும், அதனை ஒழித்துப் பாரதவிருத்தத்தி லொன்றை அதற்குப் பதிலாகச் சேர்த் தனன்.

† வடநூலார் அர்த்தசமமென்று சொல்லுவர்.

‡ விஷமம் என்னும் வடமொழிப்புதம் வியமமெனத்திரிந்தது.

தம்முளெழுத்தம் அலகுமொத்துவருவன பாதிச்சமமென்றும் ஓரடியுந் தம்மிலெழுத்துமலரும் ஒவ்வாது வருவன வியமமென்றுஞ் சொல்லப்படும். பாதியிரண்டிரண் டொத்துக் குறைந்தனகொள்-பாதிச்சமமரப் பகுத்து. இரண்டிரண்டடியாகக் குறைந்து வருவனவுமில்வாறே. அடி ஒத்துமொவ்வாதும் வருவனவும் பாதிச்சம விருத்தத்தின்பாற் சார்த்தி வழங்குப. அவை வருமாறு உழை பிரிவறியா தானந்த நாதநிற் - நழையார் தங்கு காவலர் - விழை நகு வேளு மணங்கு மேனியார் - குழைவொடு கலைகெட்டுக் குன்ற வாணரே. இது முதலடியும் நான்காமடியுந் தம்முள் அளவொத்தும் ஏனைய குறைந்தும் வந்தது. கனங்கழுவு கார்வா னுழுதகையும் - வனங்குலவு கோட்டு மலரும் - புனங்குலவு டூந்தாது - மனங்கசர மாளுதல். இது நான்கடியும் எழுத்திடைபிட்டு மாத்திரை குறைந்து வந்தது. காவியோ கயலோ கழுநீர்களோ-ஆவியோ துணைவா வரவிந்தமோ - வாவியின் மலரருந்தார் நறு - நாவியார் குழை நீள நயனமே. இது நான்கடியும் எழுத்தொத்து முன்னிரண்டடியும் மாத்திரை மிக்கு ஏனையடி மாத்திரை குறைந்தவந்தது. கொண்ட லெங்கு நிரந்தன கோபுரம் - தண்டினக் கரும் பீன்றதளவமே - வண்டி பாட நடித்தன மஞ்ஞையே - பண்டி போனவர் சொன்ன பருவமே. இது நான்கடியுந் தம்முளெழுத்தொத்து முன்னிரண்டடியுந் தம்முளெழுத்தம் ஒத்து மாத்திரையுமொத்து முதலடியும் மூன்றாமடியுந் தம்முளலகுநிலை ஒத்து வேறுபட்டு வந்தது. இவ்வாறு வருவனவற்றன் வேறுபாடு அறிந்து பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி விருத்தமாவன, எழுத்திலொத்தலியையாதுந் தம்மி-லெழுத்துமலகு மியையா - வழத்து - மனைத்த மளவா மடிநான் காய்ச் சாற்றி - லனைத்தும் வியமமென்ற ராய்ந்து. என்பதனால் நான்கடியும் எழுத்தொத்து அலகுநிலை ஒவ்வாது வருவனவும் எழுத்துமலகுந் தம்முளியையாது வருவனவும் அளவடி விருத்தம் எனப்படும். அளவடியெனினும் வியமமெனினுமொக்கும். அவற்றுட் சிலவருமாறு-கொள்ளுங் கூற்றி னினைந் துணர்வுசிறி-துள்ள நிற்க வொழிந்திடு மாறுபோல் - வள்ளல்தள வனவலையுளக் - கள்வரைவரு மென்றே கரந்திட்டார். இது நான்கடியுந் தம்மி-லெழுத்தொத்து அலகொவ்வாது வந்தன-சொற்றவா வளவினுளவா வெணுந்தடத்-திற்வா யில்ல தெஞ்ஞான்று முள்ளது - சொற்ற

வான் மனத்தினுறுதுவிப்பின்னரே - மற்றவானோக்கினுன் மடங்
கல் மொய்ப்பினுன்; இது நான்கடியுந் தம்மிலெழுத்தமலகும் ஒவ்
வாது வந்தது. பிறவுமன்ன, இனிமேலே கூறிய ஆரியை வைதா
ளியை என்பனவற்றின் விகற்பம் வருமாறு சொல்லுதாம்.

அவற்றுள் ஆரியை வருமாறு. குறிபோல் ஐ இ உக் குறுக்க
நெடில்போ - லுறுநீட் டிலகுருரு வென்றும் - பொறையளந்தா-
னீச னெனவு மிவையிரண்டு மிம்முறையாற் - பேசப் பெறுவ
பெயர். மூவுயிர்க் குறுக்கங்களைக் குறில்போலவும் புலுதத்தை
நெடில்போலவுங் கொள்ளப்படும். இவற்றுள் இலகுவை மாலைன்
றுங் குருவை ஈசனென்றும் பெயரிட்டு வழங்குப. * குருவிலகு
மும்மையு முற்றாய வாதி - மருவுடை யீற்று வருவ - நிரையே -
நிலனிய மானன் மதிநீ ரிரவி - கனல்கால் வெளியென்று காட்டு.
அசை மும்மூன்றாகக் குருவிவ் உறழ்ந்து வருங்காற் கணமென்றும்
முற்றக் குருவரின் இலமென்றும் இலகு முற்ற வரின் † இயமான
னென்றுந் தானம் பெறும். முதலிற் குருவரின் மதியென்றும் இலகு
வரின் நீொன்றும், இடையிற் குருவரின் இரவியென்றும் இலகு வரிற்
கனலென்றுங், கடையிற் குருவரிற் காலென்றும் இலகுவரின்
வெளியென்றும் உரைக்கப்படும். இவைமுன் வருஞ்செய்யுளும்
அக்கண வகையாலறியப்படும். மாத்திரையால் விருத்த விரிசார்த்தி
உணர்வாகும் என்பதனாலறிக. இரண்டெழுத்த முதனன்கு இலகு
கூடிய கணந் திரண்ட ஏழிறுதியோர் குருவரிற் பாதமாம். பிற்
பர்கத்தாரூமிடத்து ஒரிலகுவே வரும். ஒற்றித்த இடக்கணத்து
இடைக்குரு வரின் வருவாம். வரலாறு-அம்பொற கயிலைக்கிறைவர்-
வலங்காரம் பெறுதநோதகவினால் - வெம்பித் திரிவர் மதியான் -
மேவினள்பார்வதி யாவிகாவாயால்; எனவும், இசைமிகு மொழியா

* தம்மியூப்புடையார், ஆதியிடையிறுதி முற்றநே ராகிரை
யென்-சேதுவாரீர் தீமாக மொண்சுவர்க்கந்-தீதிலோர் - சொற்றார்
மதிபரிதி கானிலமா நீர்மதியு - முற்றாயவுமுன் மொழிக்கு எனக்
கணலக்கணங் கூறுவர். மேலும் நேரசை ஓரலகு நிரையசை
ஈரலகுமுடைய என்பர். ஆதலால் இருகூற்றினரும் மாத்திரை
வகையாற் பெயர்முறை ஒப்புமையுடையர். ஆயினும் இந்நூ
லுடையார்க்குத் தனிக்குறில் தவிர்ந்த மற்றைய நேரசையாவும்
குருவின் பாற்பட்டோரலகு பெறுதலின் இருவரும் வழக்கின்கண்
முரணுவர் என்றறிக.

† இயமானனைத் துறக்கமென்றும் பெயர் கூறுவர்.

ரணையே - அசைவுறு மனமொழி மதுமொழியா ரணையே - நசைவுறநீ பேதுறலே - பசையொடு சேருகவாழிய பேதுறலே; எனவும், அனுபம பண்டித சோழ - மனுவவனு குலமொழி வளவா வருளே - யெனவரு வரதாமிகவே - யனவரதமுமுனது தோகை வேறுறு மால்; எனவும், இவையனைத்தும் முதலடியும் மூன்றாமடியும் பன்னிரண்டு மாத்திரையாய் இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் நன்றான்கு கணமாயிற்று குருவருவதென மாத்திரையார் கண்டுகொள்க. இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு வருவனவும் ஆய்ந்ததிக.

இனி வைதாளியை வருமாறு ஆறலகு தீமா லடலேற் றிறை முதன்மூன் - றீறு பிரண்டு மெனுமடிகள் - வேறுமுத - லீர்மாத்திரையா பிரண்டடை வொத்தநடை - சேர்வதுவை தாளியையாச் செப்பு. ஒற்றித்த முதலடியும் மூன்றாமடியும் முன் ஆறு மாத்திரையாய் பின்னடை இலகுவான கணமொன்றும் ஓரிலகும் ஒரு குருவும் வருவது. இரட்டித்த அடியான இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் முன்னெட்டு மாத்திரையாய் பின்னடை இலகுவான கணமொன்றும் ஓரிலகவும் ஒரு குருவும் வருவது. இது வைதாளியைக்கு இலக் கணமாம். அவை வருமாறு - கருவேயே ழர்வனாளிலே - வருவேனென்றே போந்த மன்னவன் - திருவேராய்த்தார வெய்தினார் - மருவா றென்னென் னின்னுயிர் நிலா எனவும், கொன்றைப் புது வேரி கொண்டதோ மன்றற் றண்ணிள வாடை வந்ததா - லொன்றிப்பல கோபமுள்ளினான் - வென்றிக் கார்முக வேந்து மாரவேள்; எனவும், கானத்தண் கொன்றைமாலேதா-மானத்தின்மென் கொம்பு வாடிமால் - வானத்திங்கட்கு மாறுகொல் - நானித்தாற்றில னாரிபாகனே; எனவும், இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு வருவனவுங் கண்டுகொள்க. இனிக் குருலகுமுற் றாயுங் குருலகு மாறி - வரினுமது மைகாச மானங் - குருலகுவின் - பின்னான் வரிப்பிர மாணம் விதானமா - மென்றா ரிரண்டா மெனின். நான்கடியு முற்றக் குருவே வரினு முற்றலகுவே வரினுங் குருவுமிலகவுமாய் முறையே மாறி வரினு மைகாசமானமென்று பெயராம். இலகுவின் பின் குருவாய் முற்றவரிற் பிரமாணமாம். இரண்டிலகுவும் இரண்டு குருவுமாய் முற்றவரின் விதானமாம் என்றாரெனக்கொள்க. அவை வருமாறு - காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற் - தேரா ரல்குற்றேனார் திஞ்சொற்போரார் வேற்கட் பொன்னேயின்னே - வாரா ரானார் போனார்

தாமே. இதுமுற்றக்குருவே வந்த மைகாசமானம். வேரிசேரு மீது லாவு-மாரி கூரு மீரவாளி-வீர மார னேவி னுலு-நாரி சோர மேவு நோவு. இது குருவும் இலகுவும் முறையே வந்த மைகாசமானம். இணங்குமாத ரேசவே யிரங்கி மோத வேலைமா - னணங்குலாவு வாளியா னணிந்த சாபமாயமா-லுணங்கி மேனிவாமோ லுறந்தை யாளு மானதா - வணங்கினுவி காவனீ யணிந்தவார மாகுலம். இது பிரமாணம். மதுவாய் சேர் மலரானே மயரூவா முறையானே - முதுவானோர் தொழுதாளாய் முரணுவாய் மொழியானே-கதுவார் சேர்மதியானே கழியானோ வொழியாவா-றிதுவானு லிறையோனே யினியாதே நினையாளே. இது இரண்டு இலகுவும் இரண்டுகுருவும் முறையானே வந்த விதானம்.

இவைஎல்லாஞ் சந்தக்கூறுபாட்டான் வந்தன. மற்றுஞ் சந்தங்கட்டுமிப்படியே வருவன அறிந்து பெயரிட்டு வழங்குக. ஒரெழுத்துக் குன்றினனி சாத்தாம் விராட்டாகு - மீரெழுத்துக் குன்றினியமான - னேராப்போ-யோரெழுத்து மிக்கபுரிக்காஞ் சுராட்டென்ப - வீரெழுத்து மிக்க வெனின் - இதன்பொருள் மேற்சொன்ன விருத்தங்கள் ஒரெழுத்துக் குன்றில் அனிசாத்தென்றும், ஈரெழுத்துக் குன்றின் விராட்டென்றும், ஒரெழுத்துமிகிற் புரிக்கென்றும், இரண்டெழுத்து மிகிற் சுராட்டென்றும், இப்படிப் பெயரிட்டு வழங்கப்படும். அவை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. முதலடியும் ஈற்றடியும் ஒரெழுத்துக் குறைந்து இடை இரண்டடியும் மிக்குவந்தன பவமத்திமமென்றும், இவை இரண்டடியுங் குறைந்து முதலடியும் ஈற்றடியும் மிக்குவந்தன பீலகாமத்திமமென்றும், பெயரிட்டு வழங்கப்படும். இவையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. மேற்போன விருத்தங்கட்கு எழுத்தும் அலகும் இன்னதுணை எனவும் நான்கடிக்கு இன்னதுணை எனவும் அறிதற்கிலக்கணம் - சந்த வெழுத்தலகிற் றள்ளி யனாசெய்து - சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட - முந்து குருப் - பாதத்தளவாகும் பாதமே மாறிவர - வேதந்தீர் நான்கடிக்கு மெண் - என்பதனாலக. இனித் தண்டக மாமாறு சொல்லுதும். (௩௩)

மருவுநெடில்குறில் வல்லொற்றுமெல்லொற் றிடையிலொற்றென் றுருவந்திகழ்ந்தவை புய்க்குங்குறிக ளொப்பார்நினாரேர் துருவமலிபுள்ளி வட்டம்விலகென்பர்தொன்மைகுன்றத் திருவுமழகும் புகழுந்திகழ்தரு தேமொழியே.

(இ-ள்.) தண்டகத்திற்கு இலக்கணஞ் சொல்லுவானெடுத்துக் கொண்டான். அஃதாமாறு - நெடிவுக்கு நிரையசையுந் குறியுக்கு நேரசையும் வல்லொற்றுக்குப் புள்ளியும் மெல்லொற்றுக்கு வட்டமும் இடை ஒற்றுக்கு விலகு மைந்து குரியாய்—எ-று. இதனுள் நெடிவிரண்டுமாத்தினா உடைமையின் முன்வைத்தார். குறில் ஒருமாத்தினாயுடைமையிற் பின்வைத்தார். வல்லொற்றுத் தனக்குச்சொல்லிய குறி எவ்விடத்துந் தவிராது பெறுதலின் அதற்குப் பின் வைத்தார். மெல்லொற்றுத் தனக்குச்சொல்லிய குறில்நெடிற் பின்மிகப் பெறுதொழிதலானுந் குறிற்பின்பு ஒரோவழிப் பெறுதலானும் அதன்பின் வைத்தார். இடை ஒற்றிற் பதினொன்றும் ஒற்றும் பதினொன்றும் ஒற்றும் என்றும் இரண்டுந் தவிர ஒழிந்த ஒற்றுச் சிறுபான்மையாற் பெறுதலானும் மெல்லொற்றோடு மயங்கி வருதலானும் பின்படைய வைத்தார். இவை குறிபெறுகையும் பெறுதொழிகையும் உச்சாரணையாற் கண்டுகொள்க. இவ்விடத்து ஐகாரமும் ஔகாரமுந் குற்றெழுத்தாமென்க. வரலாறு - துற்றுற் றன்றி வெம்போர்செய்த விற்கைப்பன்மன்முன் போடவோர் தத்திற்றுன்றுவன் பாய்பரி யுய்த்துத் தன்மைகொண்டோடிய - வெற்றுச் செம்பியன் பார்புகழ் கொற்கைக் கண்டன் வஸ்பாரதம் வெற்புக் கொண்டிதின் போர்புரி கொப்பத் தன்மெதிர்ந்தோர் வெறு - கொற்றத் தொங்கல்சின் காசனமொற்றைச் சங்குவெண் சாய்மரை குத்துப்பந்தர்முன் பாவிய முத்துப்பந்தி முன்றான்மகி-மொற்றைப் பெண்டிர் பண்டாரமொ டொற்றைத் தன்பெருஞ் சேனையு மீட்டிட்டன்றுடைந் தான்வசைப் பட்டுக்கண்ட வந் காரணே. இது குற்றெழுத்து ரெட்டெழுத்துக்களும் வல்லொற்று மெல்லொற்றுக்களும் குறிமுறையே பெற்று இடை ஒற்றுக்கள் குறி பெறுது வந்த துண்டம் பதினொன்று நான்கடியாய் வந்த தண்டகம். இதனுள் ஐகாரமுந் குற்றெழுத்தாய் வந்தது. இடை ஒற்றுக் குறிபெறுமை உச்சாரணையே கருவியாக அதிக. (௩௪)

இப்படிக்கட்டளைத் துண்டமொன்றாக்கிய தீரிரண்டி. லொப்புடையெட்டிற் பதினானின் முப்பத்தோரிரண்டிற் செப்பிடவாக்குக தண்டகம்வல்லொற்றல் லாதவொற்றுத் துப்புடனுச்சாரணையினல்லான்மிகத் தோன்றரிதே.

(இ-ள்.) முன்பு சொன்ன குறிகளாலொரு கட்டளைத் துண்டத்தையிட்டு அத்துண்டம் நாலாற்றான் எட்டாற்றான் பதினொற்று

முன் முப்பத்திரண்டாற்றான் முடிக்க அது தண்டகமாம். அதன் கண் வல்லொற்றல்லாத ஒற்று உச்சாரணை இல்லாது குறிபெறு கை அரிது.—எ-று. முன்சொன்ன தண்டகம் பதினாறு துண்டத் தால் வந்தது. பிறவுமன்ன. இக்கட்டளை பிழைக்கில் அது தண்ட கப்போலியாம். இனி வண்ணம் இருபதாவது சொல்லுதும். (௬௫)

மெல்லிசையேந்த லொழுதுருட்டெண்ணொரு வேழுடுகு வல்லியல்பாவதுப் பாட்டுநலிவகைப் போடியையு சொல்லியசித்திரந் தாவுபுறப்பாட்டளபெடையும் வல்லிசைதூங்க னெடுஞ்சீர் குறுஞ்சீர் ரிவைவண்ணமே.

(இ-ள்.) மெல்லிசை வண்ணம் முதற் குறுஞ்சீர் வண்ணம் ஈறாகக் கூறியன இருபதும் வண்ணமாம்.—எ-று. மெல்லிசை வண்ணமாவது மெல்லெழுத்து மிகுவது. எந்தல் வண்ணமாவது சொன்னசொல்லே சிறந்து வருவது. ஒழுகு வண்ணமாவது ஓசை யினொழுதுவது. உருட்டு வண்ணமாவது அராகநொடிப்பது. எண் ணுவண்ணமாவது என்பெயர் மிக்குவருவது. ஒருஉ வண்ணமா வது அடியடிதோறும் ஒன்றாய்த்தொடை உடைத்தாவது. முடுகு வண்ணமாவது அடியிறத்தறிய லாகாதாய் நீண்டவடித்தாய் அரா கத்தோடு கூடிவருவது. பாவுவண்ணமாவது துற்பாப் பயிலவரு வது. அகப்பாட்டு வண்ணமாவது முடியாதது போல முடிவது. நலிவு வண்ணமாவது ஆய்தமுடைத்தாய் வருவது. அகைப்பு வண் ணமாவது அறுததறுத்தொழுதுவது. இயைபு வண்ணமாவது இடையெழுத்து மிகுவது. சித்திர வண்ணமாவது குற்றெழுத்தும் டெட்டெழுத்தும் விரவி வருவது. தாவு வண்ணமாவது இடையி ட்டி வந்த எதுகைத்தாவது. புறப்பாட்டு வண்ணமாவது முடிந் தது போன்று முடியாதது. அளபெடை வண்ணமாவது அளபெ டையில் வருவது. வல்லிசை வண்ணமாவது வல்லெழுத்து மிகு வது. துங்கல் வண்ணமாவது வஞ்சிபயிலவருவது. டெடுஞ்சீர் வண்ணமாவது டெட்டெழுத்துப் பயில வருவது. குறுஞ்சீர் வண் ணமாவது குற்றெழுத்துப் பயிலவருவது. எனக்கொள்க. வண்ண * தூறென்பாருமுள். அவை வந்தவழிக்குண்டுகொள்க. (௬௬)

* வண்ணம் தொகையாணந்தும் வசையா னிருபதும் விரியா னுறு மென்ப தொல்காப்பியர் முதலானோர் இருபதென வகுத்த னர். கையனார் அவினையனார் முதலானோர் தூறென விரித்தனர். துருமாறு,

அலங்காரப்படலம்.

கசந.

தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை சொற்றவற்றைப்
பாங்கே யகவ லொழுகல் வலிமெஸ் பாற்படுத்தி
போங்கேர் குறினெழில் வலினமெல்லின மோழிடையைத்
தாங்கா துறத்தரத் தாம்உண்ணதூறுந் தலைப்படுமே.

யா ப் ப தி க ர ம் மு ற் ற ம்.

யாப்புப்படலம் முற்றும்.

ஐந்தாவது - அலங்காரம்.

அலங்காரப்படலம்.

உறையுடலாக வுயிர்பொருளாக வுரைத்தவண்ண
நிரைநிறமானடையே செலவாசின்ற செய்யுட்களாந்
தமைவிமானிடர் தர்மலங்காரங்க டண்டிசொன்ன
க்ராமவிநூலின் படியையுரைப்பன் கனங்குழையே.

(இ-ள்.) சொல்லே உடலாகவும் பொருளே உயிராகவும் வண்ணங்களே நிறமாகவும் நலையே செலவாகவும் நின்ற செய்யுட்களென்னும் மானிடவர் ஆபரணங்களைப் பெயர் வேறுபாடுணர்த்து தற்குத் தண்டியார் சொன்னபடியே இலக்கணஞ் சொல்லுவன்.—
எ-று. இவ்விடத்து மானிட வடிவும் முன்பேயுண்டாம். ஆபரணங்கள் பின்னை வேறொருவனாற் செய்து பூட்டப்படுவன. அதுபோலச் செய்யுட்கள் முன்பே உளவாய் அலங்காரம் பின்பு ஒருவனாற் செய்திவற்றிற் பூட்டப்படுவன அல்ல. செய்யுளுள்ள பொழுதே இவையுமுளவாதலில் ஆடை ஆபரணதிகளால் அலங்கரிக்கப்படா நின்ற ஒருமானிடவடிவிற்கேற்ப உருவகஞ்செய்தாரொனக் கொள்க. அலங்காரமெனவே ஆடை ஆபரணதிகளென எல்லாமடங்கும். அது என்போலவெனின், இவனை அலங்கரிக்க என்றபொழுதே எல்லாமடங்குறப்போல என்க. ஒருத்தி எல்லா ஆபரணங்களும் பூண்டு நின்றாளேயாயினும் அவற்றின் மிக்கிருந்ததொன்றாலாரம் பூண்டு நின்றாளென்றதுபோல ஒருசெய்யுட்குப் பல அலங்காரமாயினும்

மிக்கதொன்றால் வழங்குக, இரண்டு ஒத்திருந்ததாகில் அதனை அவ் வீரன் டின் பெயரானும் வழங்கினுமிழுக்காது. இரண்டுக்கு மேற்பட்டிருக்கில் வீரவியலாமென்க, சொல்லே உடலாக என்பதினற் சொல்லாவன செய்யுட்குறுப்பாகிய சீர் பன்னிரண்டையும் எனக் கொள்க. ஒருசொல்லே ஒருசீராய் வருவது சிறப்புடைத்து. எழுத்தும் அசையுஞ் சீருந் தனையும் அடியுந் தொடையும் அல்லவே யாப்பினுக்குறுப்பாவன எனில் அது பொருந்தாது. எழுத்துக்களை அசைக்குறுப்பென்றமையால் அவையெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று உறுப்பாய் யாப்புக்குறுப்பாவனவாம். அன்றியுந் தொடைகளையும் ஆதாரமாகச் சொன்னமையாலது பொருந்தாதென்க. (க)

சார்ந்தவழக்கொடு தப்பாவடவெழுத் தைத்தவிர்த்து
தேர்ந்துணர்வார்க்கு மினிமையைத்தந்துசெய் யுட்களினு
நேர்ந்துசொலப்பட்ட மியர்ந்தவரானிர லேபொருளை
யோர்ந்துகொளப்படுஞ் சொற்குற்றமற்றவுறுப்பென்பபோ.

(இள்.) வழக்கதிகாரத்தோடும் பொருந்தித் தமிழினேங்குடி வடவெழுத்தைத் தவிர்த்து பெரிதும் இன்பந்தந்து பெரியோராத் செய்யப்பட்ட செய்யுட்களினும் வந்து திரிதற் பொருட்கோளின் தியே நிரலே பொருள்விளங்க இருக்குஞ்சொல்லுக்கள் குற்றமற்ற உறுப்பாவன—எ-று. அப்படியே குற்றமற்ற உறுப்புக்களால் நிரம் பிய உடலே குற்றமற்ற உடலாவதாம்; மணிப்பிரவாளத்தினுக்கும் விரவியல் செய்யுட்களுக்கும் வடவெழுத்து வருகவென்று சிறப் பிலக்கண உண்மையாலவற்றில் வடவெழுத்து வருவது குற்றமன் றென்க. (உ)

தெற்றிவழக்கொடுதேர்ந்துணர்வார்க்கின்பஞ்செய்யவின்றிப் பற்றிவடநூ லெழுத்துக்களோடு பயின்றுரையின்
மற்றிவையிலென்றுவாங்கவும்பட்டுப்பொருண்மருண்டிப் பெற்றியுடைச்சொற்பழித்தவுறுப்பென்றுபேசுவபோ.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட சொற்கள் பழிக்கப்பட்ட உறுப்பா வன. எ-று.—எனவே அவ்வுறுப்புக்களால் நிரம்பின உடல் குற்றப் பட்டதாயிற்று என்பது. ஆயின் மணிப்பிரவாளத்துக்கும் விரவிய லுக்கும் வட எழுத்துளவெனில் அவை இற்றுக்கன்று. இவ்விலக் கணங் கீழ்க்கணக்கு முதலாகிய செய்யுட்களுக்கே என்றறிக.

அவையிற்றுக்கு வேறே இலக்கணமுண்டென்பது. அன்றியும் அருணமும் வெள்ளியுமுதலான பெரியோர்க்கும் உறுப்புக்குற்றமுள்ளனபது. உறுப்புக்குற்றங் காரணமாக யாப்புக்களைப் பழிக்கப்படா வோவெனின் யாப்புக்களின் வேறு சிறப்புடைய பயனுளவாகில் அப்பயனோக்கிக் கொண்டாடப்படும். ஆயினும் குற்றங் குற்றமேயென்பது. அவைகள் அன்றுள்ளானொருகுரிசிலைப் புசுழ்ந்து செய்யுங்கலியுண்மறந்தேயும் வரப்பெறுவெனக் கொள்க. ஆகாமெக்குக் காரணம்யாதெனின் தச்சதூலில் இப்படிப்பட்ட மனேதனை எடுக்கிற் குடிபுகஇன்னநன்மை தரும் இன்னநீமை தருமென்று சொல்லுமென்பது. மற்றுமிப்படிப்பட்ட யானைகுதினா ஆயுதமுடையானுக்குப் பொல்லாங்குத்தரும் நன்மையைத் தருமென்று தூலுண்மையானென்பது. ஆகிற் பகைவராயுள்ளாராச் சாவவுங் கெடவும் பாடலாகாதோவெனின் அறநன்று. பாடினகவி பாட்டுண்டான் கொள்ளின லிலது பயன்கொடாசென்பது. என்போலவோவெனின் குதினா இலக்கணமறிவான் குதினா கொள்ளுமிடத்து இக்குதினா கொள்ளின் எனக்குப் பொல்லாதென்று தவிரும். மற்றும் இவ்வி யானைகொள்ளிற் பொல்லாது இவ்விட்டிலிருக்கிற் பொல்லாது என்றும் இலக்கணமறியான் பயன்கொள்ளான். பாட்டுண்பாறும் இலக்கணந் தானறிதலின்றேற்பிறரை இட்டாராய்தல் செய்து கைக் கொள்ளும். அறியாதும் ஆராயாதுங் கொள்ளிற் பயன்கொடாதென்பது. அற்றன்று ஆராயாது கைக்கொண்டாருஞ் சாவவுங்கெடவும் பழையோர் பாடினொனின் அது பாட்டின் பயனால் வந்ததன்று; அவர்கள் சொற்பழுகாகாமையிலெனக்கொள்க. (க)

ஆக்குதல்கேட்டவாக் கின்பத்தினையன்றி யாவ்வவளோ போக்குதல்செய்த கருத்திற்பொருளாய்ப் புராதனரானீக்குதல்செய்தகுற் றத்தைக்கடத்த னெறிமுறையே தாக்குதல்செய்த பொருள்காண்சிறப்புயிர் தாழ்குமுலே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட பொருள் சிறப்புயிராவது.—எ-று. உயிருக்குச் சிறப்பாவது வலியுடைமை. வலியில்லாநீ ஆவியில்லாதான் என்பரெனக் கொள்க. சொற்குற்றத்தாற் பாட்டுண்டதலை மகனுடலுக் கூனம் பொருட்குற்றத்தாலுயிர்க்குனமென்பதனாற் பொருட்குற்றந் தவிர்தல் சிறப்புடைத்தென்பது. குண்டலகேசியும் உதையன்கதையும் முதலாகவுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும்

பொருளும் வந்தனவெனின் அகலக்கவி செப்வானுக்கு அப்படியல்லதாகாதென்பது. அன்றியும் அவை செய்தகாலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கி இருக்குமென்றாலும் அமையும் எனக்கொள்க.

(சு)

தெரிவானரிது பொருளெனப்போதல் சிதைவுசொல்லப் புரிவான்பொருளுக்குமேறுதன்மற்றும்பொருளுண்டென்று பரிவாணுடன்சொல்லவேண்டுதறென்றிந்தப்பாட்டில்வைத்த விரிவாமபொருளென்னு மாவியின்குற்றம் விளங்கிழையே.

(இ-ள்.) பொருள் தெரியாதெனப்படுதல் குற்றஞ்சொல்லக் கூற இனன் சொன்னபொருளுக்குமேறியிருத்தல் ஒருவர் இப்பாட்டின் பொருண்மேல் எதிர்த்தாலுது கைக்கொளப் படாதொழிதலென இவைமுதன் மற்றும் இப்படிப்பட்ட எல்லாம் உயிர்க்குற்றமாம்.—
எ-று. இனிச் சொல்லே உடலாகப் பொருளே உயிராகின்ற செய்யுளின் நிறமென்று சொல்லப்பட்ட வண்ணம் முன்னையாப்புக்களி லேசொல்லப்பட்டதெனக் கொள்க. இனி நடையாவது தளர்நடையு மின்னியநடையும் என இரண்டு. தளர்நடையாவது தண்டக நடை, இன்னிய நடையாவது பிறசெய்யுளின் நடையெனக்கொள்க.

ரண்டுஞ்சிலீட்ட முதாரதை காந்தி புலன்சமதை தூண்டுஞ்சமதி பொருட்டெளிவோகஞ் சுருமாரதை யீண்டுமின்பத்தொடு பத்தாவினென்னும் விதர்ப்பன்கொளடன் வேண்டுமிவற்றை விபரிதமாக விளங்கிழையே.

(இ-ள்.) சிலீட்டமும் உதாரதையுங் சாந்தியும் புலனுஞ் சமதையுஞ் சமதியும் பொருட்டெளிவும் ஓகமுஞ் சுருமாரதையும் இன்பமும் என ஆவிபத்தென்று விதர்ப்பக்கவிகள வேண்டுவர் இவையிற்றையே மாறாகவேண்டுவர் கவுடரென்னும் புலவர்—எ-று.

(சு)

ஒப்பார்பொருளே யுயிரானமையி னுரைத்தவற்றைத் துப்பாரலங்கார மாகத்தொகுக்கச்சொல் லும்பொருளுஞ் செப்பார்தரமுற்றி லேயலங்காரந் திகழ்வதன்றேற் தப்பார்தருமென்று கண்டிரைத்தார்பண்டு தண்டுகளே*

(இ-ள்.) பொருளையே பிராணனாகக் கொண்டாராகலின் மேற் சொல்லப்பட்ட பிராணன்களையே அலங்காரம் என்பதின்னா லுடையார்க்குத் துணிவு. இது தண்டியார் சொன்னபடியே சொல்லுவனென்றெடுத்துக் கொண்ட மேற்கோளொடு மாறுகொள்ளும் எனில் அலங்காரங்களை அல்லாது பிராணன்களை அவர்சொன்

னபம சொல்லுவன் என்னுமையான் மாறுகொள்ளாதென மறுக்க. இனி இளகியிருந்த சொல்லும் இளகியிருந்த பொருளும் இன்றி முறதியபொழுதே அலங்காரங்கள் விளங்குவதென்பது தண்டியார்க்குமுடன்பாடாம்.—எ-று. எனபோலவெனின் உயிர்க்கண்ணும் உடற்கண்ணும் குறழமுடையாளொருத்தி ஆபரணம் பூண்டால் விளங்காதவாறுபோல என்பது, அது மூக்குங் கண்ணும் முதலிய உறுப்புக்குறைந்தானுஞ் சாகைக்கண்ணுமையமும் முதலாகிய உயிரோடுவுகளை உடையாளும் ஆபரணங்களால் விளங்காதவாறுபோலவெனக்கொள்க. வரலாறு - தம்மோக மில்லெனினுந் தம்மைமோ கித்தவர்க - டம்மோகந தீர்ப்பதுவுந் தன்மைக்கண் எனமுற்றாத சொல்லாறுமிளகியிருந்த பொருளானும் வந்தமையாற குற்றமாயிற்றெனக் கொள்க. (எ)

செறிவார்சிலீட்டந்தொகைமிகையாமோகஞ்சீர்ச்சமதை யறிவாரடியொப்ப தாகுஞ்சமாதி யவனிக்கொப்பப் பிறிவார்குணமொன் றொன்றிக்கிடப்பன மெனமையொன்றி நெறிவார்குழலி சுருமாரதையென்று நேர்ந்துளாயே.

(இ-ள்.) சிலீட்டமென்னும் உயிர் சொறசெறிபுடைத்தாம். ஓகம் என்னுமுயிர் முழுதும் ஒரு மதமாகத்தொகுத்த தொகையினை உடையதென்பது. சமதையென்னும் உயிரொத்திருந்த பதங்களை உடையது. சமாதி என்னும் உயிர் ஒன்றினை பக்கவள்ளதொரு பண்பையே உலகுக்கொத்திருக்கும் வண்ணம் அப்பண்பு குன்றி இருப்பதொன்றிளகணுண்டாகப் புணர்ப்பது. சுருமாரதையாவது வல்லொற்று நீங்கியுள்ள சொற்களால் ஆக்கப்பட்டு மெல்லிதாயிருப்பது. எ-று. (அ)

* ஆனுவழகினைக் காந்தியென்கின்ற ததுதமிழி னானுவிதமாய் நடைபெற்றியலு நனிபுகட்சி தானுமிடத்தினும் வார்த்தையின்கண்ணுந் தலைகிறந்து தேறியவிதர்ப்பருக்குங் கவுடர்க்குந் திறப்படுமே.

* ஆனுவலகிற் நரும்புகழ்காந்தி கொடைப்புகட்சி தானுமுதாரம் பொருளவிளக்குஞ்செய்யு டான்புலநுந் தேனாசொல்லன் திப்பொருளாற்றெளியிற்பொருட்டெளிவார் தானாசொற்பொரு ளிற்சுவைதோன்றிற் தருமின்பமே.

என எஞ்சியவற்றையுஞ் சேர்த்துப் பிற்காலத்துச் செய்யப் பட்ட சூத்திரமொன்று மதுரைநாட்டுப் பிரதிகளிலுளது.

(இ-ள்.) காந்தியென்னும் அலங்காரம் யாப்பு வனப்பெனக் கொள்க. அது தமிழிற் பல கூறுபாடுபெற்றுப் புகட்சியினும் வார்த்தையினும் உலகிறந்த நன்பொருட் பொலிவானின்று விதர்ப்பர்க்குங் கௌடர்க்கும் நெறிப்பட்டியலும்—எ-று. ஒழிந்த அலங்காரங்களுாவெனின் அவ்வப்பெயராலே தம்பொருள் விளங்கியிருக்கும் எனக்கொள்க. வரலாறு - பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் - பற்றுக் பற்று விடற்கு. இது சொற்செறிவுடைமையாற் சிலீட்டமென்னுமுயிராயிற்று. இது சிலீட்டையெனவு மமையும். சுவையொளி யூரேசை நாற்றமென் றைந்தின் - வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. இது தொகைமிக்கு வந்தமையால் ஓகமென்னுமுயிராயிற்று. தொகைமிகையாலோகமென்பர். அது எண்ணில்வந்தசொற்களை ஒன்றாகத் தொகுத்தலின். வேரிக்க பழ்தாரரசன் விடுகின்ற போதுஞ்-சோரிக்கலத்தின் வகையாற் கொலைஞ்முந்த போது-பூரித்தல் வாடலிவற்றாற் பொலியாது விட்டான் - பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய னென்ன வல்லான். இது நானகடியும் எழுத்தொசுது வந்தமையாற் சமாதையென்னும் உயிராயிற்று. கடுங்கை வயலுழுவர் காலேத் தமிழ்-மடங்கி யரியுண்ட நீலந்-தடஞ்சோர-நீளரிமேற் கண்படுக்கு நீணீ ரவந்தியார் - கோளரியே நிவ்விருந்த கோ. என்றதனுட் கண்ணுடைமவற்றின் பக்கலுள்ள உறங்குதற்றொழிலைக் கண்ணில்லாத குவனையின் கண்ணுமுலகிற்கொக்கப் புணர்த்தமையாற் சமாதியென்னும் உயிராயிற்று. யானையால் யானையு மேவுவான் யானை - வினையான் வினைமையுமாம். இது வல்லெழுத்து நீங்கலாய் மெல்லிதாகிய ஓசையோடு வந்தமையாற் சுருமாரதை என்னும் உயிராயிற்று. இதனை இழையெனவும் அமையும். மானேயுனது வளர்கொங்கை வீக்கத்தைத் - தானேது மெண்ணுது தாமனாயோன் - மீனையும் - வானத்தை யித்தனையு மந்தமா கப்படைத்தான் - ஞானத்தை யில்லான்போ னன்கு. இஃது உலகிறந்த நன்பொருட்பொலிவு வரவு புகட்சியின்கண் வந்தமையாற் காந்தியென்னும் உயிராயிற்று. வரைதோள் தாமரை புரை தொடையென்றித் தொடக்கத்தன எல்லாங் காந்தியாமெனக்கொள்க. இச்செய்யுள் தண்டியார் இலக்கியப்படி பொருளெனக்கொள்க. இனி உதாரதையாவது தலையென்றும் இடையென்றும் கடையென்றும் முத்திறமாகச் சொல்லப்பட்ட வள்ளல்களுட் டலையாகுவள்ளல் கொடையினைப்புகழ்ந்து செய்வது. தண்பனி முகிறகைத் தலையாகு வள்ள -

லொண்புகழ் கிளப்ப துதாரதை யாகும். காலையும்வந்த கவைஞர் கதிர்கர்த - மாலையும் வாராதே யென்செய்வார் - நீலம் - புனிற்றா கினாமேயும் புள்வேளூர்ப்பூதர் - கனிறருகா ணம்மறையார் கை எனக்கொள்க. புலனாவது பொருள் விளங்கியிருப்பது. சொல்ப பம் பொருளும் அச்சொல்லும் வண்ணமும் - புலப்படக் கிடப்பது புலனெனப் படுமே. வரலாறு - நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன் றல்லா - தன்றே மறப்பது நன்று. இது பொருள் விளங்க இருத்த லாற் புலனாயிற்று. பொருட்டெளிவாவது - தெருன்படு மொழிவ யிற் றெரியா ததற்குப் பொருளாற் றெரிவது பொருட்டெளி வாகும். வரலாறு - குளம்பின் மடிநாகா புண்ணீரிறசெம்மை - வளந்திகழு மால்சடல்வாய் நின்று - விளங்கொளிசேர் - மாலாய் முனிந் தெடுக்கப் பட்டாளிம் மண்மகளாஞ் - சேலாருங்கண்மயி லே சென்று. இதனுட் குளம்பென்ற பொழுது மாலுருவாய்நின்ற பன்றியின் குளம்பென்பது. இது பொருளாற் றெளிதலாற் பொரு ட்டெளிவெனப் பட்டது. இனி இன்பமென்னும் உயிரலங்கார மாவது - சொல்லின் கண்ணும் பொருளின் கண்ணுஞ் சுவையுடை த்தாவது. அதுதான் முன்னைப் பிறப்பினுங் கவிப்பொருத்தமுடை யானுக்கல்லாது தெளியாது. நவையறு மொழியினு் நயத்தினும் பொருளினுஞ் - சுவைவரத் தொடுக்குந் தூக்கே யின்பம் ணீன்பதா சலின். வரலாறு - கதிர்த்தாரகையும் வெண்டிங்களு மாகவெய் யோனைக்கையாற் - பிதிர்த்தா ருளர் பெரும் பாலுடன் ருங்கிற் பின் ருக்கவியோ-டெதிர்த்தாரா வென்றண்ட மூடுநின் ருனருள் போலுந்தனமை - யுதிர்த்தா ரழல்கங்கு லாயெங்கும் பெற்ற தொ ளிவிசம்பே. இது நான்கடியும் எதுகையும் வழிமொழியும் பொருட் பொலிவும் பெற்று நயனொப்ப முடிந்தமையால் இன்பமென்னும் உயிரலங்காரமாய் நின்றது. இதனைத் தண்டியார் மாதூரியமென் பர். காந்தியென்னும் உயிர் சிறப்புடைமையாற்றனித்திலக்கணஞ் சொன்னாரெனக் கொள்க. அவைபத்துந் தண்டுகளுவிராயின. இந் தூலுடையார் அலங்காரமாய் நிறுவலால் உயிரலங்காரமாயிற் றென்க. இனித் தன்மை முதலிய அலங்காரமாமாறு சொல்லு கின்றான்.

(க)

திரப்பியஞ்சாதி தொழில்குணமாந் தன்மைசீருவமை
பரப்பியவொப்பா முருவகமாவ ததன்யிருவு

கரப்பியசொல்லெங்கு மொன்றேயுபகார மேல்விளககு
நிரப்பியமீட்சியு மற்றதன்போலி நிரைவளையே.

(இ-ள்.) திரப்பியத தன்மையுஞ் சாதித் தன்மையுந் தொழிற்
தன்மையுங் குணத்தன்மையுமெனத் தன்மை என்னும் அலங்காரம்
நான்கு வகைப்படும். தன்மையாவது இப்பெனக்கொள்க. உவ
மையெனனும் அலங்காரமாவது பழித்துத்தான் பட்டாங்கு சொல்
• லித்தான் ஒன்றோடொன்றுவயிக்கும் இடத்து உவமைக்கும் உவ
மிக்கப்படும் பொருளுக்கும் பொதுவாய் நின்றதொரு பண்புபற்றி
வருமெனக்கொள்க. கடல்போன்றது படையென்றது உவமை
யாம். கடற்படை என்று படையைக்கடலாக வியநதுவரின உரு
வகமாமெனக் கொள்க. ஒருசொல்லே கவிசுக்கெங்கும் உபகாரமாய்
நின்றது தீபகமாம்.—எ-று. வரலாறு - கறைமிடற்றா கையிற
கபாலத்தர் வெள்ளைப் - பிறைமுடியர் பிளரூழ் சடையா - பொறி
விரவு - நாகத்தர் சூலத்தா நன்னுதலா டானிருந்த - பாகத்த ரென
றே பரசு. இது திரப்பியததின் தன்மையைச் சொன்னமையால்
திரப்பியததின் தன்மையெனனும் அலங்காரமாயிற்று. உருப்பெ
றக்கிடந்த ஆணமைசான் மரபிற் - நிரப்பியம் பகாவது திரப்பி
யத்தன்மை எனக் கொள்க. துண்டரு சிவநதிரகும் பசுசையாட்த
தொன்மைத்தார் - கண்டம் பொலியக் கவின்பெற்றனகளியே என
னும் பசுங்காய் கருங்காக்கை என்றுரு செம்பவளம் வெண்குருகு
என்றும் இன்னவையெல்லாஞ் சாதியினுடைய தன்மையைச் சொ
ன்னமையாற் சாதித்தன்மை என்னுமலங்காரமாயிற்று. பிறவு
மன்ன. இன்மையிகழா தினத்திற் றொத்த தன்மையிற் றொப
பது சாதித்தன்மை எனக்கொள்க. முறகுளம்பி னாற்கிளநி மோ
நதங்கோர முக்காலும் - பொறசுண்ண மாழப் புரண்டெழுந்து -
நற்சென்னி நோநிறுததி நின்றதறிக் கங்கைநீ ருண்டனவே - பானி
றத்தமால்வெண் பரி. இது தொழிலின் தன்மையைச் சொன்ன
மையாற்றொழிறறன்மை என்னுமலங்காரமாயிற்று. பழுதில

* இவ் என்று பாடமோதித் துன்பம் எதிரிலை எழுவாயாகக்
கொண்டார் பரிமேலழகர். இனிதேயென முன்னர் நிறுத்தினமை
யானுந் துன்பமில்லாவழியெல்லாம் இன்பமேயுளதென்பது சாத
த்தியமாகாமையானும் புணர்நதுழியும் பிரிநதுழியும் இனிமையுண
மை கூறலே நாயனார் கருத்தாதலானும் அஃது சிறப்பன்மென
மறுக்க. அன்றியும் உண்டென்பதே பழம் பிரதிகளின் பாடமுமாம்.

செய்வீன பதந்தொறும் வருவது தொழிலின் றன்மை யென்ம
 னார் புலவர் எனக்கொள்க. எனைத்தொன்றினிதேகாண் காமந்தாம்
 வீழ்வார் - நினைக்க வருவதொன் *றுண்டு - இது காமக்குணத்தின்
 தன்மையைச் சொன்னமையாற் குணத்தன்மை என்னுமலங்கார
 மாயிற்று. மனத்தின் வாய்மையிற் ரெழிலின் வருமெனக் குண
 த்தினைக் கிளப்பது குணத்தின் றன்மை எனக் கொள்க. இனி
 உவமை என்னுமலங்காரமாமாறு - கடலன்ன காம முழந்து
 மடலேரூப் - பெண்ணிற் பெருந்தக்க நில். இஃதுவமையான கட
 லுக்கும் உவமிக்கப்பட்ட பொருளாயுள்ள காமத்துக்குங் கரை
 யேறவொண்ணுமை எனனும் பண்பு பொதுவாய் நிற்பலால் உவ
 மை என்னுமலங்காரமாயிற்று. உவமானத்தோடு உவமையத்திலுக்
 குரியபண்புறுத்துவது உவமையாகுமெனக்கொள்க. இனி உருவக்
 மாவது - பிறவிப் பெருங்கட லீந்துவர் நீந்தா - நிறைவனடி சேமா
 தவர். இது பிறவிக்குங் கடலுக்கு நீந்துதற்கருமை என்னும்
 பண்பு பொதுவாகிப் பின்னை உவமிக்கப்பட்ட பொருளையே உவ
 மையாகச் சொன்னமையாலுருவகமாயிற்று. போலுமென முன்
 னுவமைப் பண்பெய்திப்பின் ஆவது அது என்று தானேயதுவா
 கச் சொல்லுதலுருவகமாம். உவமை போலப் பண்பொடு மிசை
 ந்து தானே யதுவாவ துருவக மாகும் எனக்கொள்க. இனி விளக்
 கென்னுமலங்காரமாவது - துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்
 தார்க்கு - மில்வாழ்வா நென்பான் றுனை. இதனுட்டுணையென்னு
 மிறுதிச்சொன் மூன்றிடத்தும் பொருள்கொள்ள நின்றபையால
 இறுதிவிளக்காயிற்று. * இளங்கடை யிடைதலை யென்னும் மூன்றி
 ழும் விளங்காநின்றது விளக்கெனப்படுமே. இஃனைத்தண்டியார்
 தீபகமென்று சொல்லுவர். அது ஆகியந்த மத்திய மூன்றிடத்தும்
 வரும். ஆதிதீபகமாவது-முதலின்கணினற்சொல் எல்லாவிடத்தும்
 பொருள்கொள நிற்பது. மத்தியதீபகமாவது நடுவுநின்றசொல்
 எல்லாவிடத்தும் பொருள்கொளநிற்பது. தொல்காப் பியப்புலவர்
 தோன்ற விரித்துரைத்தார் - பல்காயனார் வகுத்துப் பன்னினார் -
 நல்யாப்புக் - கற்றார் மதிக்குங் கலைக்காக்கை பாடினியார் - சொற்
 றார்தன் னாலிற் ரெகுத்து. இதி லுரைத்தார் பன்னினார் சொற்ற
 ரென மீண்டு வந்தசொன் மூன்றுஞ் சொன்னாரென்னும் பொரு
 ளொன்றையே விளக்கினமையாற் பொருண்மீட்சி என்னுமலங்

* மீட்சியே முதுமையதாதலின் இளமையென்றார்.

காரமாயிற்று. இந்திரனேறக் கரியளித்தார்பரி யேழ்ளித்தார் - செந்திருமேனித் தினகரற்குச்சிவ ஞர்மணத்துப் - பைந்துகிலேறப் பல் லக்களித்தார்பழை யாறைநகர்ச் - சுந்தரச் சோழரை யாவ ரொப் பார்களித் தொன்னிலத்தே என வருவது பதமீட்சி. பொரு ளேமீள்வது பொருளின் மீட்சி பதமே மீள்வது பதத்தின் மீட்சி இரண்டு மீள்வ திருகை மீட்சி எனக் கொள்க. வீரர்களிறேற வெல் வேந்தர் தேரேறப் - போர்கெழு வெஞ்சிலைநாண் டூட்டேற - வார் முரசு - மார்ப்பேற வேலினைஞர் மாவேற வெஞ்சுடர்வான் - கூர்ப் பேற வேறினான் குன்று. இதில் ஏறவென்று ஒருபதமே மீளவந் தமையாற் பதமீட்சி என்னுமலங்காரமாயிற்று. இருகைமீட்சி வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(௧0)

கூறும்பிறபொருள்வைப்புத்தடைமொழி கொள்பொருளி லேறுமிரண்டிலொன் றேறும்விதிரேக மேதுவின்மை தேறும்விபாவனை யன்றித்திகழ்சுருக் கேபெருக்கே ஈறுமிகுநோக்க மேதுநுணுக்க மிலேசுமென்னே.

(இ-ள்.) " பிறபொருள்வைப்புந் தடைமொழியும் பெயரினால் இலக்கணமறிக. தடைமொழியெனினும் உட்கோளெனினுமொக் கும். இரண்டுபொருளை ஒக்கச்சொல்லி ஒன்றிற்கொருகுணமேற உண்டாக்குதல் இரண்டுக்கும் வெவ்வேறே இரண்டுகுணமாற உண் டாக்குதல் விதிரேகம் என்னுமலங்காரமாம். இதனை வேற்றுமை நிலையென்பாருமுளர். யாதானுமாக வொன்று வந்தகாரணம் இன் றியே நிகழ்வதெனின் அது விபாவனையாம். இதனை வெளிப்பாட்டு நிலையென்பாருமுளர். இனிச் சுருக்கும் பெருக்கு மீறு நோக்கு மேதுவு நுணுக்கமு மிலேசும் என்பன சிலவலங்காரமுள—எ - று. சுருக்கம் பெருக்கங்களைத் தொகைமொழி மிகைமொழி என்பாரு முளர். வரலாறு-மன்னன் றசரதற்குவாய்த்த மருமகளாய்-மன் னன் சனகன் மகளாகி - மன்னனிரா-மன்றூர மாகியபொன் மாத கன்றாண் மீண்டெய்தா-என்றாலார் துன்புறா ரீங்கு எனவிதனுள் என்ற லார் துன்புறா ரீங்கென்று முன்பிற்பொருள்களுக் கேற்பப் பிறிதொரு பொருள் வைத்தமையாற் பிறபொருள் வைப்பாயிற்று. இதனை அருத்தாந்த நியாயமென்பர் தண்டியார். துறையினிற் பிறக் கப் பொருள்கள் கடியப் பிறபொருள் வைப்பது பிறபொருள்வைப் பே எனக்கொள்க. செல்லாம லுண்டே லெனக்குராமற்றுநின்-வல்

வரவு வழுவார்க்குரை. இது விலக்குதலை உட்சொண்டு சொன்னமையால் தடைமொழியாயிற்று. தண்டியாரிதனை யாக்கேபம் என்பர்¹ இழுக்குரை தழீஇ விலக்குதற்பொருளை முற்கொண்டினைக்கு முனையேதடைமொழி. புணர்ந்தகன்றார் பொன்னிறம் பூத்தற்குத் தந்து-துணர்ந்தகன்ற கொன்றையே சொல்லா - யுணர்ந்தொருவர் - வாட்டா நெடுஞ்சுட ரேந்து மலர்த்தோன்றி - காட்டாவோ காதலர்க்குக் கார். இதனுட் பொன்னிறம் பூத்தற்குப் புணர்ந்தகன்றாரையும் பயனாகிய பொன்னிறம் பெய்தலையும் விளக்கினமையால் விபாவனையாயிற்று. இதனை வெளிப்படையெனினு மிழுக்காது. முயற்சியின்றி முடியும் பொருண்மாட்டு விபப்புறவருமெனின் விபாவனையாமே எனக்கொள்க. வேட்டொழிவ தல்லால் வினாளுர் வினாவயலுட் - டோட்ட கடைஞர் சுடுநந்து - மோட்டாமையவன்புறத்து மீதுடைக்கும் வச்சத திளங்கோவை - யின்புறுத்த வல்லாமோ யாம். இதனுட் சிறப்புடையளாகிய தலைமகனை இகழ்ந்து தலைமகன் சிறப்பில்லாத பரத்தையர்மாட்டு நிகழா நின்றமையில் நாட்டுக் கடைஞருள்ளார் சிறப்பில்லாத நந்தை ஊன்றுப் புடைய ஆமையின்புறத் துடைத்துத் தின்பொண்ணுமிதனால் தொகுத்து விளங்கச் சொன்னமையாற்றொகை மொழியாயிற்று. வச்சத்-தொள்ளாயிர முழுவதுந் தொகைமொழி எனக்கொள்க. தொகைமொழி எனினுஞ் சுருக்கமெனினும் ஒக்கும். இதனைத் தண்டியார் சமாசமென்பர். நெஞ்சினிறபொருளை நிரப்பவே றொரு செஞ்சொலிற் காட்டிந் திறமே தொகைமொழி. இனிப் பெருக்காவது-உலகத்தார்க் கேற்றிரீஇ வண்ணமிசச் சொல்லுதலெனக்கொள்க. பேணு குமுத மலரப் பெரும்பகலே - வாணிலவ தாகி மலியுமே - பூண்முலையார் பண்களகத் தோதாப் பரந்தெழுந்து மாளிகைமேல் - வெண்களபத் தாலே விரிந்து. இதனோடுங் காந்திக்கு வேறுபாடென்னே எனின் காந்தியென்னு முயிற் புகழ்ச்சிக் கண்ணும் பலவார்த்தையின் கண்ணுமல்லால் வாராது. இஃதெல்லாவிடத்தினும் வரப் பெறுமெனக்கொள்க. இதனை மிகைமொழியெனவுமமையும். தண்டியார் அதிசயாலங்காரம் என்பர். உரையினும் புகழினு மன்றிவே றுயர்ச்சியிற பெருகச் சொல்லுதல் பெருக்கெனப்படுமே எனக்கொள்க. குலவார் மருங்கோர் கொலை யுருவங் கொண்டு - நிலவார் மதிநேர் நிழற்றும்-புலவார்-முஃனாறு வேல்வேந்த னுசரிதன் செம்பொ - னிகனாறு நீண்முடிமேலின்று.

இதனுள் உவமையாகிய மதியைப் பொருளாகிய குடையாக்கிக் குணனாட்டிச் சொன்னமையான் நோக்காயிற்று. மெய்ப்பொருண் ற்ப வேறென்றாகுகி யப்படியாக வியப்புதனோக்கே எனக் கொள்க. ஏது என்னு மலங்காரமாவது கூறிய பொருளுக்குக் காரக ரூபகமாதியான ஏதுச் சொல்லுதல். அஃதாமாறு - சூழ் வார்கண் னாக வொழுகலான் மன்னவன் - சூழ்வானைச் சூழ்ந்து கொளல். இதனுட் சூழ்வார்கண்ணாக வொழுகலே பொருளாகச் சூழ்வானைச் சூழ்ந்துகொளல் என்றேது நாட்டிச் சொன்னமை யால் ஏதுவலங்காரமாயிற்று. இப்படியாதலின் இப்படியாயிறநெ ன்னக் கிளப்பதேதவாகுமெனக் கொள்க. கணவர்க்கு வந்தெய் துங் காலமலாமுன் - னுணர்வுசெய மாட்டா துணர்ந்து - துணர்ம விந்த - தாளார் முளரித் தடமலனைக் கூப்பினுள் - வாளார் திரு நெடுங்கண் மாது. இது காதலர்க்கிரவுக்குறி அறியாமையை உணர்த்தினமையான் துணுக்கமென்னு மலங்காரமாயிற்று. இங்கி தாகாரத் தியல்குறி குறிப்பி னுணர்த்துத னுணுக்க மென்மனார் புலவர்எனக்கொள்க. உன்னுயி ரோம்பு புளகத்தா லோங்கரசர் - கன்னிமேற் காதலுள னென்னுமல - முனனீர்க் - குளர்காற்று வந்தசைப்பக் கூசினுனென்ற - ரளியாற்றுந் தண்டாரா னாங்கு. இது ஒன்றினாலொன்றை மறைத்தமையால் இலேசென்னு மலங்கா ரமாயிற்று. இதனை இலேயமெனினுமமையும். மறைந்த பொ ருண்மற் றென்றினிலக வியம்புதலிலேசி னிலக்கண மாகும் எனக் கொள்க.

(கக)

அடைவுமகிழ்ச்சி சுவையூக்கமாய்பரி யாயமொழி
யடைவுமவிதுணைப் பேரெடுதொத்த மவதுதியு
முடைவுநிசமுஞ் சிலேடைசிறப்பொ டுடனிலைச்சொற்
புடையின்முரணுவ லாச்சொற்புரிவில் புகழ்ச்சிசுட்டே.

(இ-ள்.) அடைவும் மகிழ்ச்சியுஞ் சுவையும் ஊக்கமும் பரியாய மொழியுந் துணைப்பேறும் உதாத்தமும் அவதுதியுஞ் சிலேடையுஞ் சிறப்பும் உடனிலைச்சொல்லும் முரணும் துவலாச்சொல்லுந் தெரி வில் புகழ்ச்சியுஞ் சுட்டும் எனக்கிடந்த அலங்காரங்களுமுள-எ-று. அகலமுனாயிற் கண்டுக்கொள்க. வரலாறு - செவ்வாய் புகர்புந்தி திங்கட் கதிர்புந்தி - செவ்வாய் பொன் காரிசனி மந்த்ரிசெவ்வா - பெய்வாயு - மேடமுத வீராறு வீட்டுக்கிறையென்று - நீடாய்ந்து

சொன்னார் நிலத்து. இது செவ்வாய்முதலிய கோட்களைப் பன்னி ரண்டிராசிக்கு நாயகராக வடைவேவைத்தத்ச் சொன்னமையால் அடைவாயிற்று. இதனை நிரனிறையெனினுமாம். இதனைப் பெயர் நிரனிறை வினைநிரனிறை எதிர்நிரனிறை மயக்கநிரனிறை உய்த் துணர்நிரனிறை என்று பலவிகற்பங்களாலும் வேறுபடுப்பாருமுள் ளனக்கொள்க. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டாறா - லம்மா வரிவை முயக்கு. இது மகிழ்த்து சொன்னமையால் மகிழ்ச்சியா யிற்று. அடைவே நிரனிறை யாகுமாங்கத் திடமுற மகிழ்ந்து செ ப்புதன் மகிழ்ச்சி எனக்கொள்க. இனிச் சுவையாவது சிருங்கார முதலாகவுடைய நாடகச்சுவை ஒன்பதுமெனக்கொள்க. வர லாறு - ஊடுக மன்றே வொளியிழை யாமிரப்ப - நீடுக மன்றே விரா. இது சிருங்காரம். கைவேல் களிற்றொடும் போக்கி வருபவன் - மெய்வேல் பதியா நகும். இது வீரம். கலைகாணெழுந்த குழலுரு சரிந்து வன்கழல் - முலைகால் பசந்துமுன் போலாலிவண் முனை வெம்பனைக்கைச் - சிலைகால்வனைவிதத மாறன் றெவ வேற்ற செவ் வேளுறையு - மலைகாலருவிசென ராடினனோ மறநீய்வாயிழையே. இது *விகாரம். பிறவுமன்ன. நவைவீரோன்ப தாகு முட்பொருள் சுவைவாய்க் கிளப்பது சுவையெனமொழிப எனக்கொள்க. ஊக் கமாவது மலைகாந்து போகாதோ வற்றாதோ பெளவ - மலர்கதி ரோன் வீழானே வஞ்சி - நிலையெனக்குப் - பாடேவந்த ரொப்ப ரோ பாய்நீர்க் குருகுலத்தார் - போர்வேந்தே யான்முனிந்தபோது எனவரும். தாககிய விடத்தெனைத தடுப்பா ரியாரென லுக்கங் கூறுதலுக்கமாகும் எனக்கொள்க. இவ்வயிறகேட்டதோர் - பசு வந்திர்த திங்கனாடிய செல்வ - நென்றி யெனக்குரை யின்றி யிர ங்கென - மருளுந தெருளும் வரம்பில பயிற்றி, என இதனுள் வத்தவனை வணக்குற்றார் மன்மதிக் குலத்ததைநீர் சந்திரனைத் தேடிப் போகின்றேனென்று வேறொரு பரியாயத்தார் சொன்ன

* இது சிங்காரம் ஆசியம் கருனை இரவுத்திரம் வீரம் பயான கம் குச்சை அற்புதம் சாதமென இலக்கணனுலாரால் வகுக்கப் பட்ட ஒன்பது சுவையிலொன்றன் றாயினும், விபாவமெனவும் அனு பாவமெனவும் சஞ்சரிபாவமெனவுங் காரணகாரிய உடனிகழ்வியை புள்ள மெய்ப்பாடுகளாற் பிறந்து வெளிப்பட்டுச் சந்தர்ப்பித்து நடைபெறுவதே சுவையாதலின் மெய்ப்பாட்டின்பாலதாகிய விகா ரத்தைச் சுவையென்றெடுத்துக்கூறியது குற்றமன்று. அன்றியுங் காரணவாகுபெயராகக் கொள்ளினும் அமையுமெனக் கொள்க.

மையாற் பரியாய மொழியாயிற்று. பொருளினைப் புலப்பட் டிராமல் வேறொரு பரிசினிற் கூறுதல் பரியா யம்மே எனக்கொள்க. வாண்குணத் தெம்பிக்கு மன்னு பெருஞ்செல்வம் - யான்கொடுப் பேற் கெங்கோனு யிக்களித்தா - னுன்போய்க் - கரும்பேறு நாட்டார்தங் காவலன்றன் தேவி - தரும்பேறு மற்றுண்டோ சாற்று, எனவிதனுள் நான் கொடுப்பானிருநதவர்க்குத் தானுமுடன்பட்டான் என்றமையால் துணைப்பேறென்னு மலங்காரமாயிற்று. நினைவுடைப் பொருளினை நிரப்புதற் கிதுவுந் துணையெனப் படுவது துணைப்பேறென்ப. இனி உதாத்தம் என்னுமலங்காரமாவது ஒருவனிடவகையைத்தான் செல்வத்தைத்தான் பெருமை கூறுதல். வரலாறு - திருக்கிளர் தாமனாயின் தேனொழுகச் சாலி - பருக்கு மிலந்தைப்பதியே - யிருக்கெனனு - நாமாலை யிட்டு நலங்கிளர்தார் மூவேந்தர் - பாமாலை யிட்டார் பதி எனவுந், தென்றலுலவச் சிலைமாரன் போர்செய்ய மன்றல் கமழு மருநாரே - கொன்றையினின் - மட்டாடுந் தொங்கலினார் வநது மணஞ்செய்யப் - பட்டானா யிட்டார் பதி. எனவும் இவை இடவகையைப்புகழ்ந்த உதாத்தம். அருமொழிதன் கோயி லடலரசர் மிண்டித் - திருமுகட் குக் கொழிக டேய்த்த - பருமணிக - னோதத் தமுதனைய வொண்ணுதலார் மென்மலராம் - பாதத்தி னூன்றும் பரல். இது செல்வத்தைப் புகழ்ந்த உதாத்தம். செல்வமாயினும் பதியேயாயினும் வல்லிதிற் புகழும் வாய்மைய உதாத்தம் எனக்கொள்க. அவனுதி என்னு மலங்காரமாவது ஒன்றை நாட்டி அஃததுவன்று இன்னது போல் நிகழ்வதென்பது. மாலை யல்ல மணந்தா ருயிருண்ணும் - வேலை நீ வாழி பொழுது எனவரும். அதுவோ வதுவன் றாயங் காலே யித்போ னிகழ்ந்த தெனுமவ னுதியே எனக்கொள்க. சிலேடையாவது - செம்மையுடையார் சிறியார்மேற் சொல்லுஞ்சொல்-வெம்மையுடைய விறற்புகழி - தம்வன்மை - காலிட்டா னென் னாது காய்ந்தவர்மேற் பாய்ந்தனவே - மேலிட்டியிர்போக மிக்கு. இது செம்மையுடையார் சொல்லை அம்போடொக்கச் சிலேடித்த மையாற் சிலேடையாயிற்று. மெய்ப்பொரு ளேற வியம்பிய விரண்டையுந் திட்டங் கூறுதல் சிலேடையாகும் எனக்கொள்க. இனிச் சிறப்பென்னுமலங்காரமாவது குணமுஞ் சாதியுமுடைய வற்றால் வேறுபடுத்திச் சிறப்பித்தல். கரும்பேதன் கைச்சிலையுங் காமர்கணையு - மரும்பே சுரும்பேநா ணன்றார் - பெரும்பேய்க் - கணத்தானைப் போர்வென்று காரிகையா ரோடு - மணத்தான

மேற்றுவித்தான்வந்து, எனவிது இப்படி உள்ளானாகிலும் இப்படிச் செய்தானென்று சிறப்பித்தலாற் சிறப்பாயிற்று. சாதியுங்குண முங் கிரியையும் பொருந்தமேதகு சிறப்பின் விளம்புதல் சிறப்பே எனக்கொள்க. உள்ளிய வுள்ளியாங் கீயு முயர்விற்குங் - கள்ள விழ் பூஞ்சோலைக் கற்பகமும் - வள்ளல் - வனையாய் புனனாடன் மானவே னின்று - முளவாக வாடாதுலகு. இது கருதின குணங் களை உடன்கூட்டி ஒப்பித்தலால் உடனிலைக் கூட்டமாயிற்று. பெரியதனோடு செயலாவிழிந்ததை உரியதாக்குதல் உடனிலைக் கூட்டமெனக்கொள்க. நல்லாறெனினுங் கொளறிது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று, என இதனுட்கதென்றும் நன்றெ ன்றும் வந்தமையான் முரணென்னுமலங்காரமாயிற்று. இதனையே சொல்லுஞ் சொல்லு மறுதலிக்கு முரணும் பொருளும் பொருளு மறுதலிக்கு முரணும் என வேறுபடுப்பாருமுளர். பொருளினு மொழியினும் பொருந்தக் காட்சியின் முரணக்கூறுதல் முரணென மொழிப எனக்கொள்க. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தான் மடலொடு - மாலை யுழக்குந் தயர். இது நானுத்துறைவுரைத்தல் என்னுமதிகாரத்தாயினும் அவ்வதிகாரத்துக்குரித்தல்லாத பொ ருளை உணர்த்தி அவ்வதிகாரச் சொல்லையும் விளக்குதலால் நுவ லாச்சொல்லாயிற்று. இதனை நுவலா நுவற்சி என்றாலுமமை யும். அடைநின் றியம்பி யறிபொருள் விளக்குதல் நுவலாச் சொ ல்லென நுவன்றனர் புலவர் எனக்கொள்க. மன்னிய பெண்ணை வதைசெய்தவாள்வலியுங் - கன்னியை யெய்திக் கலந்ததுவும் - பொண்ணிக்-குலமங்கை தன்னைக் கொலைசெய் ததுவு-மலர் மங்கை கோற்கோர் வடு. இது பழித்தாற்போலப் புகழ்தலாற் தெளிவில் புகழ்ச்சியாயிற்று. பழிமொழி மொழிந்து பல்புகழ் விளக்குதல் தெளிவில் புகழ்ச்சி யென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. அண்ட முதற்பரிதி யாக்கிப் பெயரடைவாம்-புண்டரிகப் பொய்கை பொலி வுக்கு - மண்டலத்தி - னுற்றாரை நோக்கி யுபகரித்த லேயன்றோ - பற்றான வாழ்வாற் பயன். இது முன்பொன்றைச் சுட்டிக்கூறுத லாற் சுட்டாயிற்று. இதனை நிதரிசனமெனவு மமையும். ஒட்டிய பொருள்வர வொன்றைமுன் வைத்துச் சுட்டிக்கூறுதல் சுட்டென மொழிப எனக்கொள்க. (கஉ)

ஆக்குமொருங்கிய லேபரிமாற்றத்தொ டாசிவிராத்
தாக்குமொழிப்பா விகமியைவேழைந்துந்தண்டிசொன்ன

வாக்குமலையலங் காரமெனவறி மற்றுமின்ன
நோக்குமெனிற் பலவாமலங்கார துடங்கிடையே.

(இ-ள்.) ஒருங்கியலும் பரிமாற்றமும் ஆசியும் விராவும் பாவிசமும் எனக்கிடந்த அலங்காரமும் முன்பு தன்மைமுதலாகச் சொன்ன அலங்காரமுமாக முப்பத்தைத்தலங்காரமும் தண்டியா ரால் விகற்பிக்கப் பட்டனவாம். இன்னமும் விகற்பிப்பார்க்கு மற்றும் பலவாய் வேறுபடும்.—எ-று. பூக்கால் புனைந்த புனவர் மடமக - னோக்காரோக் குண்டாரா நோவதென் - நோக்காதே- கள்ளநிறையுங் கருங்கண்ணற் கட்டழித்தா - னுள்ள நிறையோ டொருங்கு என இதனுள் உள்ளங்கட்டழித்தாணியையோடு ஒருங் கென்றமையாலொருங்கியலென்னும் அலங்காரமாயிற்று. மறுவில் கூட்டம் பொருந்தி யொருங்கே வருவ தொருங்கிய லென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. சாயலு நானு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு - நோயும் பசலையுந் தந்து என இவையிற்றைக்கொண்டுவைத்தா ரென்றமையாற் பரிமாற்ற மாயிற்று. இதனை மாறாட்டெனவுமமை யும், இவை கொண்டுவையெனக் கீந்தனரென்று நவைதீர மொழி வது நவில்பரி மாற்றமெனக்கொள்க. ஆசியாமாறு - மிகைசேர்ந்த நாகமும் வெண்மதியுந் தம்மிற் - பகைதீர்ந்த மால்சடையோன் காப்ப - முகைமலரக் - கோழி யனுபமனன் கோரம் புலிவாழி - வாழிய மண்டலத்து வான். இஃதாசிப் பொருளுணர்ந்தினமையா லாசியென்க. அநிலை மருங்கி னாசி யென்பது புநிலை வாழ்த்தெ னப் புகன்றனர் புலவர் எனக்கொள்க. விராவாவது பலவலங்கரா மும் படுவது. வெய்யசுடரானும் வீனா வெறுதானுஞ் - செய்ய வொளியர் திறலுடையர் - வெய்யசுட - ராழியான் கங்குல் விள க்கா ன்னையனோ - கோழியனோ கூடலார் கோ, என இதனுள் ஞா யிற்றோடொக்கவவன் வழியரசனையும் விதந்து வேற்றுமைகாட் டலில் விரவியலாயிற்று. பரவியல் பல்லலங் காரம்பட்டன விரவிய லென்று வேண்டுவரென்ப எனக்கொள்க. விராவெனினும் விரவிய லெனினுமொக்கும். இனிப் பாவிசமாவது அகலக்கவிப்புலவன் கரு த்து. அஃது குண்டலகேசி உதையன்கதை முதலாயினவற்றுட் கண்டுகொள்க. (கக)

புகழ்ச்சிபழிப்பு விரோதங்கருத்திசை யுண்மையை
மிசழ்ச்சி யெதிர்ப்பொரு ளற்புதநோக்கித் தேதரந்தா

னிகழ்ச்சியிகைபண் புயர்வுநியம மநியமமுந்
திகழ்ச்சிமலிதடை தெற்றுச்சிலேடை துணிவென்பரே.

உம்மைபொருளினொ டொப்புமைகூட்ட மபூதத்தொடு
செம்மைதிகழ்வாக் கியப்பொருள்கோவைதிண் காரணமும்
வெம்மைமயக்கம் பலவியல்விக்கிரி யத்தினொடு
மெய்மையிற்சந்தா னமுமென்றுவமை விகற்பிப்பரே.

(இ-ள்.) இஃதியல்புப் புகழ்ச்சியுவமையும் பழிப்புவமையும்
விரோதவுவமையுந் கருத்துவமையும் இசையுவமையும் உண்மை
யுவமையும் ஐயவுவமையும் இகழ்ச்சியுவமையும் எதிர்ப்பொருளுடைய
மையும் அற்புதவுவமையும் நோக்குவமையும் இதரேதரவுவமையும்
மிகையுவமையும் பண்புவமையும் உயர்வுவமையும் நியமவுவமை
யும் அனியமவுவமையுந் தடையுவமையுந் தெற்றுவமையுஞ் சிலேடை
யுவமையுந் துணிவுவமையும் உம்மையுவமையும் பொருளுவமை
யும் ஒப்புவமையுந் கூட்டவுவமையும் அபூதவுவமையும் வாக்கியப்
பொருளுவமையுந் கோவையுவமையுந் காரணவுவமையும் மயக்க
வுவமையும் பலவியலுவமையும் விக்கிரியவுவமையுஞ் சந்தானவுவ
மையும் என உவமை என்னுமலங்காரத்தை முப்பத்து மூன்றாக
விகற்பிப்பர்—எ-று. வரலாறு - நான்முகன் றேன்றிய தாமரை
நின்னுடை - வாண்முகந் தன்னொடு மாறு. இது உவமையைப்
புகழ்தலாற் புகழ்ச்சியுவமையாயிற்று. பேரது நற்புகழ்ச்சி பொரு
ளைப்புகழா தேதுவைப் புகழ்த லென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க.
அறுவாய் நிறைந்த வகன்மதிக்குப் போல - மறுவுண்டோ மாதர்
முகத்து. இஃதுவமையைப் பழித்தலாற் பழிப்புவமை. இழுக்கில்
பொருளை உயர்த்தி யுவமையைப் பழிக்கப்படுவது பழிப்பெனப்
படுமே எனக்கொள்க. நின்முகம் பங்கயந் திங்க ளிவைமூன்றுந்-
தம்மின் மறுதலிக்குஞ் சார்நது. இவை ஒன்றிற்கொன்று தம்மின்
மறுதலித்தமையான் விரோதவுவமை. புகழ்பெறு பொருளும் பொ
ருவு மொன்றையொன் திகழ்வது விரோத மென்மனார் புலவர்
எனக்கொள்க. நின்முகந் திங்களோ டொக்கு மெனவுரைத்தே -
நன்மையோ தீமையோ நாடு. இது புலவன் கருதலாற் கருத்துவ
மை. பொருந்திய பொருட்கிது பொருளெனக் கருதுதல் கருத்தி
லுவமை யென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. மான்விழி நின்முகத்த
வாண்மதியின் கண்ணதுமா - னாகிலு மொக்கு மமர்ந்து. இஃதுவ

மைக்கொரு விசேடஞ் சொல்லி அஃதப்படித் தாயினுமொக்குமென்
றமையாலிசையுவமை. பொருத்தமின்மைப் பொருவையும் பொரு
ளையு மிருத்தியு மிசைவ திசையுவமை யாகும் எனக்கொள்க. பங்கய
மன்று முகமே யிதுவிலையும் - வண்டல்ல வாட் கண்களே. இஃ
துண்மையுவமை. பொருளையுஞ் சினைமையும் பொருவன் றென்னு
முரையினிற்கோட லுண்மையுவமை எனக்கொள்க. அணங்குகொ
லாய்மயில் கொல்லோ கணங்குழை - மாதர்கொன் மாலுமென்
னெஞ்சு. இஃது ஐயப்படுதலால் ஐயவுவமை, பொய்யயது பொருளை
யும் பொருவையுங் கருதியையப்படுவ தையவுவமை எனக்கொள்க,
திங்களிற் றேன்றிய நஞ்சேநின் சீர்முசுத்து - நின்றெழுந்த வெவ்
வுரைக்கு நேர். இஃதிகழப்படுமுவமையோடுவமித்தலால் இகழ்ச்சி
உவமை. இகழப் படுபொரு ளியம்பிய பொருவை நிகர்க்குமென்
பது நிரம்பிய விசுழ்ச்சி எனக்கொள்க. நின்னோக்கு மன்ன ருள
ரல்லர் கற்பகந் - தன்னோக்கும் பாதவமு மில். இஃதெதிர்ப்பொரு
ளுவமை. இது பொருளுவமையின் நிதுபொருடனியை நிதுவே
நன்றெனி னெதிர்ப்பொருளுவமை எனக்கொள்க. வாட்டடங்
கண்ணும் வளைந்த புருவமுந் - தாட்டாமரையிற் றலைசிறப்பி - னுட்
டலா - மின் முகத்தைக்காட்டி விளங்கு துடங்கிடையாய் - நின்
முகத்திற் கொப்பாரு நேர். இது அற்புதவுவமை. இப்படியென்ப
தியம்பிய துடைமையி லப்பொரு வாமெனு மற்புத வுவமை எனக்
கொள்க. நாளை விவண்முகத்துக் கொப்பெனு நன்மதியுங் - காண்
மலி பங்கயமுங் காண். இது புலவன் குறிப்பாதவினோக்குவமை.
சாலும் பொருட்கெதிர் பொருவெனும் பொருண்மொழி நூலோர்
நோக்குத னோக்கெனப்படுமே எனக்கொள்க. பங்கயத்தோ டொ
க்குநின் கைத்தலம் பங்கய - நின்கையோ டொப்பனவு மாம்.
இஃது ஒன்றோடொன்றுவமித்தலாஃ இதரேதரவுவமை. மேதக
வெதிரெதிர் விளம்பியபொருளு மெதிரும் பொருவுத லிதரேதரமே
எனக்கொள்க. நின்முகங் கண்டதுவு நின்கண்ணே திங்களையும் -
விண்மிசையே கண்டதுவுமிக்கு. இது மிகையுவமை. இவ்வயிற்
கண்டது பொருளையும் பொருவையு மிவ்வயிற் கண்டதென் பது
மிகையுவமை எனக்கொள்க. இதனைத் தண்டியாரத்சியவுவமை
என்று சொல்லுவர். தாமரையே போற் செய்ய தாமக் கருங்
குழலி - காமருவு நின்கைத் தலம். இஃதொத்த பண்புசொல்லி
உவமித்தமையாற் பண்புவமை, ஒன்பொருள் வரவங் வுவமை

யோ டொன்றிய பண்பொடுவருதல் பண்பெனப் படுமே எனக் கொள்க. நின்முகந் திங்கனையுந் தாமரையையுங் கடந்து - தன்னையே யொத்தது தான். இஃதுயரச்சொன்னமையாலுயர்புவமை. ஏனோர் மொழிபொரு விகந்தொரு தனக்குத் தானேபொருவெனத் தரு மொழியுயர்பே எனக்கொள்க. மதியே நின்வாண் முகத்திற்கொ ப்ப திதனான் - மற்றொன்றுண் டென்கை மயக்கு எனவிது நியமி த்தமையான் நியமவுவமை. வேறுரைப் பதுபிழை யுவமையிதுவெ ணத் தேறிய பொருவுடைத் திறத்தது நியமம் எனக்கொள்க. தாம னாக் கொப்பாநின் வாண்முகமே நின்கரத்து - காமற்றொப் புண் டாயி னாங்கு. இது அனியமவுவமை. உரியவுவமை யொண்பொ ருட்கிது கீழ்க்குப் பொருவே றெனினும் நியம வுவமை எனக் கொள்க. ஏடலர் தார்ச்சந் திரன்ற னிருங்கொடைக்கு - நீடுமழை யே நிகரென்னிற் - கோடை - மறுக்கையினும் வக்கிரக்கோ ளுள் ளுந்தாம் பெய்யா - வொறுக்கையினு மாட்டாவே யொப்பு. இஃ துவமையைத் தடுத்தலாற் தடையுவமை. ஒப்பார் பொருவுக் கொ ருபிழை காட்டித் தப்புமென்பது தடைமொழியுவமை. நின்மு கம் போல மலர்ந்த தரவிந்த - மன்னமே பாரா யது. இஃது தெற்ற உவமித்தலாற் தெற்றுவமை. பொருள்போ லமைந்த பொ ருவிது வென்னு மரபொடு தெற்றி வருவது தெற்றே எனக்கொ ள்க. திருமேவிக் கடிசுமழ்ந்து திங்கனொடும் பகைத்தமையா - னுருமேவுந் தாமரையோ டொக்கு நின்னொளி முகமே. இஃதிரண் டெஞ் சிலேடித்து வந்தமையாற் சிலேடை உவமையாயிற்று. புர ந்தசொற் பொருவையும் பொருளையு மொன்ற விரண்டையுஞ் சிலேடித் திசைப்பது சிலேடை எனக்கொள்க. திங்க ளனையதாற் திங்கனையுஞ்சுவிக்துந் - தங்குசெயல் தாமரைக்க னுண்டென்று - செங்கட் - கருங்குழலி வாண்முகமே யென்னுங் கருத்தா - லொரு ங்கரிய லாகு முணர்ந்து. இது துணிவுவமை. அன்னது பொருவன் றெனவடை விளம்பி யின்னது மெய்ப்பொரு ளென்பது துணியே எனக்கொள்க. இனி உம்மை உவமையாவது இக்குணத்தாலே யன்றி இக்குணத்தாலுமொக்குமென உம்மையிட்டி வருவது. செம்மையினுற் செந்தாமரையொக்கு நின்முகந்-தன்மையி னானுந் தனக்கு. இக்குறியதனாலன்றி இதனாலுமொக்குமென்று இசைப்ப தும்மை உவமையென்பதனாலிக. தாமரையோலுநின் வாண்மு கங் கண்ணினைக-னீலோற் பலத்துக்கு நேர் இது பொருளுவமை.

கருதியபொருட்டுக் காரணந் தவிர்த்துப் பொருவை யியம்புதல் பொருளெனப்படுமே எனக்கொள்க. மண்ணுடு காத்தற்கு நீ யுறங்காய் வானவர்கோன் - விண்ணுடு காத்தற்கு மேலுறங்கான் - நண்ணுதா - ரானவரைக் கொன்றா யனுபமஞ நீயவனுந் - தானவரைக் கொன்றான் றடிந்து. இது ஒப்புமையொக்கச் சொன்ன மையான் ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை. இப்படி பெண்பொரு ளிரண்டுநற் பொருவுத லொப்புமைக் கூட்டமென் றோதினர்புள்வர் எனக் கொள்க. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் - புலியின்றோல் போர்த்தமேய்ந் தற்று. இஃதில்லாதது சொன்ன மையான் அபூதவுவமை. விடாதவப் பொருட்டு விதிசேருவமை யடாத தியம்புத லபூதவுவமை எனக் கொள்க. வாக்கியப்பொரு ளுவமையாவது வாக்கியப்பொருளானுவமை விளக்குதல். வாக்கி யமாவது பலபதந் கூடியிருப்பது. இதனைத் தொடர் மொழியெ னவுமமையும். அது வருமாறு - வெண்ணிலவுந் தண்ணிலியு மென்மையுஞ் சேருமா - லண்ண லதுவென் குடை. பழுதி லுவமைப் பலபதஞ் சேர்மொழிப் பொருளில் விளக்கம் புணர்ப்பது வாக்கியம் எனக்கொள்க. வேலொப் பனவெங் கணையொப் பன தடஞ் - சேலொப்பன மங்கையர்சே யரிக்கணே. இது நிரையிற் சொன்னமையாற் கோவையுவுமை. பண்டை யோருரை பலபொ ருடமக்குக்கொண்டு கூறுதல் கோவை யென்றனோ எனக்கொள்க. வீரியத்தால் வெய்யோன் வெகுளியா னாழித்தீக் - காரியத்தாற் சாணிச்சுன். இது ஏதுக்காட்டி இவற்றாலென்றமையால் ஏது வுவுமை. இதனைக் காரணவுவமை எனினுமமையும். இதனால்ப் பொருளொக்கு மெனக்குணந் துதியாற் சொல்லுத லேதுவுவமை எனக்கொள்க. மதியுமடந்தை முகனும்நியாப் - பதியிற் கலங்கிய மீன். இது மயக்கவுவமை. இதுபொரு ளதுபொரு வென் றுணர்த்திலமென வுவுமையின் மலைவினை யுரைப்பது மயக்கே எனக்கொள்க. காவி கணைசெங் கயல்கதிர் வானிவைநின் - வான் விழிக் கொப்புரைக்க லாம். இது பலவியலுவமை. உயர்பொரு ளொன்றை யொக்கு முவமை பலவுடன் கூறுதல் பலவியலாகும் எனக்கொள்க. சந்திரனீற் றோன்றிற்றுப் போலுந்தன் டாமரையின் - வந்ததுபோ னின்வாண் முகம். இது விக்கிரியவுவமை. இத்துணைப் பொருவில்வந் தெதிர்த்தது பொருளென வத்துணை மொழிவரி ன்துவிக் கிரியம் எனக்கொள்க. இனிச் * சந்தானவுவமை

* இதனோடு தமிழ்த் தண்டியலங்காரத்தார் மதம் மாறுபடும். அவர் கூறிய உதாரணங் கோவையுவுமையாமென மறுக்க.

யாவது உவமையும் பொருளுந் தொடர்ந்து சொற்சலிப்பது. கோபத்தின் மிக்குக் குவிகோலம் பெய்துவிடி - லாபத்தைச் செய்யு மனங்கன்போற் றுவாது - கோபத்தின் மிக்குக் குவிகோலம் பெய்து விடி - லாபத்தைச் செய்யு மணிவா யணிமயிலே, தொகூப்பரும் பொருவையும் பொருளையுந் தொடர்ந்து சொற் சலிப்பது பொரு ளுறிற் சந்தானம்மே எனக்கொள்க, (கடு)

பட்டாங்குரைத்தல் புகழ்தல் பழித்தலிற் பண்புபயன். சிட்டார்தொழில்வடி வாதியுவமை செறிந்துறுப்புத் தட்டாதினும் பொருளுமுலமையுஞ் சார்பொதுவாய் முட்டாமலேநிகழ் காணமும்பெறு மொய்குழலே.

இதனான் மேல் விரித்துக்கூறிய உவமையின் பொது இலக்க ணந் தொகுத்துரைக்கின்றான். (இ-ள்.) ஒருபொருளை ஒன்றோடு விடக்குமிடத்துப் பட்டாங்காலுவமித்தலும் புகழ்தலாலுவமித்த லும் பழித்தலாலுவமித்தலுமென மூன்றுபகுதியாம். அப்படி உவ க்குமிடத்துப் பண்பும் பயனும் தொழிலும் வடிவுமுதலாகிய கார ணங்களாலுவமிக்கப்படும். அதற்குறுப்பாக உவமிக்கப்படும்பொ ருளுமுலமையு இவ்விரண்டிக்கும் பொதுவாய்நின்ற பண்பு முத லாகிய காரணமுமென மூன்றுவரும்—எ-று. வரலாறு - ஆபோலு மாமா என்பது பட்டாங்குரைத்தலுவமை. மலர்காணின் மையா த்தி நெஞ்சே யிவள்கண் - பலர்காணும் பூவொப்ப தென்று. இது புகழ்தலுவமை. அறைபறை யன்னர் கயவர் தாங் கேட்ட - மறைபிறர்க் குய்த்துணர்த்தலால். இது பழித்தலுவமை. இதுவே தொழிலுவமையுமாம். பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி - வாலெயி றுறிய நீர். இது பண்புவமை. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் - பேரறி வாளன் றிரு. இது பயனுவமை. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா - தலரொமக் கீர்த்திவ் லூர். இது வடிவுவ மை. ஆதி என்றதனால் நிறங் குணஞ் சுவை முதலியனவுந் கொள்க. (கக)

ஒப்பிலுவமை யிழிவுயர்வோடு முயரிழிவு
துப்பில்சமமே தலைப்பெயல்கூற்றுத் தொகைவிரிவு
தப்பிலுறழ்ந்து வரலோடொருவழி யோர்பொருண்மேற்
செப்புசினமுத லொப்புமறையென்று தேர்ந்தறியே.

இதனால் உவமை அலங்காரத்தைப் பிறவாற்றினால் விரித்து விகற்பிப்பதாவதோர் கூற்றினைச் சொல்லுகின்றான். (இ-ள்) ஒப்பி லுவமையும் இழிவுயர்வுப்புகழ்ச்சியுவமையும் உயர்விழிவுப்புகழ்ச்சி யுவமையுஞ் சமவுவமையுந் தலைப்பெயன்மரபிற் சார்ந்தவருமுவ மையுங் கூற்றுவமையுந் தொகையுவமையும் விரியுவமையும் உறழ் ந்துவரலுவமையும் ஒருவழியொப்பினொருபொருண்மொழிதலுவ மையுஞ் சினைமுதலொப்புமையும் ஒப்புமறையுவமையும் என உவமையை இன்னும் பிறவாற்றான் விகற்பிப்பர்.—எ-று. இப்பெயர் களிற் செய்யுட் சுவை நோக்கிக் கடைகுறைந்தனவு முரையிற் கோடலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற்கொள்க. ஒப்பிலுவமை வரு மாறு - செங்குவளை போலா கருநிறத்த சேயரிக்க - ணங்குவளைக் காரிதழு மாங்கொவ்வா - செங்குவளைத் - தண்மலரே நாறந் தம னியப்பூங் கோதாய் நின் - கன்மலரே போலுமுன் கண். இது மற்றோருவமை இல்லாமையாலொப்பிலுவமையாயிற்று. உருவு கண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோர்க் - கச்சாணி யன்ன ருடைத்து. இது இழிந்தவுவமையி னுயர்ந்ததனைப் புகழ்ந்தமையா விழிவுயர்ப்புப் புகழ்ச்சியுவமையாயிற்று. மலையொக்கும் யானை என்பது உயர்ந்தவுவமையை இழிந்ததனோடொப்பித்துப் புகழ் ந்தமையால் உயர்விழிவுப் புகழ்ச்சியாயிற்று. தந்தையையொக்கு மகனென்பது சமவுவமையாயிற்று. தலைப்பெயன் மரபிற் சார்ந்து வருமுவமை வருமாறு - தாமருவு கின்றரிப் பைங்கினியார் தாமிரு ந்த - காமருபூந் தாதுதிர்க்குங் காரொருமை - தாமருகே - பொன் னுரைகற் போற்றோன்றுங் பூம்புனனீர் நாடன்பே - ரென்னுரைகற் பார்போ லிருந்த. இதனுண் மற்றொன்று தலைப்பெய்ய உவமை உணர்த்தமையால் தலைப்பெயன்மரபிற் சார்ந்துவரு முவமையா யிற்று. கூற்றுவமை வருமாறு - செங்கோல நெங்கோன் கொடுந் தொழிலாற் றெவ்வேந்தர் - தங்கோ னிகலரியன் றுமெளிய நெங் கோமா - நெவ்வகைய னேந்திய தொல்குணத்தா லேனோரு - மங் வகைய ராயிவற்றி னால். பவளவாயென்பது தொகையுவமை. பவளம்போன்ற செவ்வாயென்பது விரியுவமை. அன்ன நடை பயின்ற யாயிழைநீ யன்னமு - நின்னடை யேபயின்று நின் னொக்கு-நின்னை-யுழைக்கண்ணார் மான்பினை யொப்பா ரிதென்ன மழைக்கண்ணாய் நின்போன்ற மான். இஃதறழ்ந்துவரலுவமை. எழிறரு ஞாயிற் றெழில்போ னிறைந்து-பொழிதருவான் றிற்களே

போல - முழுவலகுந் தன்புகழி னுன்றைந்த தார்வேந்தன் சேந்
தன்பாட் - டென்புகழ்த லாவதினி. இஃதொருவழியொப்பினொரு
பொருண்மொழிதலுவமை. இஃதெல்லாவிடத்தும் எல்லாக்கால
ஒத்தும் ஒவ்வாப்பொருளை ஒரிடமாயினும் ஒருகாலமாயினும்
பற்றிச்சொல்லவரும். அன்னமே யென்ன வண்மயிலே யாமென்
ன - மன்னு மடமான் பிணையென்ன - மின்னு - மிளவஞ்சியென்ன
வருமேயெங் கோமான் - வளவஞ்சி மன்னன் மகள். இதனுள் அன்
னமேயென்ன அணிமயிலேயென்னவென்று முதலுஞ் சினையுமே
யுவமையும் பொருளுமாகப் புணாந்தமையான் முதல்சினையொப்
புவமை. காலம் வரைந்திடுங் கைகோள் வழிச்செறி - மாறுமுழ
ங்கி வளர்ந்தொழுகிச் - சாலவும் - பெய்கோவா யென்றும் பெரு
மய மாவினைத் தான்-கைபோவாய் வாழி நீகார். இஃதொப்புமறை
யுவமை. தேர்ந்தென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் எடுத்துக்
காட்டுவமை பான்மாவுவமை முதலியனவுங்கொள்க.

இனி ஒருசாரார் வார்த்தை அந்நியவுவமை வழிநிலை உய
ர்பு உருவகம் ஒற்றுமைமொழி முதலாயவுள்ளிட்டுப் பலவாகச்
சொல்லுவார். அவையெல்லாம் மேலை விகற்பங்களிடுந் அகப்பட்
டடங்குமென்க. அவர் சொல்லுமாறு - காலமுமிடனும் வாலிதிற்
புகழ்வா ராகியதடுப்பி னதுவார்த்தை யாகும் என்று வார்த்தைக்
கிலக்கணங்கூறுப. காலமாவதுபொழுதும்பருவமுமெனக்கொள்க.
இடமாவது பாலை குறிஞ்சி நெய்தன் முல்லை மருதமென்னுமைந்து
நிலமுமாம். வேலை மடற்றாழை வெண்டோட் டிடைக்கிடந்து -
மலைத் துயின்ற மணிவண்டு - காலேத் - துளிநறவந் தாதெதிரத்
தோன்றிற்றே காமர்த் - தெளிநிற வெங்கதிரோன் றேர். இது
காலவார்த்தை, மழலைக் கனிவாய் மணிவண்டு வருமு மருங்கு பாரா
ட்ட - வழலைக் கலந்த வரவிந்தத் தமளிசேர்ந்த விளவன்னங் - கழ
னிச்செந்நெற் கதிரென்னங் கவரி வீசக் கண்படுக்கும் - பழனக்
குவினை நீர்நாட பாவை வார்த்தை பகர்வுற்றான். இது இடவார்த்
தை. மதிபோன் மறுவில்லை வண்டா மனாபோற் - புதுவிரி புல்
லிதழீண் டில்லை - யிதுவெல்லா - மெய்யணர்வி னூர்தமக்கு மெய்
தருமா லொக்குமே - மொய்யிணர்ப்பூங் கோதை முகம். கற்பகம்
போ லொக்குங் கணுவில்லைக் காவேரி - மறபுனல்போ லாமொரு
கால் வற்றுது - நற்புகழ்சேர்-நந்திகை மன்னு புலவோர் நலவதீரக்-
கந்தகோன் வந்துதவுங்கை. இவையிரண்டும் அந்நியவுவமை

இதுவெனி நிதுவிதற் கில்லென்று சொல்ல லந்நியவுவமை நிலையா
 ரும்மே. தவனையுதனாந் தடம்புனநீர் நாட - னிவனை வனிகாரந்தா
 னென்றாற் - நவளத் - தனிக்காவல் வெண்குடையான் றண்ணியு
 மஃதே - யனிக்காவலாமோ வெமக்கு. இஃதெழுத்து வழிநிலை.
 மாதரான் மாதர்நோக் குண்ட மடநெஞ்சம் - காதலார் காதன்மை
 காணாதே - யேதிலார் - வன்சொல்லான் வன்பொறை சொல்லி
 லெழின்மாளுக்கி - யின்சொல்லா வின்புறுமோ வீங்கு. இது
 மொழிவழிநிலை. வழிமொழியணியே வகுக்குங்காலை எழுத்துஞ்
 சொல்லு மிசைபலவாகி வழிதொடர்ந் தொலிப்ப வகுத்தலாகும்.
 எழுத்தின்வழிநிலை யிசைதொடர்ந்திசைக்கு மொழியின் வழிநிலை
 மொழிவயினிலையே. விண்ணடை யிழிந்துவந்த விண்ணவர் கிழவ
 னொப்பான் - மண்ணிடையொல்லு யிங்கோர் பொருளென வருந்தி
 வந்த - தெண்ணிடையுணருமந்தா ரத்திடை கடுநே ரன்றாற்-கண்
 ணிடையுமிழுஞ் செந்திக்கடாக்களிற் றழல்வ வென்றான். இஃ
 துயரக்கூறினமையா லுயர்பாயிற்று. மன்ன ரொளிமுடிமேன் மா
 ணிக்கங் கால்சாய்த்து - மின்னி விரிந்த வெயிற்கதிர்க - டின்னி -
 யடிமலர்மேற் சென்றெறிப்ப நின்றா னவிரொன் - கொடிமலர்
 வேய் நீண்முடியெங் கோ. இது மாணிக்கச் சிறப்புரைத்தமையா
 லருங்கலயுயர்வாயிற்று. இயன்ற செய்யுட் கிசைந்த நடையா லுய
 ரக்கூற லருங்கல மொழிதலென் றுயர்பிரண்டென்ப ருயர்ந்தோர்
 தாமே. செந்தா மலையா ளமர்ந்தாடுஞ் செய்குன்ற-மந்தாரப் பூஞ்
 சோலை மங்கையர்க்குக் - கொந்தா - நிலையார் தாதுறைக்கு மின்
 பொதியிற் கோமான் - மலையார் தாமலைத்த மார்பு. இஃது மார்பி
 னது தன்மையைச் செய்குன்றினா லு மந்தாரச்சோலையாலுங் காட்
 டினமையாகச் சொன்னமையால் உவமையுருவகமாயிற்று. பொரு
 ளின் மெய்மை காட்டிப் பொருளை யுருவி லுவலின் துவமை யுரு
 வகம். இனியொற்றுமைமொழி வருமாறு - அருங்கல முலகின்
 மிக்க வரசற்கே யுரிய வன்றிப்-பெருங்கல முடையரேனும் பிறர்க்
 கவை செய்கலாகா-விருங்கலி முழவுத் தோளா யெரிமணிப் பலகை
 மேலோர் - நெருங்கொலி யுருவங் கண்டு நினையா னினைந்து வந்
 தேன். இது அரசர்க்குரிமை நிகழும் பொருண்மேறாதுதலால் ஒற்
 றுமை மொழிதலாயிற்று. (௧௭)

தெற்றுத்தொகையவு வியமேதுப்பண்பு விரியுவுமை
 மற்றுச்சிலேடை சகலமியைபு வரப்புணர்ந்த

முற்றுத்தொகைவிரி தன்னோடவயவி முந்துறுப்புப்
பெற்றுப்பயிறத்து வாபனைத்தன்னோ டியைபிளியே.

தாக்குஞ்சமாதான மேயிதிரேகந் தடைமொழியு
மூக்குமுருவகத் தோடொன்றுருவக மேகாங்கமென்
றாக்குமுருவக மைநநான்கொன்றும்பிற வந்தனவு
நீக்குவனவிட மித் தொல்லோருரைப்படி நேர்த்தியே.

(இ-ள்.) தெற்றுருவகந் தொகையுருவகம் அவ்வியவுருவகம்
ஏதுருவகம் பண்புருவகம் விரியுருவகம் உவமையுருவகஞ் சிலைடை
யுருவகஞ் சகலவுருவகம் இயைபுருவகம் முற்றுருவகந் தொகைவிரி
யுருவகம் அவயவியுருவகம் உறுப்புருவகந் தத்துவாபனவுருவகம்
இயைபிலியுருவகஞ் சமாதானவுருவகம் விதிசேஷயுருவகந் தடை-
மொழியுருவகம் உருவகவுருவகம் ஏகாங்கவுருவகமென விருபத
தோருருவகமுள. மற்றும் வருவனவுமறிந்து கொள்க--எ - று.
வரலாறு - தாமஸாக்யக் குவியாது தாட்டுமுத மலர்த்தாது-திஸை
செயு மென்னுயிர்க்குன் நிருமுகமாந் திங்களே. இது சந்திரன்
றொழிசைத் தெற்றினமையாற் தெற்றுருவகம். இதனை ஸ்ரோது
உருவகமெனினுமமையும். எஞ்சிய பண்பி லியையினு மொழி
தொழில் செஞ்சொலாற் கிளப்பது தெற்றுருவகமே எனக்கொ
ள்க. பிறவிப் பெருங்கட னீரதுவர் நீந்தா நிறைவனடி சேரா
தவர். இது பிறவியெனனா நின்ற பெருங்கடலென்றுஞ் சொற்
றொக்கு நின்றமையாற்றொகையுருவகம். மிக்கவுவமை விரியா
துனாயிற் றொக்கு நிற்பது தொகையுருவகமே எனக்கொள்க.
காலன் மதத்தாற் சிவந்தகபோ லத்தழகு-கோலிக் குனித்த புருவக்
கொடியிடையாய் - சீல மலிநின் முகமென்னுந் திங்களா - ஞால
குங்காம னவியக் கெடுக்கலுற்றான். இது ஒவ்வாக் கிரியையைக்
கூறினமையால் அவ்வியவுருவகம். கூறியபொருள்வயிற் கொளுத்
திய கிரியை வேறாயிருப்பதவ் வியவுரு வகமே எனக்கொள்க.
ஆழ முடைமையினு லாழியா மந்தரத்து - வாழ நிமிர்தலான் மந்
தாமா - மேழுலகுந்-தந்தளிக்கும் வண்ணத்தாற் றுயாஞ்செந் தாம
ரைக்கட் - பைந்தெரியன் மாயோன் பதி. இது ஏதுகாட்டி யுருவ
கஞ் சொன்னமையா லேதுருவகம். மாபுடைப் பொருளைமற் றது
வா லதுவெனு முறைபெறி லேதுரு வகமாமென்ப எனக்கொள்க.
தலையிலமர் கங்கைத்துகிலுடையன் றன்கைச் - சிலையினமர்செங்

கண்மால் பாக - நிலையினம் - தானவகைக்கொன்று விழவுகெடுத்தான்றனியே - வானவரெல் லாமதிக்க வந்து. இது பண்புப்பதத் தாற் பொருளேற்றமையாற் பண்புருவகம். ஒன்பொருட்பெற்றியுற்றதற்குரிய பண்பொடு கிளப்பது பண்புருவகமே எனக்கொள்க. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ் - செம்பொருள் காண்ப தறிவு. இது விரியுருவகம். கருதியபொருளைக் கலையிற் றொகாமல் விரியத்தொடுப்பது விரியுருவகமே எனக்கொள்க. மதர்த்துச் சிவந்ததின் வாண்முகத் திங்கட் - பதத்திலெழுஞ் செம்மை வளம் பாரின் - வதைத்தெனுடல் - வெந்துமத ராக மிக்குக் கொளி மாறாய்த் - தந்து மிகைத்தியலுந் தான். இது உவமையே உருவாக மாக வந்தமையாலுவமையுருவகம். ஒண்டரு பொருளை யுருவக மாக்குத லுண்டென லுவமை யுருவகமாகும் எனக்கொள்க. சோதி மேவிய கரத்தொடு தோன்றிய - மாதராயினோர் வாண்முகத் திங்க ளே. இது சிலேடை உருவகம். நயம்படு சிறப்பி னவைதீ ரிரு பொருட் கியம்புதல் சிலேடையெனுமுரு வகமே எனக்கொள்க. பெண்ணைப் பறவைக் குரன்முழக் காயப்பிறை வாளுருவி-வண்ணக் கருங்கடல் வட்டத்தை யேந்தி மதிபுவிபூ-ரண்ணற் சிவன்கொன் றை யந்தார் நீனைந்த வெனாருயிரா - யுண்ணத் திரிதரு மந்தியென் னுகின்ற யோகினியே. இது சகலவுருவகம். ஒருபொருட்கேறவுரு வகம் பலமொழி தருமெனி லுருவகஞ் சகலமாகும் எனக்கொள்க. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நானொடு - நல்லாண்மை யென்னும் புணை. இது பொருந்துமென்பதனால் இயைபுருவகம். அசைவில் கருவி யவற்றாற் றொழிலி லிசையு மென்ப தியைபுருவகமே எனக் கொள்க. இதுவே காமக் கடும்புனலென்னுந் தொகையுருவகமும், நானொடு நல்லாண்மை புணை - என்னும் விரியுருவகமும் வந் தமையாற் தொகை விரியுருவகமாயிற்று. தொகையும் விரியுந் தொக்குடன் கிளப்பது தொகைவிரியென்று சொல்லினர் புலவர் எனக்கொள்க. விழியே களிவண்டு மென்னகையே தாது - மொழி யே முருகுலாந் தேறல் - பொழிகின்ற - தேமருவு கோதைத் தெரி வை திருமுகமே - தாமரையென் னுள்ளத் தடத்து. இது முற்றுரு வகம். சொற்ற வவயவ வவயவி யிடம்பிற முற்ற வுரைப்பது முற்றுருவகமே எனக்கொள்க. மாதராய் நின்றண் முகக்கமலத் துள்வனைந்த - கோதில் புருவமுகக் கூனுதலும் - தீதி - லுருக்குறி ஒப்புமின் டோடி யிமைக்குஞ்சே - யரிக்கண்ணு நோய்செய்தன.

தன. இஃது உறுப்புக்களை வேறுபடுத்துருவகஞ் செய்யாதவ்வுறுப்புக்களையுடைய அவயவியை வேறு சொன்னமையால் அவயவி உருவகமாயிற்று. இயையு முறுப்பொழித் துறுப்புடைப் பொருளையமையவுரைத்த லவயவி யுருவகம் எனக்கொள்க. புருவச் சிலை ருனித்துக் சண்ணம்பென் னுள்ள - முருவத் தூரந்தா பொருவ - ருவி - பொருங்கற் சிலம்பிற் புணையல்குற் றோர்மேன் - மருங்குற் கொடிது-ங்க வந்தி. இது அவயவியைச் சொல்லாதே அதுறுறுப்புக்களை வேறுபடுத்துருவகஞ் செய்தமையாலுறுப்புருவகமாயிற்று. அவயவி யொழிய வவயவந் தன்னை யுருவகஞ்செய்வ துறுப்புறுவகமே எனக்கொள்க. பொங்களக மல்லப் புயலே யியை யிவையுந் - கொங்கை யிணையல்லக் கோங்கரும்பு - மங்கைநின் - மையரிக்கணல்ல மதர்வண் டிவையிவையுந் - கையல்லக் காரதன் மலர். இது உண்மைப் பொருளை மறுத்து ஒப்புமைப் பொருளையுடன்பட்டமையாற் தத்துவாபனவுருவகம். உண்மைப் பொருண்மறுத் தொப்புமைப் பொருண்மேற் றன்மை செயுருவகந் தத்துவாபனமே எனக்கொள்க. தேனக் கலர்கொன்றை பொன்னாசச் செஞ்சடையே - கூனற்பவளக் கொடியாகத் - தான - முழையாகக் கோடு மதியாகத் தோன்றும் - புழையார் நடக்கைப் பொருப்பு. இது பலபொருளுந் தம்மிலியையாமல் உருவகஞ்செய்தமையால் இயையிலியுருவகம். பலபொருளியையாப் பண்பின் வருவ தியை பிலி யுருவக மென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. கார்குழை சேர்ந்த சதிர்வான் மதிமுகமு - மேர்கெழுதென்றலு மென்னிடையே - சேரத் - துயர்விளைப்ப வாயினாற் றீவினையால் வந்த - மயனினைப்ப தாமளவோ மற்று. இது எல்லார்க்குமினிய நின்முடிமுயினந் தென்றலும் எனக்குத்துயர் விளைப்பவென்றுகூறிப் பின்னர்ச சமாதானங் கற்பித்தமையாற் சமாதானவுருவகம். கைகாந்தள் வாய்குமுதங் கண்ணெய்தல் காரிகையே - மெய்வார் தளிர்கொங்கை மென்கோங்கென் - நிவ்வனைத்தும்-வன்மைசேர்ந் தாவி வருந துவது மாதவமொன் - நின்மையா லன்றோ விவர்க்கு. இதுவுமது. சீரியவுருவகஞ் செப்பிற் பயன்றாக் காரணங் கற்பித்தல் சமாதானமாகும் எனக்கொள்க. வையம் புரக்குமான் மன்னவரின் கையிரண்டும் - பொய்யின்றி வானீர் பொழிகாருந் - கையா - மிருகார்க்கு மில்லைப் பருவ மிடிக்கு - மொருகார் பருவ முடைத்து. இது உருவகங் கூறிப் பின் வேற்றுமையைச் சொல்லுதலால் விதிபேசுவுரு

வசம். ஏற்றிய பொருள்க ளிரண்டினு மியல்டாம் வேற்றுமை கூறிலது விதிரேகம்மே எனக்கொள்க. மாதரா யுன்றனது வாண்முடிமாந் திங்களுக்குந் - தீதிலா மானின் திருவிழிக்கு - மோ திலிருங் - காதுலுளானாக் கடுந்துபரஞ் செய்வதே - பாதியமை யும் பரிசு. இது தனக்குத் துயர்செய்த லுட்கொண்டு நினறு சந திரனு மான்விழியுந் தங்குணத்தைத் தடுத்த தன்மையாற் தடை மொழி யுருவகம். இணங்கியபொருள்க ளியையும் குணத்தை விலங்க விளம்புந் தடைமொழியுருவகம் எனக்கொள்க. அத்தகு நின் தன் முகசுகமல வாளரங்கி - லொத்தபுரு வக்கொடிமுன் னோங்கு மே - வித்தகஞ்சே - ராடல்புரிந் தாளென் றுரைத்தா னவனியெல் லாம் - கோடல்புரிந் தானுறந்தைக் கோ. இது உருவகத்தை உருவ சுஞ்செய்தமையால் உருவகவுருவகம். உருவகத் தன்னை யுருவகஞ் செய்வ துருவக வுருவக மென்மனார் புலவர் எனக்கொள்க. காலனை மதத்தாற் சிவந்துகயல் போன்றவிழி-நீலோற்பலமு முடையநின் - கோலமுகத் - தாடவர்கள் சால வருததுயர மெய்துவரே - யூட லெளி தன்மென் றுணர்ந்து. இது பல உறுப்புக்களுள்ளுமொன் னையே உருவசஞ் செய்தமையால் ஏகாங்கவுருவகம். ஒன்றிறுது ப்புப் பலவற்றி னுள்ளு மொன்றினை யுருவ+முறைப்பதேகாங் மெனக்கொள்க. “பிறவந்தனவு நேர்ந்ததிறே” என்றமையால் இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனா-வரங்கமணி பொழி லா வாடும்போலு மிளவேனி-லரங்கமணி பொழிலா வாடுமாயின்- மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெசஞ்மென்செய் திளவேனில், எனக் குயின்முழவாகவுந் தேன்யாழாகவும் பொழிலரங்கமாகவுருருவக ன்செய்திளவேனில் என்னுங் கூத்தனென்றெடுத்த உருவகத்தை முற்றுவியாதுவரும் ஏகதேசவுருவசமுதலியனவுங் கொள்க. (௧௯)

தேரும்பொதுவே சிறப்புநிலையே சிலேடையன்றி
யேரும்முரணியை போடியைபின்மை யியைபுதம்மிந்
பேரும்வீரவிய லேநற்பிறபொருள் வைப்புத்தண்டி
சீரும்பொலிவு மலியுந் தன்னூலினிற் செப்பியதே.

(இ-ள்.) * பொதுப் பிறபொருள்வைப்புஞ், சிறப்புநிலைப் பிற

* பொதுப்பிறபொருள் வைப்பையுஞ் சிறப்புநிலைப் பிறபொருள் வைப்பையும் முறையே முழுதுஞ் சேறலென்றும் ஒருவழிச் சேறலென்றும் பெயரிட்டு வழங்குவாருமுளர்.

பொருள்வைப்புஞ் சிலேடைப் பிறபொருள்வைப்பும் முரண் பிற பொருள்வைப்பும் இயைப்புப் பிறபொருள்வைப்பும் இயைபிலிப் பிற பொருள்வைப்பும் விரவியற் பிறபொருள்வைப்பும் என விகற்பித் தார் தண்டியார்—எ-று. வரலாறு - விண்ணவரின் மிக்து விளங் கொளியான் மேம்பட்டு - மண்ணவர்க்குக் கண்ணாய வான்கநிர் கள் - கண்ணெதிரே - பந்தித் திருளடையும் பாரிலென்ற ஸான வினைப் - பந்தத்தை யாவர்கடப் பார். இது எல்லாருக்கும் பொது வாதலாற் பொதுப் பிறபொருள்வைப்பு. எண்ணும் பயன்லுக்கா தியார்க்கும் வரையாது - மண்ணுலகில் வாம னொள்வனர்க்குந் - தண்ணுறந்தேன்-பூத்தனிக்குந் தாராய் புகழாளர்க் கெய்யுயிருங்-காத்தனிக்கை யன்றோ கடன். இது பொதுவின்றிப் புழாழானா யே குறித்தமையாற் சிறப்புநிலைப் பிறபொருள்வைப்பு. எற்றே கொடிமுல்லை தன்னை வளர்த்திடுத்த முற்றிழையாள் பாட முறு வலிக்கு - முற்ற - முடியப் பரவை முழங்குலகத் தென்றுங் - கொடியர்க்கு முண்டோ குணம். இது சிலேடைப்பொருண்மேல் வந்தமையாற் சிலேடைப் பிறபொருள்வைப்பு. சாதன் மதியங் களங்கமுடைத் தானாலும் - பூதலத்தை யெல்லாம் பொலிவிக்கு - மோதுசில - குற்ற முடையா ரெனினுங் குவலயத்த - நற்றகை யார் நல்லரென்றே நாடு. வெய்ய குரறறேன்றி வெஞ்சின்வேறுட் கொளினும் - பெய்யு மழைமுகிலைப் பேணுவரால்-வையத்-நிருள பொழியுங் குற்ற மிருப்பினும் யார்சகும் - பொருள் பொழிவார் மேற்றே புசும். இவை தெற்றுங் குணமுடைய வாதலான் முரண் பிறபொருள்வைப்பு. அத்தகு திங்கண் முகமய மானாறு - மெத்த னையும் வான்றுயர மெய்துவிக்கு - மொய்த்தவாக் - புகய்தாது தானதுபோ னல்லோ ரியாவர்க்கும் - வெய்தாவ தாகாது வேறு. இது இயையும் இயைபிலியும் வந்தமையால் விரவியற்பிறபொருள் வைப்பு. ஆர வடமு மதிசீத சந்தனமு - மீர நிலவு மெரிவிரியும்-பாரிற் - றுதிவகையான் மேம்பட்ட துப்புரவுத் தத்தம் - விதிவகை யால் வேறுபடும். இது பொருந்தாவியற்கை சொல்லுதலாற் கூடா வியற்கைப் பிறபொருள்வைப்பு. பொய்யுணையா நண்பா புகுந்த நெறிநோக்கிக் - சைவனைசோந் தாவி கரைந்துருவார்-மெய்வெதப் புப் - பூத்தமையிற காந்தர் பொலங்கிரியை நீத்தகன்றூற் - நீத் தகையார்க் கலிதே செயல். இது கூடுவானைக் கூடுவதாக மொழிந தமையாற் கூடுமியற்கைப் பிறபொருள்வைப்பு. தலை யிழந்தா னெ

வ்வுயிருந் தந்தான் பிதாவைக் - கொலைபுரிந்தான் குற்றங்க டுர்தா-
னுலகிற் - நனிமுதன்மை பூண்டியர்ந்தோர் வேண்டுவரேற் றப்
பாம் - வினையும் விபரீதமாம். இது விபரீதப்பட வந்தமையான்
விபரீதப் பிறபொருள்வைப்பாயிற்று. கோவலர்வாய் வேய்ங்குழ
லே யன்றிக் குரைகடலுங் - கூவித் தமிழோரைக் கொல்லுமாற்-
பாவாய் - பெரியோரும் பேணாது செய்வரோ தம்மிற் - சிறியார்
பிறர்க்கியற்றுந் தீங்கு. இது கூடாததனையுங் கூடுவதனையுங் கூடச்
சொன்னமையாலிருமையியற்கைப் பிறபொருள்வைப்பு. (௨௦)

ஆசியனாதரங் காரணங்காரிய மையமேதுப்

பேசுமுபாயஞ் சிலேடைமுயற்சி பிறபொருள்வைப்
பேசில்கருணைநட் போடுகரும மிகழ்ச்சிவன்சொல்
தேசினிரக்கந் தலைமையனுசயஞ் செற்றமென்னே.

வெப்பந்தருமம் பரவசத்தோடு வியன்குணமற் [ந்து
றொப்புப்பொருளின் றடைமொழிதன்னை யுரைத்துணர்
செப்பமுடையவர் காலங்கண்மூன்றிற் றிருத்திப்பின்னு
மெப்பண்புகொண்ட விகற்பம்வரினு மியற்றுவரோ.

(இ-ள்.) ஆசித்தடைமொழியும் அனாதரத்தடைமொழியுங் கார
ணத்தடைமொழியுங் காரியத்தடைமொழியும் ஐயத்தடைமொழி
யும் ஏதுத்தடைமொழியும் உபாயத்தடைமொழியுஞ் சிலேடைத்
தடைமொழியும் முயற்சித்தடைமொழியும் பிறபொருள்வைப்புத்
தடைமொழியுங் கருணைத்தடைமொழியும் நட்புத்தடைமொழியுங்
கருமத்தடைமொழியும் இகழ்ச்சித் தடைமொழியும் வன்சொற்
றடைமொழியும் இரக்கத்தடைமொழியுந் தலைமைத்தடைமொழி
யும் அனுசயத்தடைமொழியுஞ் செற்றத்தடைமொழியும் வெப்பத்
தடைமொழியுந் தருமத்தடைமொழியும் பரவசத்தடைமொழியுங்
குணத்தடைமொழியும் உடன்பாட்டுத்தடைமொழியும் பொருட்
டடைமொழியும் என விசற்பிக்கப்படாநின்ற தடைமொழியலங்கா
ரத்தை மூன்றுகாலத்தினோடும் பொருந்துவித்துக் கூறுவர். இது
நெறியாகப் பிறவாற்றான் வந்தனவும் அமைத்துக்கொள்வர்.—
எ-று. வரலாறு - ஏகுக வன்ப ரெளிதாகச் சென்னெறிக்கண்-யானு
மினிதிருக்க வீண்டு. இது ஆசிரசொன்னமையாலாசித்தடைமொழி.
ஆசை பொருட்கில்லை யன்பர்க்கின் றென்பக்க - லேகுக நிற்க

வீனி. இது அனாதரத்தடைமொழி. கண்விற்புருவத்தா னேந்தா
நீதேறி - யென்னும் பிறிதறிந் தென்னாகும் - பண்ணிய - குற்ற
மொன் றென்பக்க லின்மையாற் கூர்ந்தீரு - மச்சஞ் சிற்றிதுமுள
தன்று. இது அச்சத்திற்குக் காரணமாகத் தன்பாற் குற்றமின்மை
கூறினமையாற் காரணத்தடைமொழி. அன்ப ரகன்ற ரவர்குறித்த
கார்ப்பருவம் - வந்த துயிர்த்திலன் மாகு. இது சாகைக்குக் கார
ணங்கூறி அதன்காரியமாயுள்ள சாகையை விலக்கியமையாற் காரி
யத் தடைமொழியாயிற்று. மின்னோ பொழிலின் விளையாடு மிவ்
வுருவம் - பொன்னோ வென்னஞ் சுணங்கிற் பூங்கொடியோ -
வென்னோ - திசையுலவுங் கண்ணுந் திரன்முலையுந் தோளின் -
மிசையிருளுந் தாங்குவதோ மின். இது ஐயுற்றதனை விலக்குதலால்
ஐயத்தடைமொழி. எம்மி திதுவென் றிரப்பவறிற் கொள்ளுதலாற்-
செம்மைமலி வள்ளலென்று செப்பத் தகாய்நீயே. இது ஏதுத்
தடைமொழி. காலனெனைக் காணு தொழியும் வகையருளி-ஞாலத்
தகலுதியேல் யானதற் காற்றுவனே. இஃதுபாயத்தடைமொழி.
மன்னுதனுச் சோதி மகரமீ னஞ்செவ்வாய் - பன்னுமிவற் றோ
டொன்றிப் பார்க்கிழந்த - நின்னுடைய - ஐனமிலா வாண்முக
மா மொன்மதியொன் றுண்டாகி - லேனைமதி தன்னுலிங் சென்.
இது சந்திரனோடொக்கச் சிலேடை செய்ததனைமறுத்தலாற் சிலே
டைத்தடைமொழி. ஏகென்று சொல்ல முயலுவ தேகலென் -
றாகுமென் வாய்சொல் வது. இது முயற்சித்தடைமொழி. நூ
லெலாவ் கற்றவனே யானாலு நோக்கற - வாலியநின் காதலே
மாவியப்புச் - சாலவு - மாராது மால்கடலுக் காறெலா மெந்நா
ளுந் - தீராது பாய்ந்தாலுஞ் சென்று. இது பிறபொருள் வைப்புத்
தடைமொழி. இரியன் மகளிர்நிலஞெமலி யின்ற - வரிவிரவு செங்
காற குழவி - யருகிருந்தங் - கூமன்பா ராட்ட வறங்குமே செம்பி
யன்ற - னுமம்பா ராட்டாதார் நாடு. இது கருணைத்தடைமொழி.
ஏகுக வேகுதியே லேரா வுரைபிறக்குங்-காலத்தின் முன்னே கடிது.
இஃதுறுதி சொன்னமையான் நட்புத்தடைமொழி. கருமத்தடை
மொழி யாவது ஒருபொருளின் பக்கத்துள்ள கருமத்தைத் தடை
யாக்குதல். கருமமாவது ஆதேயம், கருமியாவதாதாரம். குடை
நின் றதுசெம்மை கோலொடு சென்றது கோமலுவி - னடைநின்
றதுகலி ஞாலங்கடந்தது நன்மை யன்றி - யிடைநின்ற தொன்
றுண் டியாதெனி னிராசகண் டரவநின் - றொடைநின்ற தார்புனை

வார்ப்பு வார்ப்பு துன்புறுவே. இவ்விடத்துக் கருமியாயினான்
சன். கருமமாயினது தீமை. அதனைத் தடுத்தமையாற் கருமத்தடை
மொழியாயிற்று. ஆசை பெரிதடையே மாறியிடுமே லப்பொருண்
மே - லாசை சிந்தி மடைகிலமாற - நேசு - வழுவா நெறியின்
வரும்பொருண்மேல் வள்ளா - லெழுவா யெழிவா யினி. இது
எதுவை விசுழந்து விலக்கினமையால்கழ்ச்சித் தடைமொழியா
யிற்று. மெய்யே பொருண்மேற் பிரிதியேல் வேறெரு - தையலா
நாட்டர் தருகினக்கு - பெய்யிலேவேல் - வள்ளல் பிரிவற்றம் பார்த்
தெங்கள் வாணனைக் - கொள்ள வழலுபாய் கூற்று. இது வலிதா
கச் சொன்னமையால் உன்சொற்றடைமொழி. ஊசுறொழிலிழக்கு
மொப்பு மயிலிழக்கும் - வாசஞ் சனைமிகுக்கும் வளளலே - தேசு -
பொழிலிழக்கு நாணியே பூங்குழவி நீங்க - வெழிலிழக்கு மருதோ
லிதன். இது இரக்கந் தோன்றத் தடுத்தமையாலிரக்கத் தடை
மொழி. என்னுயிர்க்குத் தீங்கில்லை யின்பந்தரும் வழியும் - பொன்
ஊம் பெறலாமங் காணலும் போக்கொழியே. இது தலைமைத்தடை
மொழி. செய்த தவமில்லைத் தேடிய மாறில்லை - யெய்திய தாலொ
டியை யில்லை - மெய்யன்பு - மெய்நன்பர் தாமில்லை மேதினியின்
மெல்லவே - போயிற நிளமை புலர்ந்து. இது அனுசயத்தடை
மொழி. இதனைக் கையறவெனினுமமையும். ஏகுவ னியானென்
றெடுத்ததரைத்த நீயினிப் - போகிலென் போகாக்காலென். இது
செற்றத்தடைமொழி. தேடித்தத்திட மாடிற்போககுற நாடித்திசை
மிசை யோடுநம்மிறையே. இது வெப்பத்தடைமொழி. பைங்குழ
லும் பாரப் பனைமுலையு முண்மையா-விங்கிவருக் குண்டோ விடை.
இது தருமத்தடைமொழி. தருமமாவதாதேயம். இவ்விடத்துத் தரு
மமாயுண்மைக்காதாரமாய் நின்றவிடையைத் தடுத்தமையாற்றமத்த்
தடைமொழி. செல்சு திருவுளமேல் யானறியேன் நேங்கமட-மல்ல
மது தாங்கு மதர்வியின்-மெல்லமை-நோக்கு விலங்குமேல் நோ
மிடவன் காதுலை-போக்கி யகல்வாய் பொருட்கு. இது தன்வசமல்
லாமையைக் கூறிவிலக்கினமையாற் பரவசத்தடைமொழி. மாதர்
துவரிதழ்வாய் மைந்த ருயிர்கவருஞ் - சேமுறுவல் செயலழிக்கு -
மீதுலவா - நீண்ட மதர்வியிக் ணெஞ்சங் கிழித்துலவும்-யாண்டை
யதோ மென்மையிவாக்கு. இது குணத்தை விலக்குதலாற் குணத்
தடைமொழி. அப்போ தடுப்ப தறியே னருள்செய்த - திப்போ
தவரு மிசைகின்றாள் - தப்பில் - பொருளோ புகழோ தரப்போ

வீர் மாலே - யிருளோ நிலவோ வெழும். இது உடன்பட்டாற் போ
லத் தடுத்தமையால் உடன்பாட்டுத் தடைமொழி. கண்ணு மனமுங்
கவர்ந்தவ ளுமிடமென் - நெண்ண லருளு மடையாளம் - தண்
ணிழலின் - சுற்றெல்லை கொண்டு சுழல்சோதித் திரள ல்லான் - மற
நில்லை காணும் வடிவு. இது பொருடோன்றத் தடுத்தமையாற்
பொருட்டடைமொழி. பின்னு மெப்பண்பு கொண்ட விகாபமென்
நமையாற் செல்லு நெறியினைத்தஞ் சேம நெறியாக - மலக நீதி
யம் வளஞ்சிறகக - வெல்லு - மடற்றேர் விடலா யசன்றுறையி
றாங்கோ - ரிடத்தே பிறக்க வியாம் எனவரும். வாழ்த்துத்தடை
மொழியும் வினை பொருண்மேலண்ணல் விரும்பியேயே லேனடெங்-
கியையழுகை கேட்பதற்கு முன்னம் - வினாதேன் - புற - புற புந்
தார் புனைசுழலாய் போக்கிற் - கிடையுறு தோன்றமு னேகு என
வருந துணைச்செயற்றடை மொழியுமுதலாயின கொள்க. பாலன
நனதுருவாய்ப் பாலுருண டால்லையின் - மேலன்று நீதியின்றாய்
மெய்யென்ப - ராலனறு - லேலேசேர் நீரதோ வுண்ணதோ மண்
ணதோ - சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல். இது இறந்தகாலத்
தடைமொழி. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினதிற - பசையு
முளவோ பிற. இது நிகழ்காலத்தடைமொழி. முல்லைக் கொடி
நுடங்க மொய்காந்தள் கையெடுப்ப - மெல்ல வினவண்டு வீழ்ந
திரங்க - மெல்லியர்மேற் - நீவாய் நெடுவாடை சேர்ந்தாற் செய
லறியேன் - போவா யொழிவாய் பொருட்டு, இது எதிர்காலத்
தடைமொழி. பிறவுமன்ன. (௨௨)

ஒருமையிருமை சிலேடையுயர்ச்சி னொ டேதுவன்றிப்
பெருமைமலிசாதி யொப்பாம்விதிரோகம் பேசுகொழி
லருமைமலிகுணஞ் சாதியென்றாகுமவ் வேதுவுமுந்
யிருமைநிகழ்ஞா பகங்காரகமா மிலங்கிழையே.

(இ-ள்.) ஒருமைவிதிரோகம் இருமைவிதிரோசஞ் சிலேடை
விதிரோகம் உடர்புவிதிரோகம் ஏதுவிதிரோசஞ் சாதிவிதிரோகம் ஒப்
புவிதிரோகம் என விதிரோகத்தைக் கூறுபடுபவர். அது தொழில்
குணஞ் சாதி பற்றிக் கூற்றினுங் குறிப்பினும் வரும். ஏதுவிதி
ரோகத்தை ஞாபகவேதுவுங் காரகவேதுவும் எனக் கூறுபடுபவர்.—
எ-று. வரலாறு. அனைத்துலகுஞ் செய்போ யருநிதியங் கைக்
கொண் - டினைத்தளவே யென்றற் கரிதாய்ப் - பணிக்கடன் மன்ன

வரின் சேனைபோன் மற்றது நீர்வடிவிற - நென்னுமிதுவொன்றே வேறு. இது ஒன்றற்கொரு பேதஞ்சொன்னமையால் ஒருமைவிதிரேகம். * வேங்கைவன நாடன் விசயன்வா டைக்கதிப-னோவ் குபுகழுதயா தித்தனுக்குத் - தாங்குகட - னேராமென் றுல நிறத் தாலவன் செய்யன் - காரார் நிறமக் கடல். இதனுளிரண்டுக்கு மிரண்டுபேதஞ் சொன்னமையாலிருமை விதிரேகம். ஏறடர்த்து வின் முருக்கி எவ்வுலகுங் கைக்கொண்டு - மாறடர்த்த வாழி வலவனைக் - காரொழுத-கெஞ்சினு ரில்லெனினு மாய னிகனெடுமால்-வஞ்சியா னீர்நாட்டார் மன். இது சிலேடை விதிரேகம். மலிதேரான் கச்சி மாகடலுந் தம்மு - னொலியும் பெருமையு மொக்கு - மலிதேரான் - கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி - கடல்படுவ வெல்லாம் படும். இது உயர்பு விதிரேகம். வன்மையுயர்பு நிரைப்பேறு வான்புக - மென்னு மியைபிலுண்டாகிலு - மன்னவரைக்-காசினியைச் சூழ்ந்துங் கடனேர மாட்டாது - மாசொன்ற லாலையின்வாய். இது செயற்கை ஏதுசொன்னமையாற் காரகவேதுவிதிரேகம். உளதென் றுளங்க ஞுடலைத் திருகில் - வெளியன்றி வேறோரிடை. இது இயற்கை ஏதுசொன்னமையால் ஞாபகவேது விதிரேகம். கல்லாதார் வாயிற் கடுஞ்சொல்லாய் காரரவு - நல்லாரைச் சென்று நனிகடிக்குஞ் - சொல்லாலோர் - மநகிரமுமில்லை மகிதலத்தே மற்றுமொரு - தந்திரமு மில்லையதன் சால்பு. இது பாம்பாக உருவகஞ்செய்து மதன்சாதினினுள்ள குணத்தை வேறு படுத்தலாற் சாதிவிதிரேகம். மாதராய் நின்வதனந் தாமரையென்றிவ்விரண்டன் - மேதகுபேதம் விரித்துரைப்பிற் - கோதிலா - நின்கண் ணதுநின்ற நின்முக நீடுபுனற் - றன்கண் ணதுகமலந் தான்.

* ஒருமை விதிரேகமும் ஒன்றின் எதிர்நிலைப் பொருளை மற்றையதன் பார்ப்பித்து இரண்டிற்கும் இரண்டுபேதந் தருமாற்றான் ஈண்டெடுத்துக்காட்டிய இருமைவிதிரேகமும் ஒருமைவிதிரேகமெனக்கொண்டு, ஒங்கலிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவினங்கி - ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்று - மாங்கவற்றுண் - மின்னோர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது - தன்னே ரிலாத தமிழ் ; சென்று செவியளக்குஞ் செம்மைவாய்ச் சிந்தையுள்ளே - நின்ற ளவி லின்ப நிறைப்பவற்று - னொன்று - மலரிவருங் கூந்தலார் மான்மதர்நோக் கொன்று - மலரிவருங் கூத்தன்நன் வாக்கு ; என வருவனவற்றையே இருமைவிதிரேக மென்பாருமுளர்.

இது ஒப்பு விதிரேகம். பிறவுமன்ன. இவையனைத்துங் கூற்றினு
நங் குறிப்பினும் வருமாறுய்த்துணர்ந்து கொள்க. (உரு)

பாவும்விபாவனை பல்லோரறியும் பரிசொழித்து
மேவுமியல்பு குறிப்பேபதுநீக்கி விளைவுளாயாம்
வீவில்கவிதான் கருதுபொருளே வெளிப்படுத்தற்
கோவியமேசுருக் காமறைசொல்லி னுணர்த்திடினே.

(இ-ள்.) நிறுத்த முறையானே விபாவனையென்னுமலங்கார
முஞ் சுருக்கென்னுமலங்காரமுங் கூறுகின்றான். விபாவனையா
வது ஒன்றின் விளைவுணாக்குங்காற் பலருமறிய நிகழுங் காரண
மொழித்துப் பிறிதொரு காரணங் கற்பிப்பது. அது குறிப்புவிபா
வனையும் இயல்பு விபாவனையும் காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்
படுத்தும் விபாவனையுமென உரும். * சுருக்கென்னுமலங்காரங்
கவி தன்னாற் கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்து அதனை வெளிப்
படுத்தற்குத் தக்க பிறிதொன்றினைச் சொல்லுவது.—எ-று. வீவ்
லென்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் அது அடையும் பொரு
ளும் அயல்படமொழிதலும் அடைபொதுவாக்கிப் பெரிருள் வேறு
பட மொழிதலும் அடைவிரவிப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும்
அடை விபரீதப்பட்டுப் பொருள் வேறுபடமொழிதலும் என்று
நாலு வகையான் வரும். வரலாறு - தீயின்றி வேந்தமியோர் சிற
தை செழுந்தேறல் - வாயின்றி மஞ்ஞை மகிழ்தூங்கும் - வாயிலா-
ரின்றிச் சிலருட நீர்ந்தா நிகலின்றிக்-கன்றிச் சிலைவளைக்கும் கார்.
இது இயல்பு விபாவனை. கடையாமே கூர்த்த கருநெடுங்கண்
டேடிப் - படையாமே யேய்ந்ததனம் பாவாய் - கடைஞெயிரக்-
கோட்டாமே கோடும் புருவங் குளிகச்சே - றுட்டாமே சேர்தவடி.
இது குறிப்பு விபாவனை. பூட்டாத விற்குனித்துப் பொங்கு முகி
லோங்குந் - திட்டாத வம்பு சிதறுமா - லீட்டமாய்க் - காணுத
கண்பரப்புந் தோகை கடுப்பழிக்கு - நாண தயர்த்தார் நமர். இது
காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்தும் விபாவனை. இன்னங்,
காரணமின்றி மலயா நிலங்கனலு - மீர மதிவெதும்பற் கென்னி
மித்தங் - காரிகையார்க் - ஐயாமே தளர வியல்பாக நீண்டனகண்-
தாமே திரண்டதனம் எனவும், பாயாத வேங்கை மலரப் படுமத
மா - பூவாத புண்டரிக மென்றெண்ணி - மேவிப் - பிடிதழுவ

* இதனைப் பிறர் ஒட்டெனவுந் தொகைமொழியெனவுமொழிவர்.

நின்றறங்குங் கானிற் பிழையாம் - வழிதழுவும் வேலோய் வரல்
எனவும் வருவனவற்றையும் விபாவனையின்பாற் படுத்துக்கொள்க.
வெறிகொ ளிளச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிற் - குறைபடுதேன்
வேட்டுங் குறுகு. நிறைமதுச்சேர்ந் - துண்டாடுந் தன்முகத்தே
செவ்வி யுடையதொரு - வண்டா மறையிரிந்த வண்டு. இது அடை
யும்பொருளும் அயல்பட மொழிதல். உண்ணிலவு நீர்மைத்தா
யோவாப் பயன்சுரந்து - தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக் - கண்
னெகிழ்நது - நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றமக்கிங் - கோங்
கிய சோலை யுளது. இது வள்ளலைக்கொள்ளநின் றடைபொது
வாய்ப்பொருள் வேறுபடவந்தது. தண்ணளியேர்ந் தின்சொன்மரு
புந் தகைமைத்தா - யெண்ணியவெப்பொருளு மெந்நாளு-மண்ணு
லகில் - வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று - தந்ததுமுன்
னைத்தவம். இதுவும் ஒருவள்ளலைக்கொள்ள நின்றடை விரவிப்
பொருள் வேறுபடவந்தது. கடைபோ லுலகியறகை காலத்தின்
நீங்கா - லடைய வறிதாயிற் றன்றே - யடைவோர்க் - கருமை
யுடைத்தன் றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க் - கருமை விரவாக் கடல்.
இது வறுமையுற்றோர் வள்ளலைக்கொள்ள நின்று பொருள் வே
றுபட்டு அடை விபரீதப்பட வந்தது. (உச)

அருளுமதிசய மானோர்வியப்ப துலகிற்வாப்
பொருளகுணமையந் துணிவுதிரிவெனப் போற்றுவரால்
பெருகியநோக்கது தற்குறிப்பேற்றம் பெயாபொருளாய்
வருவதும்பேராப பொருளதுமாக வகுத்தனரே.

(இ-ள்.) அதிகசயமாவதானோர்க்கு வியப்புடைத்தாக வரு
வது. அது உலகநடையிறவாது பொருளதிகசயமுங் குணவதிசய
மும் ஐயவதிசயமுந் துணிவதிசயமுந் திரிவதிசயமுமென்னுங்
கூறுபாட்டால் வரும். நோக்கென்னுமலங்காரர் * தற்குறிப்
பேற்றமாம். அஃது இயங்கு பொருளுமியங்காப்பொருளுமென
வரும்.—எ-று. அதிகசயமெனினும் பெருக்கெனினுமிகை மொழி
யெனினுமொக்கும். வரலாறு - பண்டு புரமெரித்த தீயே படாந்

* தற்குறிப்பேற்றமாவது ஒருபொருள் உலகினிடத்தே இயல்
பாகநிகழுந் தன்மையையொழித்துக் கவிசெய்வான் தான்சுருதியு
டேவொரு காரணத்தினை அதின்கண்ணேற்றி மொழிவது.

தின்று - மண்ட முகடு நெருப்பரு - தொண்டளர்க்கை - வல்லி
தழுவக் குழைந்த வடமேரு - வில்லிததன்மேல் விழி. இதுபொரு
ளதீசயம். மலை நிலவொளிப்ப மாதரிழைபுனைந்த - நிலமணி
ணிழலுமிழ - மேல்விரும்பிச் - செல்லு மியள்குதித்த செல்வன்
பாற் சேர்த்தற்கு - வல்லிருளாகின்ற மறுகு. இது குணவதீசயம்.
உள்ளம் புகுந்தே யுலாவு மொருகாலென் - னுள்ள முழுது முடன்
பருகு - மொள்ளிழைநின் - கள்ளம் பெருகும் விழிப்பரிய வோ
கவல்வே - னுள்ளம் பெரிதோ வுலா. இது ஐயவதீசயம். ஆளுங்
கரியும் பரியுந் சொரிகுருதி - தோளுந்தலையுந் சுளித்தெறிந்து-நீள்
குடையும் - வன்வார் முரசு மறிதீரைமேற் கொண்டொழுக-வொ
ள்வா னுறைகழித்தான் வேந்து. இது துண்பதீசயம். இதனைத்
தொழிலதீசயமென்பாருமுள். திங்கள் சொரிநிலவு சேர்வொள்ளி
வள்ளத்துப் - பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மடுப்ப - வச்சயலே -
காந்தா முயக்கொழிந்தா கைவறிதே நீட்டுவரா - லேந்திழையார்
பூந்துகிலா மென்று. இது தீரிபதீசயம். பிறவுமன்ன. பண்படு
தோட் கிள்ளி மதயானை மாற்றரசர் - வெண்குடையைத் தேயத்த
வெகுளியால் - விண்டொடர்ந்த - பாயுங்கொ லென்று பணிமதி
யுந் தன்னுருவர் - சேயுந் தெளிவிசும்பி னின்று. இது இயங்குபொ
ருணைக்கு. வேனில் பெயிறகுடந்த மெய்வறுமை கண்டிராந்தி-
வானில் வளமருளும் வண்புயற்குத் - தானுமெதிர் - தாதுமேதக்க
மதுவுந் தடஞ்சினைக்கைப் - போதுமீ தேற்றம் பொழில். இது
இயங்காப்பொருணைக்கு. (உரு)

ஏதுவுரைப்பி னிதுவீதுவின்வீளை வென்றுரைத்த
லோதியகாரக ஞாபகமுள்ளதொ டொன்றினென்று
மாதியபாவ மழிவுபாடென்று மபாவமின்மை
திதிலொருங்குடன் றோற்றம்புத் தாயுத்தஞ்செப்புலரே.

(இ - ள்.) ஏதுவென்னுமலங்காரமொன்றினிடத்தொன்று
விளைந்ததாகச்சொல்லுவது. அது காரகவேதவும் ஞாபகவேது
வும் உள்ளதனபாவமும் ஒன்றினென்றபாவமும் அழிவுபாட்ட-பா
வமும் என்றுமபாவமும் இன்மையபாவமும் ஒருங்குடன்றோற்ற
மும் யுத்தமும் அயுத்தமுமென விகற்பிக்கப்படும்.—ஏது, வரலாறு-
மலையி லலைகடலில் வாளரவின் வெய்ய - தலையிற் பயின்ற தவத்
தாற் - தலைமைசேர் - பொன்மாதா புல்லுபுகழ்ச் சோழன் புயம்

புணர் - வென்மா தவத்தோமியாம். இது காரகவேது. காதலன்
மே லூடல் கரையிறத்தல் காட்டுமான்-மாதர் துதல்வியர்ப்ப வாய
துடிப்ப-மீது - மருங்குவளை வின்றூரிய வானிடிக நீண்ட - கருங்கு
வளை சேந்த கருத்து. இது ஞாபகவேது. கரவோடு நின்றார் கடி
மனையிற் கையேற்-நிரவோடு நிற்பித்த தெம்மை-யரவோடு-மோட்
டாமை பூண்ட முதலவளை முன்வணங்க - மாட்டாமை பூண்ட
மனம். இது உள்ளதனபாவம். பொய்ம்மை யுடன்புணரார் மே
லானார் பொய்ம்மையு - மெய்ம்மைகூழ் மேலானா மேவாவா - மிம்
முறையாற் - பூவலர்ந்த தாரார் பிரிந்தாற் பொலங்குழையார் -
காவலர்சொற் போற்றல் கடன். இது ஒன்றினொன்றபாவம்.
கழிந்த திளமை களிமயக்கந் தீர்ந்த - தொழிந்தது காதன்மே லூக்
கஞ் - சுழிந்து - சருநெறியுங் கூந்தலார் காதனோய் தீர்ந்த - தொரு
நெறியே சேர்ந்த துளம். இது அழிவுபாட்டபாவம். பாண்டு மொழி
நிறம்பார் சான்றவ ரெம்மருங்கு - மீண்டு மயில்க ளினமினமாய் -
மூண்டெழுந்த - காலையே கார்முழங்கு மென்றயரேல் காதலாதேர்-
மாலையே நம்பால் வரும். இது என்ருமபாவம். காரார் கொடி
முல்லை நின்ருமுன்மேற் கைபுனைய-வாராமை யில்லை வயவேந்தர்-
போர்கடந்த - வாணையேர் கண்ணி துதன்மேல் வரும்பசலை - நாளை
யே நீங்கு நமக்கு. இது இன்மையபாவம். விரிந்த மதிநிலவின்
மேம்பாடும் வேட்கை - புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்-பிரிந்தோர்-
நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லாவி - பொறைதளரும் புன்
மாலைப்போது. இது ஒருங்குடன்றோற்றம். பொன்னி வளநாடன்
கைவேல் பொழிநிலவால் - முன்ன ரசைந்து முகுளிக்குந் - தன
னோர் - பொரவந்த வேந்தர் புனைகடகச் செங்கை - யரவிந்த தூரு
யிரம். இது யுத்தம். இகன் மதமால் யானை யினைவரா வெங்கோன்-
முகமகியின் மூர னிலவா - எனமலர்வ - செங்கயந்த னல்லார்
திருமருவு வாள்வதன - பங்கயங்கள் சாலப் பல. இது அயுத்தம்.
பிறவுமன்ன. (உசு)

திசுமுதுணுக்கங் குறிப்பிற் ரொழிலிற் றிறமுணர்த்தல்
நிகழுமிலேசமெய்ச் சத்துவம்வேறு நெறியினுய்த்தல்
இகழுமொழியிற் புகழ்தலுமேத்திய வின்னுனாயிற்
புகழுநடையிற் பழித்தலும் போற்றுவர் பொற்றொடியே.

(இ-ள்.) துணுக்கமென்னுமலங்காரங் காரியங்களை மரபாற்
சொல்லாதேயுணர்த்தல். அது குறிப்புதுணுக்கந் தொழினுணுக்கம்

மென இரண்டுவகையாம், இலேசமென்னுமலங்காரங் கண்ணீர் வார்தல் மெய்சிலிர்த்தன்முதலான *சத்துவங்கட்கு வேறுகாரணஞ்சொல்வது. இகழ்வதுபோலப் புகழ்வுலம் புகழ்வதுபோலிகழ்வது மிதன்பாற்படுமென்று கூறுவாருமுள்—எ-று - உரலாறு - காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல்புரிந்ததாற் - பேதைய ராயம பிரியாத - மாதர் - படரிருள்கால் சீய்க்கும் பகலவனை நோக்கிக் - குடநிசையை நோக்குங் குறிப்பு. இது குறிப்பினிலே யிரவுக்குறி நேர்ந்தமையாற் குறிப்பு நுணுக்கம், பாடல் பயிலும் பணிமொழி தன்பணைத்தோட் - கூட லவாவாற் குறிப்புணர்த்து - மாடவாடு - வென்றிற் தொடையாழின் மெல்லவிர றைவந்தா - ஸின்றிங் குறிஞ்சி யிசை. இது இடையாமத்தை யக்காலத்திற்குரிய குறிஞ்சி யிசையைப்பாடிச் குறித்தலாற் றொழிநுணுக்கம். கல்லுயர்தோட் கிள்ளி பரிதொழுது கணபனீசோர் - மெல்லியலார் தோழியர்முன வேறென்று - சொல்லுவராற - பொங்கும் படைபரப்பி நீதெழுந்த பூந்துகன்சேர் - தெங்கண் கலுழந்தனவா லென்று, மலிப்பொழி தார் மன்னவனை மால்கரிமேற் கண்டு - விதர்ப்ப மயிரரும்ப மெய யிற - புதைத்தான் - வளவா ரணநெடுவகை வண்டிவலை யாயாத - விளவாடை கூர்ந்த தென, இவை கண்ணீரரும்பல் மெய்யம்மயிர் சிலிர்த்தலென்னுஞ் சத்துவங்களை வேறு ஁றியிற் புணர்த்தலா லிலேசமாம். ஆடன் மயிலியலி யன்ப னணியாகங் - கூடுங்காண மெல்லென் குறிப்பறியா - னாட் - விளிவாத செய்கை யிரவாணன் யாண்டும் - விளிவந்த வேட்கை யிலன், மன்னிய பெண்ணை வதை செய்த வாள்வலியுங் - கன்னியை மெய்திக் கலர்த்துவும் - பொன் னிக் - குலமங்கை தன்னைக் கொலைசெய்ததுவு-மலர்மங்கை கோடு கோர் வடு. இவை புசுழாப்புகழ்ச்சியிலேசம். மேய கலவி விரோ போழ்து மெல்லியநஞ் - சாய றளராமற் றுங்குமாற் - சேயிழை யாய் - போர்வேட்ட மேன்மைப் புகழாளன் யாங்விரும்பித் - தார் வேட்ட தோள்விடலை தான். இது புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்த விலேசம். (உஎ)

நிரனிறையாவது சொல்லும்பொருளு நிரனிறுத்தல்
விரவுமகிழ்ச்சி யுளநிகழார்வம் விளம்புமொழி

* சத்துவமாவது வெளிய பளிங்கில் வர்ணநூல் கோத்தால் அந்நூலின் வர்ணம் புறம்பொழிந்து தோன்றுமாறுபோல உவகை முதலிய உள்ளநிகழ்ச்சி வெளிப்படத்தோன்றுங் குறியாம்.

உரியசுவைதா னிரதமேம்பாட்டுனா யூக்கமென்ப
பரியாயமோர்பொரு டோன்றப்பிறிது பகாதலென்னே.

(இ-ள்.) சொல்லையாவது பொருளையாவது நிரையேநிறுத்தல்
நிரனிறையென்று மலங்காரமாம். உளநிகழ் ஆர்வங்கூறுமொழி
மகிழ்ச்சியாம். இரதவசனஞ் சுவையாம். ஊக்கமாவது தன்மேம
பாட்டுனாயாம். பரியாயந் தான் கருதியபொருளைப் பிறமொழியாற்
பகர்தலாம். ஏ - று. வரலாறு - காரிகைமென்மொழியா னோக்காற்
சதிர்முலையால் - வார்ப்புருவத் தாலிடையால் வையகத்தி - னேர்
தொலைந்த - கொல்லி வழநெடுவேல் கோங்கரும்பு விடகரும்பு -
வல்லி தமியேன் மனத்து. இது சொல்லைநிறுத்தி யடைவே பொரு
ளாலே கண்ணழித்தலால் நிரனிறை டென்னுமலங்காரமாம். பொ
ருள்களிற் சொன்ன நிரனிறை விகற்பமெல்லாம் வந்தவழிக் கண்
டுரைத்துக்கொள்க. சொல்ல மொழி தளர்ந்து சோருந் துணைமலர்த்
தோள் - புல்ல விருதோள் புடைபெயரா - மெல்ல - நினைவே மெ
னினெரு சிடம்போதா தெம்பால் - வளைதாராய் வந்ததற்கு மாறு.
இது நெஞ்சணிகழ்ந்த வார்வத்தைப் புலப்படவுரைத்தலால் மகிழ்
ச்சியென்னுமலங்காரம். உண்ணிகழ் மகிழ்ச்சி புலப்பட வுரைத்த
நின்னிய வார்வ மொழியெனச் செப்புவர். மகிழ்ச்சியென்னு
மார்வமொழியெனினு மொக்கும். இனிச் சுவையொன்பது மாமாறு-
ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப - நீடுக மன்னோ விரா.
இது சிருங்காரம். சேர்ந்த பிறவி னிறைதன் திருமேனி - யீர்த்திட்
டியர்துலைதா னேறினா - னேர்ந்த - கொடைவீர மோமெய்ந் நிறை
குறையா வங்கட் - படைவீர மோவவன் பண்பு. இதுவீரம். கை
யில் விரனெறித்துக் காறளர்ந்து வாய்புலர்ந்து - மெய்பனிப்பத்
தாளில் விழுமிவனோ - வ்யயக் - களிவேக மாறாக் கரிபுரளச் செங்
கை-யொளியே லுக்கைப்பா னினி. இது அச்சம். குடருங் கொழுப்
புங் குருதியு மென்புந் - தொடரு நரம்பொடு தோலு - மிடையிடை
யே - வைத்த தடியு முடம்புமா மற்றிவற்றா - லெததிறத்தா ளீர்ங்
கோதை யாள். இஃதிழிப்பு. முத்தரும்பிச் செம்பொன் முறிததை
ந்து பைந்துகிரின் - ரெுத்தலர்ந்து பல்கலனுஞ் சூழ்ந்தொளிருங் -
கொத்தினதாம் - பொன்னேர் மணிகொழிக்கும் பூங்காவிரிநாடன்-
றன்னேர் பொழியுந் தரு. இது வியப்பு. கழல் சேர்ந்த தான்விட
லை காதலிமெய் தீண்டு - மழல்சேர்ந்து தன்னெஞ் சயர்ந்தான் -
குழல்சேர்ந்த - தாமந் தரியா தசையுந் தளிர்மேனி - யீமந் தரிக்கு

மோ வென்று. இது அவலம். கைபிசையா வாய்மடியாக் கண்சிவ வாத் தீவிழியா - மெய்குலையா வேரா வெகுண் டெழுந்தான் - வெய்யபோர்த் - தார்வேய்ந்த தோளான் மகளைத் தருகென்று - போர்வேந்தன் றாதிசைத்த போது. இது உருத்திரம். பள்ளியுள் வாழும் பறியறு மாதவர் - பிள்ளைகளெல்லாம் பெரியர் முதிர்ந்தவர்-வெள்ளைகள் போல விலாவிற் நக்குநக்-குள்ளவ ரெல்லா மொருங்குடன் மாய்ந்தார். இது முறுசியநகை. தன்னுயிர்க்கின்னுமை தானறிவா னென்கொடோ - மன்னுயிர்க் கின்னு செயல். இது சாந்தம். நவை தீ ரொன்பஃ தாரு முட்பொருள் சுவைவாய்க் கிளப்பது சுவையென மொழிப. மலைகரந்து போகாதோ வற்றுதோ பவ்வ - மலர்க்கிரோன் வீழாநோ வஞ்சி - நிலையெனக்குப் - பார்வேந்த ரொப்பரோ பாய்நீர்க் குருகுலத்தார் - போர்வேந்தே யான்முனிந்தபோது. இது தன்வலி மிகுத்துச்சொன்னமையாற் றன்மேம்பாட்டிறை. தாக்கிய விடத்தெனைத் தடுப்பவர் யாரென லுக்கங்கூறுத லுக்கமாகும். மின்னிகரா மாதே விரைச்சாந் துடன்புணர்ந்து - நின்னிகரா மாதவிக்கீழ் நின்றருளுந் தன்னிகராச் - செந்தி வரமலருஞ் செங்கார்தட் போதுடனே - யிந்தி வரங்கொணர்வல் யான். இது குறித்தபொருளைப் பிறிதொரு வழியாற் சொல்லினமையாற் பரியாயமொழியாயிற்று. உதையன்காதை முதலாயினவற் றுள்ளுறை பொருளாகச் சொல்லிய வெல்லாம் பரியாயம். குறித்தபொருளைப் பிறிதொரு வழியாற் புலப்பட வுரைத்தல் பரியாய மொழியே. (உஅ)

தாங்குஞ்சமாயிதந் தான்முயல்செய்தி தனதுபய
னங்கதனாலன்றி மற்றொன்றினால்வந்த தாகச் சொல்லல்
தீங்கிலுதாரதை செல்வமுமுள்ளமுஞ் சீர்மைசெப்ப
லோங்குமனுவதி யுண்மைதவிர வுரைத்திடலே.

(இ-ள்.) தாமுயல்கின்ற காரியத்திற்குப் பிறிதொன்று தனைச் செய்ததாகச் சொல்லல் சமாயிதமாம். உதாரதையென்னு மலங்கா ரஞ் செல்வ மிகுதியு முள்ளமிகுதியுஞ் சொல்லுதலாம். உண்மை மறுத்து வேறுசொல்லுதல் அவனுதியாம். அது சிறப்பவனுதியும் பொருளவனுதியுங் குணவவனுதியுமென மூன்றாகச் சொல்லுவர்—
எ-று. வரலாறு - வான்குணத் தெம்பிக்கு மன்னு பெருஞ்செல்வம் - யான்கொடுப்பேற் கெங்கோனு மிக்களித்தா - னுன்போய்க் - கரும்

பேறு நாட்டார்தங் காவலன்றன் நேவி - தரும்பேறு மற்றுண்டோ
சாற்று. இதனுட் டாண்கொடுப்பானை விருந்தவரசுக்குத் தசரதனு
முடன்பட்டானென்றமையாற் சமாயிதமென்னுமலங்காரமாயிற்று.
கிணைவுடைப் பொருளை நிரப்புதற்கதவுந் துணையெனப்படுவது
துணைப்பேறென்ப. சமாயிதமென்னுந் துணைப்பேறென்னுமொக்
கும். கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்ந்து - மென்றும் வறி
யோ ரினங்கவர்ந்து - மொன்று - மறிவரிதாய் நிற்கு மளவினதாற்
சோரி - செறிகுறிவேற் சென்னி திரு. இது செல்வமிகுதி சொன்ன
மையார் செல்வமிகுதியுதாரதை. மண்ணகன்று தன்கிணையு நீர்கி
வனமடைந்து - பண்ணுந் தவமுயலும் பார்த்தனார் - விண்ணிறந்து-
மீதண்டர் கோன்குலையும் வெய்யோர் குலந்தொலைத்தான் - கோ
தண்ட மேதுணையாக் கொண்டு. இது உள்ளமிகுதி சொன்னமையா
லுள்ளமிகுதியுதார்த்தம். செல்வமு முள்ளமுஞ் சீர்மைசெப் பிடுத
லொள்ளிய வுதார்த்தமென் னுரைத்தனர் கொளலே, நறைகமழ்தார்
வேட்டார் நலநீத்து நானு - நிறையு நிலைதளரா நீர்மை - யறநெறி
சூழ் - செங்கோல னல்லன் கொடுங்கோலன் நெவ்வறிபோர்-வெங்
கோப மால்யாணை வேந்து. இது ஒருவனைச் சிறப்பித்து வருத
லாற் சிறப்பிவனுதி. நிலனும் விசும்பா நிமிர்புனலார் தீயா -
மலர்கதிராம் வான்மதியா மன்றி - யலர்கொன்றை - யொண்ண
றுந்தாரா நெருவ னுயிர்க்குயிரா - யெண்ணிறந்த வெப்பொருளு
மாம். இது பொருளிடத்து வந்தமையாற் பொருளவனுதி. மனுப்
புவிமேல் வாழ மறைவளர்க்கு மாரப் - பனித்தொடையற் பார்த்
திபர்கோ நெங்கோன் - நனிக்கவிகை - தண்மை நிழற்றன்று தற
றொழுத பேதையர்க்கு - வெம்மை நிழற்றாய் மிகும். இது குண
த்தினிடத்து வந்தமையாற் குணவவனுதி. சிறப்பினுங் குணத்தி
னுந் திருவினுந் சீர்மையை மறுத்துடன் மொழிவ தவனுதி வழக்
கே. இது பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும். நறவேந்து
கோதை நலங்கவர்ந்து நல்கா - மறவேந்தன் வஞ்சியா னல்லன் -
றுறையின் - விலங்காமை நின்று வியன்றமிழ்நா டைந்தின் - குலங்
காவல் கொண்டொழுங்கோ. இது சிலேடைப் பொருள்மேல்
வந்தமையாற் சிலேடையவனுதி பிறவும் வந்தவழிக் கண்கொள்க.

செப்புஞ்சிலேடை யொருதிறஞ்சேர்சொற் பலபொருளை
யொப்பவுணர்த்த லொருவினைபல்வினை யோங்குமுரண்

துப்புறமுழுவாயின் சொலாய்நியமத்தோ டநியமமுந்
தப்பில்விரோதத் துடனவிரோதமுஞ் சாற்புனரோ.

(இ-ள்.) சிலேடையென்னுமலங்காரமொருவகையாக நின்ற
சொற் பலபொருள் தெரிய கிற்பது. அது ஒருவினைச்சிலேடையும்
பலவினைச்சிலேடையும் முரண்சிலேடையும் நியமச்சிலேடையும்
ஆநியமச்சிலேடையும் விரோதச்சிலேடையும் அவிரோதச்சிலேடை-
யும் எனவரும். எ-து. வரலாறு-அம்பொற் பனைமுகத்துத் திண்கோ
ட்டணிகாகம்-வாப்புற வேடை மலர்நிலங்க-வும்பர் - நவம்புரிய
நாண்மதியுங் கங்கையு நண்ணித்-தவம்புரிவார்த் கிண்பத் தரும். இது
ஒருவினையிலே சிலேடித்தமையினாலொருவினைச் சிலேடை. தவிர்
வில் மதுவுண் களிதளிர்ப்ப நீண்டு - செவிமருவிச் செந்நீர்மை
தாங்கிக் - குயிலிசையு - மின்னுயிரா நுண்ணிகையார் மென்னோ
டகு மேவலா - நின்னுயிரா பிரகின் தன. இது பலவினைகொண்டு
நிற்பலாற் பலவினைச் சிலேடை. ஒருவினைமுடித்தலும் பலவினை
முடித்தலு மொருவினைபலவினைச் சிலேடையாகும். மாலை மருவி
மதிநூரிய மாமணஞ்செய் - காலேத்துணைமேவ லார்கடிய - வேலை
மேன் - மிக்கார் கலியடங்கா தார்க்கும் வியன்பொழில்கள் - புக்
கார் கலியடங்கும் புள. இது முரணத்தொடுத்தமையால் முரண்
வினைச் சிலேடை. முரணவருவது முரண்வினைச்சிலேடை. வெண்
ணீர்மை தாங்குவன முத்தே வெறியவாய்க் கண்ணீர்மை சோர்வ
கடிபொழிலே - பண்ணீர்மை - மென்கோ லியாதே யிரங்குவன
வேல்வேந்தே - நின்சோ னிலவு நிலத்து. இது சிலேடித்தவற்றை
நியமித்துச் சொன்னமையா நியமச்சிலேடை. இன்னு மிதனை
யிருபொருணியமச் சிலேடை மூப்பொருணியமச் சிலேடையெ
னப் பல விகற்பங்களாலுமுரைப்பாருமுளர். அவை வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க. சிறைபயில்வ புட்குலமோ தீம்புனலு மன்ன-விறை
வநீ காத்தளிக்கு மெல்லை - முறையிற் -கொடியன மாளிகையின்
குன்றமே யன்றிக் - கடியவழிப்பூங் காவு முள. இது சிலேடித்த
பொருணியமஞ் செய்யாதே மறறுமொரு பொருள் சொல்வதலா
லநியமச்சிலேடை. விச்சாதரனேனு மந்தரத்து மேவானு - லச்சுத
னையினும் மாயனலன் - நிச்ச - நிறைவான் கலையா னகளங்க
னீதி - யிறையா னநகனெங் கோன். இது சிலேடித்தவற்றைப்
பின்னரும் விரோதிப்பச் சிலேடித்தமையால் விரோதச்சிலேடை.
சோதி யிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கு - மாதிடத்தான் மன்மதனை

மாதழிக்கு - மீதா - மாகமதி தோற்றிக்குமுத மனிக்குந் - தாத
 னிருநிதிக்கோன் றான். இது முன்னர்ச் சிலேடித்த பொருளைப்
 பின்னரும் விரோத்யாமற் சிலேடித்தமையால் அவிரோதச் சிலே
 டை. இவ்வனைத்துச் சிலேடையுஞ் செம்மொழிச்சிலேடையும் பிரி
 மொழிச்சிலேடையு மென விரண்டு கூறுபடுமெனக்கொள்க. வர
 லாறு - செங்கரங்க ளாலிரவு நீக்குந் திறம்புரிந்து - பங்கய மாதர்
 நலம்பயிலப் - பொங்குதயத் - தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த நெறி
 யொழுகு - நீராழி நீணலத்து மேல். இது ஒருவழிநின்றசொல்
 வேறுபடாது பலபொருடந்தமையாற் செம்மொழிச் சிலேடை.
 தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மரையடைய - வெள்ளா வரிமானிடர்
 மிகுப்ப - வுள்வாழ்தேன் - சிந்துந் தகைமைத்தே யெங்கோன் றிரு
 வுள்ள - நந்துந் தொழில்புரிந்தார் நாடு. இது ஒருவழி நின்ற சொல்
 பிரிந்து தொகைவேறுபட்டுப் பலபொருள் கொண்டமையாற் பிரி
 மொழிச் சிலேடை. (௩௦)

செல்லுஞ்சிறப்புத் தொழில்குணமங்கஞ் சிதைந்திடினு
 நல்லபயன்பட நாட்டலுடனிலைச் சொன்னயந்து றுளும்
 சொல்லுங்குணமுத லொத்ததொகுத்தல் சொலும்பொ
 புல்லும்விரோதம் புணரினமுரணென்ப பொற்றொடியே.

(இ-ள்.) சிறப்பென்னு மலங்காரங் குறையுடனே மேம்பாடு
 தோன்றச் சொல்லுவது. அது குணக்குறைவிசேடமுந் தொழிற்கு
 றைவிசேடமுஞ் சாதிக்குறைவிசேடமும் பொருட்குறை விசேட
 மும் உறுப்புக்குறைவிசேடமுமென விகற்பிக்கப்படும். உடனிலைச்
 சொல்லென்னுமலங்காரம் பொருள்கடம்மில் ஒப்பாயினவற்றை
 ஒருங்கு கூட்டிச் சொல்லுதலாம். அது புகழ்த்தற்கண்ணும் பழித்
 தற்கண்ணும்வரும். முரணென்னு மலங்காரஞ் சொல்லும்பொருளு
 மாறுபட வைத்தலாம்.—எ-று. சிறப்பெனினும் விசேடமெனினு
 மொக்கும். ஒப்புமைக்கூட்டமெனினுமுடனிலைச் சொல்லெனினு
 மொக்கும். முரணெனினும் விரோதமெனினுமொக்கும். வரலாறு-
 கோட்டர் திருப்பருவங் கொள்ளா வவர்செங்கோல் - கோட்டம்
 புரிந்த கொடைச்சென்னி - நாட்டஞ் - சிவந்தன வில்லை திருந்தார்
 கலிங்கஞ் - சிவந்தன செந்தீத் தெற. இது குணத்திலே குறைவு
 கூறிக் காரியத்திலே மேம்பாடுதோன்றச் சொன்னமையாற் குணக்
 குறைவிசேடம், ஏங்கா முகில்பொழியா நாளும் புனதேங்கும் -

பூங்கா விரிநாடன் போர்மதமா - நீங்கா - உளைபட்ட தாளணிகள்
 மாறெதிர்த்த தெவ்வர் - தளைபட்ட தாட்டாமரை. இது தொழிற
 குறைவிசேடம். மேய நிளைபுரந்து வெண்ணெய் தொடுகூண்ட -
 வாயனார் மாறெற்ற மாற்புரிந்தார் - தாய - பெருநரசுரையும் பின் ஓங்க
 கொடுத்துடைந்தார் விண்மேற் - புரந்தரனும் வானோரும் போல்.
 இது சாதிக்குறைவிசேடம். தொல்லை மறைதேர் துணைவன்பா லா
 ண்டிவரை - மெல்லையிருநாழி நெற்கொண்டோர் - மெல்லியலா -
 னோங்குலகில் வாழுமுயிரனைத்து மூட்டிமா - லெங்கொலி நீர்க்
 கச்சி யிடம். இது பொருட்குறைவிசேடம். யானை யிரதம் பரியா
 ளிவையில்கை-தானுமனங்கள் தனக்கரும்பு - தேனா - மலரைந்து
 னைவென் தடிப்படுத்தான் மார-னுலகங்கள் மூன்று மொருங்கு.
 இது உறுப்புக்குறை விசேடம். பூண்டாங்கு கொங்கை பொருவே
 குழைபொருப்புந் - தூண்டாத தெய்வச் சுடர்விளக்கு - நாண்டா
 குங் - வண்மைசால் சான்ற வருங்காஞ்சி வண்பதியு - முண்மையா
 லுண்டிய் வுலகு. இது புகழுடனிலை. கொள்பொருள் வெல்கிக்
 குடியலைக்கும் வேந்தனு - முள்ளது சொல்லாச் சலமொழி மாந
 தரு - மில்லிருந் தெல்லை சுடப்பாளு மிம்முவர்-வல்லே மழையருக
 குங் கோள். இது பழிப்புடனிலை. பிறவுமன்ன. சோலை பயிலங்
 குயின்மழை சோர்ந்தடங்க - வானு மயிலினங்க ளார்த்தெழுந்த -
 ஞாலங் - குளிர்ந்த முகில்கறுத்த கோபரு சிவந்த - விளர்த துணை
 பிரிந்தார் மெய். காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் காஞ்செழுதால் -
 மேலை வினையெல்லாங் கீழவாங் - கோலக் - கருமான்னோல் வெண்
 ணீற்றுச் செம்மேனிப் பைந்தார்ப் - பெருமானைச் சிற்றம் பலத்து.
 இவை முரண். மொழியினும் பொருளினும் முரணாதல் முரணே. இது
 பிறவலங்காரங்களோடும் வரும். இனமானிகல வெளியவா மேனும்
 வனமேவு புண்டரிகம் வாட்டும் - வனமார் - கரியுருங் கொண்டு
 மரிசிறைக் காட்டும் - விரிமலர்மென் கூந்தல் விழி. இது சிலேடை
 முரண். பிறவுமன்ன. (நக)

மாயியிசுழ்மொழி வண்புகழாய்துவ லாச்சொல்வருந்
 தேறுந்தெரிவில் புகழ்ச்சிமொன்றைப் பழிக்கப்பிழிது
 கூறிப்புகழுதல் சுட்டாநிகழ்பயன் கொள்பொருளில்
 வேறுபட நன்மைதீமை வெளிப்படன் மெல்லணங்கே.

(இ.ள்.) துவலாச்சொல்லென்னு மலங்காரம் ஒருபொருளைப்
 பழித்தாற்போலப் புகழ்தலாம். புகழாப்புகழ்ச்சியெனினு துவலாச்

சொல்லெனினு மொக்கும். தெரிவில் புகழ்ச்சியாவது ஒன்றைப் பழித்தற்கு வேறொன்றைப் புகழ்தலாம். சுட்டென்னுமலங்கார மொருவகையால் நிகழ்பொருளிடத்தே வரும்பயனைப் பிற்தொன்றற்கு நன்மையாவது தீமையாவது தோன்றச் சொல்லுதலாம்—எ-று. நிரிசனமெனினுஞ் சுட்டெனினு மொக்கும். வரலாறு-நீனை வரிய பல்புகழார் நின்குலத்துத் தொல்லோ - ரனைவரையும் புல்லினு ளன்றே - மனுதால் - புணர்ந்த நெறியொழுக்கும் பூழியநீ யிந்நான் - மணந்த தடமலர்மேன் மானு, இது புகழாப்புகழ்ச்சி. இரவறியா யாவனாயும் பின்செல்லா நல்ல - தருநிழலுந் தண்ணீரும் புல்லு - மொருவர் - படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் டுள்ளிமான் பார்மேற் - றுடைத்தனவே யன்றோ துயர், இது தெரிவில்புகழ்ச்சி. பிறர்செல்வங் கண்டாற் பெரியோர் மகிழ்வுஞ் - சிறியோர் பொருத திறமு-மறிவுறிஇச் - செங்கமல மெய்மலர்ந்த தேங்குமுடி மேபசந்த - பொங்கொளியோன் வீறெய்தும் போது, இது நன்மை வெளிப்படச் சொல்லிய சுட்டு. பெரியோருழையும் பிழைசிறிதுண்டாகி - வருநிலத்தில் யாரு மறியத் - தெரிவிக்குச் - தேக்குங் சுடலுலகில் யாவர்க்குத் தெள்ளமுதம் - வாக்கு மதிமேன்மறு, இது தீமைதோன்றச் சொல்லிய சுட்டு. (௩௨)

துப்பாரொருங்கிய நாயவினைபண் பிரண்டிபொருட்
கொப்பாவொருசொல்லு வைப்பதுயர்பரி மாறமது
செப்பார்பொருண்மா றிடவிகழாசியின் சீர்மைசொலிற்
றப்பாதவாசீர் வசனமெனவுணர் தாழ்குழலே.

(இ-ள்.) ஒருங்கியலலங்காரமிரண்டு பொருட்குப் பொருந்த ஒருசொற் புணர்வது. அது வினைபுணர்நிலையும் பண்பு புணர்நிலையுமென இரண்டுவகைப்பட்டி மூன்றும்வேற்றுமையானவரும். புணர்நிலையெனினுமொருங்கியலெனினுமொக்கும். பரிமாற்றமாவது பொருள்கொடுத்துப் பொருள்கொள்வதாகக் கூறுதல். பரிவர்த்தனையெனினும் பரிமாற்றமெனினுமொக்கும். ஆசியென்னுமலங்காரம் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லுதலாம்—எ-று. வரலாறு - பூக்கால் புனைந்த புனவர் மடமக - னோக்காநோக்குண்டாநோவதெவன் - நோக்காதே - கள்ள நிறையுங் கருங்கண்ணற் கட்டழித்தா - னுள்ள நிறையோ டொருங்கு. இது வினைபுணர்நிலை. பூக்காவிற்குப் புள்ளொடுங்கும் புன்மலைப் போழ்துடனே - நீங்

காதவெம்மைவாய் நீண்டனவாற் - ருங்காதல் - வைக்குந்துணைவர்
வருமவதி பார்த்தாவி - யுங்குந் தமிழா ருயிர். இது பண்பு புணர்
நிலை. காமனை வென்றான் சடைமதியுங் கங்கையும் - தாம நீழலொ
ன்று தாங்கொடுத்து - நாமப் - பருவா ளரவின் பணமணிகடோறு-
முருவா யிரம்பெற் றுள; சாயலு நாணு மவர் கொண்டார் கைம்
மாறா - நோயும் பசிலையுந் தந்த. இவை பரிமாற்றம். மிகை
சேர்ந்த நாகமும் வெண்மதியுந் தம்மிற் - பகைதீர்ந்த மால்சடை
யோன் காப்ப - முகைமலரக் - கோழி யறுபமனன் கோடும் புவி
வாழி - வாழிய மண்டலத்து வான். இது ஆசிமொழி. வாழ்த்தெ
னினுமமையும். (௪௩)

பண்புதரும்பல் லலங்காரஞ்சேர்ந்து பயிலுவது
நண்புதரும்விரா வார்பாவிசுமது நந்தவியின்
ஒன்பொருளின்றொடர் காப்பியமுற்றி னுரைபெறுமால்
வின்புடைநின்றிடை யைச்சீரியமுலை மெல்லியலே.

(இ-ள்.) விராவலங்காரம் பலவலங்காரங்கூடி நிற்பது. பா
விகமென்பது முழுக்காப்பியமுமொருங்கு பொருந்தய குண
மாம்.—எ-று. வரலாறு - தன்மிறைநீர் நின்ற தவத்தர் ல்ளிமருவு-
புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதா - லுண்டோ - பயின்ற ருளம்
பருகும் பான்மொழியாய் பார்மேன் - முயன்றான் முடியாப் பொ
ருள். இது * பலவலங்காரமுமருவி நின்றமையால் விராவலங்
காரமாம். விராவெனினும் விரவியலெனினுஞ் சங்கீரணமெனினு
மொக்கும். பாங்குக் காப்பியத்தன்மையாதவிற்தனிச் செய்யுளா
லெடுத்துக் காட்டவமைவதன்று. (௪௪)

ஈண்டியமுற்றேக தேசவுவமை யுருவகமென்
ரோண்டொருமூன்று வுருவகமோனுவர் காரணமுந்
தூண்டுமகார ணமுமாமிகைமொழி சொல்வரெல்லாம்
வேண்டியவேண்டிய வாறுவிசிற்ப்ப மெல்லியலே.

மேல்வருத்த அலங்காரமனைத்திற்கு மாவதோர் புறநடை கூறு
கின்றான். (இ-ள்.) முற்றுருவகம் ஏகதேசவுருவகம் உவமையுருவக

* இதிற் தற்சிறிப்பேற்றங் கருமகாரகவேறு சிலேடை உவ
மை வேற்றுப்பொருள்வைப்பு சுவைமுதலிய பலவும் விரவியமை
காண்க.

மென உருவகத்தை மூன்றாகவும் அகாரணமிகைமொழி காரண மிகைமொழியென மிகைமொழியை இரண்டாகவும் விகற்பிப்பர். ஏனைய அலங்காரங்களையும் வேண்டிய வேண்டியபடிக்கெல்லாம் விகற்பிப்பர்.—எ-று. சூத்திரத்திலுவமையுருவகமென்றானுயினும் மொழிமாற்றி உருவகவுவமையென்று கொள்க. மின்னிருக்கச் சாடி விழுத்துவலை மும்மதமா-முன்னுருமிக் கோசை முழக்காகப்-பெண்ணுருவ - வார்டென் முலையார் மனக்கோட்டை மேல்வரு மே - கார்டேக மென்னுங் களிறு. இது முற்றுருவகம். இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனா - வரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின் - மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய் திளவேனில். இது ஏகதேசவுருவகம். வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - சொல்லே ருழவர் பகை. இது வில்லினை ஏராகவுடைய உழவ ரென்றுஞ் சொல்லினை ஏராகவுடையவுழவரென்றுமுருவகமா க்கி இருவரையும் பொருட்டெளிவாலுவமித்தலினால் உருவகவுவ மை. பைத்தலைப்பண நாகமழன்றிட - மொய்த்தலைக்கினை முன்னி யபோரெனத் - கைத்தலத்து முகுத்தது கார்முக - மெத்தலைச் சிலம் பாயா வெப்துமே. இது காரணமிகைமொழி. அகாரண மிகைமொழி வந்தவழிக்கான்க. (கூரு)

யாப்பையியம்பிடிந் முத்தசமோடு குளகந்தொகை காப்பியமாழுத் தகந்தன்பொருளோர கவியின்முற்றும் வாய்ப்பிற்குளகம் பலபாட்டொருவினை மன்னுதொகை கோப்பிற்பொருளான காப்பியமாநூல் கொடியிடையே.

(இ-ள்.) செய்யுள் முத்தகமுங் குளகமுந் தொகைநிலையுங் காப்பியமுமென நால்வகைப்படும். முத்தசுமாவது ஒருகவியிலே வினைமுடிவது. குளகமாவது பலகவியொருவினையால் முடிவது. தொகைநிலையாவது பொருளிடங் காலந் தொழிலாதியவற்றிற் பலபாட்டொருங்கு தொக்கது. 'காப்பியமாவது பெருநூலாம்— எ-று. பொருளாற்றொக்கது புறநானூறு. இடத்தாற்றொக்கது கள வழிநாற்பது. காலத்தாற் றொக்கது கார்நாற்பது. தொழிலாற்றொ க்கதைத்திணை. பாட்டாற்றொக்கது கலித்தொகை. அளவாற்றொ க்கது குறுந்தொகை. (கூக)

ஆகியுமிது மிதையுமடியொன்றி லேமடக்கு மோதியபாதங்க ணன்கினுமாமொரு பாதமுற்றந்

தீதியலாமைமடக்கலுமுண்டு தெரிந்தவற்றைக்
கோதியலாமை விகற்பத்தினிலறி கோல்வனையே.

(இ-ள்.) ஓரடியின்கண்ணே தலைமடக்காய் வருதலிடைமடக்
காய்வருதல் உடைமடக்காய்வருதல் மடக்கலங்காரமாம். உப்மை
யான் மூன்றிடத்துமிரண்டிடத்து மடக்குதலுமுண்டு. பல பாதந்
தின் முதலிடைகடை மடக்கிவருதலும் மூன்றிடத்து மடக்கிவரு
தலுமுண்டு. பாதமுறறு மடக்கியுமவரும். ஒத்தவொழுந்திற் பொ
ருள்வேறாக வைத்து மொழி மடக்கினது மடக்கியனப்படுமேமென
க்கொள்க. பண்ணைக்கு நன்மருங்கிற் பாரித்துப் பாட்டயரும் -
பண்ணைக் குவனையங்கட் பான்மெழியார்-பண்ணைக் -கொடியா டியா
மாடக்குனறினவே யென்றிக்-கொடியா டியார்மாடக்குன்று. இது
முதன்மடக்கு. இடைமடக்கினவு மீறுமடக்கினயும் வந்தவழி
கண்டு கொள்க. மடக்கெனிலும் யமகமெனிலு மொக்கும். மணி
மருங்குடையனவயிரக்கோட்டன-வணிமருங்கருவியவா லவாயின
மணிமருங்குடையன வயிரக்கோட்டன - வணிமருங்கருவிய வரச
வேழமே. இஃதடிமடக்கு. பிறவுமன்ன. (௩௭)

தந்திரவுத்தி குணமடிமேயுரை தர்க்கந்தன்டில்
வந்தியலெண்கோண் முதலாயுளமாலே மாறறுமுன் லு
வந்தியல்சித்திர மென்றின் னவுமலய காரமென்றே
தந்தியலசசிலர் சொன்னார வற்றையுஞ் சார்ந்தறியே.

(இ-ள்.) தந்திரவுத்தியுந் தந்திரகுணமும் ஆசிரியமதமுந் தந்
திரவுரையுந், தர்க்கதுலிற்சொன்ன எண்கோளும் ஏதுவும் வுந்
துக்காட்டும் பிரமாணமும் முதலியனவும், மாலேமாற்றுமுதலிய சித்
திரச்செய்யுளுமலங்காரமென்பாருமுளர். அவையெல்லாமாரா
யத்திக. முதலாயுளவென்றதனால் நிரனிறை முதலிய பெருஞ்
கோளணியும் அந்தாதி முரண்முதலிய தொடையணயும் மோனைமு
தலிய யாப்படியணியுந் தொடர்கிலைச்செய்யுட்கு வல்லோர் வகுத்த
மெய்ம்மகிழ்வாகிய செய்யுளினணியுமிற்று கொள்க.—எ-று. தந்
திரவுத்தியாவன துதலிப்புகுதல் ஒத்துமுறைவைத்தல் தொகுத்
துச்சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல் முடிததுக்காட்டல் முடிவிடங்
கூறல் தானெடுத்துமொழிதல் பிறன்கோட்கூறல் சொற்பொருள்
விரித்தல் தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல் இரட்டுறமொழிதல் ஏதுவின்

முடித்தல் ஒப்பின்முடித்தல் மாட்டெறிந்தொழுகல் ஒழிந்தது விலக்கல் எதிரதுபோற்றல் முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல் விகற்பத்தின்முடித்தல் முடிந்ததுமுடித்தல் உரைத்து மென்றல் உரைத்தாமென்றல் ஒருதலைதுணிதல் எடுத்துக்காட்டல் எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல் அன்னதல்லதிதுவென மொழி தல் எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல் பிறநூன்முடிந்தது தானுடன் படுதல் தன்குறிவுழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல் சொல்லின்முடிவினப் பொருண்முடித்தல் ஒன்றினமுடித்தல் தன்னினமுடித்தல் உய்த் துணரவைத்தலென முப்பத்திரண்டாம். தந்திரபுணர்மாவன சுருங்கவைத்தல் விளங்கச்சொல்லல் நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல் ஓசையுடைமை ஆழமுடைமை உலகமலையாமை முறையின்வைத்தல் விழுமியதுபயததல் விளங்குதாரணந் தரலெனப்பத்தாமென்க. ஆசிரியமதமாவன மறுத்தல் உடன்படுதல் பிறர்தம் மதமேற்கொண்டு களைதல் தாஅனாட்டித்தனாது நிறுத்தல் இருவா மாறுகொனொருதலைதுணிவு பிறநூற்குற்றங்காட்டல் பிறிதொடுபடா அன்றன் மதம் வருத்தலென ஏழுமெனக்கொள்க. தந்திர உரையாவன சூத்திரந்தோற்றல் சொல்வகுத்தல் சொற்பொருளுணர்த்தல் வினாதல் விநித்தல் விசேடங்காட்டல் உதாரணங்காட்டல் ஆசிரியவசனங்காட்டல் அதிகாரவசனங்காட்டல் தெருத்து முடித்தல் விரித்துக்காட்டல் துணிவுகூறல் பயனொடு புணர்த்தல் கருத்துரைத்தலெனப் பதினான்கென்ப. இவற்றுட்கில வருமாறு- நல்லா நெனிலுங் கொளறிது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று. இஃதிரட்டுமொழிதல். இலர்பல ராகிய காரணநோற்பார்- சிலர்பலர் நோலாதவர். இது ஏதவின்முடித்தல். தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்பறக தான்பிறி-தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. இது மறுத்தல். அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம் - பூரியார் கண்ணு முள. இஃதன்னதல்ல திதுவென மொழிதல். மிகுநங் குறையினு நோய்செய்யு மேலோர் - வனிமுத லெண்ணிய மூன்று. இதுமாட்டெறிந்தொழுகல். பிரிவுரைக்கும் வன்சண்ணராகி லரி தவர்-நல்குல ரென்னு நசை. இது எதிர்மறுத்தல். அறவினை யாதெ னிற்கொல்லாமை கோறல்-பிறவினை யெல்லாந்தரும். இது தொகுத் துக்காட்டல். நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல - தனதே மறப் பது நன்று. இது விளங்கச்சொல்லுதல். அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் - பேணித் தமராக் கொளல். இது நவின்

ரோர்க்கினிமை, வீணுள் படாமைநன் றுற்றி னஃதொருவன் - வாணுள் வழியடைக்குங் கல். இஃது உய்த்துணரவைத்தல். யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்-சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. இது வினாதல். எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாகிலு மப்பொருள் - மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. இது விழுமியது பயத்தல். தீய னவ செய்தார் கெடுத னிழறன்னை - வீயா தடியுழைந் தற்று. அரு ளிலார்ச் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளிலார்ச் - கவ்வுலக மில்லா தியாங்கு. இவை தர்க்கத்தில் எடுத்துக்காட்டுப்போல, கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு - நாவாயு மோடா நிலத்து, இது காண்டல. சலத்தாற் பொருள்செயதே மார்த்தல் புகுமட் - கலத் துணர் பெய்தீஇ யற்று. இஃதனுமானம், பிறர்க்கின் னு முற் பகற் செய்யிற மக்கின்ன - பிறபகற் றுளே வரும். இது பிற னுன்முடிந்தது தானுடன்படுதல். இனிச் சித்திரக்கவியாமாறு சொல்லுகின்றான்.

(கக)

ஏறியமலைமாற் றேசக்கரமினத் தாலெழுத்தாற்
கூறியபாட்டு வினாவுத்தரமேக பாதமலர்நித்
தேறியநாதை காப்புச்சுழிசுளஞ் சித்திப்பபா
வீறியக்கோமூத் திரியும்பிறவும் விரிந்துடையே.

(இ-ள்.) மலைமாற்றுமுதற் கோமூத்தரியீடுகக்கூறிய அனைத் துஞ் சித்திரக்கவியாம்—எ-று. மலைமாற்று வது மீளவாசித்தாலும் அதுவேயாவது. சக்கரமாவது நான்காரைச்சக்கரம் அறுரைச்சக் கரம் எட்டாரைச்சக்கரமுதலிய சக்கரமாக வாசிக்கலாவது. இனத் தாலும் எழுத்தாலும் கூறிய பாட்டாவன வல்லினம் மெல்லினம் இடையினத்தொன்றாலே வருதல் செய்யின் ஒரினப்பாட்டாம். ஒரெழுத்தாலே முதறும் வருவன ஒரெழுத்துட்பாட்டாம். வினா வுத்தரமாவது வினாவினுக்குச்சொன்ன உத்தரமெல்லாம் ஒன்றாகத் தொகுக்க ஒருபொருள் பயப்பது. ஏகபாதம் நான்காலுச்சரிக்கப் பொருள் வேறுவது.

வரலாறு;- காணிமாபூவரே ரேவபூமாணிகா. நீவாத மாத வா தாமோக ராகமோ - தாவாத மாதவா நீ. இவை இறுதிமுத லாக வாசித்தாலும் அவையேயாதலான் மலைமாற்றும். சக்கரக்கவி வருமாறு;- மாதவா போதி வரதா வருளமலா - பாதமே யோது

சுரரைநீ - தீதகல - மாயா நெறியளிப்பாய் வாரன் பகலாச்சீர்த் -
தாயாலலதிலருடான். இல்தார்தோறு நான்கெழுத்துநின்று கொப்
பூழில் ரகாரம்பெற்றுக் குறட்டின் வசுதானாயென்னும் பெயாவந்து
சக்கரத்திலிருபத்தெட்டெழுத்தாய் முடிந்த நான்காரைச்சக்கரம்
தண்மலர் வில்ல்தன் போரா னமக்குத் தையயளித்த - சண்மலர்க்
காவிக் கெதிரா வனவன்று கைப்பொலிந்த - பண்மலர் யாழ்ப்பயில்
வாரார்வு சேர்பதி நாகையிக்க - தண்மை யகத்தப் பதுமத்த மாதர்
தடங்கண்களே. இல்தார்தோறும் ஒன்பதிதழுத்து நின்று கொப்
பூழின்கண் ரகீரவாகாரம் பெற்றுக் குறட்டிற் போதிவானவனென
றுவந்து சக்கரத்திலிருபத்துநான்கெழுத்தாய் முடிந்த ஆளுரைச
சக்கரம். *மாலவனமுதலியவிமைய (வாழ்பவானவ) (பத்பசுவான
புமி) (பதிபவானபுமி) லவணமிககாலவெழி (னலல) (லவ) (ல்ல)
னகாரியலவகிதனவெசெடனினுருவாரதெவாகாங்கதவா (ண்)
(ன) (ன) நகமிகாலசிலொனறபொனறிவுளனெதரிபு னமபாழா
ணவாசொன்னமனகா (லனும்) (லுன) (லன) னறுவெதவாலென
(னன) (ருன) (னன) சமுகுநாடனமிலகனறுனனியவெனறுநகநது
சொரி (யிரெயிலெப) (யமியெயிலெய) (யமியெயிலெய) தாயயொ
விலெனககூர்த்தமொவகூழவாமமா [வ] ணடாரதவினாக்கொலெப
பூணமால் [ச] சார (பி) (பி) (ம) னமகிமக (ததொ) (ககொ)
(ததொ) னறியசசடையெதபூணமுனியுயிரமெறபொறபொடண
ணியலாரனனெடு (மாலையிடதி) (யிடககினு) (யிடககினு) ஓடத்

* இக்கவியும் இதன் கீழ் உரைத்த சித்திரத்தொருதியும் பெரும
பான்மையும் பிரதிகளில்லை. உள்ள பிரதிகளிலுங் காலாந்தரத்திற்
கரலிசிதவழுக்களான் மிகமாறுபட்டும் கிடக்கின்றன. கையின் பிரத
தார இலக்கணத்தால் அல்தோர் பேருஞ் செய்யுளென்று தோல
றுவதானும், ஏதாவதொருவகையாய் நாம அதினைத்திருகதி அச்சு
வது தகுத்யன்றாதலானும், அதன் நிச்சயரூபங்கண்டு சக்கரத
தமைத்துக் காட்ட வல்ல சித்திரக்கவிசள் எவ்விடத்தாயினு மிருத
தல் கூடுமாதலானும், சித்திரக்கவிகளுட் தனக்கிணையில்லாத டெரு
மாற்றலுடையதோ றாதனக்கவியை இறந்துபோகவிட மனமொவ
வாமையானுந் தென்னா -டினும் யாழ்ப்பாணத்தினுஞ் சென்னையி
லுந் தமிழில் மிகப்பிரபல வித்தவான்களாயிருந்தோர் மூவரு
டைய பிரதிகளிற கண்டரூபமாக இதனையிவ்விடம் பதிப்பித்திருக்
கின்றோம். பிரதியில் ஒன்றற்கொன்று பேதப்பட்டனவற்றை இந்
தலைப்பிறையினுளளும் அதிகப்பட்டனவற்றை இருதல் பபகரத்த
னுள்ளுங் காட்டியிருக்கின்றோம்.

தமாலொளையவிண்ணினிலலா (மணந) (மனன) (மனன)
 லலாவிழத்தனாசிற [ர] பபூசகூற [விச] [விசி] பண்ணைகொ
 (ப) (ம) (ப) பெண்ணாநது (நிததது) (நிசகது) (நிககது)வாயத்தா
 நகொளகையெடதாததாலி (ல்) (வீ) (வி) லொடயெனவெத
 (க) (ச) (து) து (நி) (னி) (னி) னை [யா] வெஸ்தெனறவளவன
 பராமிசுசிரெ. இது எட்டாரைச்சக்கரம். இதற்குப் பிரத்தாரவிலக்
 கணமாவது; - எட்டாராய் நேமிபதினேழா யாநோறும் - பட்ட
 பதினேழெழுத்தாய் - சுட்டிய - கொப்பூழி நீற்றெழுத்தாய்க்
 கொண்டபுறத் தண்டத்துத்-தப்பா விருபத் திரண்டெழுத்தாய்த்-
 தப்பேற - வீரெட்டடியு பெழிற்சக் கரக்கவியை - நேரிட் டெ
 முதி நிறுத்துக்காற் - சீரிட்ட - நவ்வு மனநடையி னன்கண்ணி
 னொத்தியலுஞ் - செவ்விதனை யீங்கியலச் செப்பியெ - நெவ்வாயு-
 மொன்றுவிட் டொன்ற மொள்ளேமி யெடமன்க - ணின்றபுசுழ்
 வீரன் நிருநாமம் - பின்ருமை-மன்னியவோ ரெட்டாகு மாலைமாற்
 ருமதுவு - முன்னு சுழிருளமு மோரடியார் - தன்னிய - வீரடியங்
 கோமூத் திரியார் தமிழ்க்கூட்டுக் - கூரிய கூட சதுக்கமாஞ்சீரிய-
 விற்பூட்டு மேது வெறுமியவையா மிந்தூலிற் - கற்பீர் கருத்தாக்
 களையுரைத்த - பொற்பார் - கவியென்றும் வள்ளுவன்பு மூன்றினு
 மூன்று - செவ்யென்றும் வந்து சிறச்சும் - புவியின்க - னென்றுக்
 கொன்றுள்ளாப் பதினெட்டு வட்டமிட - நின்றபதினேழு நிலத்
 து. ஒன்றுக்கொன்றுள்ளாகப் பதினெட்டுவட்டங்கீறப் பதினேழு
 நேமியுளவாம். உதன்கண் இச்சக்கரக்கவியைப் புறத்துநின்றும்
 வலமாகக்கடலாகவுமெழுதிப்போதவுமெழுதி இவ்வண்ணமுறையா
 னே எட்டடியுமெழுதுவது. எட்டாமடியினிறுதி தொடங்கிப் புற
 நேமித்துண்டமெட்டினும் ஒருதுண்டத்துக்கோரடியாக எழுதுவது.
 இவ்வண்ணமெழுத முன்பிலெட்டடியின் தண்டவெழுத்துப் பின்
 பிலெட்டடிக்கீற்றெழுத்தாம். இதன்கணிரண்டாநேமியிற் கயிலருல
 கரனும் நான்காநேமியிற் காவேரிவல்லவனும் ஆளுநேமியிற் கண்
 ணுமுனறிவானும் எட்டாநேமியிற் கரிகாலகன்னனும் பத்தாநேமி
 யில் விக்கிரமசோழனும் பன்னிரண்டாநேமியில் வளவநாராயண
 னும் பதினாலாநேமியில் வீரராசேந்திரனும் பதினாறுநேமியிற் பர
 நிருபகாலனுமென எட்டுப்பெயரும் புலப்படும். இதன்கண் வீனை
 தேர்வீர சோழ னலர்வனம் வானரிமாராலையோ மணிகீர நாரா
 யணனோவது என்னுந் தமிழ்க்கூட சதுக்கமும், வீரத்தால் விண்

னாதல் மெய்த்தவத்தால் வீடாத - லாரத்தா லாள்வதெவர் தாடே
 ரச் - சீரோத்த - மின்னார் படைத்தடக்கை வீரரா சேந்திரனாக்
 கொன்னாராய வாழ்வ துறின்;விண்கூ டலசங்க மத்துடைந்தவேல்
 வடுக - ரெண்கூ டலறு மிருங்கானிற் - கண்கூடப் - பண்ணினான்
 நன்னுடைய பாதம் பணியாமைக், கெண்ணினார் சேரு மீடம்;
 ஈண்டுதூல் கண்டா நெழின்மலைக் கூற்றத்துப் - பூண்டபுசுட்
 பொன்பற்றி காவலனே - மூண்டவரை - லெல்லும் படைத்தடக்
 கை வெற்றிபுனை மாற்றன் - சொல்லின் படியே தொகுத்து;
 மின்னார் வடிவேறகை வீரரா சேந்திரன்நன் - பொன்னார் பதயுக
 ளம் போற்றாது - கன்னாடர் - புன்கூடலசங்க மத்தினெழும் போ
 ருடைந்தார் - நன்கூ டலசங்க மத்து என்னும் வெண்பாக்களுங்
 சாணைகரப்பாய் வந்தன. இவற்றினிறுதிவெண்பாவின் நாலாமடிக்
 கெழுத்து முன்னின்ற மூன்றடியும் பெருக்கிக் கொள்ள வந்தமை
 யாற் கூடசதுக்கமுமாயிற்று. மாலையாற்றின் முன்பு சொன்னதும்
 இதனுள் அடங்கியதெனக்காண்க. கய (லி) (லி) (லி) யலகொவள
 வனறனைச (ச) (ச) (சா) ததிரம். இது ஏகபாதம். இதனை நான்கா
 லுச்சரித்துப் பொருளை வேறுக்கிக் கண்டுகொள்க. பாரினனகு
 டையினகண்டங்கவெ - சிரி (நிர) (நிர) (நிர) தற்கிருந (த) (த)
 (தி) மா (லி) (ர) (ர) னெ. இது இருபாதம். இதனை இருகாலுச்ச
 ரித்துப் பொருள் வேறுக்கிக் கண்டுகொள்க. கொவனமலை (ம)
 (ப) (ப) ராவாரொ (ந) (ர) (ந) தாவாமலை (வ) (ம) (ம) றானமா
 சசு. இதனை இரண்டு வரியாக எழுதிக் கோமூத்திரியாக வாசித்
 துக்கொள்க. காதமதநிதிடதுலகண்ணினமாணபெநதுமானிதாது
 மாணடதனதுகுறுகுமாநி. இதனை நெட்டெழுத்தியன்ற நாலுவரி
 யாக எழுதிச் சுழிகுளமாக வாசித்துக்கொள்க. இதனையே சது
 ஶங்கவறையின்சட் தலைதமொராகத் திரட்டியெழுதித் துவாசியாய்
 வருமாறு கண்டுகொள்க. புவிதானிடதுலவிணடா (ர) (ந) (ர)
 ராட்டயதுநாடா [ர] ளா [னி] சிமுட்டவிராசெந்திரி. இதனை
 முன்பிற் காண்கரப்பிற் சுழிகுளமாக வாசிக்க. இச்சொன்ன சித்
 திரச்சுவிகளோடுங்கூடத் தானந்தவமிரண்டுஞ் செவிக்குணவு முப்
 பமைந்தற்றற்புலவியும் என்னுங் குறள் மூன்றும் எட்டறைச்
 சதுக்கத்துட் காண்கரப்பாய்வந்தன.

பிறவுமென்றதனால், மாலையாற்றே சக்கரஞ்சுழிகுள - மேக
 பாத மெழுகூற்றிருக்கை - காண்கரப்பே கரந்தறைபாட்டே னு

சங்கொளலே வாவன்னாற்றுக் - கூடசதுக்கங் கோழுத்திரியே -
யோரொழுத்தினத்தா லுயர்ந்தபாட்டே - பாதமயக்கே பாவிற்
புணாப்பே - பொற்றுப்பெயர்த்த லொருபொருட்பாட்டே - சித
திரப்பாவே விசித்திரப்பாவே - விசற்புடையே வினாவுத்தாமே -
சருப்பதோ பசுதிரஞ் சார்ந்த வெழுத்து - வருத்தனைமறறும் வட
நூற்கடலு - னொருங்குடன வைத்த வுதாரண்நோக்கி - விரித்
துமுடிக்கு மிறைக்கவிப்பாட்டே - யுருவசுமாத் திராவியலீரூய -
வருமலங்காரமும் வாழ்த்தும்வசையுங் - கவியேசுமகனவாழ்வாக்
கியென் - நவர்கடம் மையு மவையி னமைதியும் - பாடுதன்மரபுந்
தாரணைப்பகுதியு - மானந்தமுதலிய லுன்முன் செய்யுளும் -
விளம்பினதியற்கையு நரம்புவிசற்பமும் - பண்ணுந்திறனும் பாலை
யுங்கூட்டமு - மெண்ணியதினையு மிருதுவுங்காலமு - மெண்வசை
மணமு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ் - செந்துறைமார்க்கமும் வெண்
டுறைமார்க்கமுந் - தந்திரவுத்தியுந் தருக்கமுடையு - முந்துதான்
முடிந்த முறைமையின் வழாமை - வந்தனபிறவும் வகுத்தினத்தா
ரைப்பா - னந்தமில்லேள்வி யாசிரியன்னே, என்றமீர்தசாகரஞர்
கூறியனகொள்க, எழுசுற்றிருக்கையாவது எழுவரி: மூன்றறை
முதல் ஒன்றற்கொன்றிரண்டறை மேற்பட முறையாகக்கீழி -
முறையே மக்கள் போக்கும் போந்துமீள்வும் ஆமும்பெற்றியின்
எழுவாமல் ஒன்று முதலாகப் பாடுவது. கரந்துறைபாட்டா
வது ஒருபாட்டைச் செவ்வேயெழுதினால் ஈற்றுமொழிக்கு முத
லாமெழுத்துத்தொடங்கி ஒன்றுவிட்டுவாசிக்க மற்றொரு பாட்
டாவது. தாசங்கொளலாவது ஒருவன் ஒரு வெண்பாச்சொன்னால்
அதனீறே முதலெழுத்தாக மற்றொரு வெண்பாப்பாடுவது. வா
வன் ஞாற்றுவது முத்துறக்கொடுத்த வெழுத்துக்கீறுபாடிப்பின்
னைக்கொடுத்த எழுத்துக்கீற்றியல்பாடி அதன்பின்புகொடுத்த
எழுத்துக்கிரண்டாமடிபாடி அதன்பின்புகொடுத்த எழுத்திற
பாடிமுடிப்பது. பாதமயசுமாவது மூவர்பூன்றாசிரியவடிசொன்
னாற் தானோடிசொல்லிக் கிரியைகொளுத்துவது. பாவிற்புணர்ப்
பாவது நால்வர் நான்கடிக்கீற்றுணைசொன்னால் இவன் நாலடிக்
கும் முதல்பாடிப்பொருண்முடிப்பது. ஒற்றுப்பெயர்த்தலென்பது
ஒருமொழியைப்பாடி நிறுத்திவைத்துப் பிறிதொரு பொருள்
படப் பாடுவதும் பலபெயர்க்கூட்டம் ஒருபொருள்வரப்பாடுவது
மென இரண்டிவகைப்படும். ஒரு பொருட்பாட்டாவது ஒன்றினை

யே துணித்துப்பாடுவது. சித்திரப்பாவாவது நான்குமனவெல்லாம் பத்தாகவும் மூன்றுகூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாழ்நூறுமெண்வழுவாமற் பாடுவது. இருவ ரெழுநாள் மாறமர்ந்தான் கோயி - லொருவனை யெட்டா டுவந்தேன் - பொருவிவா - நந்தயான் முக்கண்ணு னாற்கதி யொன்பாடுந்-டைந்தகலை தந்தா னை இதனை ஒன்பதறையாகக் கீறிக்கண்டுகொள்க. இனி விசித்திரப்பாவாவது எங்கும் ஏழறையாகக் கீறி மேலொழுது நுண்மொழு முதலாகியவெழுத்து ஒருபொருள்பயக்கநிறுவி அவ்வெழுத்துக்களே எங்குமொழுதுங் கண்ணறையும் பாடமும்நிறுவி ஒரெழுத்துக்கோரடிவரப்பாடுவது. விகற்பநடையாவது வேறுபட்ட நடை யுடைத்தாவது. சருப்பதோபத்திரமாவது எட்டெட்டெழுத்தின் அறை அறுபத்துநான்குவரக்கீறி அவை மாலைமாற்றுஞ் சுழிகுற முமாய் வரப்பாடுவது. ஒரெழுத்துமுதலாக ஒவ்வொன்று சகீசிறந்தேறிய எழுத்தின்முறையே பிறிது பொருள் பயக்கப்பாடுவது எழுத்துவருத்தனை. மரத்தினை யோரெழுத்துச்சொல்லு மற்றொன்று - நிரப்பிட நீரிப்பூ வொன்றா - நிரப்பிய - வேரே ரெழுத்துய்க்க வீரரா சேந்திரனாட் - டாரு மெனவுணாக்க லாம் மெய்வாழ்த்தும் இருபுறவாழ்த்துமெனவாழ்த்திரண்டுவகைப்படும் மெய்வகையும் இருபுறவகையுமென வகையுமிரண்டுவகைப்படும் ஆசுகவியு யுதரகவியுஞ் சித்திரகவியும் வித்தாரகவியுமெனக் கூவ்கள் நால்வகையராவர். கடுங்கவி இன்பகவி அருங்கவி பெருங்கவியெனவுமையும். கமகனாவான் வல்ல நூலறிவினாலும் மதியினத பெருமையாலும் கல்லாதநூல்களையுங் கற்றோர்வியப்பத் தந்துரைக்கும் புலவனெனக்கொள்க. வாதியாவான் காரணமும் மேற்கோளுமெடுத்துக்காட்டிப் பிறன்கொள்மறுததுத் தன்மத நிறுத்திப் பாடுவோன். வாக்கியாவான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கையும் விரித்துச்சொல்லுமாசிரியன். அவையிவ்வுமைதியாவது நல்லோரிருந்த நல்லவையுந் தீயோரிருந்த தீயவையுமெனக்கொள்க. பாடுதன்மரபுந் தாரணைப் பகுதியும் வன்ன மரபுள்ளந் தாரணை நாலுள்ளந் சண்டுகொள்க. *ஆனந்தமுதலிய ணுனஞ் செய்யுளின் குற்றமாமெனக் கொள்க. செய்யுளாவன தனிநிலைச்செய்யுளுந் தொடர்நிலைச்செய்யுளுந் தனிப்பாதச் செய்யுளுமெனக்கொள்க. விளப்பினதியற்கை விரிக்குங்கலை-யாரியந் தமிழினொடு நேரிதி னடக்கியுலகின் றோற்றமு மூழியி னிறுதியு - மலகிரெண்ணூற் றறுவரதியற்கையும் - வேதநாலும் வேதியரொழுக்கமு - மாதிகாலத் தரகசெயியற்கையு - மப்பாணட்டா ரறியும் வகையா - லாடியும் பாடியு மமைவரக் கிளத்தல். நரம்பாவன, குரலேதுத்தங் கைக்கினை

*ஆனந்தம் எழுத்தானந்தஞ்சொல்லானந்தம்பொருளானந்தம் அக்கானந்தத் தொடையானந்தமெனப் பாட்டுடைத் தலைவனைப்பற்றியரும், முதலிய என்றதனால் ஒன்பதுவழுவும் ஆறுமலைவுங்கொள்க

யுழையினி - விளரிதாரமென வேழுநரம்பே. பண்ணுகுன பாலை
யாழ் குறிஞ்சியாழ் மருதயாழ் செவ்வழியாழென நான்கு. திற
னாவன, அராகம் நேர்திறம் வறபுக் குறுங்கல் - யாககான்கும பாலை
யாட்டிறனே. நைவனங்காந்தராம் பஞ்சாப்படுபலை-மருளொடு
செத்திறங் குறிஞ்சியாட்டிறனே. நவிரேவடுகு குறிஞ்சியேதிற
மென் - நிலைநான்கு மருதயாட்டிறனே. நேர்திறம்பியாதிரம்
யாமயாழ்சாதாரி-யென்றிலைநான்குசெவ் வழியாட்டிறனே. பாலை
யாவன செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை உரும்பாலை கொ
ட்டிப்பாலை இனப்பாலை விளரிப்பாலையென ஏழுமென்ப. கூட்டமா
வன எழுவகையகத்திற் கண்டுசொள்க. திணையாவன அகமே அகப்
புறமே புறமே புறப்புறமேயென நான்கென்ப. திணையின் பகுதி
யாவும் பொருள்திகாரத்திற் கண்டுசொள்க. இருதுவாவன காரே
கூதிர் முன்பனிப்பின்பனி சீரிளவேனிலொடு முதவேனிலென ஆறும்.
காலமாவன நற்காலமுநதீக்காலமுமென்பன. மணமெட்டாவன;-
ஒப்பானாக் கொப்பாளோர் பூப்பு நிகழ்ந்தபி - னிப்பான் மதி
தோன்றா வெல்லைக்க - ணப்பாற் - நருமமே போற்றீமுன் நக்கா
னாக் கீதல் - பிரமமே யென்ப பெயர்; என்பதனாற் பிரமமறிக.
கொடுப்பான் கொடுத்திழிக் கொண்டபொழுது-மடுப்பாங் கடுத்தற்
கமைந்தார் - மடுப்பா - னிரண்டா மடங்குட்ப துத்தலே மாய -
னிரண்டா மணத்தி னியல்பு, என்றமையாற் பிரசாபத்தியமறிக.
-இறகுரம்போ லொப்பவருக் கொட்பவ ரென்றொட்டாபி - பொற்கு
ளாம்பி னுதி புனலினிடை-முற்கொணர்ந்து - வாரொடுங்கு மென்
முலையை வாழ்க்கைக் கமைப்பரே - லாரிடம்பே ராகு மதந்தி;
என்றமையால் ஆரிடமறிக. தெய்வந் தொழுதுபெற்ற சேயிழை
யை யொப்புமையா-னெய்வந்த தீழுன்னா நேர்வதுஉங் - வகவந்த-
வேள்வி யகத்து வினையான் விழைபொருளா - யாவதுஉந் தெய்
வமண மாம, இதனாற் தெய்வமணமறிக. முனை வினையின் முறை
யாற் களவியலாற் - கன்னியைக் கண்டிடன் காத்தலிதுப்-பின்ன -
ருள நிகழார்வ முறைதொத் துறுதல்-வளமிகுநாற் தாடப மணம்;
என்றமையாற் காந்தர்வ மணமறிக. வில்லேற்றல் வேழமட றன
மெய் மதவலியாற் - கொல்லேறறை நண்ணியே சொன்னுதல்
பொன் - னல்லாட் - கரிபுன வீத லசுர மசுர-ரரியன வாற்று
மணம், என்றமையால் அசுரமணமறிக. பூந்துகிலான் வன்மைமே
லீட்டுப் புதவடைந்து - பாய்ந்து வலித்துக்கைப் பற்றிக்கொண் -
டேந்தீழையை - யெய்தப் படுத லிராக்கதமா மென்பரே - மைதீர்
நதார சொன்ன பணம், என்றமையால் இராக்கதமணமறிக. மஞ்சிற்
களித்தல் மயங்குதல் மாழாத்த - லஞ்ச லறிவிழ்த்தல் சாவுதலிற்-
றுஞ்சின - மினை மறத்தால் விழைந்தகடு செய்வதே - பின்னைப்
பிசாசமணம்; என்பதனாற் பிசாசமணமறிக. எழுத்துஞ்சொல்லும்
அவ்வதிகாரங்களாலறிக. செந்தறைமாக்கடும் வெண்ணிறை
மார்க்கமுமாவன;- நாற்பெரும் பண்ணு மதினெழு திறனுந்-தோற

ரிய விண்ணைச் செந்துறை யாகும்; ஏனைய வெல்லாம் வெண்டுறை யாகுமென்பதனால். தந்திரவுக்தி முன்பேசொல்லியன. தருக் காவது நியாயகுடாமணி புதியாதுட்பமாதியவற்றுட் கண்டு கொள். (௩௯)

இடையேவடவெழுத் தெய்தில்விரவிய லீண்டெதுகை நடையேதுமில்லா மணிப்பிரவாளநற்றெய்வசொலலின் கிடையேமுடியும் பதமுடைத்தாங்கின விக்கவியின் றோடையேதுறைநற் பிரளிகையாது துணிக்கறியே.

(இ-ள்.) வடவெழுத்து விரவுவது விரவியலாம். வடமொழி விரவின் மணிப்பிரவாளமாம். அதற்கெதுகையில்லை. கிளவிக்கவியுந் துறைக்கவியும் பிரளிகைமுதலியவினாவிக்கவியும் அறிக—
எ - று, (௪௦)

மறங்கனி காது வயிரபஞ்சம்பிர தந்தவச குறங்கணிகமுமுத லாந்துறையாகுங் குவலயத்தே திறம்பலபோக்குங் கிளவிக்கவியெய் புளிற்பயனே யறம்பொருளிற்ப மொடுவீடெனவறி யாரணங்கே.

(இ-ள்.) மறங்கனி காது வயிரபஞ்சம்பிரதந் தவச குறங், கணிக மு்தலான வெல்லாந் துறைக்கவியாம். திறம் பலபோக் குங் கிளவிக்கவி. செய்யுளிற்பயன் தர்மாத் த காமமோக்ஷ மென்ப—எ-று. (௪௧)

அலங்கார முற்றும்.

அந்தச்சிறப்பு.

தடமார்தருபொழிற் பொன்பற்றிகாவலன் றுன்மொழிந்த படிவீரசோழியக் காரிகைநூற்றெண் பஃதொடொன்றின் திடமார்பொழிப்புரையைப்பெருந்தேவன்செகம்பழிச்சக் கடனாகவேகவின் றுன்றமிழ் ராதலிற் கற்பவர்க்கே.

ஓராசெழுதினே னோருரையை யொண்பொருளை யாராய்ந்து கொள்வ தறிவுடைமை - ஓராய்ந்து குற்றங்களைந்து குறைபெய்துவாசித்தல், சற்றறிந்த மார்தர் கடன்.

